விவேக போதினி

"எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."——திருவள்ளுவர்

தொகுதி V } பரீதாபி௵ பங்குனி௴ : 1913-௵ ஏப்ரல்௴ { பகுதி 10

உள்நாட்டம்

INWARDNESS

இந்த உள்நாட்டம் இரண்டுவிதமாகத் தொடங்கும். வெளிவிஷயங்களாகிய ப்ரபஞ்சசப்தாதிகளில் சென்று விழுந்து திண்டாடாமையாகிய இந்திரிய நிரோதமும், உள் விஷயங்களாகிய வெளிவிஷய அனுபவங்களால் ஏற்படும்பதிவுகளைக் கிளப்பி மனோராஜ்யம் செய்யாமையாகிய மனோநிரோதமும் ஆகிய இவைகளே. ஆகவே தேசகால நிமித்தாதீதப்பட்டு நிற்பதற்கு இந்திரிய நிரோதமும், மனோநிரோதமும் வேண்டும். மனோநிரோதம் எளிதில் கைகூடாதிருப்பதற்கு இந்திரிய மூல்மாக ஏற்படும் விஷயானுபவ விசித்ரங்களாதலால் முதலில் இந்திரிய நிரோதத்தில் தொடங்கவேண்டும். இதற்கே வைராக்யம் என்றும் பெயர். பொதுவாக முதலில் நமக்கு ந்யாயமாக ஏற்படாத ஸுகவிஷயங்களில் மனதை இந்திரியங்கள் மூலமாகச் செல்லவொட்டாமல் பழக்கியும், நமக்கென்றேற்பட்ட விஷயங்களை அனுபவிக்குங்கால் அவைகளில் ஒருவித அஹங்காரம் முன்வாராமலும் அனுபவித்துப் பழகவேண்டும். இதில் நமக்குத் தேர்ச்சிவருவதற்குப் பொதுவாக தகாதவிஷயங்களில்தோஷ திருஷ்டி (அதாவது நமதுபிரயத்தனங்களாகிய இந்திரிய மன அடக்கங்களை ஸரிவர செய்யவொட்டாது தடுத்தல், அவைகளிலிருந்து வரும் ஸுகங்களின்நிலையாமை, அதன் முன்னும் பின்னும் உள்ள துக்கரூபமான ஆசை, வெறுப்பு ஆகிய இவைகளைவிசாரித்தறிவதால் அவைகளை ஒதுக்கவேண்டும் என்றுஏற்படும் விருப்பு வெறுப்பற்ற திருஷ்டி) தகுதியான விஷயங்களில் பற்றின்மை (அவைகளின் அனுபவத்தில் அகங்காரமின்றிக் கலந்து ஏற்படும் நல்ல பலன்களைக் கடவுள் பாரமாக ஒதுக்கி நிற்றல்) ஆகிய இவைகள் வேண்டும். இது திடப்பட இந்திரியங்கள் தாமே அடங்கிக்கொண்டு வரும். ஆனால் மனம் அடங்கும் வரையில் இந்திரிய நிரோதம் பூரணமாகாது.

இதோடு நின்றுவிடாது மனோநிரோதமும் பழகிவரவேண்டும். இந்திரிய மூலமாக மனதிற்கு ஏற்படும் வெளி விஷய ஸம்பந்தத்தை எப்படி நீக்குகிறோமோ அப்படியே மனது தன்னுள்ளிருக்கும் எண்ணங்கள் வசமாகி ஓடிவிடாது காத்துப் பழகவேண்டும். இது தான் மனோநிரோதம் என்று கூறுவது. இதற்கு முற்கூறிய வைராக்யம் அதிக அவசியமன்று. இங்கு தொழில் செய்யும் கடமை நம்மை வந்து தாக்காது. கெட்ட எண்ணங்கள் நல்ல எண்ணங்களாகிய இரண்டுவிதம்தான் இங்கு ஏற்படும். இவைகளுள் கெட்டஎண்ணங்கள் எல்லாவற்றையும் நல்ல எண்ணங்கள் ஸஹாயத்தால்வரவொட்டாது தடுத்து, நல்லஎண்ணங்களிலும் நம்மைத் தொழில் செய்யத் தூண்டும் பரோபகாராதி எண்ணங்களையும்நீக்கி, ஓய்ந்திருப்பதற்கு ஸஹாயமாகவிருக்கும் பகவத் ரூபகல்யாண குணத்தியானங்களைக் கடைப்பிடித்துநிற்கவேண்டும். இவ்வாறு உண்மையிலுள்ள பரம்பொருளை நம் மனதுக்கேற்ற இஷ்டதெய்வமாகப்பாவித்துப் பழகி மற்றவைகள் நல்லதாயினும் கெட்டதாயினும் மனதில் வரவொட்டாமலும், மனம் அவைகளில் பாய்ந்து போகுங்கால் எல்லாம் அதைமறுபடி சேம்பல், வெறுப்பு, பயம் முதலியவைகளுக்கு இடங்கொடாது இழுத்துவந்து இஷ்டதேவதா விஷயத்தில் செலவிடுவதற்கு அப்யாஸம் என்றும் பெயர். பரம்பொருளை ஏதாவது ஒருவிதமாகவும் ஸம்பந்தப்படுத்தாது ஏற்படும் இந்திரிய நிரோதமாகட்டும் மனோநிரோதமாகட்டும் பயன்படாது. இந்தப் பரம்பொருளை உள்ளபடி காண்பதாகிய முடிவான உள்நாட்டம் வந்தால்தான் இந்திரிய நிரோதமாகிய வைராக்யமும், மனோநிரோதமாகிய அப்யாஸமும் உள்ளபடி பூர்ணமாக நமக்கு இவைகளால்ஏற்படும் முழுஸுகமும் விளங்கும். இந்த இரண்டுவித நிரோதப் பழக்கத்தால் முறையே தேசமும் காலமும் நீங்கிவிட தூக்கத்தின் வசமாகாது விழித்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே ஒருவாறு ஸுஷுப்திபோன்ற தேகஸம்பந்தமற்ற அனுபவம் நமது முயற்சியாலேயே ஏற்படும். தூக்கத்தில் போகுங்கால் இந்த நீக்கம் நமது முயற்சியின்றி ஏற்படுவதால் இந்நிலைகளின் ஸுகம் நன்றாக நமக்கு விளங்காது. இனிமேல் உள்நாட்டமுடிவாகிய நிமித்தமும் நீங்கிநிற்கும் நிலைகளாகிய அனுபவ அரூடங்களைப்பற்றிப் பின்னர் சாஸ்திரங்களில் கண்டவாறு ஆராய்வோம்.

விவேக போதினி

தொ. 5.] பரீதாபிஸு பங்குனிமீ [பகுதி 10

திரிமூர்த்திகள்

THE HINDU TRINITY

ஸநாதனதர்மத்தைப் பின்பற்றுபவர்களாகிய நமக்கு மூன்று என்ற எண் மிகச் சிறந்தது. மும்மூன்றாக ஸம்பந்தப்பட்டுள்ள பொருள்கள் அநேகம். அவைகளில் சில, மூன்றுவேதங்கள், மூன்று குணங்கள், மும்மூர்த்திகள், மூன்று அவஸ்தை, மூன்று சரீரம், திரிபுடி, இதுபோன்றவைகளே. இம்மாதிரியாக உள்ள சாஸ்திர ரஹஸ்யங்களடங்கிய மூன்றன் கூட்டங்களை எல்லாம் அடக்கியுள்ளது, ஓம் என்ற ப்ரணவம் என்பதும், அதன் முடிவு த்வனியான அர்த்தமாத்திரை இவைகளுக்கெல்லாம் அப்பாற் பட்டு நிற்கும் மாருப்பரம்பொருளைக் குறிக்கும் என்பதும் நமது வேதங்களின் துணிபு. இம்மாதிரியான சிறந்த கூட்டத்தில் சேர்ந்து நமக்குக் கடவுளை உள்ளபடி வழிபடுவதற்கு ஸஹாயமாக விருப்பது திரிமூர்த்திகளே. அவைகளில் ஏதாவது ஒன்றைப் பரம்பொருளேயாக மதித்து ஆராதித்து அதன் மூலமாகப்பரம்பொருளை உள்ளபடி உணர்ந்து மூர்த்தி யதீதமாக நிலைக்கப்பழகுவதுதான் விக்ரஹாராதனத்தினதும், வேதத்தில் நேரிட ப்ரதிபாதிக்கப்படும் ப்ரதீகாராதனத்தினதும் நோக்கங்கள்.

திரிமூர்த்திகளின் ஸ்வரூபத்தை முதலில் நன்கு ஆராய்வோம்.ப்ரஹ்மா விஷ்ணு சிவன் என்பவர்களே திரிமூர்த்திகள்: இவர்களது தொழில் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம்என்பவைகளேஎன்பது எல்லோரும் அறிந்தவிஷயம். ஸாதாரணமாக எப்பொருளுக்கும் ஆதி மத்யம் அந்தம், அதாவது அடி நடு முடி என்ற மூன்று நிலைகளும் உண்டு. இது போலவே ப்ரபஞ்சத்திற்கும் தொடக்கம், வாழ்வு, அடக்கம் ஆகிய மூன்று நிலைகள் உண்டு. இவற்றிற்கு ஆதாரமாகவிருந்து நடத்திவைக்குங் கடவுளுக்குமுறையே ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்று பெயர். வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் வர்ணிக்குங்கால் இவர்களை மூன்று குணங்களுடன் ஸம்பந்தப்பட்ட பரம்பொருள் என்றே கூறியுள்ளது. ஸ்ருஷ்டித் தொடக்கத்தில் பரம்பொருளது ஸந்நிதான விசேஷத்தால் ப்ரகிருதியில் ஸமப்பட்டு நிற்கும் ப்ரளய ஸ்திதியிலுள்ள குணங்களுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட கலக்கமும் ஒன்றோடொன்று சேரும் கலப்பும் உண்டாயின. அதில் உயர்ந்த ஸத்வ குணத்தோடு மூன்று குணங்களும் கலக்க இதில் ராஜஸக்கலப்பில் ஸம்பந்தப்படும் பரம்பொருள் ப்ரஹ்மாவாகவும், ஸத்வக்கலப்பில் விஷ்ணுவாகவும், தாமஸக்கலப்பில் சிவனாகவும் ஏற்பட்டார் என்று விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இவர்கள் விஷயத்தில் முக்குணங்கள் கலந்து தொழில் அவஸரங்கள் ஏற்பட்டபோதிலும், ஸத்வமே எல்லோருக்கும் ஓங்கி நிற்பதால் இவர்கள் தொழில் நடாத்தும் காலத்தும் மூலரூபமாகிய தமது பரம்பொருள் ரூபம் மறைபடாமலே இருக்க அதுவேயாகி நிற்கும் பரமநிலை இவர்களைவிட்டு அகலாது. ஆதலால்தான் பரமநிலையை இவர்கள் மூலமாக ஆராதித்தால், நாம் வாழ்க்கையில் எந்நிலையிலிருந்தபோதிலும் பரம்பொருளை இவர்களைப்போல உணரும் முடிவான நிலை நமக்கும் எளிதில் கைகூடும் என்பது நமது கொள்கை. இந்த ரஹஸ்யத்தை வற்புறுத்தவே புராணங்களில் ப்ரஹ்மாவுக்கு க்ரியாசக்தியாகிய ஸரஸ்வதியும், விஷ்ணுவுக்கு இச்சாசக்தியாகிய மஹாலக்ஷ்மியும், சிவனுக்கு ஞானசக்தியாகிய பார்வதியும் அமைக்கப்பட்டு க்ரியாசக்தி மறைவாக நாவிலும், இச்சாசக்தி ஏகதேசத்தில் மார்பிலும்

(மனத்திலும்), ஞானசக்தி பாதிதேஹத்திலும் பொருந்தியிருப்பதாகக் கூறி இவர்களுக்கு அப்பாற்பட்டும் இவர்களாகியும் நிற்கும்பரம்பொருள் முழுவதிலும் என்ன உள்ளது என்று மனம் விரியும்படியாகப் பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இம்மூன்று மூர்த்திகளும் தமது லோகங்களில் வேதார்த்தத்தில் ஈடுபடுதல், யோகநித்ரை, பரம்பொருள் தியானம் ஆகிய இவைகளில் அமைந்துள்ளார் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட வாஹனங்களோ, பாலும் தண்ணீரும் கலந்திருந்தால், தண்ணீரை நீக்கிப் பாலைப் பருகும் குணமுடைய அன்னம், வேதஸ்வரூபமான கருடன், சமம், விசாரம், ஸந்தோஷம், ஸாதுஸங்கம் என்ற ஆத்ம குணரூபமான ரிஷபம் ஆகிய இவைகளே. இவைகளை எல்லாம் பார்த்தால் மூன்று மூர்த்தி ஆராதனைகளிலும் வேதரஹஸ்யங்களை நன்றாகக் கலந்து ஏதாவது ஒன்றைப் பின்பற்றியபோதிலும் முடிவாகிய பரம்பொருளைப்பற்றி நின்று மோக்ஷம் பெறும்படியான ஆற்றல் நமக்கு வரும்படியாகச் செய்திருக்கின்றனர் நமது பெரியோர் என்பது விளங்கும்.

இனி இந்த மூர்த்திகளை ஆராதிப்பதற்குச் சிறப்பாக வேண்டிய குணங்கள் நிலைகள் முதலியவைகளைப்பற்றி ஆராய்வோம். மூன்று மூர்த்தி தியானங்களாலும் சென்றடைய வேண்டிய ஒரே பொருளை ப்ரஹ்மா மூலமாக அடைவதற்கு முக்யமாக நமது அஞ்ஞான ஸ்வரூபம் நன்கு விளங்கவேண்டும். இந்த ப்ரஞ்ஞை இல்லாவிடில் இதற்குள்பட்ட ப்ரபஞ்சாதிகளில் உழலவேண்டியதுதான். நாம் எவ்வளவு கற்றவர்களாக இருப்பினும் கற்றது கையளவு, கல்லாதது கடலளவு என்ற உண்மையான பாவம் ஏற்படவேண்டும். பொதுவாக அறியாமையிலிருந்து அறிவைப் பெறப்போகும் பொழுதெல்லாம், இந்த அஞ்ஞானப்ரஞ்ஞை நமக்கு இருப்பதால்தான் ப்ரஹ்மா பெண்சாதியாகிய க்ரியாசக்தியான ஸரஸ்வதியை ஆராதிக்கிறோம். அப்பொழுது அஞ்ஞான நிஜஸ்வரூபம் பூர்ணமாக விளங்காது ஒருவாறு விளங்குவதால்தான் ப்ரஹ்மாவை நேரிட ஆராதிக்கும் சக்தியில்லாது ஸரஸ்வதியை ஆராதிக்கும்படி வருகிறது. ஆயினும் இது ப்ரஹ்மா ஆராதனையே. ஆனால் ப்ரஹ்மா ஆராதனம் உள்ளபடி இருப்பது வேதத்தில்; அவ்வாறு ஆராதிக்க அதிகாரிகள் ப்ராஹ்மணர்களே. சப்தரூபமாகிய வேதரஹஸ்யங்களை உணர்ந்து கர்மகாண்ட வழிகளில் யாகாதிக்ரதுக்கள் செய்து ப்ரஹ்மாவை ஆராதித்து உபாஸனாகாண்டவழிகளில் கர்மங்களை த்யானத்தால் செய்து ப்ரஹ்மாவை த்யானித்தால், அவர்நிலை ஒருவாறு ஏற்பட்டு அதில் ஞானகாண்ட ஒழுங்குபடி நமது அஞ்ஞானரூபம் உள்ளபடி விளங்க அது ஆசார்யராக ஏற்படும் ப்ரஹ்மாவாலேயே நீக்கப்பட்டு அவர் மூலரூடமான பரம்பொருளே யாகிநிற்கும் நிலைவரும். வேதத்தில் கூறப்படும் சப்தப்ரஹ்மம், ஹிரண்யகர்பர், விச்வகர்மா ஆகிய ஆதியிலிருந்தவர் என்று கூறப்படுபவர் இந்த ப்ரஹ்மாவே. இந்த ப்ரஹ்மாவை ஆராதிக்கும் வழி வேதாத்யயனம் செய்வது, ப்ரஹ்மசரியாதி ஆச்ரம தர்மானுஷ்டானம், யாகாதிக்ரதுக்கள் செய்வது, அவைகளை த்யானத்தால் செய்வது, ப்ரஹ்மாவை ஆசார்யனாக மதித்து அடுத்து நிற்பது ஆகிய இவைகளே. வேதங்களில் ஸ்ருஷ்டிவிஷயங்கள் அநேகவிதமாகக் கூறப்படுகின்றன. அவைகளில் 'எல்லாம் முதலில் ஒன்றிருந்தது: அது இரண்டுபட்டு அநேகமாக அவைகளுள் அந்த ஒன்று பரவிநின்றது. அந்த ஒன்றுக்கு நாமே இதெல்லாம் என்ற உணர்ச்சி வருங்கால் உள்ளபடி நிலைத்து ஒய்ந்து ஸுகம் எப்படி ஏற்படுமோ அதுபோல ஸ்ருஷ்டி எல்லாம் நானே என்று நிலைப்பவன் முத்திபெறுவன்' என்று ப்ரஹ்மாவுக்கு இருக்கும் ஸ்ருஷ்டி விசித்ர விஷய அனுபவத்தை எடுத்துக்காட்டி அந்தப்படி நாம் உணர்ந்து நிலைபெற அவரை பலவிதமாக வழிப்பட்டு அவரைப்போல முடிவில் நிஷ்டையில் நிலைக்கவேண்டும் என்று வேதங்கள் கோஷிக்கும். இவ்வாறு ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா ரூபமான கடவுளுக்கு ப்ரபஞ்சம் எப்படி உள்ளபடி விளங்கித் தன்னிலை விளங்குமோ அதுபோல நமக்கும்

அவர் கருணையால் அம்மாதிரி விளங்கும்படி செய்துகொண்டு அஞ்ஞானம் முற்றிலும் நீங்கப் பெறவேண்டு மென்பதே ப்ரஹ்மா ஆராதனத்தின் உட்கருத்து.

ப்ரஹ்மா ஆராதனம் சுத்தமான ப்ரதீகோபாஸனையாக இருப்பதாலும், அவ்வாறு ஆராதிப்பதற்கு ஸஹாயமாக அக்னி ஸூர்யனுகிய கண்ணுக்குப் புலப்படும் ரூபங்கள் தொடக்கத்தில் ப்ரஹ்மா வழிபாட்டின் முதல்படிகளாக, யாகம் நித்ய கர்மானுஷ்டானுதிகளுள் வேதங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தவித ஆராதனம் ப்ராஹ்மணஜாதிக்கே சிறப்பானது: மற்ற ஜாதிகளுக்கு இது பயன்படாமலிருந்தது. இப்படியிருக்கையில் 'எண்ண ரூபமான ப்ரதீகைகள் மூலமாகப் பரம்பொருளை ஆராதிக்கும் திறன் வரவர ப்ராஹ்மணர்களுக்கும் கால வித்யாஸத்தால் குறையும்படி நேரிடலாம். அவர்களுக்கும் ஒருவித ஸஹாயம் வேண்டும். மேலும் மற்றைய ஜாதியாருக்கும் பொதுவான வேதமுடிவை அடையும் ஆராதனு மார்க்கம் வேண்டும்' என்ற இரண்டுவித நோக்கங்களுடன் நமது ரிஷிகள் கருணைகூர்ந்து ப்ரதீகோபாஸனையை விஸ்தாரப்படுத்தி, கண்ணுக்குப் புலப்படும் ரூப ஆராதனைக்கு இடங்கொடுப்பதாகிய ப்ரதிமோபாஸனத்தை அதாவது விக்ரஹாராதனத்தை ஏற்படுத்தி வேதத்தில் ப்ரஹ்மா ஆராதனத்திற்கு ஏற்பட்ட ஒழுங்குகளை ஒருவாறு இதற்கேற்பமாற்றி ஆகம சாஸ்திரங்களாக அமைத்துவிட்டனர். மேலும் விக்ரகங்களை அமைப்பதிலும், அவைகள் அங்கங்கள் அமைப்புக்களிலும் வேதரஹஸ்யங்கள் வெளிப்படும்படி பொருத்தியும் விட்டுவிட்டனர். இந்த விக்ரஹாராதனத்தைப் பின்பற்றி வேதமுடிவை அடைந்த ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்கள், நாயனுர்கள், மதாசார்யர்களாகிய இவர்களுடைய அருள்வாக்கால் இந்தப்ரதிமாராதனம் திடப்பட்டு ஓங்கி இக்காலத்தில் மற்றவர்களுக்கும் ப்ராஹ்மணர்களுக்கும் சிறந்த மோக்ஷமார்க்கமாக ஏற்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் வேதப்பயிற்சி ப்ராஹ்மணர்களுள் வரவரக்குறைந்துகொண்டு வந்து விட்டப்படியால் விக்ரஹாராதனமே எல்லோருக்கும் வேதமுடிவை அடைவதற்குச் சிறந்த வழியாகிவிட்டது. (இந்த விஷயம் விக்ரஹாராதன வ்யாஸங்களில் நன்கு எடுத்து விளக்கப்பட்டது).

விக்ரஹங்கள் மூலமாக ஆராதிக்கும் மூர்த்திகள் சிவ விஷ்ணுக்களும் அவர்களது அவஸர அவதார ரூபங்களுமே. இவர்கள் நீங்கலாக மற்றைய தாழ்ந்த தேவதைகளும், மற்றைய மதத்தில் வணங்கப்படும் தேவதைகளும் விக்ரஹரூபமாக ஆராதிக்கப்படுகின்றன. ப்ரஹ்மாவும் வேதத்தில் கூறிய ரூபப்படி அபூர்வமாகச் சில இடங்களில் ஆராதிக்கப்பட்டும் வருகிறது. கன்னியாகுமாரிக்கடுத்த சுசீந்திரம், ஈரோட்டிற்கு அடுத்த கொடுமுடி, புஷ்கரம் என்ற க்ஷேத்ரம் ஆகிய இவைகளில் ப்ரஹ்மா கோவிலிருக்கின்றன. இப்படி இருப்பினும் விக்ரஹாராதனை செய்யும் பாரத கண்டவாஸிகள் எல்லோரும் சைவர் வைஷ்ணவர்கள் என இரண்டு பாகங்களாகவே பிரிந்து நிற்பர். விஷ்ணு சிவரூபமாகப் பரம்பொருளை ஆராதிப்பதற்கு முக்யமாக நம்மிட மிருக்க வேண்டிய குணங்கள் என்ன என்ற கேள்வி பிறக்கும். விஷ்ணு ஸ்திதிகர்த்தாவாதலால் நமக்கு வாழ்க்கைக் குழப்பம் விசித்ர முதலியவைகளுடைய உணர்ச்சி நன்ருக இருத்தல்வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த மாறுபாடுகளுள் பரவி நின்று எல்லாவற்றையும் ஒழுங்கு தவருது நடத்திவரும் விஷ்ணுவின் சிறப்பில் பரவசமாக ஈடுபட்டு மனம்குவிந்து அவராகநிற்கும் பரம்பொருளிடம் மனம் செல்லும்: விஷ்ணு ஆராதனம் உள்ளபடி ஏற்படும். சிவனை உள்ளபடி ஆராதிப்பதற்கு அவர் ஸம்ஹார கர்த்தாவாக இருப்பதற்கு ஏற்ப, உலக நிலையாமை வெளி ப்ரபஞ்ச வாழ்க்கையின் பயனில்லாமை ஆகிய இவைகள் உணர்ச்சியால் ஏற்படும் வைராக்யம் முக்யமாகவேண்டும். இந்த முக்ய நோக்கங்களை முன்னிட்டே விஷ்ணு கோயில்களில் உத்ஸவகோலாஹலங்கள், அலங்காரங்கள், விநியோகங்கள், உத்ஸவாதிகளில் ஆராதிப்பவர்கள் செய்துகொள்ளும் அலங்கார அழகுகள், பக்தி

விஷய பஜனாதிகள் இவைகள் ஏராளமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிவன் கோயில்களிலோ ஆடம்பரமின்மை, நியமங்கள், சிவஸொத்தைத் தொடாமை, த்யானம், ஞானம், சாந்தம் முதலிய வைராக்ய விஷயங்கள் ஆகமங்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு ப்ரஹ்மாவின் ஆராதனத்திற்கு அறியாமையின் உணர்ச்சியும், விஷ்ணு ஆராதனத்திற்கு ஸ்ருஷ்டி விசித்ர உணர்ச்சியும், சிவாராதனத்திற்கு வாழ்க்கை நிலையாமை உணர்ச்சியும் ப்ரதான மனோபாவங்களாக விருக்க வேண்டும் என்று தெரியவரும். இதைமாத்திரம் கொண்டு நோக்கில் ப்ரஹ்மாராதனம் ப்ரஹ்மசாரிக்கும், விஷ்ணு ஆராதனம் க்ருஹஸ்தனுக்கும், சிவாராதனம் வானப்ரஸ்தனுக்கும் தகுந்தவைகள் என்றும், ஸங்யாஸி இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இவைகளாக ஆராதிப்பவர்களுக்குத் தோன்றும் பரம்பொருளை நேரிட ஆராதிக்க வேண்டும் என்றும் தோன்றும். ஆதலால் மனிதனுக்கு ஆச்ரமபேதம் ஏற்பட ஆராதிக்கும் ரூபம் மாறவேண்டும். இம்மாதிரி ஆராதனா ரூபம் மாறுவது ஸகுணபக்தி த்யானாதிகளை நிலைக்கவொட்டாது கலைத்துவிடும் என்று கருதியே ஒவ்வொரு மூர்த்தி யாராதனத்திலும் பெரியோர் மூன்று மூர்த்தி ஆராதனத்தையும் கலந்து மூன்றிற்கு அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளையும் ஒவ்வொரு வழியிலும் காட்டி இந்த மூன்றுவித ஆராதனைகளை அமைத்திருக்கின்றனர். வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது ப்ரஹ்மா மூலமான பரம்பொருளாராதனமாக விருப்பினும், அதில் முற்கூறிய மூன்று உணர்ச்சிகள் அமைந்து ஈடுபட்டு அப்பாற்பட்டு நிற்க வேதங்களில் வழி கூறியுள்ளது என்று நாம் கூறவும் வேண்டுமா? இம்மாதிரியே தான் சைவ வைஷ்ணவங்களிலும் என்பது புராணங்களிலிருந்தே ஸ்தாபிக்கலாம். விஷ்ணு அவதாரமாகிய ராமர் ராவணஸம்ஹார காலத்திலும், ஹிரண்ய ஸம்ஹார காலத்தில் நரஸிம்ஹரும், சிவாம்சங்களைக் கொண்டார்கள் என்றும், ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் பரம்பொருள் ப்ரஹ்மாம்சத்தைக் கொண்டதென்றும் விஷ்ணு புராணங்களிலும் இதுபோல, சிவ புராணங்களில் சிவன் மற்ற மூர்த்திகள் அம்சம் கொண்டாரென்றும் உண்மையான சிவ விஷ்ணுக்கள் இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவை என்று தொனிக்கும்படி சொல்லியுள்ளது. மேலும் ஒரேநிலை ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ப்ரஹ்மலோகமாகவும், வைஷ்ணவர்களுக்கு வைகுண்டமாகவும், சைவர்களுக்கு கைலாசமாகவும், இருக்க இந்த ஸ்தானங்களில் ப்ரஹ்மா விஷ்ணு சிவர்கள் தமது மூலரூப நிஷ்டையிலேயே நிலைபெற்றிருந்து ஸந்நிதான மாத்திரத்தில் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாராதிகள் நடைபெறச் செய்கின்றனர் என்றும் வேதாதி புராணங்கள் கூறும். இவைகளை உற்று நோக்கில் மும்மூர்த்தி ஆராதன ஒழுங்கு ஒவ்வொன்றும், பின்பற்றுவோர்களுக்கு முற்றிலும் பயன்பட்டுவருவதற்காக மற்றைய மூர்த்தி ஆராதனா ஸாரங்களையும் அடக்கியுள்ளது என்பது விளங்கும். இதனால்தான் விஷ்ணு சிவன் கோயில்களில் ஆராதிக்கப்பட்டுவரும் மூலஸ்தான உத்ஸவ விக்ரஹங்கள், ஸ்திதி ஸம்ஹார கர்த்தாக்களாகிய விஷ்ணு சிவர்களல்ல. முத்தொழில் கர்த்தர்களாகிய ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவனுமாகி, அவர்களுக்கு அப்பாற்பட்டு உள்ள பரம்பொருளே. இப்படி இருப்பினும் பரம்பொருள் சிவ விஷ்ணு மூலமாக ஆராதிக்கப்படுவதால் ஆசாரம் ஒழுங்கு மனோபாவனை ஆகிய இவைகளில் சற்று மாறுபாடுகள் காணப்படும். வேதத்தில் கூறப்படும் ப்ரஹ்மாவும் இப்பரம்பொருளே என்று கூறவும் வேண்டுமா? இதற்கேற்பவே இந்தத் திரிமூர்த்தி அதீதமாக ஆராதிக்கும் பரம்பொருளுக்கு அந்த மூர்த்தி ஆராதனா க்ரமத்தில் பரப்ரஹ்மம், பரவாஸுதேவன், பரமசிவன் என்றும் பெயர்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இம்மூன்றும் ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் தடஸ்தலக்ஷணத்தால் விளக்கப்பட்டு 'ஜனமாத்யஸ்யயதா' (ஸ்ருஷ்டியாதிகள் எதிலிருந்து வெளிப்படுகின்றவோ) என்ற ஸகுணப்ரஹ்மமே. இன்னும் வேதாஹஸ்ய மூலமாக ஊன்றி நோக்கில் ஸச்சிதானந்தம் என்ற

ஸ்வரூப லக்ஷண மூலமாக விளக்கப்படுவதும், அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி என்ற அனுபவலக்ஷணமூலமாக விளக்கப்படுவதுமான பரம்பொருளையும் இவை குறித்துக்காட்டி, அதனுள் கரைந்து உரு விழந்து நிற்கும் ஸ்வபாவமுடையவர்களுக்கும் இந்த மும்மூர்த்தி ஆராதன மூலரூபம் இன்னது என்பதை விளக்காமல் போகாது.

இம்மாதிரியாக மும்மூர்த்தி ஆராதன ரஹஸ்யத்தைக் கொண்டே ப்ரஹ்மாராதனையிலிருந்து பரப்ரஹ்ம நிஷ்டையாகி ஞானகாண்டம் விஷயம் வெளிவந்திருக்கிறது. மேலும் வேதத்தில் பரம்பொருளை விருஞ்சி நாராயண சங்கரஸ்வரூபி என்று வர்ணித்திருக்கிறது. அவைகளிலிருந்து ஏற்பட்டவைகளான ஸந்திபா வந்தனத்திலும் மூன்று மூர்த்திக்குப் பேதங்கல்பிக்காது எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்ட பொருளையே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் ப்ரஹ்மா ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியைநோக்கி 'நானும் விஷ்ணுவும் சிவனும் அடிமரம்போன்ற உமக்கு மூன்று கிளைகளே' என்று துதிக்கிறார். இந்த மூர்த்தியாராதன ஸமரஸத்தைத்தேர்ந்த சைவ வைஷ்ணவர்களும் பின்வருமாறு எடுத்து வெளியிடுகின்றனர்.

தானே யுருவே தனிவித்தாய்
தன்னில் மூவர் முதலாய
வானோர் பலரும் முனிவரும்
மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய்
தானோர் பெருநீர் தன்னுள்ளே
தோற்றி அதனுள் கண்வளரும்
வானோர் பெருமான் மாமாயன்
வைகுந்தனெம் பெருமானே.

—நம்மாழ்வார்

மேவரு ஞான னந்தவெள்ளமாய் விதித்தோனதி
மூவரு மாகியந்த மூவர்க்கும் முதல்வனாகி
யாவரும் யாவுமாகி யிறைஞ்சுவா ரிறைஞ்சப்படுபல்
தேவரு மாகிநின்ற செங்கண்மா லெங்கள்கோவே.

—வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார்.

ஆக்குமா றயனாமுத லாக்கிய வுலகம்
காக்குமா றுசெங்கண் ணிறைக்கருணையங் கடலாம்
வீக்குமா றரனாமவை வீந்தநாள் மீளப்
பூக்குமா முதலெவ னவன் பொன்னடிபோற்றி.

—வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார்.

சிவனாகித் திசைமுகனாய்த் திருமாலாகிச்
செழுஞ்சுடராய்த் தீயாகி நீருமாகி
* * * * *

தவனாய தலையாலங்காடன் தன்னைச்
சாராதே சாலநாள் போக்கினேனே.

—அப்பர்ஸ்வாமிகள்

உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகிலா விளையாட் டுடையா ரவர்
தலைவ ரன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே.

—கம்பர்

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக்
கேதுவாம் அயனாய் மாலாய்
ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே
யநந்த மூர்த்தியுமாய் நிற்கும்
மூன்றமுத் தனுமாய் இன்பப்
புணியா தவனாய் நாளும்
தோன்றிய விமலபோத
சொருபத்தைப் பணிகின்றேனே.

—தாண்டவராய ஸ்வாமிகள்.

* * * * உயிர்காள்.

உணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத்
தரியயனரனென்னுமிவரை
உணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத்
திறைஞ்சுமின் மனப்பட்டதொன்றே.

—நம்மாழ்வார்

ஒன்றெனப் பலவென வறிவரும் வடிவினுள்
நன்றெழில் நாரணன் நான்முகனா னெனுமிவரை
ஒன்றநும் மனத்துவைத் துள்ளிநும் இருபசையறுத்து
நன்றென நலஞ்செய்வ த்வனிடை நம்முடைநாளே.

—நம்மாழ்வார்.

அவரவறச் சூழரியை யயனை யரனையலற்றி
அவாவற்று வீடுபெற்ற குருகூர்சடகோபன்சொன்ன
அவாவி லந்தாதிக ளாயிரமும் முடிந்த
அவாவி லாந்தாதி யிப்பத்தறிந்தார் பிறந்தாருயர்ந்தே.

மும்மூர்த்தி ஆராதனஸமரஸம் உணராது ஒரு மூர்த்தியை வழிபடும் மூர்க்கனிடம் ஸதா த்வேஷமும், மனக்குறுக்கமுமே இருக்கும். மற்றைய மூர்த்திகள், அந்த உபாஸகர்கள் இவர்களைக்கண்டு விட்டால் மனக்கொதிப்புகோபம் வெறுப்பு முதலி

யனவே அலன் மனதில் நிறைந்துவிடும். விக்ரஹாராதனத்தின் கெட்ட பாகங்கள் எல்லாம் இவனிடம் குடிகொண்டுவிடும். மும்மூர்த்தி ஆராதனா விஷயத்தில் ஒரே மூர்த்தியை மேலாகக் கருதி த்யானித்துப் பின்னர் எல்லா மூர்த்தியையும் தன் மூர்த்தியாகப் பாவித்து வழிபட்டு ஸகுணத்யானத்தில் முதிருவதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் பாஹ்ய அனந்ய பக்திகளை, இந்தக் குதர்க்கன் அதோகதியடையும் வழிகளாக மாற்றிக்கொண்டு விடுவான். இதனால் அவன் தன் மூர்த்தியே கடவுள், மற்ற மூர்த்திகள் எல்லாம் அஞ்ஞானிகள் மூடத்தனத்தால் ஏற்படுத்தும் கல்மண் செம்பு முதலிய லோகங்களே, தன்வழி நல்லது பிறாது பொய்மதம் என்ற மனக்குறுக்கத்தைப், பெரியோர் சித்த ஒருமை ஏற்பட அமைத்திருக்கும் இஷ்டதேவதாத்யயன மூலமாக, உண்டாக்கிக்கொள்ளுவான், இந்த குதர்க்கன். அனந்ய பக்தியை மற்றைய தேவதைகளை ஆராதிக்காது தன்னதையே ஆராதனா யோக்கியமாக மதித்து மற்றவைகளைக் கண்டால் விஷத்தை வெறுப்பதைப்போல வெறுத்து ஒதுங்கவேண்டும் என்று பொருள் படுத்திக்கொண்டு விபரீத ஞானத்துடனிருப்பன். ப்ரஹ்மா ஆராதனத்தை முக்யமாகக் கொண்ட ஸமரஸ புத்தியில்லாத மூர்க்கர்களுக்கு வேதத்தை பொட்டை உருப்போடுவதில் புத்தி போக அவ்வாறு செய்யாத மற்றவர்கள் பாபிகள், அர்த்தம் பார்ப்பவர் அதிக ப்ரஸங்கிகள் என்ற கொடிய தொழிலும் எண்ணமும் வீண் கர்வமுமே கதி. இதற்கு இக்காலத்திய ப்ராஹ்மணர்கள் தான் உதாரணம். நிஜபக்தியும் இல்லாது வேதபாராயணமும் இல்லாது போக அவர்களுக்கு அதோகதி வரப்பார்க்கிறது. விஷ்ணு ஆராதனத்தை மூர்க்கமாகப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு லௌகீக விஷயப் பற்றும், வேதம் அனாவசியம் என்ற எண்ணமும் அதிகப்படும். சிவனையே மூடமாகப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு வேதத்வேஷம், ப்ராஹ்மணத்வேஷம், திடமில்லாவைராக்யம், வெளிவேஷம் முதலியன திடப்படும்.

இந்த ஆராதனையில் ஏதாவது ஒன்றை முற்கூறிய ஸமரஸ உணர்ச்சியை இழக்காமல் பின்பற்றினால் மூன்று ஆராதனையின் சிறப்புக்களும் நமக்கு ஏற்பட இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்கும் பரம்பொருளை உள்ளபடி உணர்ந்து நிலைக்கும் பரமபதமும் கிடைக்கும்.

இந்திய ராஜாங்கம்

(1) சென்னை சட்ட நிரூபண சபை

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

(அமைப்பு)

(i) ராஜ அதிகாரிகள் Ex-Officio 4	கவர்னர் ...		... ...	1
	நிர்வாக அதிகாரிகள்		... ...	3
(ii) உதவி மெம்பர்கள். Additional Members 45	உத்தியோகஸ்தர்கள் 19		... ...	19
	உத்தியோகமில்லாதவர்கள்	ஸர்க்கார் நியமனம் 5	... ...	5
		எலெக்ஷன் 21	ஜில்லா வகுப்புக்கள் (பொது)	9
			தனி	7
			சங்கங்கள்	5
				49

உதவி சபையார் 45.

ராஜாங்க அதிகாரிகள். Ex-Officio		உத்யோகஸ்தர்கள் ஸர்க்கார் நியமனம்.	உத்யோகமல்லாதவர்கள். ஸர்க்கார் நியமனம்	எலெக்ஷன் 21. பொது 9. வகுப்புகள் 9.	ஜில்லாக்கள்.	தனி 7. பூஸ்வான்தார்கள் 3.	ஜமீன்தார்கள் 2.	மகமதியர் 2.	சங்கங்கள். 5
கவர்னர் 1.	நிர்வாக சபையார் 3.	ஸர்க்கார் வக்கீல் 1 உத்யோகஸ்தர்கள் 16 நிபுணர் 2	உத்யோகமில்லாதவராயிருக்கலாம்.	1.	கஞ்சம் விசாகபட்டணம்	1. வடபாகம். 2. தென்பாகம் 3. மேல்பாகம்	1. வடபாகம் 2. தென்பாகம்	1. வடபாகம் 2. தென்பாகம்	1. சென்னை சர்வகலாசாலை 2. சென்னை நகர பரிபாலன சபை (Municipal Corporation) 3. சென்னை வியாபார சபை (Chamber of Commerce) 4. சென்னை வர்த்தக சங்கம் (Madras Trades Association) 5. தோட்டக்காரர் சங்கம்.
				2.	கோதாவரி கிருஷ்ணா குண்டூர்				
				3.	நெல்லூர் கடப்பை சித்தூர்				
				4.	கர்னூல் பல்லாரி அனந்தபூர்				
				5.	வட ஆற்காடு செங்கற்பட்டு தென் ஆற்காடு சென்னப்பட்டணம்				
				6.	சேலம் கோயம்புத்தூர் நீலகிரி				
				7.	அஞ்சேங்கோ தங்கசேரி உள்பட ... மலையாளம் ... தென்கன்னடம்				
				8.	தஞ்சாவூர் திருச்சிராப்பள்ளி				
				9.	மதுரை ராமநாதபுரம் திருநெல்வேலி				
4		19	5		9	3	2	2	5

எலெக்டர்களுக்கும் மெம்பர்களுக்கும் வேண்டிய யோக்யதாம்சங்கள்

பொது எலெக்ஷன்களுக்கு அடியிற்கண்ட பொதுவிதிகட்குட்பட்டு, யாராகிலும், எலெக்டர்களாகவாவது, அல்லது மெம்பர்களாகவாவது ஆகலாம்.

ஒவ்வொரு வகுப்பினர்க்கும் சொல்லப்பட்ட விசேஷ யோக்யதாம்சங்களுடையவர்களே அவ்வவ்வகுப்பு எலெக்டர் அல்லது மெம்பர்களாக இருக்கக்கூடும்.

பொது விதிகள்

எலெக்ஷனுக்கு யோக்யதை யில்லாதவர்கள்

1. ப்ரிடிஷ் ப்ரஜையாயில்லாதவர்.
2. ஸர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்.
3. ஸ்திரீகள்.
4. புத்திமாருட்ட முள்ளவர்கள்.
5. 25 வயதுக்குட்பட்டவர்.
6. பாபர்கள்.
7. ஸர்க்கார் உத்தியோகத்திலிருந்து தள்ளு தண்படி (Dismiss) ஆனவர்கள்.
8. ஆறு மாதத்துக்குமேல்பட்ட க்ரிமினல் டணை யடைந்தவர்கள்.
9. வக்கீலாயிருந்து ஸந்நத் பரிஹரிக்கப்பட்டவர்கள்.
10. இதர காரணங்களால் லாயக்கில்லையென்று கவர்னர் ஜனரல் சபையோரால் அபிப்பிராயப் படப்பட்டவர்கள்.

குறிப்பு:—ஆனால், 7,8,9,10வது லக்கங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட தகுதியின்மைகள், கவர்னர் ஜனரல் ஸபையோரால் நிவர்த்திக்கப் படலாம்.

எலக்டர்களாயிருக்க லாயக்கில்லாதவர்கள்

1. ஸ்திரீகள்.
2. மைனர்கள்.
3. புத்திமாருட்ட முள்ளவர்கள்.

விசேஷ யோக்யதாம்சங்கள்

i பொது எலெக்ஷன் (அதாவது ஜில்லா வகுப்புகள்)			9
ii தனி எலெக்ஷன்	ஜமீன்தார்கள்	2	7
	இதரபூஸ்திதிக்காரர்	3	
	மகமதியர்	2	
iii சங்கங்கள்	சென்னை நகரபரிபால சபை	1	5
	சென்னை சர்வகலா சபை	1	
	சென்னை வ்யாபார சபை	1	
	சென்னை வர்த்தகர் சங்கம்	1	
	தோட்டக்காரர் சங்கம்	1	
		ஆகமொத்தம்	21

i பொது எலெக்ஷன் அல்லது ஜில்லா வகுப்புக்கள்.

விசேஷ யோக்யதாம்சங்கள்

(1) பொது யோக்யதாம்சங்கள் உடையவர்களா யிருக்கவேண்டும்.

(2) அந்தந்த வகுப்பிலிருப்பவர்கள்.

(3) சபை.

(a) ப்ராக்ருதத்தால் ஜில்லா சபை மெம்பராகவாவது, தாலூகா சபை மெம்பராகவாவது, நகர (முனிஸிபல், சபை மெம்பராகவாவது.

(b) 10-வருஷத்துக்குள், 3-வருஷகால அளவுக்குக் குறையாமல் மேற்கண்ட மெம்பராகவாவது,

(c) அல்லது ராவ் ஸாஹிப் பட்டத்துக்கு மேற்பட்ட பட்டதாரிகளாகவாவது, ஸ்டார்-ஆவ்-இந்தியா, அல்லது இந்தியன் எம்பைர் என்ற கௌரவ மெம்பர்களாகவாவது கேஸர்-இ, ஹிந்த் மெடல் பெற்றவர்களாகவாவது இருக்கவேண்டும்.

குறிப்பு.—ப்ராக்ருத மெம்பர்கள் என்றால் எலெக்ஷன் வருஷ ஜூன்மீ 30உ தயாராகும் அட்டவணையில் சேர்ந்தவர்களாயிருக்கவேண்டும்,

ii தனி எலெக்ஷன் (Special)

1 ஜமீன்தார்கள்	வடபாகம் தென்பாகம்	2
2 பூஸ்திதிக்காரர்கள்	வடபாகம் தென்பாகம் மேல்பாகம்	3
3 மகமதியர்	வடபாகம் தென்பாகம்	2
	ஆகமொத்தம்	7

(1) ஜமீன்தார்கள்

யோக்யதாம்சங்கள்

(1) பொது யோக்யதாம்சங்களுடையவர்களா யிருக்கவேண்டும்.

(2) அந்தந்த எலெக்ஷன் மாகாணவாஸிகளா யிருக்கவேண்டும்.

(3) (a) * வருஷம் ஒன்றுக்கு 3,000 ரூபரய்க் குக் குறையாத பூஸ்திதி வருமானம், அல்லது (b) 3,000 ரூபாய்க்குக் குறையாத ஸர்க்கார்மா விகாலு வருமானமுடையவரா யிருக்கவேண்டும்.

2. இதர பூஸ்திதிக்காரர்கள்

யோக்யதாம்ஸங்கள்

1. பொது யோக்யதாம்சங்க ளுடையவர்களா யிருக்கவேண்டும்.

2. அந்தந்த மாகாண வாஸிகளா யிருக்க வேண்டும்.

3. வருஷம் ஒன்றுக்கு 1000-ரூபாய்க்குக் குறையாத பூஸ்திதி வருமான முடையவர்களா யிருக்கவேண்டும்.

குறிப்பு.—1. ரயத்வாரி நிலங்களால் 500-ரூபா கிஸ்திசெலுத்துவோர்களும்,

2. இனம் பூமிகளில்,நிலவரி 1000-ரூபாய்க்கு (Land cess) செலுத்துவோரும் 1000-ரூபாய் வருமானக்காரராய் மதிக்கப்படுகிறார்கள்.

3. மகமதியர்

யோக்கியதாம்சங்கள்

1. பொது யோக்யதாம்சங்கள் உடையவர் களா யிருக்கவேண்டும்.

2. அந்தந்த எலெக்ஷன் மாஹாண வாஸிகளா யிருக்கவேண்டும்.

3. விசேஷ யோக்யதாம்சங்கள்.

1. சென்னை ராஜதானிக்குள் 500-ரூபாய்க் குக் குறையாத பூஸ்திதி வருமான முடையவர் கள் அல்லது,

2. முன் வருஷம், 2000 ரூபாய்க்குக் குறை யாத தொகைக்கு வருமானவரி (இன்கம் டாக்ஸ்) செலுத்தியவர்கள், அல்லது,

3. சென்னை சர்வகலாசபை மெம்பர், அல்லது,

4. ஸ்டார் ஆப் இந்தியா அல்லது இந்தியன் எம்பைர் ஆர்டர், முதலான பட்டங்கள், அல்லது கேஸர் இ ஹிந்தி மெடல் பெற்றவர்கள், அல்லது

5. மாதம் 15-ரூபாய்க்குக் குறையாத பென் ஷன் பெறுபவர்கள்.

சில முக்கிய விஷயங்கள்

1. காலம்.—நியமனகாலம் முதல் 3 வரு ஷங்கள் மெம்பர்களாயிருக்கலாம்.

2. மறு எலக்ஷன்.—பழைய மெம்பர் மறு படி நியமனமாகலாம்

3. ஸபாநாயகர்.—கவர்னர், அல்லது அவர் இல்லாத காலத்தில், முதல் நிர்வாக அதிகாரி.

4. ப்ரேரேபணைகள்.—அனுமதியின் பேரில் எந்த மெம்பர் வேண்டுமானாலும் புதிய சட்ட மசோதா (Bill) ப்ரேரேபிக்கலாம்.

5. தீர்மானங்கள் (Resolutions)— ராஜாங்க விஷயங்களைப்பற்றி அபிப்ராய ரீதியாய், (in the form of resolutions) சில தீர்மானங்கள் செய்யலாம்.

6. கேள்விகள்.—ராஜாங்க விஷயங்களைப் பற்றி மெம்பர்கள், கேள்விகள் கேட்டு விடை தெரிந்துகொள்ளலாம்.

R. S. நாராயணஸ்வாமி அய்யர், B.A., B.L.

* குறிப்பு :—இதர பூஸ்திதிக்காரர்கள். சென்னை ராஜதானியிலுள்ள பூஸ்திதிக்காரர், சென்னை சட்ட சபை எலெக்ஷன் நிமித்தம் இருபிரிவினராய்ப் பிரிக் கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் :—அதாவது

பூஸ்திதிக்காரர் { ஜமீன்தார்கள் / (ஜமீன்தாரர்களைத்தவிர) மற்ற பூஸ்திதிக்காரர்கள்.

காப்பிச் செடி

COFFEE PLANT

முன்னாளில் நமது பெரியோர்களுக்குப் பிராதஸ்நாநம் எவ்வளவு பதிவாக ஏற்பட்டிருந்ததோ, அதைப்போல நமக்கு இக்காலத்தில் காப்பி குடிக்கும் வழக்கம் பதிவாகிவிட்டது. சில பேருக்குக் காப்பி குடிக்காவிட்டால் தலைவலி வந்துவிடும். இப்படி ஸர்வ ஜனங்களும் காப்பி குடிக்கத் தொடங்கினதினால் பெரிய நகரங்கள் மட்டுமன்றிச் சிறிய குக்கிராமங்களில்கூட காப்பி ஹோட்டல்கள் நிறைந்துவிட்டன. இதன் காரணமாக நல்ல பால் கிடைக்காமல் போவதைப்பற்றி யாவது, காப்பி குடிக்கும் வழக்கம் கெட்டதா நல்லதா என்பதைப்பற்றியாவது நாம் இங்கு பேச வரவில்லை. காப்பிச்செடி இன்னதென்பதையும் காப்பிக்கொட்டை யுண்டாகும் விதத்தையுமே கூறுகிறோம்.

காப்பிச் செடி அபிஸீனியாநாட்டுக்குச் சொந்தமான வோர் செடியென்று தெரிகின்றது. அங்கிருந்து அது அரேபியா நாட்டுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு விசேஷமாகப் பயிரிடப்பட்டு வந்தது. மெக்காவுக்கு யாத்திரை போயிருந்த பாபா புதன் என்னும் முகம்மதிய சீமான் ஒருவரால் அது நமது நாட்டில் சுமார் இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன்னால் மைசூர் தேசத்துக்கு முதன் முதலில் கொண்டுவரப்பட்டதாம். 250-வருஷங்களுக்கு முன்னால் நமது நாட்டில் யாத்திரை செய்த டாவர்னியர் என்னும் ஐரோப்பியர் தாம் பார்வையிட்ட காப்பித் தோட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாக எழுதி வைத்திருக்கிறார். கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் கல்கத்தாவுக்குச் சமீபித்த கிராமங்களில் காப்பிச்செடி பயிரிடப்பட்டது. 1860-ம் வருஷம் முதற்கொண்டுதான் ஏராளமாய்ப் பயிர் செய்யப்பட்டது. மைஸூர், குடகு, திருவாங்கூர், வைநாடு, நீலகிரி, சேர்வராய மலை ஆகிய இடங்களில்தான் காப்பிச்செடி நன்றாய்ப் பலன் கொடுக்கின்றது. என்றாலும் வரவர அத்தொழில் க்ஷீணிக்கின்றதென்றே சொல்லவேண்டும். பிரஜில் நாட்டுக்காப்பி தலையெடுத்து ஐரோப்பியாவுக்கு ஏராளமாக ஏற்றுமதியாகிறபடியால் அதனுடன் இந்திய நாட்டுக் காப்பி போட்டி போட முடியாததுதான் மேற்கூறிய க்ஷீணத்துக்குக் காரணம்.

காப்பிச்செடி அநேகம் கிளைகளுள்ள வோர் அடர்ந்த செடியாகும். சாதாரணமாக அது 15 அல்லது 20 அடி உயரம் வளரும். புஷ்பங்கள் வெண்மையாகவும் நார்த்தைப் பூப்போலவும் இருக்கும். பழம் முதிரமுதிர சிகப்பு நிறமாக மாறும். ஒவ்வொரு பழத்திலும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய இரண்டு விதைகளுண்டு. காப்பிச்செடியில் அநேக தினுசுகள் இருந்தாலும் இந்தியாவில் விசேஷமாய்ப் பயிரிடப்படுவது அரேபியா தினுசாம். லைபீரியன் தினுசுக் காப்பியும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் பயிரிடப்படுகின்றது.

சாதாரணமாக நீர்மட்டத்துக்கு 2000 அடி முதற்கொண்டு 5000 அடி வரையிலுமுள்ள உயரமான விடங்களில் காப்பிச்செடி நன்றாக வளரும். வருஷமொன்றுக்கு 70 முதல் 90 வரையுள்ள அங்குல மழை வேண்டும். நன்றாய் நீர் வடியத்தக்க சாய்வான விடங்கள்தான் சிலாக்கியம். சமமான நஞ்சை நிலங்கள் உபயோகமற்றவை. ஈரந்தாங்கக்கூடியதாயும் போதுமான ஆழமுள்ளதாயும் நிலமிருக்கவேண்டும். இவ்வித குணங்களெல்லாம் புதிதாக வெட்டித் திருத்திய காட்டுப் பிரதேசங்களிலிருக்குமாதலால் அவைகளே சிறந்த பூமியென்று கருதப்படுகின்றது.

விதைப்பதற்கு வேண்டிய கொட்டைகளை நன்றாய் முற்றியவைகளினின்றே பொறுக்கி யெடுப்பார்கள். ஏழுவருஷமுதல் பத்துவருஷம் வரையில் வளர்ந்த செடிகளிலிருந்துதான் இவ்விதம் முற்றிய விதைகள் எடுக்கப்படும். இவ்விதைகளுக்கு முளையுண்டாகும் காலம் வெகு சீக்கிரத்தில் கடந்துவிடுமாதலால், எடுத்த விதைகளை

நெடுநாளைக்கு வைத்திருக்கக்கூடாது. விதை போடுவதற்கு ஏற்ற காலம் பிப்ரவரி மாதமாம். தகுந்த பாத்திகள் தயார்செய்து அதில் விதைகளை நெருக்கமாகப் போட்டு, பழைய கோணிச் சாக்குகளால் மூடிவிடுவது நீலகிரி வழக்கம். இப்படி மூடியதில் ஈரமிருக்கும்படி பார்த்துக் கொண்டால், சீக்கிரத்தில் விதைகளிலிருந்து முளைகள் கிளம்பும். முளைகள் அரை அல்லது ஒரு அங்குலம் வந்தவுடன் நாற்றங்கால்களில் அவைகளைப் பெயர்த்து நடுவார்கள். நாற்றங்கால்கள் தண்ணீர் வசதியுள்ளவையாகவும் நிழலுள்ளவையாயும் நன்றாய் நீர்வடியக்கூடிய சமதரையாகவும் இருக்கவேண்டும். அதிக அடர்த்தியில்லாத மரங்களில் நிழல் வெகு உபயோகம். பாத்திகள் ஐந்து அடி அகலத்துக்கு மேற்படாமலும் இடையேயுள்ள பாதைக்கு உயரமாகவும் இருக்கவேண்டும். முளைத்த விதைகளை நாலங்குலம் இடைவிட்டு நடவேண்டும். தினந்தோறும் காலையிலாவது மாலையிலாவது தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டியது அவசியம். இரண்டு அல்லது நாலு இலைகள் விட்டவுடன் செடிகளை வேறு பாத்திகளில் 9-முதல் 12-அங்குலம்வரையில் இடைவிட்டு மாற்றி நடுவார்கள். இவ்வாறு மாற்றி நடுவதற்கு மப்பு மந்தாரமான காலம் வெகு சிலாக்கியமானது. ஒரு வருஷத்துக்குப் பிறகு தோட்டங்களில் செடிகள் நடுவதற்கு லாயக்காகும்.

சாதாரணமாகக் காடுகளை வெட்டித் திருத்திய விடத்திலேயே காப்பித்தோட்டம் போடுவார்கள். டிஸம்பர் மாஸத்தில் காடுகளை அழித்து, வெட்டிய மரங்களுக்கு பிப்ரவரி மாஸத்தில் தீ வைப்பார்கள். பெரிய மரங்களை வெட்டுவதில்லை. நிழலுக்காக விட்டுவிடுவார்கள். நிலத்தை வெட்டிக் கொத்திச் சமனாக்கி, கிழங்குகளை எரித்து சாம்பலை நெடுகப் பரப்பிப் பண்படுத்துவார்கள். இரண்டடி ஆழமுள்ள குழிகள் வெட்டி, அக்குழி மண்ணைத் தூளாக்கி, அக்குழிக்குள்ளேயே போட்டபின்னர், செடியை நடுவார்கள். ஒரு செடிக்கும் மற்றொன்றுக்கும் இடையேயுள்ள விஸ்தீரணம் நிலவாசியைப் பொறுத்திருக்குமாயினும் 6-அடி முதல் 8-அடி வரையில் விடுவது சாதாரண வழக்கம். அவசியமானால், சீக்கிரத்தில் வளர்கிற நிழல் மரங்களையும் உடன் நடுவார்கள்.

நிலம் தயாரானவுடன் கையினால் களை யெடுப்பார்கள். செடிகளெல்லாம் நன்றாகப் பிடிக்கும் வரையில் அடிக்கடிக்கொத்திக்கொடுக்கவேண்டும். முதல் வருஷத்தில் ஏகரா ஒன்றுக்கு களையெடுப்பதற்கும் கொத்துவதற்குமாகப் பிடிக்கும் செலவு முக்கால் ரூபா முதல் ஒரு ரூபாவரையிலாம். வருஷம் ஒரு முறை ஆழ உழவும் வேண்டும். பலமான காற்றடிக்குமிடங்களில் செடிகளுக்குக் கொள்கொம்பு வேண்டியது அவசியம்.

காப்பிச்செடி பூசாரத்தை வாங்கிவிடுமாதலால், அடிக்கடி எருப்போடவேண்டும். ஆடுமாடுகளின் மலமூத்திராதிகள், எலும்பு எரு, புண்ணாக்கு முதலியவைகள் தகுந்த எருவாகும். பொதுவாக மாசூல் அறுவடையான பின்பு ஒரு முறையும், மழைகாலம் நின்றவுடன் ஒரு முறையுமாக வருஷத்தில் இருமுறை எருப்போடுவது உத்தமம்.

செடிகள் $4\frac{1}{2}$ அல்லது 5 அடி உயரமானதும் அவைகளின் நடுமொட்டைக் கிள்ளிவிடவேண்டும். இதனால் செடிகள் நெட்டையாக ஓங்கி வளராமல், தழைந்து பரவி வளரச் சவுகரியம் ஏற்படும். காற்றுக்கும் பந்தோபஸ்தாகும். பிரதான செடியிலிருந்து இரட்டை இரட்டையாகக் கிளைகள் உண்டாகும். பிரதான கிளைக்கு ஆறு அங்குலத்துக்குள் உண்டாகும் கிளைகளை யெல்லாம் வெட்டிவிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தாராளமாகக் காற்றுப்போய் வருவதற்கு இடமிராது. இவ்வாறு வெட்டுவதினால் செடியின் சாரமுழுவதும் செடி பெருக்கப்போகாமல் பழத்துக்கே போகும். பிரதான கிளைகளை அடித்தண்டிலிருந்து $2\frac{1}{2}$ அடி உயரத்தில் வெட்டிவிடுவார்கள். கிளைத்த கிளைகளைப் பலனீன்ற பிறகு வெட்டு

வார்கள். என்றாலும் பக்கக்கிளைகளில் ஒரு ஜோடியை வெட்டாமல் விட்டு செடி எப்போதும் பலன் கொடுக்கும்படி சவுகரியம் செய்துகொள்வதுண்டு.

நட்டு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆனவுடனும், அப்பால் பிரதி வருஷமும் மார்ச்சு மாஸத்தில் செடிகள் புஷ்பிக்கும். நல்ல செடிகள் நட்ட இரண்டாம் வருஷத்தில் பலன் கொடுக்கும். ஆனால் இந்தப் பலனைக் கையாளாமல் விட்டுவிடுவார்கள். பழங்களை முதிர்வதற்கு முன்பேயே உதிர்த்துவிடுவது பதிவு. மூன்று வயதுள்ள செடிகளின் பலன் முதல் தடவையில் அதிகமாகவிருந்தால், பலனைக் குறைத்து விடுவார்கள். இல்லாவிட்டால், பிற்பட்ட வருஷங்களில் நல்ல பலன் இராது. நட்ட நாலாவது வருஷத்திலும் அதற்கு அப்பாலுமே முழுப்பலனையும் கைக்கொள்ள வேண்டும். பழங்கள் அக்டோபர், நவம்பர் மாஸங்களில் முதிரத்தொடங்கும். ஜனவரி மாஸத்தில் காய்ப்பு நின்றுபோகும். நன்றாகச் சிவந்த பழங்களைப் பொறுக்குவதற்காக அடிக்கடி ஸ்திரீகளையும் சிறுவர்களையும் அனுப்புவார்கள். பூரா மகசூலும் கைக்கு வந்த பிறகு கிளைகளை மேலே தூக்கிக் கட்டிவிடுவார்கள். இதனால் கீழே விழுந்த பழங்களைச் சுலபமாகப் பொறுக்குவதற்கும் நிலத்துக்கு எருவிடுவதற்கும் சவுகரியமுண்டாகும்.

காப்பிப் பழத்தில் மேல் சதையும், அதற்குள் ஒரு மெதுவான ஜவ்வுத்தோலும் அதன் கீழே விதையைச் சுற்றி வெண்மையான வோர் தோலும் உண்டு. ஆகவே, விதையை எடுக்கிறதற்கு முன் மேற்கூறிய மூன்று பொருள்களையும் எடுக்கவேண்டியதாகிறது.

பறிக்கும்போதே, பழங்களின் தோலை எடுத்து விடுவார்கள். கையினாலாவது யந்திர உதவியாலாவது இவ்வாறு மேல்தோல் எடுக்கப்படும். அப்பால் அதன்மீதிருக்கும் ஓர்வித பசையை நிவர்த்திக்க விதைகளை ஒருதொட்டியில் போட்டு 24-மணி முதல் 36-மணிவரையில் கிடந்து புளிக்கும்படி விடுவார்கள். பின்னர் ஓடுகிற தண்ணீரால் அலசி, வேறொரு தொட்டியில் விதைகளைப் போகவிட்டுச் சுத்தமாக்குவார்கள். கழுவிய விதைகளை எடுத்துக்கொண்டுபோய் காற்றும் வெயிலுமுள்ள விடங்களில் போட்டு உலர்த்துவார்கள். அப்போது விதைகளை அடிக்கடி கிளறிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அப்பால், விதையைச் சுற்றியிருக்கும் வெண்மையான தோலை உலக்கையினால் குத்தியோ, யந்திர உதவியாலோ எடுத்துவிட்டு தூசிபோகப் புடைக்க வேண்டும். மப்பும் மழையுமாகவிருக்கும் நாள்களில் மேற்கூறியவாறு குத்துவது கூடாது. புடைக்கிறது, கை முறத்தைக் கொண்டாவது, யந்திர உதவியாலாவது செய்வார்கள். இப்படிப் புடைப்பதினால், விதையுடனிருக்கும் தோலும் தூசியும் போய் நயமான விதைகளே தங்கும். நன்றாய்க் காய்ந்த விதைகளைப் பெட்டிகளில் அடைத்து வியாபாரத்துக்காக வெளியில் அனுப்புவார்கள். முதிர்ந்த செடிகளிலிருந்து ஏகரா ஒன்றுக்கு சுமார் 300-முதல் 400-பவுன் வரையில் கொட்டை கிடைக்கும்.

இப்படிக் கடைக்கு வந்த காப்பிக்கொட்டையை வறுத்துப் பொடிசெய்து உபயோகிக்கும் விதம் நமது நாட்டு ஸ்திரீகள் அனைவருக்கும் இப்போது தெரியும். ஆனால் அவர்களுக்காவது, காப்பியை ஆவலோடு குடிக்கும் ஜனங்களில் பெரும்பாலர்க்காவது, அது உற்பத்தியாகும் விதம்மட்டும் இன்னதென்றே தெரியாது.

காப்பிக்கொட்டையை வேறு ஒரு விதத்திலும் பக்குவம் செய்வதில்லை. மேற்கூறியவாறே கடைக்கு வருகிறபடியால்தான், அதை சிராத்தத்துக்கும் உபயோகிக்கலாம் என்று ஒருவர் வேடிக்கையாகக் கூறினார்போலும்!

பாபாத்மாவின் ஹ்ருதயம்.—பாபியின் ஹ்ருதயம் சுருண்ட மயிரை யொத்தது. அதை எவ்வளவு நீளம் இழுத்தாலும் நேராய்ச் செய்யமுடியாது. அதுபோல் பாபிகளின் ஹ்ருதயத்தையும் எளிதில் மாற்ற முடியாது.

—உபதேசரத்நமாலை.

தமிழின் தற்கால நிலைமை

TAMIL : ITS PRESENT STATE

" பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன்
புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வைகை
யேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர்
நினைவிலே நடந்தோ ரேன
மருப்பிலே பயின்ற பாவை
மருங்கிலே வளர்கின் றாளே."

எல்லாம் வல்ல ஈசன் திருவருளாற் றோன்றி வடமொழிக் கிணையாகித் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் நம் தமிழ்மொழி, முற்காலத்துக் குடத்தினிற் றோன்றி அலையெறிகடலை யள்ளிக் குடித்துப் பொதியமலையிற் போந்திருந்த அகத்தியமுனிவராலும், திரணதூமாக்கினி முதலிய அவர்மாணுக்கர்களாலும், பிறராலும் இலக்கணம் செய்யப்பெற்று, பாண்டியர்கள் ஆண்ட முதலிடைகடையென்னும் முச்சங்கங்களினும் நின்று நிலாவிற்று. கடைச்சங்கத்துக்குப்பின்னர், பாண்டிய வம்சம் அருக வேற்றரசாட்சிக் குட்பட்டதனல் நூல்களைப் படிப்போரும் படித்தவரை யாதரிப்போரும் நாளுக்குநாட் குறையலாயினர். ஒரு காலத்தில் திருவேங்கடத்துக்கு வடக்கேயும், கன்னியாகுமாரிக்குத் தெற்கேயும் சிலதூரம் பரவியிருந்த நம்தமிழ் இடைக்காலத்தில் மேற்சொன்ன இரண்டெல்லைக்கும் உட்பட்டதாய்ப் பிற்காலத்தில் இவ்வெல்லையினுஞ் சுருங்கிவிட்டது : கன்னியாகுமாரிக்குத் தெற்கே யிருந்த நிலத்தைக் கடல்கொண்டது அது காரணமாகப் பல அரிய தமிழ் நூல்கள் இறந்தன. திருவேங்கடத்துக்கு வடக்கிலுள்ள நிலங்களை ஆரிய பாஷைகளும் அதற்குத் தென்மேற்கிலும் தெற்கிலும் உள்ள சில இடங்களைத் தெலுங்கு மலையாள முதலிய சில பாஷைகளும் கைக்கொண்டன. பாண்டியர் காலத்துக்குப் பின்னும் ஆங்கிலேயர் காலத்துக்கு முன்னும் பெரும்பாலும் அரசாட்சி சீர்கேடடைந்திருந்தது. அவ்வரசர்களிற் சிலர் நம் நூல்களை ஆதரிக்காமையோடு நில்லாமல், அவற்றை நெருப்பிலும் நீரிலும் எறிந்து சேதப்படுத்தினர்கள். இதனற் பல நூல்கள் இறந்துபோயின. இந்நாடு மோகலாயர் முதலிய அன்னியர் ஆட்சிக்குட்பட்ட நாள் முதல் அவ்வன்னியர் பாஷை தலையெடுக்க நம் மொழி மெலிவடைந்தது.

ஆதிகாலத்தில் தனியே வழங்கிவந்த தமிழில் வடமொழிப் பதங்கள் கலக்கத் தொடங்கிச் சிறிது சிறிதாக அதிகரித்தன. பாரதம் பாடிய வில்லிபுத்தூரார் காலத்திற்குப் பின்னர், வடமொழிப்பதங்கள் மிகவும் அதிகமாகக் கலந்துவிட்டன. தெலுங்கு முதலிய வேறு பாஷைச் சொற்களும் சில கலந்தன. இப்பொழுது ஆங்கிலச் சொற்களுங் கலந்துவருகின்றன. இதனல், தமிழ் தனிமொழியோ என்னுஞ் சந்தேகம் பலர்க்கும் உண்டாய்விட்டது.

முச்சங்கக் காலத்தில் தமிழ்மொழி இயல், இசை, நாடகம் என மூன்று பாகுபாடுகளாக வழங்கி வந்ததனல், 'முத்தமிழ்' எனப் பெயர்பெற்றிருந்தது. காலவேற்றுமையாலே பிற்காலத்தில் இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்னும் இரண்டும் இல்லாமற்போயின. சில இசைத் தமிழ் நூல்களின் பெயர்கள்மட்டும் பழைய நூலுரைகளிற் காணப்படுகின்றன. நூல்கள் இருக்குமிடந் தெரியவில்லை. இயற்றமிழ் நூல்களிலும் பெயர்மாத்திரந் தெரிந்து இதுகாறும் வெளிப்படாதிருக்கும் நூல்கள் பல. கணித நூல்கள் தமிழ்மொழிக்குத் தனியாக இருந்தன வென்பதை இப்பொழுதுள்ள தமிழ்க்கணக்கு முறையே வெளிப்படுத்தும். இம்மி, கீழ்முந்திரி, முந்திரி, காணி முதலிய மிக நுட்பமான சிற்றெண்களெல்லாம் நம் தமிழ்மொழியிற் காணப்படுகின்றன. ஆனல் இலக்கம், நெல்லிலக்கம், எண்சுவடி, கீழ்வாயிலக்கம், குழிமாற்று என்னுஞ் சுவடிகளையன்றி வேறு பெரிய கணிதநூல் ஒன்றும் இக்காலத்துக் காணப்படவில்லை. கணக்கதிகாரம் என்றொரு சிறுபுத்தகம் அச்சிடப்பட்

டிருக்கின்றதாயினும் அதனைப் பார்ப்பவரின் மையாற் பெரும்பாலும் பிழைபட்டுச் சிலவிடத்துக் கணக்கின் உருவமே தெரியாமலிருக்கின்றது. நல்ல பதிப்புப் புத்தகமும் இல்லை. இவையெல்லாவற்றிற்குங் காரணம் அன்னிய பாஷைத் தலையெடுப்பும், நம்மவர்க்குப் பாஷாபிமானமின்மையுமாம்.

ஒரு நாட்டை ஒரு சாதியார் ஆளும்பொழுது அவர்கட்குரிய பாஷை தலையெடுப்பது இயற்கையேயாம். ஆயினும் இந்நாடு ஆங்கில அரசாட்சிக்குட்பட்ட பிறகு அதற்கு முன்னிருந்த தீமைகளெல்லாம் நீங்கச் சனங்களுக்குள் கல்வியும் ஸமாதானமும் நிலைபெற்று வருகின்றதெனினும், இராஜபாஷையாகிய ஆங்கிலத்திற்குரிய ஏற்றம் பிறபாஷைகளுக்கு ஏற்படவில்லை. ஆங்கிலங் கற்றால், உத்தியோகம் வியாபாரம் முதலிய வழிகளில் ஊதியம் மிக்கு வருகின்றதென்று, அதனைப் பெரும்பாலார் விரும்பிக் கற்கின்றனர். அவர்கள் விரும்பியபடியே பயனையும் பெறுகிறார்கள். காருணியம் பொருந்திய ஆங்கில அரசாட்சியார், அவர்கட்குமுன் அரசாண்ட அன்னியரைப்போல நமது தேசபாஷையை அனாதரவு செய்யாது பள்ளிக்கூடங்களிற் கற்பித்து வருதலாலும், திருவாவடுதுறையாதீனமடம் முதலிய இரண்டோரிடங்களில் தொன்றுதொட்டுத் தமிழ் பயிற்றுவிப்பதாலும், இன்னும் ஆங்காங்கு இலை மறை காய்போலச் சில தமிழபிமானிகளிருத்தலாலும், நம் தமிழ்மொழி இவ்வளவேனும் வழங்கி வருகின்றதென்னலாம். இந்தியாவில் வடக்கே யுள்ளவர்களுக்கிருப்பதுபோல நம்மவர்க்குப் பாஷாபிமானம் இல்லை. அவர்கள் ஆங்கிலம் எவ்வளவு பயின்றிருந்தாலும் தமக்குரிய பாஷையை அனாதரவு செய்யமாட்டார்கள். நம்மவரிற் பெரும்பாலார் ஆங்கிலங் கற்றுவிட்டால் நம் பாஷையைப் பேசுவது பெருமையன்றென்று எண்ணுகிறார்கள். இரண்டாவது பாஷையாகத் தமிழ் எடுத்துக்கொண்டு டிகிரிப் பரீக்ஷை தேறினவர்களுங் கூடத் தங்களுக்குத் தமிழ் பேசவராதென்று சொல்லுவோர் சிலருளர். இவர்கள் இப்படியானால் படியாதவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமா ?

இனி, தமிழ்க்கல்வி முக்காலத்துப் பயின்றமுறையையும் இக்காலத்துப் பயிலும் முறையையும் ஆராய்வோம்:—முற்காலத்திற் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை, "குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை, கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை, நிலமலை நிறைகோல் மலர் நிகர் மாட்சியும், உலகிய லறிவொடுயர்குண மினையவும், அமைபவனூலுரையாசிரியன்னே." என்றவண்ணம் இலக்கணங்களெல்லாம் அமைந்த நல்லாசிரியனிடத்தில் விட்டுக் கல்வி பயிலுவித்தார்கள். பிள்ளைகளும் அவ்வாசிரியனை நீங்காது நிறைந்த நெஞ்சமோடு வழிபட்டு முறையாக நூல்களைக் கற்றுத் தேறினார்கள். ஆசிரியர்களும் "எண்ணுமெழுத்துங் கண்ணெனத்தகும்" என்பதை யனுசரித்து எழுத்துக்கு அரிச்சுவடியும், எண்ணுக்கு இலக்கணமுமாகத் தொடங்கி அரிச்சுவடிக்குப் பின் இரண்டெழுத்துப் பேர், மூன்றெழுத்துப் பேர், நாலெழுத்துப் பேர் முதலிய பல சொற்களையுஞ் சொல்லிக்கொடுத்து, ஒவ்வொருநாளும் போதிப்பதைப் பனையோலையிற், சட்டம் சாவைகள் எழுதச்சொல்லி இவற்றைப் பயின்ற பிறகு பிரபவச் சுவடியும், ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை, முதுமொழிக்காஞ்சி, வாக்குண்டாம் முதலியனவுமாக முறையே பயிற்றுவித்துப் பின்னர் மற்றுமுள்ள இலக்கியம், நிகண்டு, இலக்கணம் என்பவற்றையும், இவ்வாறே கணக்குகளையும் முறையாகப் பயிற்றுவித்து வந்தார்கள். நூல்களை மனப்பாடஞ் செய்வது பெரும் பயனைத் தருமாதலால், அதற்கேற்பச் செய்யுள் ரூபமாகவே முற்காலத்து நூல்களெல்லாஞ் செய்யப்பட்டன. இலக்கம், நெல்லிலக்கம், எண்சுவடி முதலிய கணித நூலுக்கும் காப்புகள் செய்யுள் ரூபமாக அமைக்கப்பட்டன. பிற்காலத்தில் தமிழுக்குப் பெருமை குறையக் குறைய, இதனை முறையாகப் படிப்போரும் குறையலாயினர். முறையான

படிப்புக் குறையவே, சரியான ஆசிரியர் கிடைப்பது அருமையாயிற்று. ஆயினும் அறிவு விருத்திக்குக் கல்வி யின்றியமையாததா யிருத்தலால், ஒவ்வொரு வூராரும் அவ்வூரிலுள்ளவர்களுட் சிறிது நன்ருகப் படித்தவர்களைக்கொண்டு சிறுவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்றுவிப்பாராயினர். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்வரையிலும் அச்சுப் புத்தகம் ஏற்படாமையால் எல்லாவற்றையும் உபாத்தியாயர் ஏட்டில் எழுதிக்கொடுத்தே படிப்பிக்கவேண்டி யிருந்தது. பழைய ஏட்டுப் புத்தகங்களில் மெய்யெழுத்திற்குப் புள்ளியும், உயிர்மெய் ஏகாரவோகாரங்கட்குக் கொம்புசுழித்லும், ரகாரத்துக்குக் கீழே இழுத்தலும் ஆதியாக இப்பொழுது காணப்படும் அடையாளங்கள் காணப்படாவாதலால் படிப்போர் அர்த்தஞானத்துடன் படித்தாலன்றி உண்மைப்பாடம் விளங்காது. முன் சொன்னவாறு அரைகுறையாகக் கற்றவர்கள் அர்த்த ஞானமின்றி யெழுதிக் கொடுத்துப் போதிக்கத் தொடங்கவே "எழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான், படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான்" என்னும் பழமொழிப்படி எழுதிய ஏடுகளும் பாட்டுக்களும் பிழைப்பட்டன. சொற்களெல்லாம், ரகாறகரம், ழகர ளகாழ் முதலியவற்றின் பேதங்களின்றி எழுதவும் பேசவும் பெற்றுப் பிழைபட்டன. இதற்கு உதாரணம் சில வருமாறு:—

1. இலக்கத்துக்குக் காப்பாக ஏற்பட்ட "கண்ணன் மருகன் கணபதியைக் கைதொழுதால், எண்ணிலக்கமெல்லாம் வரும்" என்னுங் குறள் வெண்பா—"கண்ணன் முருகன் கணபதியைக் கைதொழுதால் எண்ணிய லக்கம் எல்லாம் வருமே" எனவும்,

2. நெல்லிலக்கத்துக்குக் காப்பாகிய "சீரான நெல்லிலக்கஞ் செப்பமுடன் யான் படிக்கக், காரானை மாமுகத்தோன் காப்பு" என்னுங் குறள் வெண்பா—சீரான எண்ணிலக்கம் சிறப்புடனே யான் படிக்கக் காரானே நான் முகத்தோன் கணபதியே காப்பு" எனவும்,

3. எண்சுவடிக் காப்பாக ஏற்பட்ட "நெடுமாற் றிருமருகா நித்தன் மதலாய், கொடுமால் வினையறுக்குங் குன்றே தடுமாறு, தெண்முப்பதுவாயுமென் சித்தத்தே நிற்கப், பண்ணுத்தமனே பரிந்து," என்னும் வெண்பா— நெடுமால் திருமுருகா நித்தம் முதலாய் கொடுமா வினையறுக்குங் கொண்டே தடுமாறுமல் எண்ணெழுத்தும் முப்பதுவாயும் எழுத்துமேல் சித்தத்தே நிற்கப்பண் உத்தமனே பணிநமோத்து" எனவும் வழங்கப்பெறுகின்றன. இவற்றிற் பாடபேதம் மற்றும் பலவுள. இது யாவரும் அறிந்த விஷயம்.

4. எண்சுவடி ஒன்பதாம் வாயில் "ஓரொன்பா னொன்பான்" என்பது "ஓரொம்பா ஒம்பா" எனவும் "பதிற்றுக்கொன்பான் ருெண்ணூறு" என்பது "பயித்துக்கும்பாதொண்ணுறு" எனவும் "ஒன்பதிற்றுக்கொன்பா னெண்பத்தொன்று" "தொண்ணூற்றுக்கொன்பா னெண்ணூற்றுப் பத்து" என்பன முறையே "ஒம்பத்திக்கும்பா எம்பத்தொண்ணு" "தொந்நூத்திக்கும்பா எ்ண்ணூத்திப்பத்து" எனவும், பத்தாம் வாயில் "பதிற்றுப்பத்துநூறு" என்பது "பயித்திப்பத்து நூறு" "பயித்திப் பயித்தி நூறு" எனவும் வழங்குகின்றன. பிறவும் இவ்வாறு வேறுபட்டவை பலவுள. "பத்துநூறுயிரப்பத்து ஒரு கோடி" என்பது "பத்துநூறுயிரப்பத்து பத்தொரு கோடி" எனத் தொகையே மாறுபட்டுவிட்டது. இவ்வாறு மாறிக்கொண்டே போமாயின் நாளடைவில் தமிழ்மொழி உருத்தெரியாமலே மாறிவிடக்கூடும்.

இனி, அரசாங்கத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழ்க்கல்வி திருத்தமாகப் போதிப்பிக்கப்பெறினும், அவர்கள் இலக்கணத்தைப் பிரதானமாகக் கொள்ளாமையால் அடிப்படையில்லாத கட்டிடம்போலாகிப் பள்ளிக்கூடத்தைவிட்ட சில நாளைக்கெல்லாம் பிள்ளைகள் மனத்தில் நில்லாமற் போய்விடுகிறது. "எழுத்

தறியார் கல்விப்பெருக்கமனைத்தும், எழுத்தறிவார்க்காணினிலையாம்" என்று இலக்கணத்தின் பெருமையை ஆன்றோர் கூறியிருக்க, இக்காலத்துச் சிலர் "இலக்கணமென்பது ஒன்று வேண்டியதேயில்லை; வாக்கியங்கள் சந்திசேர்த்து எழுதக்கூடாது; இலகுவாக எழுதவேண்டும்" என்பன ஆதியாகப் பல திருத்தங்கள் கூறுகிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையைக் குறை கூறுவாருஞ் சிலருளர். "செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்" என்றபடி ஒரு பாஷையில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பயிலுகிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அது இலகுவாகத் தோன்றும். ஆங்கிலத்தை யதிகமாகப் பயின்றவர்களுக்கு அது இலகுவாகத் தோற்றுகின்றது. தமிழை யவ்வாறு பயின்றவர்களுக்குத் தமிழும் இலகுவாகத் தோற்றுகிறது. தமிழில் புணர்ச்சி விதி கடினமாயிருக்கிறதென்றால், ஆங்கிலத்தில் எழுத்துக்கூட்டுதல் கடினமாயிருக்கின்றது. இவ்வாறே ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஒவ்வொன்று கடினமாயிருக்கும். பழகினால் எல்லாம் இலகுவாம்.

மேற்சொன்னவாறெல்லாந் தளர்வடைந்திருக்கிற நம் தமிழ்மொழிக்கு, ஈசன் அருளால் இப்பொர்ழுது நற்காலம் ஏற்பட்டு வருகிறது. பதினொரு வருஷ காலமாக மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் ஏற்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. அதிற்பயின்று தேறிய பலர், காலேஜ்களிலும் ஹைஸ்கூல்களிலும் பிறவிடங்களிலும் உபாத்தியாயராக அமர்ந்து தமிழ்க்கல்வியை விருத்தி செய்கிறார்கள். ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கட்குப் பின்னர், மஹாமஹோபாத்தியாய பிரம்மஸ்ரீ வே. சாமிநாதையரவர்கள் இவ்வுலகில் எடுப்பாரும் படிப்பாருமின்றிச் சிதல்வாய்ப்பட்டுச் சீரணமான தமிழ்த்தெய்வத்தின் கோயில்கள்போன்ற பழைய அரும்பெரு நூல்களையெல்லாம் பரிசோதித்தச்சிடுதலாகிய திருப்பணியைச் செய்துவருகிறார்கள். இத்திருப்பணி முற்றும் நிறைவேறித் தமிழ்த்தெய்வத்தைச் செழிக்கச் செய்யும்பொருட்டு எல்லாம் வல்ல ஈசன் அவர்களுக்குப் பூரண ஆயுளையும் ஆரோக திடகாத்திரத்தையும் அளிக்குமாறு தமிழரனைவரும் வேண்டவேண்டும்.

இதுகாறும், சத்திரம், குளம், கோயில், பசுமடம், நந்தவனம், வேதசாஸ்திர பாடசாலைகள் முதலிய தருமங்களைச் செய்துவந்த நாட்டுக்கோட்டை வணிகர்கள் இப்பொழுது தமிழ்க்கலாசாலைகளும் ஸ்தாபிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இன்றுவரை ஷை கலாசாலைகள் ஏற்பட்டுள்ள இடங்கள் முறையே மேலைச்சிவபுரி, வலயபட்டி, சொக்கலிங்கம்புதூர், நேமத்தான்பட்டி, ஆத்தன்குடி, கோனாபட்டு, பள்ளத்தூர், தேவகோட்டை என்பனவாம். கொற்றமங்கலம், கண்டனூர், காரைக்குடி, நாச்சியாபுரம் முதலிய இடங்களிற் கலாசாலைக்குரிய முயற்சி நடந்துவருகிறது. அநேக வூர்களில் தமிழ்ச்சபைகளும் புத்தகசாலைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. இரங்கூன்முதலிய வர்த்தகஸ்தலங்களிலுங்கூடச் செந்தமிழ்க்கலாசாலை, ஸபை முதலியன ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். இவ்வகுப்பினர் எடுத்த முயற்சியைத் தளரவிடுவதில்லையென்பது உலகப்பிரஸித்தமான விஷயம்.

காருணிய அரசாங்கத்தினரும் இப்பொழுது தமிழ் விஷயத்தில் முன்னிலும் அதிகமாக ஆதரிக்கத் தொடங்கி யிருக்கிறார்கள். இவர்களால் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தமிழ்ப் பரீக்ஷைகள் 1915-ம் வருஷமுதல் நடைபெறுமென்று தெரிகிறது. இதுவுமன்றி, இலக்ஷக்கணக்கான ரூபா செலவிட்டு இன்னும் ஐந்து வருஷத்திற்குள் ஒரு பெரிய தமிழ் அகராதியை அச்சிட்டு முடிக்கவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இனித் தமிழரனைவரும் ஒத்துழைத்து இடங்கள்தோறுஞ் செந்தமிழ்க் கலாசாலைகள் ஏற்படுத்திப் பிள்ளைகளை ஷை பரீக்ஷைகளுக்குத் தயார் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு செய்யின், நம் தமிழ்மொழி இனிது தழைத்தோங்குமென்பதற் கையமில்லை.

இத்தகைய ராஜாங்கமும், இன்னும் தமிழை யாதரிப்போரும், செந்தமிழ் மொழியும் நீடூழி வாழுமாறு ஈசன் அருள்புரிவாராக. மேலே கூறியவற்றிலுள்ள பிழைகளைப் பெரியோர் பொறுத்தருள்க.

> "வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
> வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
> ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
> சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே."

அ. கோபாலையன்.

கடமை முரண்

CONFLICT OF DUTIES

1. "கடமை" யென்பது ஒவ்வொருவரும் பிறரிடம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கத்தின் முறைமையைக் குறிக்கும். அம்முறைமை, ஸ்தான வேறுபாடுகளாலும் கால வேறுபாடுகளாலும் பலவித பாகுபாடுகள் உள்ளது. உதாரணமாய் ஒருவன் தன் பெற்றோர், மனைவி, மக்கள், உடன் பிறந்தோர், சுற்றத்தோர், சிநேகிதர், ஒரே தொழிலில் நிற்பவர், நகரத்தார், உபாத்தியாயர், அதிகாரிகள் முதலான பலர்களிடமும் பழகவேண்டி வருவதால் அவ்வவர்களிடம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைமை வேறுபடுகிறது. ஆகவே பலவேறுபட்ட கடமைகள் ஏற்படுகின்றன. இத்துடன் கால வேறுபாட்டால் நடத்தை மாறுபட வேண்டி வருவதால் அவ்வக்காலத்திற்கு உரித்தான கடமைகள் ஏற்படுகின்றன.

2. இவ்விதம் பகுக்கப்பட்ட கடமையின் தன்மை பெரியோர்களால் இயற்றப்பட்ட நூல்களிலும், புராண கதைகளிலும் தெளிவாய் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தர்மம் என்னும் வடமொழிச் சொல்லும் கடமையையே குறிக்கும். அந்த தர்மத்தை அறிந்து அதன்படி நடப்பது சரியான நெறியாகும். முன் சொன்னபடி ஒவ்வொருவரிடமும் நடந்துகொள்வதில் ஒவ்வொரு கடமையாகப் பாகுபட்டிருப்பதால் எந்தக் காரியத்தை செய்ய எத்தனித்தாலும் அது யாரைக் குறித்து நடந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயம் என்பதைத் தெளிய அக்காரியத்தில் செலுத்தவேண்டிய கடமையும் தெளிவாகின்றது. ஆனால் எந்தக் காரியமும் ஒருவரை மட்டும் குறியாமல் பலருக்கும் சம்பந்தப்பட்டதாய் இருக்கிறது. அக்காரியத்தில் சம்பந்தமுள்ள பலருக்கும் ஒருவன் காட்டவேண்டிய முறைமை ஒருவிதப் படாமல் மாறுபடுங்காலத்து அக்காரியத்தில் எவ்விதம் நடந்துகொள்ளவேண்டியது என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இவ்விதமாய் மனக்கலக்கம் ஏற்படும்படி ஒரு கடமையும் மற்றொரு கடமையும் மாறுபடுவது "கடமை முரண்" அல்லது தர்மசங்கடம் என்று சொல்லப்படும்.

3. இக்கடமை முரண் நமது தேசத்து இதிகாசங்களில் தெளிவாய் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக விபீஷணர் ஸ்ரீராமரிடம் அடைக்கலம் புகுந்து அவருடன் சேர்ந்து தன் தமையனுடன் போர்புரிந்ததாய் இராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விபீஷணர் இராவணனுடைய தம்பி. அவனுடைய பிரஜைகளில் ஒருவர். அவன் அன்னத்தையே புசித்தவர். ஆனால் இராவணன் அதர்மகாரியத்தைச் செய்து இராமரோடு போர்புரிய ஆயத்தம் செய்தவன். இந்நிலமையில் விபீஷணருடைய கடமை என்ன என்று யோசிப்போம். இராவணனோடு சேர்ந்து போர்புரிந்தால் அதர்ம யுத்தத்தில் அதர்மத்தை ஸ்தாபிக்க முயன்றதாகிறது. இராமருடன் சேருவதில் தன் தமயனுக்கு விரோதமாயும், தன் அரசனுக்கு விரோதமாயும் தனக்கு அன்னமிட்டவனுக்கு விரோதமாயும், சண்டைசெய்வதாகிறது. அதர்ம யுத்தத்தில் சேரக்கூடாது என்பதும் கடமைதான். அன்னமிட்டவனுக்கும் அரசனுக்கும் தமயனுக்கும் எதிரியாகச் சண்டை செய்யக் கூடாது என்பதும் கடமையே. எந்தப் பக்கத்தில் சேர்ந்தாலும் கடமை தவறியதாகிறது. இவ்விரு வகை கடமைகளில் பாபத்தொழில் புரிந்த இராவணனுக்கு ஒத்தாசை செய்யாமலிருப்பதே உயர்ந்த கடமை என்று நிச்சயித்து விபீஷணர் இராமரை அடைந்தார். இதேமாதிரியாய் மஹாபாரதத்தில், பாரதயுத்த காலத்தில் பீஷ்மர் முதலியவர்களுக்கு அவர்களை அன்னமிட்டு வந்தவனும் அரசனுமான துரியோதனனுடன் சேர்வது கடமையா அல்லது நியாயத்தை ஸ்தாபிக்க போர்புரியும் யுதிஷ்டிருடன் சேர்வது கடமையா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட அவர்கள் அதர்ம யுத்தமாயினும், அதில் மடியும்படி நேரிடினும் அன்னமிட்ட அரசனுக்காக உயிரைவிடுவதே உயர்ந்த கடமை என்று நிர்ணயித்தார்கள். இந்த இரண்டு உதாரணங்களில் அனேகமாய் ஒரேவிதமான சங்கை ஏற்பட்டகாலத்து ஒருவர் ஒருவிதமாயும் மற்றவர்கள் வேறுவிதமாயும் தீர்மானித்தது கடமை முரண்படும் காலத்தில் தீர்மானிப்பது

எளிதான விஷயமல்ல என்பதை ஸ்பஷ்டமாய் காண்பிக்கிறதல்லவா ?

4. மேலே காட்டிய உதாரணங்கள் பிரசித்தியானவை என்பதை உத்தேசித்தும் "கடமை முரண்" ஆதிகால கவிவாணர்களாலும் தெளியப்பட்டது என்பதைக் காட்டுவதற்கும் இராமாயண மஹாபாரதங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டப்பட்டதேயல்லது வேறல்ல. கடமை முரண் புராண கதைகளில்மட்டும் எடுத்தாளப்பட்ட நிகழ்ச்சியல்ல. முற்காலத்தினர்களுக்கு மட்டும் ஏற்படக்கூடியது என்பது மல்ல. இன்றைக்கும் நாளைக்கும் வீட்டில் செய்யும் சிறுகாரியங்களிலும் இம்முரண் ஏற்படக்கூடியது. சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் இதன் உண்மை வெளியாகும். மேலும் தற்காலத்தில் இத்தேசத்தில் இந்த நிகழ்ச்சி விசேஷமாய் ஏற்படுகிறது. மேல்நாட்டு நாகரீகமும் அதனால் ஏற்படக்கூடியநவீன மனோபாவங்களும் சிலருக்கு உண்டாயிருக்க அவ்விதபக்குவம் இல்லாத மற்றவருடன் அடிக்கடி அவர்கள் பழக நேரிடுவதாலும் விசேஷமாய் வயது முதிர்ந்தவர்களும் பெண்பாலரும் மேல்நாட்டு உயர்தர கல்வி இல்லாதவராகவே இருக்கின்றமையால், பெற்றோர், சகோதரிகள் முதலானவரிடத்து நடந்து கொள்ளவேண்டிய முறைமைகளில் தெளிவான மார்க்கம் இல்லாததாலும் ஒவ்வொரு சிறு காரியங்களிலும் மனக்கலக்கம் உண்டாகிறது.

(5) தற்காலத்தில் தர்மசங்கடம் ஏற்பட பலமான ஏதுக்கள் இருக்கின்றன என்பதை மேலே விவரித்தோம். அது எப்படி நிகழக்கூடியது என்பது சற்று நிதானித்துப் பார்ப்பவர்கள் எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடியது. ஒரு உதாரணம் மட்டும் எடுத்துக்கொள்வோம். ஒருவனுக்குத் தள்ளாத வயதான தாயார் ஒருவள் இருக்கிறாள். அவளுக்கு பலமான சீக்கு ஒன்று ஏற்பட்டு மற்று எவ்விதத்திலும் சௌக்கியமாகக் கூடாமல் ஆங்கிலவைத்ய முறையில் தயாரித்த ஒரு ஔஷதத்தைத் தவிர வேறுகதியில்லை என்று வெளியாகிறது. கிழவயதான தாயார் அம்மருந்தை அருந்துவது அனாசாரமென்று கருதி இறக்கவேண்டி வரினும் வயது காலத்தில் ஆசாரக் குறைவான காரியத்தைச் செய்யக்கூடாதுஎன்றுதீர்மானித்து அம்மருந்தை உட்கொள்ள சம்மதிக்கவில்லை. அப்பொழுது அனாசாரமென்பதுமூடநம்பிக்கைஎன்று அவளுக்கு பிரசங்கம்செய்யக்கூடிய காலம் அல்ல. மருந்தின் உண்மையை மறைத்து அது நாட்டுமருந்து என்று சொல்லி அதை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இத்தருணத்தில் மகனுக்கு எவ்விதத்திலும் தாயாரின் உயிரைக் காப்பாற்றவேண்டியது கடமை. அதற்காக முன்சொன்னபடி செய்தால் தன்தாயாரின் ஆசாரத்திற்குகுறைவு உண்டுபண்ணுவதுடன் தான் பொய்பேச வேண்டியதாகிறது. தாயார் சொல்லை மீறிநடந்ததும் ஆகிறது. இந்தத் தர்மசங்கடத்தை நிவர்த்திப்பதற்குப் புராண இதிகாசங்களைத் தேடினால் அவைகளில் தெளிவாய் ஒன்றும் விளக்கப்படவில்லை. தாயார் உயிரை எப்படியும் காப்பாற்றவேண்டும் என்று தர்ம சாஸ்திரங்கள் விதிக்கின்றன. அதே சாஸ்திரங்கள் தாயார் கட்டளையை மீறக்கூடாது என்றும் விதிக்கின்றன. ஒரு முகாந்திரத்தைக் கொண்டும் பொய்சொல்லக் கூடாது என்றும் முறையிடுகின்றன. எப்படிச் செய்தாலும் ஏதாவது ஒரு கடமையை மீறவேண்டியதாகிறது. உலகவாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு நாளும் இதைப்போல் பல விதங்களில் கடமைமுரண் ஏற்படுகின்றன. அவைகள் எல்லாம் இதேவிதமாய் மனக்கலக்கத்தைக் கொடுக்கின்றன. படித்துத் தேர்ந்த பலர் ஆசார சீர்திருத்தக் கொள்கைகளைக் கைக்கொண்டவராக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சுற்றத்தார் முதலானவர்கள் பிராசீன தர்மத்தை நம்பினவர்களாக இருக்கிறார்கள். தங்கள் வீட்டில் தங்கள் குழந்தைகள் சம்மந்தமாய் எந்தமட்டில் தங்கள் கொள்கைகளை அனுஷ்டிக்கலாம் என்பதை யோசிக்குமிடத்துப் பலவிதமான சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவைகள் எல்லாம் பொதுவாய் தெரிந்தவைகளாதலால் அந்த விஷயத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டியதில்லை.

6. இதுவரை கடமை முரண் ஏற்பட தற்காலத்தில் விசேஷ காரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதும் அது ஏற்பட்ட விடத்து எவ்விதம் நடந்துகொள்ள வேண்டியது என்று நிச்சயிப்பது சிரமமான விஷயம் என்றும் தெளிந்தோம். முரண்படு கடமைகளை சரிப்படுத்தி அவைகளில் முக்கிய கடமை எதுவென்று துணியக்கூடிய சாதனங்கள் ஏதாவது உளவா என்பதை இனி விசாரிப்போம்.

ஜீ. ஏ. சுந்தரம் ஐயர், பி.ஏ., பி.எல்.

பிரஸிடண்டு லிங்கன்

ABRAHAM LINCOLN

அப்ராகாம் லிங்கன் (Abraham Lincoln) 1809ஞ் பிப்ரவரிமீ 12உ அமெரிகாவில் கேண்டகி ஸமஸ்தானத்தில் ஓரிழிந்த ஏழைக் குடிசையில் பிறந்தவர். அவர் தந்தை தாமஸ் லிங்கன், ஒரு திறமையற்ற சோம்பேறித் தச்சன். அவன் தன் தொழிலைச் செம்மையாகப் புரியவும் அறியாதிருந்தான். சிக்கன ஜீவனத்தையாவது சாமர்த்தியமான செய்கையாவது அவன் கண்டறிந்ததில்லை. அப்ராகாமின் தாய் நான்ஸி (Nancy) உழைப்பும் பொறுமையுமுள்ள ஸ்திரீயாயிருந்தபோதிலும் தாமஸின் அறிவற்ற முரட்டுக் காரியங்களுக்காக மனநொந்து வாடினாள். கெண்டகியைவிட்டு இந்தியானா ஸமஸ்தானத்துக்குப் போய்த் தங்கிய சில காலத்துக்குள் அதாவது 1818-வது வருஷத்தில் நான்ஸி ஒருவித சுரத்தினடிபட்டு இறந்தாள். அப்ராகாமுடன் கூடப் பிறந்தவர்கள் ஒரு தமக்கையும் ஒரு தம்பியும். தமக்கைக்குப் பதினைந்து வயதிலேயே கல்யாணமாகி இளமையிலேயே உயிர் நீத்தாள். தம்பி சிசுவாயிருக்கும் போதே, உம்பருலகு சென்றான்.

நான்ஸி இறந்த பதின்மூன்று மாதத்துக்கெல்லாம் தாமஸ் ஒரு பிள்ளையும் இரண்டு பெண்ணுடன் கூடிய ஸாலி ஜான்ஸ்டன் என்ற விதவையை மணந்துகொண்டான். தாமஸுக்குத் தன் மகன் அப்ராகாமிடம் உள்ளன்பு இருந்ததோ என்னவோ தெரியாது. ஆனால் அவன் அப்ராகாமை தினம் காரணமின்றிப் புடைத்து வந்ததுண்மை. ஸாலி மாத்திரம் அப்ராகாமை அதிகப் பிரியத்துடன் வளர்த்து வந்தாள். அவரும் தன் மாற்றாந்தாயை அதிக மதிப்புடனும் விசுவாசத்துடனும், கடுத்த முகத்தைக் காட்டாமலும், எதிர்த்துப் பேசாமலும் பாராட்டி வந்தார். ஸாலியைப் பற்றிப் பின்னொருதரம் அப்ராகாம் கூறுங்கால் புனிதவதியென்றும் பரதேவதையே தன்னைச் சம்ரட்சிக்க வேறுருக்கொண்ட மாற்றாந்தாயென்றும் இவ்வுலகில் குத்தும் அடியும் வசையுமே தன் பங்காக விருக்குமென் றெண்ணியிருந்த தன்னை ஆளாகச் செய்த மாதா வென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறார். அப்ராகாம் கற்று விருத்திக்கு வரவேண்டுமென்ற கவலை தாமஸுக்கு எப்பொழுதுமில்லை. அவர் மாற்றாந்தாய்தான் அவரைப் பாடசாலைக்கனுப்பி வேண்டிய செளகரியங்களைச் செய்வாள். அவர் பாடசாலையில் பாலியத்திலேயே நன்னடைக்கைகளை நன்றாய்க் கற்றுக்கொண்டார். ஜீவஹிம்சை செய்வதை அவர் எப்பொழுதும் வெறுத்து வந்தார். காருண்யமும் தயாள குணமும் அவரிடம் இளமைப் பருவமுதல் குடிகொண்டிருந்தன. பாடசாலைப் பிள்ளைகள் ஆமைகளைப்பிடித்து அவற்றின் முதுகில் நெருப்புத்தணலை வைத்து வேடிக்கைபார்ப்பதுண்டு. அப்ராகாம் இக்கொடிய செய்கைகளைக் கண்டித்து ஜீவஹிம்ஸை கூடாதென்பதைப் பற்றி பாடசாலையில் முதல் முதல் உபந்நியாசஞ் செய்தார்.

அப்ராகாம் சமத்காரமாகப் பேச வல்லவர். எவ் விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசியபோதிலும் முடிவில் அவ்விஷய சம்பந்தமான சிறு கதையைச் சொல்லி முடிப்பார். வேலை செய்யும்போதும் விளையாடும்போதும் வேடிக்கையாகப்பேசித் தன் நண்பர்களைக் களிக்கச் செய்வார். சிறு வயதிலேயே ராபின்ஸன் குருஸோ, ஈசாப் கட்டுக்கதைகள் முதலிய நூல்களைப் பாடஞ் செய்திருந்தார். எப்புத்தகம் படித்தபோதிலும் அவர் படித்ததின் கருத்தைக் குறிப்பெடுத்துக் கொள்வது வழக்கம். உயர்ந்த ஞாபகசக்தியாவது புகழத்தக்க புத்திசாலித்தனமாவது அவரிடம் இயல்பாகக் கிடையாது. ஊக்கத்தினாலும் விடா முயற்சியினாலுமே அவர் அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டார்.

அவர் 16-வயதாயிருக்கும்போது கல்வி கற்பதற்காகத் தினம் 9-மைல் தூரத்திலுள்ள ஒரு பாடசாலைக்கு நடந்து சென்றுவருவார். அச்சமயம் அவர் கிட்டத்தட்ட 6-அடி 4-அங்குல உயரம் வளர்ந்திருந்தார். காற்றிலும், மழையிலும்,

வெயிலிலும் அடிபட்டதால் அவர் தேகம் கருத்து சுருக்கம் விழுந்து லட்சணமின்றி இருக்கும். அவருக்கு எப்பொழுதும் எழுதுவதிலும், படிப்பதிலும்,கவி கட்டுவதிலும் பிரியமேயன்றிக் கஷ்டமான வேலை செய்வதில் இஷ்டமிராது. பாடசாலைவிட்ட நேரங்களில் அவர் தன் தந்தைக்காக நிலத்தைச் சாகுபடிசெய்ய வேண்டியிருந்தது. அப்படி வீட்டில் வேலையில்லாவிடில் அயலாருக்குக் கூலிவேலைசெய்து திரவியசம்பாத்தியம் செய்யும்படிக்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். அதிகாலையிலெழுந்து அவர் வேலை யாரம்பிக்க வேண்டும். அப்படியிருந்தும் அவர் அந்திநேரத்தில் நள்ளிரவுவரையில் படிப்பார். அவருக்குப் படிப்பென்றாற் கொள்ளும், வேலையென்றாற் கடிவாளமுமாயிருந்தது.அவர் தந்தை அவரை வேலை செய்யவெளியே யனுப்பினால் ஜனங்களைக் கூட்டி வைத்துக்கொண்டு வேடிக்கையாகக் கதைகளையும் புராணங்களையுஞ் சொல்லித் திரிவார். இப்படி வீண்பொழுது போக்குவதைத் தாமஸ் அடிக்கடி கண்டு கோபம் பொங்கி அவரை நெட்டித்தள்ளி வேலைக்கிழுத்துச் செல்வதுண்டு. பால்யத்தில் அப்ரகாமுக்கு மதத்தில் நம்பிக்கையாவது கடவுளிடத்தில் பக்தியாவது அதிகமாகக் கிடையாது. ஆனால் அவர் மதவிஷயங்களைப்பற்றியும் ராஜாங்க விவகாரங்களைப்பற்றியும் பிரசங்கிக்குமிடங்களிற் சென்று அதிக கவனத்துடன் உபந்நியாசங்களைக் கேட்டிருந்து மறுநாள் தானும் ஒரு மரக்கட்டையின்மேலேறி நின்றுகொண்டு முதல் நாள் பிரசிங்கித்தவர்போலவே கைகையயுந் தலையையும் ஆட்டியும் குரலைத் தூக்கியுந் தணித்தும் முகத்தைச் சுளிக்கியும் சைகைகளைச் செய்தும் பிரசங்கிப்பார். ஸ்திரீகள் அபலையென்று அவர்களுக்காக அவர் எவ்வித வேலையுஞ் செய்வார். அதனால் அச்சுற்றுப்பக்கத்து மாதர்களெல்லாம் அவரிடம் மிகவும் பற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

லிங்கன் அவர் வயதுக்கு மிக்க பலவானாயிருந்தார். அறுநூறு பவுன் சுமையை எளிதாய்த் தூக்கிச் செல்வார். நான்கு ஆள்களால் தூக்கமுடியாதிருந்த ஒரு பெருந் தம்பத்தை அவர் அலட்சியமாகத் தூக்கியெடுத்துச் சென்றிருக்கிறார். கோடாலியை யெடுத்து வெட்டினால் அவர் வெட்டு எனையோரினைவிட மரத்தில் அதிக ஆழம் பதியும். மல்லயுத்தத்தில் அவருக்கு சமானம் அப்பிரதேசங்களிலேயே கிடையாது. மாகாணங்களிலெல்லாம் மகா வீரனென்று விருதுபெற்றுவந்த ஒரு மல்லக சட்டியை அவர் ஒருசமயம் எளிதாய் வீழ்த்தியதுண்டு. அந்நாட்டில் குடியானவர்களெல்லாம் மிதமிஞ்சிக் குடித்து வெறித்திருப்பவர்கள் இருந்தும் லிங்கன்மாத்திரம் குழந்தைப் பருவமுதல் மதுபானத்தையும் சுருட்டுமுதலியவைகளைப் புகைப்பதையும் விலக்கிவந்தார். இவ்வறிவான செய்கை அனைவருக்கும் ஆச்சரியத்தை யுண்டுபண்ணிற்று. களைக்காமல் அவர் எத்தனைகட்டைகளை வேண்டுமாயினும் பிளப்பார்.

1825-ஆம் ஆண்டில் அவர் ஒரு கால்வாய்ப் படகு தள்ளும் வேலையும் ஒழிந்த நேரங்களில் எஜமானன்வீட்டில் தானியமரைத்தல்,தண்ணீர் நிரப்புதல், கட்டை பிளத்தல் முதலிய சுற்றுவேலைகளும் செய்ய ஜேம்ஸ் டேய்லர் என்பவரிடமமர்ந்தார். 1827-ஆமாண்டில் அவர், மதுவிலக்கு, அமெரிக்கா ராஜதந்திரம் என்னும் இரண்டு விஷயங்களை விரித்தெழுதி ஒஹியோவிலுள்ள ஒரு சமாசாரப் பத்திரிகைக் கனுப்பினார். 1828ஆமாண்டில் அவர் ஜெண்ட்ரி என்பவரிடம் வியாபாரப்படகு தள்ளுந்தொழிலி லமர்ந்தார். வியாபாரவெல்லை சுமார் 1,800 மைல் தூரம். ஒருநாள் இரவு படகைக் கட்டிவிட்டு நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கையில் தரையிலிருந்துவரும் காலடி சத்தத்தைக்கேட்டு அப்ரகாம் எழுந்துபார்த்தார். அப்பொழுது 7 பேர் நீகிரோக்கள் கொள்ளையடிக்கவோ அல்லது தன்னைக் கொல்லவோ படகை நோக்கி வருவதைக் கண்டு அப்ரகாம் தைரியத்தை விடாமல் ஒரு சலாகையெடுத்துப், படகில் தாண்டிய முதல்வனைக் குத்தி நீரில் வீழ்த்தினார். இப்படி நான்குபேரை வீழ்த்தவே மற்றவர்கள் ஓடிவிட்டார்கள். இச்சமயத்தில்

அப்ராகாமுக்கு ஒருகாயமும் பட்டு அதன் வடு அவர் ஆயுள்நாள் முழுது மிருந்தது. இவர் எவ்வளவு சம்பாதித்தபோதிலும் அவர் தந்தை அதை ஒருங்கப் பற்றிக்கொள்வாராதலால் அப்ராகாம் வேறூர் சென்று ஒரு குடிகாரச் சினேகிதனுடன் சேர்ந்து வியாபாரஞ்செய்யத் தலைப்பட்டார். அதனால் பெரிய நஷ்டமும் விளைந்து கடனுமேற்பட்டது. இக்கடன் முழுதுக்கும் அப்ராகாமே உத்தரவாதமாகி நாளடைவில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் கொடுத்துத் தீர்த்துவந்தார். இச்சமயம் அவர் தனக்கு ஒரு நண்பர் கடனாகக் கொடுத்திருந்த ஸர்வே புத்தகமொன்றைப் படித்து ஸர்வே தொழிலறிந்துகொண்டு அதனால் ஜீவனஞ் செய்துவந்தார்.

அவர் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை யெல்லாம் மிக்க சிரத்தையுடனும் மனப்பூர்வமாயும் செய்ததால் அவர் யாவராலும் விரும்பப்பட்டார். அவர் யாரையும் முகஸ்துதி செய்வதுங் கிடையாது. யாருக்குங் குற்றேவல் புரிந்து அவர்களுடைய நன்மதிப்பைப் பெற முயலுவதுங் கிடையாது. தன் யோக்கியதையாலும் பிரயத்தனத்தாலும் மேன்மைப்பட வேண்டுமென்பது அவர்கொள்கை. இதனால் அவருக்கு எப்படிப்பட்ட இடையூறு நேர்ந்தபோதிலும் அதினின்று தப்புவிக்கவும் அவருக்கு வேண்டிய அனுகூலங்களைச் செய்யவும் நண்பர்கள் குறைவின்றி இருந்து வந்தார்கள்.

1833ஆம் வருஷத்தில் லிங்கன் புதுசேலம் என்னும் ஊரில் போஸ்டுமாஸ்டர் வேலை வகித்துவந்தார். இந்த உத்தியோகத்தில் அவருக்கு வேலை அதிகமாக இராதிருந்ததால் தபாலாபீசில் வரும் சமாசாரப் பத்திரிகைகளைப் படித்தும் படிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு வரும் கடிதங்களைப் படித்துக் காட்டியும் அறிவைப் பெருக்கிவந்தார். அவரது கந்தையுடையும் ஏழ்மைத்தனமும் அவரை விட்டகலாம லிருந்தபோதிலும் அவர் பட்சபாதமின்மைக்கும், இளகிய நெஞ்சத்துக்கும், நியாயத்தை யெளிதிலறியும் நுண்ணறிவுக்கும் ஜனங்களால் மிகவும் நன்கு மதிக்கப்பட்டு வழக்குகளைத் தீர்க்கவும் பந்தயங்களில் நியாயஞ்சொல்லவும் அடிக்கடி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்.

அப்ராகாம் 25-வயது ஆவதற்குள்ளேயே யாருடைய போதனையுமின்றித் தானே புஸ்தகங்களைப் படித்து நியாய சாஸ்திரத்தில் நிபுணரானார். இல்லினாய் சமஸ்தானத்தின் பிரதான நகர் ஸ்பிரிங்பீல்டுக்கு மாற்றப்பட்டதும், அப்ராகாம் அவ்வூரிற் றங்கி நியாயவாதியாக ஜீவனஞ் செய்துவந்தார். அவர் அநியாயமான வழக்குகளை வாதிக்க உடன்படமாட்டார். ஏழைகளுக்குப் பணம் வாங்காமலே வாதித்து வழக்கை ஜயித்துக்கொடுப்பார். வறுமையாய் பீடிக்கப்பட்டபோதிலும் தர்மசிந்தையும் பரோபகாரமு மேற்கொண்டு ஜனங்களுக்கு அனுகூலஞ் செய்வதிலேயே கருத்தாய் இருந்து வந்தார். நியாயவாதத்தில் மிக்க சமர்த்தனென்று ஆரம்பத்திலேயே பெயரும் பெற்றார்.

1834ஆம் வருஷத்தில் அவர் இல்லினாய் சட்டநிருபணசபைக்குமெம்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அந்தஸ்துக்குத் தகுந்தபடி நல்லுடை தரித்துக் கொள்ளும்பொருட்டு ஒரு நண்பர் அவருக்கு 200 டாலர் கடன்கொடுத்தார். அப்பொழுது தான் அவர் தன் ஆயுளில் முதல் முதல் நல்லுடை தரித்துக்கொண்டார். 1835ஆம் வருஷத்தில் தான் காதலித்திருந்த ஒரு யுவதி வேறொருவனுக்காக மனமுடைந்து இறந்ததால் லிங்கன் சித்தபிரமை யடைந்து முழுதுந்தேராமலே வியாகூலப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். சட்ட நிரூபண சபையிற் சேர்ந்த இரண்டொரு வருஷத்தில் வாது செய்யாமலே விஷயங்களை யெல்லாம் நன்றாகக் கவனித்து வந்தார். இச்சபையிற்றான் அவர் தன் ஜன்ம விரோதியும் அதிபராக்கிரமனுமாகிய ஸ்டீபன் டக்லாஸை முதல் முதல் சந்தித்தார். இச்சபையிற்றான் அவர் முதல் முதல் அடிமை விலக்கைப்பற்றித் தன் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார்.

இச்சமயம் ஐக்கிய மாகாணத்து ஜனங்கள் மூவிதக்கொள்கை யுடையவர்களாக வகுக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

வர்ஜனியர் (Abolitionists). —இவர்கள் மாகாணங்களில் அடிமைகளே யிருக்கக் கூடாதென்றும், வெள்ளை மனிதர்களும் கருப்பு மனிதர்களும்வித்தியாசமின்றிச் சகல சுதந்தரங்களுக்கும் ஒரேவிதமாக உரித்தாகவேண்டு மென்றும், கருப்பு மனிதர்களின் க்ஷேமத்தைக்கருதி அவர்களை முறியினின்றும் உடனே விடுவிக்கவேண்டு மென்றுங் கூறுபவர்கள்.

விஸர்ஜனியர்:-(Emancipationists or Free soil party):—இவர்கள் அடிமையாயிருந்தவர்கள் இருந்து தீரட்டும். இனிமேலாவது அடிமைத் தனத்தைப் பரவச் செய்யக்கூடாது. இப்பொழுது அடிமைகளில்லாத சமஸ்தானங்களிலும் இன்னும் புதிய நாடுகளிலும் அடிமைத்தனத்தை யணுகவொட்டாது செய்யவேண்டும். நாளடைவில் அடிமைத்தனம் எவ்விடத்திலும் நசித்து ஜனங்கள் சுயேச்சையாகவும் சுபிட்சமாகவும் வாழவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படுவார்கள். அடிமைத்தன மில்லாவிடில் நீகிரோ ஜாதியார்களுக்கு க்ஷேமமென்று இவர்கள் வாதிப்பதில்லை. அடிமைகளில்லாவிடில் வெள்ளையர்களுக்குள் தாரதம்மியமும் ஏற்றக்குறைவு மிராது. இப்பொழுது அடிமைகளைக்கொண்டு வேலைவாங்கிக் கொண்டு சோம்பேறித்தனமாய்ப் பிரபுத்துவம் செய்துவரும் வெள்ளையர்கள் நெற்றிவேர்வை நிலத்தில் விழ உழைக்கும் வெள்ளையர்களைப் போல உபயோகமான வேலைகளைப் புரிந்து தேச விருத்தியைப் பாராட்டச் செய்யவேண்டுமானால் அடிமைகொள்ளுதலை யகற்றவேண்டுமென்று வாதிப்பார்கள்.

ஊர்ஜிதர்கள் (Slave-owners) :—இவர்கள் அடிமைத்தொழிலை எங்கும் வியாபிக்கச் செய்யவேண்டுமென்றும் கருப்பு மனிதனுக்கு சுதந்தரமாவது சுயேச்சையாவது எப்பொழுதுங் கிடையாதென்றும் ஆடு மாடுகளைப்போல நீகரோக்கள் யஜமானுடைய பொருள்களா மென்றும் கருதுபவர்கள்.

இம்மூவகுப்பாரில் அப்ராகாம் இரண்டாவதாகிய விஸர்ஜனியரைச் சேர்ந்தவர். இவர் காடுகரம்பாயிருந்த சமஸ்தானங்கள் அடிமைகளிருந்த தாற்றான் சாகுபடிசெய்யத்தக்க செழிப்புள்ள பூமியாக மாற்றப்பட்டன வென்றும் ஒரு காலத்தில் அவசியமாயிருந்த அடிமைகள் தற்காலத்துக்கு வேண்டியதில்லை யென்றும் ஆனால் தேச சட்டம் அடிமை கொள்வதற்கு ஆட்சேபனை செய்யாமலிருந்தபடியால் அச்சமயம் அடிமைகளாக வகுப்பவர்கள் அவ்விதமே யிருந்து தீரவேண்டுமென்றும் ஆனால் புதிதாக யாரும் அடிமைகொள்ளக்கூடாதென்றும் அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தார். இல்லினாயிலும் மற்று அநேக சமஸ்தானங்களிலும் வர்ஜனியர் தேசத் துரோகிகளென்று கருதப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய மனுக்களைக் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கக்கூடாதென்று இல்லினாய் சட்ட நிரூபண சபையில் தீர்மானமாயிற்று.

ஆனால் அப்ராகாம் லிங்கன் மாத்திரம் மற்றொருவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்று இத்தீர்மானத்தை மென்மையான பதங்களாற் கண்டித்து ஒரு விண்ணப்பமனுப்பினர். ஆனால் இவருடைய முயற்சி யெதுவும் ஆரம்பத்தில் வெற்றி பெறுவதில்லை. ஒன்றிரண்டு தோல்விகளுக்குப் பின்தான் அவரது கொள்கை பலப்படும். ஆனால் அவர் தோல்வியால் மனந்தளர்வது கிடையாது. ஊக்கமும் விடாமுயற்சியுமே அவரது வெற்றிகளுக்கு முதற்காரணம்.

1842ஆ நவம்பர்மீ லிங்கன் உயர்குலத் துதித்தோமென் றிறுமாப்புக்கொண்டிருந்த மிஸ் டாட் (Tad) என்பவளை மணந்துகொண்டார். இதனால் லிங்கன் பெருமைக்காசைப்படுபவரென்று நண்பர்களவரை இகழத் தொடங்கினார்கள். அன்றியும் மதவிஷயத்தில் அவர் உபேக்ஷையாயிருந்தது ஜனங்கள் அங்கீகரிக்கத் தகாததாயிருந்தது. வாலிபத்தில் அவர் சில நாஸ்திகர்களின் கிரந்தங்களைப் படித்ததால் அவருக்குக் கொஞ்ச காலம் மதவிஷயத்தில் நம்பிக்கை தளர்ந்து வந்தது. ஆனால் வயது முதிர அவருக்குக் கடவுளில் நம்பிக்கையும் இறந்த பிறகு வேறொருவருக்குத் தான் வழி சொல்ல

வேண்டுமென்கிற உண்மையும் புலப்பட்டது. அவர் பிறகு செய்த பிரசங்கங்களிலெல்லாம் கடவுளின் மாட்சிமையையும், அபாரசக்தியை யும், கபடநாடக சூத்திரத்தையும், மாயோவினை தங்களையும் புகழ்ந்து உள்ளம் பூரித்து மயிர்க் கூச்செறிவார். வெகு ஜனங்களால் ஆமோதிக் கப்படும் விஷயம் யதார்த்தமாகவே யிருக்கவேண் டுமென்பது அவரது நம்பிக்கை.

"1846ஆ த்தில் லிங்கன் காங்கிரஸ் மெம்பராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். அவரது வைரிடக்லாஸ் அப்பொழுது அக்காங்கிரஸில் ஒரு ஸெனடா ராகவிருந்தார். அச்சமயம் ஐக்கியமாகாணங்களுக் கும் மெக்ஸிகோ நாட்டுக்கும் யுத்தம் நிகழ்ந்தது. லிங்கனுக்கும் அவர் கட்சிபார்க்கும், யுத்தஞ் செய்து தேசங்களைப் பிடிப்பதில் கொஞ்சமும் சம் மதமில்லை. போரை யெதிர்த்து வாதாடும் லிங் கன் போர்க்களத்தில் கஷ்டப்படும் வீரர்களுக்கு உணவும் சௌகரியங்களுமளிக்க திரவிய விரயஞ் செய்ய உடன்படுவார். இதனால் உறுதியான கொள்கை யற்றவரென்று லிங்கனைச் சிலர் பரிக சித்தார்கள். 1849ஆ முதல் 1854 வரையில் அவர் காங்கிரஸ் மெம்பராயிராமல் தன்னூரி லேயே நியாய வாதியாயிருந்து திரவியஞ் சம்பா தித்துவந்தார். குற்றவாளியென்று தன் மன துக்குத் தெரிந்த ஒருவன் வழக்கை யவர் ஏற் கவேமாட்டார். தான் வாதிக்கும்போது எதிர்க் கட்சியில் நியாயமும் உண்மையு மிருப்பதாகத் தோன்றினால் அவ்விதமே சொல்லித் தன் வாதத்தை நிறுத்திவிடுவார். ஏழைகளுக் கிரக்க மும் கஷ்டப்படுபவர்களுக் கனுதாபமுங் காட்டி அவர்களுக்குத் தன்னால் கூடிய உபகாரத்தைச் செய்வார்.

இச்சமயம் ஊர்ஜிதர்கள் நாளுக்கு நாள் பெருகி பரவிவந்தார்கள். ஐக்கியமாகாண ஜனத் தொகையில் மூன்றிலொரு பாகத்தார் மாத்தி ரமே ஊர்ஜிதராயிருந்தபோதிலும் அவர்கள் ஏதோ உத்தியோகங்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை வகித்திருந்தார்கள். இதனால் ஊர்ஜித ருக்கனுகூலமான பல சட்டங்க ளேற்படுத் தப்பட்டன. பிரபலமானவர் ஜனியர்களைக் கொல்பவர்களுக்கு ஏராளமான திரவியம் பரிசா கக் கொடுக்கப்படும் என்று வெளிப்படையாக ஊர்ஜிதர்கள் விளம்பரஞ்செய்தார்கள். ஆபிரிக் காவுக்கும் தென் சமஸ்தானங்களுக்கும் நேரா கவே அடிமை வியாபாரஞ் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடந்துவந்தன. மெக்ஸிகோவிலிருந்து புதிதா கக் கைப்பற்றப்பட்ட சமஸ்தானங்களிலும் அடி மைத் தொழிலைப் பரவச்செய்யவேண்டு மென்று ஊர்ஜிதர்கள் தீர்மானித்தார்கள். இது கூடா தென்று டேவிட் வில்மாட் என்பவர் இரண்டு மணி நேரம் காங்கிரஸில் எதிர்த்து வாதித்தும் பயனில்லாமற் போயிற்று. கடைசியில் கலிபோர் னியா சமஸ்தானத்தாரே தங்களுக்கு அடிமை கள் தேவையில்லை யென்று தீர்மானித்ததின் மேல் ஊர்ஜிதர்களின் மும்முரம் அடங்கிற்று.

1854ஆ த்தில் டக்லாஸ் என்பவர் ஐக்கிய மாகாணங்களி லெங்கும் அடிமைத்தொழிலைப் பரவச் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தார். இதற்குமுன் மிஸௌரி சமஸ் தானத்துக்கு வடக்கிலும்மேற்கிலுமுள்ள பாகங் களிலெல்லாம் அடிமைகளே யிருக்கக்கூடாதென் றும் அதற்குத் தெற்கிலுங் கிழக்கிலுந்தான் முறிகொள்ளலா மென்றுஞ் சட்டமிருந்தது. டக்லாஸ் கொண்டுவந்த இப்புதுசட்டம் காங்கிர ஸில் அதிகாரம் வகித்திருந்த ஊர்ஜிதர்களு டைய சகாயத்தால் நிரூபணமாயிற்று. இது தான் பின்னேர்ந்த மாகாண யுத்தத்துக்கு முதற் காரணம். கான்ஸாஸ் சமஸ்தானத்து ஜனங்க ளெல்லாம் சாந்தமும் உழைப்பும் பொருந்திய உழவர்கள். அவர்கள் அடிமைத்தனத்தை வெறுத்து வந்தார்கள். ஆனால் அயல் சமஸ் தானங்களிலுள்ள ஊர்ஜிதர்கள் அடிக்கடி கான் ஸாஸில் புகுந்து சிலகாலந்தங்கி வழிபறித்தும் கொள்ளை யடித்தும் கான்ஸாஸ் நாட்டாரின் மனோரதங்களை ஈடேறவொட்டாமற் செய்துவரு வார்கள். இந்த அக்கிரமங்களையறிந்த வடசமஸ் தானத்தார் கான்ஸாஸ் ஜனங்களுக்கனுகூல

மாக அங்கு வந்து குடியேறி ஊர்ஜிதர்களின் தீவிரத்தைக் குறைத்து வந்தார்கள். இந்த சமயத்தில்தான் ஊர்ஜிதர்களின் நடக்கையை ஆமோதித்தும் வியந்தும் பேசிய டக்லாஸை எதிர்த்து லிங்கன் புகழும் பெருமையும் பெற்ருர். அமெரிக்காவில் பிரபல வாதாடி யென்றனுமானிக்கப்பட்ட டக்லாஸ் லிங்கனுல் வாதில் அறவும் முறியடிக்கப்பட்டார்.

1858ஞு ஜூன்மீ லிங்கன் மாகாண ஸெனட் மெம்பராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் அச்சமயம் செய்த 'பிரிந்தவீடு' என்னும் பிரசங்கம் அனைவராலும் ஒப்புயர்வற்றதென்று அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இவ்வளவு சாமர்த்திய மிருந்தும் லிங்கன் ஒழுக்கமும் அடக்கமும் எப்பொழுதும் தவறமாட்டார். இவ்வடக்கமே அவருக்குச் சிறப்பை விளைத்தது. எப்படியெனில் இவரினும் சூழ்ச்சியும் கீர்த்தியும் வாய்ந்தவர்கள் காங்கிரஸில் சிலர் இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்குள்ளிருந்த பொச்செரிப்பினுலும், வஞ்சகத்தினுலும் அதிகப் பிரக்கியாதி பெருது அடங்கியிருந்த ஒருவனை அவர்களே பிரஸிடண்டாக நியமனஞ் செய்தார்கள். லிங்கன் இறுமாப்பாவது ஆடம்பரமாவதின்றி எளிய வண்ணமாகத் தன் கருமத்தைக் கருத்தாகச் செய்துவந்ததால், மகோன்னத பதவியாகிய பிரஸிடண்டு பதவி அவருக்கு 1860ஞு நவம்பர்மீ கிடைத்தது. இதற்குச் சில நாளைக்கு முன்பு ஒரு நண்பர் அவரிடம் பிரயத்தனஞ் செய்தால் அவ்வுன்னத பதவியை ஒருசமயம் அவர் அடைந்தாலு மடையலாம் என்று சொன்னபொழுது லிங்கன் "நான் பிரஸிடண்டாக விருக்கத் தகுந்தவனல்லவென் றெண்ணுகிறேன்" என்ருர்.

லிங்கன் எதைப்பற்றிப் பேசியபோதிலும்நியாயத்தையும் நன்னடக்கையையும் ஒளிவு மறைவின்றியாவரும் பிரியப்படும்படியாக எடுத்துச் சொல்வார். அவர் ஆட்சிரீதியையாவது, தென் சமஸ்தானத்தையாவது, ஊர்ஜிதர்களையாவது கடிந்து தூறிப்பேசினதில்லை. உருவத்தில் வசீகர சக்தியுடையவராகத் தோன்ருமற் போனபோதிலும், கேட்பவர்கள் ஆரம்பமுதல் கவனத்தை அவர் பேசுவதிலேயே செலுத்தும்படிச் செய்யுந் திறமையுண்டு. அவர் குரல் இனிமையாயிராது. ஆனுல் தன்னில் மாறபிப்பிராயங்கொண்டவனும் ஒட்டிக்கொள்ளும்படியாக முதல் அரைமணி நேரம் பேசிவிட்டுப் பின் சம்பாஷணையைத் தனக்கனுகூலமாகத் திருப்பிக்கொள்ளுஞ் சக்தி வாய்ந்தவர். அவரை ஏதேனுங் கேள்வி கேட்டால் அதற்கு நேரான உத்தரந் தரமாட்டார். ஆனுல் வினவுக்கு விடைதெளிவாய் விளங்கும்படியான ஒரு சிறு விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லி முடிப்பார். மேலான ஸ்தானத்தை வகிக்க வேண்டுமென்று லிங்கனுக்கு ஆசை அதிகமாயிருந்தபோதிலும் அதை அவர் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளமாட்டார்.

வாஷிங்டனில் லிங்கன் பிரஸிடண்டாக நியமிக்கப்பட்டபோது அவர் தன்னூர் ஸ்பிரிங்பீல்டில் ஓய்வுநாள் கழித்துவந்தார். லிங்கனுக்கு புதுப்பதவி கிடைத்த சமாசாரம் தந்திமூலமாய்த் தெரிந்ததும் ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாய் அவர் இல்லமேகி அவருக்கு வாழ்த்துதல் கூறி மகிழ்ந்தார்கள்.

ஐக்கிய மாகாணங்களில் சகல உத்தியோகங்களும் பிரஸிடண்டால்தான் நியமனஞ் செய்யப்படவேண்டும். லிங்கன் பிரஸிடண்டான விஷயம் தெரிந்ததும், நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்கள் தினம் அவரிடம் வந்து உத்தியோகத்துக்காக மன்ருடினுர்கள். லிங்கன் பட்சபாதமும் சுயநலமும் பாராட்டாதவராதலால் எக்கொள்கைகளையுடைத்தானவர்களாயிருப்பினும் உண்மையில் யோக்கியதை யுள்ளவர்களெவர்களோ அவர்களுக்கு மாத்திரமே உத்தியோகங்கொடுத்து மற்றவர்கள் வேண்டுகோளைக் கண்டிப்பாய் மறுத்து விடுவது வழக்கம். யோக்கியதை யுடையவர்களாயிருப்பினும் மனுதாரர்கள் லிங்கனுடைய நண்பர்களாயிருந்தால் அவர்களுக்கு உத்தியோகங் கிடைப்பதரிது.

லிங்கன் பிரஸிடண்டாவதற்கு நான்கு வருஷ காலமுதல் தென்சமஸ்தானங்கள் ஐக்கியமாகாணங்களினின்றும் பிரிந்து சுயமே ஆட்சிசெய்ய ஏற்பாடு செய்துகொண்டு வந்தன. இதன் காரணம் வடசமஸ்தானத்தாரெல்லாம் வர்ஜனியராயும் விஸர்ஜனியராயு மிருந்துவந்ததே. வாஷிங்டனில் முக்கிய மந்திரிகளும் பிரபல உத்தியோகம் வகித்தவர்களும் ஊர்ஜிதர்கள். இவர்கள் தந்திரமாக வடசமஸ்தானங்களிலிருந்து ஆயுதங்களையும் திரவியங்களையும் யுத்தசாதனங்களையும் தென் சமஸ்தானங்களுக்கு அனுப்பிவந்தார்கள். சமஸ்தானங்கள் பிரிந்து பலவீனப்படுவதில் லிங்கனுக்குக் கொஞ்சமும் சம்மதமில்லை. எவ்விதமாயாவது சமஸ்தானங்களுக்குள் ஐக்கிய முண்டாகி அவை ஒரு மேலாட்சிக்குட்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பது அவர் கருத்து. ஆனல் தென் சமஸ்தானங்களோ தம்மிஷ்டப்படி வட சமஸ்தானங்கள் நடவாவிட்டால் பிரிந்து விடுவதாகப் பயமுறுத்தி வந்தன. லிங்கனுடைய விஸர்ஜனக்கொள்கைக்காக அவரைக் கொலைசெய்து விடுவதென்று ஊர்ஜிதர்கள் கங்கணங் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். லிங்கன் உயிரிழக்க விருப்பதைக் கடிதமூலமாகத் தெரிவித்து அவருக்குப் பீதியையு முண்டுபண்ணி வந்தார்கள். முதல் சில கடிதங்களைப் படித்து ஜாக்கிரதையாயிருந்த லிங்கன், தினம் அம்மாதிரி கடிதம் கிடைக்கவே விசாரம் நீங்கி அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமலே யிருந்தார்.

லிங்கன் பிரஸிடண்டாக நியமிக்கப்பட்ட சில தினங்களுக்கெல்லாம் மாகாணங்களினின்றும் தென்கரோலினா பிரிந்தது. உடனே இன்னும் ஆறு சமஸ்தானங்கள் தாமதிக்காமல் பிரியத் தலைப்பட்டன. டென்ஸி, வர்ஜீனியா, வட கரோலினா இவைகள் முன் பிரிந்தவைகளைப் பின் தொடர்ந்தன. இப்பிரிவினைக்கு சூத்திரதாரிகள் வாஷிங்டனிலுள்ள மந்திரிகள் தாம் இருந்தும் லிங்கன் அதிஜாக்கிரதையாயும் பொறுமையாயும் இருந்தார். பிரிந்துபோன சமஸ்தானங்களைத் தாக்கவாவது கலகஞ்செய்தவர்களைத் தண்டிக்கவாவது அவர் ஆக்ஞாபிக்கவில்லை. ஆனல் 1861 ௵த்தில் அவர் மிக்க சாமர்த்தியமும் நற்குணமும் பொருந்திய மந்திரிகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டார். அதே வருஷத்தில் ஏப்ரல் மாதத்தில் ஊர்ஜிதர்கள் மாகாணங்களுக்குச் சொந்தமான ஸம்டர் (Sumter) என்னுங் கோட்டையைத் தாக்கிக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். இந்த சமாசாரம் வடசமஸ்தானத்தார்கள் காதில் பட்டதும், இவர்கள் கோபம்பொங்கித் தென்பாகத்தார்களுடன் தாமதமின்றிப் போர்புரிய வேண்டுமென்று ஆரவாரித்தார்கள். லிங்கனும் யுத்தத்துக்கு மாகாணங்களிலிருந்து 75,000 பேர்களைத் தயார்செய்தனுப்பும்படி மசோதா விடுவித்தார். ஒவ்வொரு சமஸ்தானமும் தாமதமின்றி வேண்டிய மனிதர்களையும், ஆயுதங்களையும், திரவியத்தையும் அனுப்பிவிட்டன. இப்படிக் கூடிய சைனியம் சரியாக அணிவகுக்கப்பட்டு தக்க தளகர்த்தர்களின் அதிகாரத்தின் கீழ் வைக்கப்பட்டு மூலைக்கு மூலை அனுப்பப்பட்டன. லிங்கன் போர்க்களத்திலிருந்து யுத்தம் புரியாமற் போன போதிலும், தலை நகரிலிருந்துகொண்டு சம்யோசிதமான உத்தரவுகளை யனுப்பியும், தேர்ந்த தளகர்த்தர்களை நியமித்தலும், யுத்த வீரர்களையும் ஆயுதங்களையும் சேகரித்து வேண்டிய விடங்களுக்கனுப்பியும் சண்டையை நடாத்திவந்தார். பலவிடங்களில் போர்கள் நிகழ்ந்தன. ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் படுகாயமடைந்து வீழ்ந்திறந்தார்கள். நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களும் கட்டிடங்களும் பகைவர் தீக்கிரையாயின. ஜயம் மாறிமாறி நேர்ந்தது. இச்சமரில் நீகிரோக்களும் வடசமஸ்தானத்தார் படையிற் சேர்ந்து வியக்கத்தக்க விதமாய்ப் போர்புரிந்தார்கள். ஊர்ஜிதர்கள் செய்த அக்கிரமங்கள் கொஞ்ச நெஞ்சமல்ல. போரிற் கலக்காத ஜனங்களைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். கைதிகளாக்கிய எதிரிகளைக் கொலைசெய்தார்கள். ஸ்திரீகள், சிசுக்களென்றும் பாராமல் அதஞ்செய்தார்கள். இவ்விதம் நான்கு வருஷகாலம் அதிக மும்முரத்துடன் யுத்தம்

நடந்தது. கடைசியில் லிங்கனுடைய அபார சாமர்த்தியத்தாலும், சேனாதிபதிகளின் திறமையினாலும் வடசமஸ்தானத்தார்கள் முழுதும் வெற்றிபெற்றார்கள். இடையில் இங்கிலாந்து தேசத்தாரும் பிரான்சு நாட்டாரும் இருகட்சியாரும் சமாதானஞ் செய்துவைப்பதாக வந்தார்கள். ஆனால், லிங்கனோ, தன்னாட்டு வாழ்க்கை அயலார் தீர்த்து வைக்கக் கொஞ்சமுமிடங் கொடுக்கவில்லை. 1863 ௵த்தில் அடிமைகள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். 1864-ல் யுத்தமும் ஓய்ந்ததென்னலாம். தென் சமஸ்தானத்தார் தொடர்ச்சியாக அபஜயப்பட்டு சமாதானம் வேண்டினார்கள்.

1866௵த்தில் பிரஸிடண்டு ஸ்தானத்துக்கு அப்ராகாம் லிங்கனே திரும்பவும் நியமனஞ் செய்யப்பட்டார். இதனால் ஜனங்களுக்குண்டான திருப்தி யளவிடப்படாதது. இரண்டுமணி நேரம் இடைவிடாது ஜனங்கள் தோன்றி அவரைக் கைக்குலுக்கிச் சென்றார்கள். வெள்ளையர்கள் மறைந்ததும் நீகிரோக்கள் தங்களுக்கு சுதந்தரமளித்த மகானைக் கண்காணவேண்டி லிங்கனுடைய அரண்மனைக்குள்ளே நுழைந்தார்கள். அவர்களுடைய ஆர்வத்தையும் பக்தி சிரத்தையையுங் கண்ட லிங்கனுக்கு இரண்டு மணிநேரம் நின்று கைகுலுக்கியதால் உண்டாயிருந்த பெருத்த ஆயாசம் தீர்ந்ததுபோலாயிற்று. லிங்கனைக் கண்டதும் நீகிரோக்கள் நகைபுரிந்தும் கண்ணீர்விட்டும் பாவசமானார்கள். பேச நாவெழவில்லை. தங்களை ரட்சிக்க வந்த அவதாரபுருஷனென்றே லிங்கனை மதித்தார்கள். கடைசியில் அவர்கள் "கடவுள் தங்களை நீடூழி வாழ்விக்க" என்று வாழ்த்திச் சென்றார்கள். ஜனங்களெல்லாங் குதூகலித்தார்கள்.

இக்குதூகலம் அதிகநாள் நீடிக்க எம்பெருமானுக்குப் பொறுக்கவில்லைபோலும்; பேரானந்தத்திற்குப்பின் துக்கசாகரம் நிலைபெற்றிருப்பது உண்மைபோலும். பரஞ்சோதியையும் மாயை சூழ்கிறது. ஆதித்தனையும் கிரகணம்பிடிக்கிறது. லிங்கனின் உயிரை வாங்கச் சூழ்ச்சிசெய்துகொண்டிருந்த கொலைபாதகர்கள் தருணத்தையெதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட சண்டாளத்துரோகிகளில் பூத் என்பவனொருவன். 1864௵ ஏப்ரல்மீ 14உ அப்ராகாம் லிங்கன் தன்மனைவியுடன் நாட்கசாலை சென்று ஆட்டத்தைப் பார்த்திருக்கும்போது இப்பாபி அவருக்குப் பின்னால் நின்று தலையிற் சுட்டான். உடனே அவர் கண்மூடி தலை சாய்ந்துவிட்டது. பிறகு ஒருவார்த்தையும் பேசவில்லை. வெடிச் சத்தத்தைக் கேட்டதும் ஆட்டப்பந்தலில் பெரிய கலவரம் உண்டாயிற்று. லிங்கனின் மனைவியார் மூர்ச்சையாகி நிலத்தில் விழுந்துவிட்டாள். பூத் தன்னைப்பிடித்த மேஜர் ராத்போனைக் காயப்படுத்திவிட்டுத் தப்பியோடிவிட்டான். மறுநாள் காலை எழுமணி 20 நிமிஷத்தில் அப்ராகாம் லிங்கன் உயிர்நீத்தார்.

இக்கொலையைக்கேட்ட ஐக்கிய மாகாணத்தாரெல்லாம் துயரக்கடலிலாழ்ந்தார்கள். புருஷர்கள் நிர்க்கதியானவர்கள்போல் வாய்விட்டுக்கதறினார்கள். ஸ்திரீகள் குழந்தைகளுடன் விம்மி விம்மி யழுதார்கள். ஜனங்கள் உன்மத்தங்கொண்டவர்கள் இன்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அலைந்தார்கள். தங்கள் உறவினர்க்கே இவ்விபத்து நேர்ந்ததுபோல் ஒவ்வொரு வீட்டாரும் துக்கங் கொண்டாடினார்கள். யுத்தவீரர்கள் ஆராத்துயரடைந்தார்கள். நீக்கிரோக்கள் தங்கள் ஜாதியே நசித்துவிட்டது போல் திக்பிரமையடைந்தார்கள். இன்றைக்கும் கல்பூபாவிலும் மற்றிடங்களிலுமுள்ள நீகிரோக்கள் அப்ராகாம் லிங்கனுடைய படத்தைத் தங்கள் வீட்டில் வைத்து பூஜைசெய்வதைப் பார்க்கலாம். அவர்கள் அப்ராகாம் லிங்கன் திரும்பவும் அவதரித்து தங்களை சம்ரட்சிப்பார் என்று நம்புகிறார்கள்.

பிரஸிடண்டு வாஷிங்டனைப் புதைத்தவிடத்தில் லிங்கனைப் புதைப்பதாகப் பிரயத்தனஞ் செய்தார்கள். ஆனால் இல்லினாய் சமஸ்தானத்தார் லிங்கனின் சொந்த ஊரிலேயே அவன் உடலைப் புதைக்கவேண்டுமென்று பிரேதத்தை வாங்கிச் சென்றார்கள். ஐம்பதினாயிரஞ் சனங்கள் கூடி, இறந்தவர்க்கு மரியாதை செய்தார்கள்.

வி. சுப்பிரமணிய ஐயர், பி.ஏ

இயற்கைப் பாடங்கள்

NATURE LESSONS

வினோதமான சில மீன்கள்

தேவையானவை.—சுறாமீன், நாக்குமீன், ஈல் (குழிப்பாம்பு), குளோப்புமீன், முட்பலாச்சி, கடற்குதிரை இவற்றின் பஞ்சடைத்த தேகங்கள்.

1. சுறாமீன். (Shark)

இந்த மீனைப்பாருங்கள். இது சாதாரணமாய் கடலில்தான் வசிக்கும். இதற்கு சுறாமீன் என்றுபெயர். சுறாமீன்களில் பலவிதமுண்டு. இது நாலடி நீளமிருக்கிறது. இதற்கு நாய்ச்சுறாவென்று பெயர். வெண் சுறாமீன்கள் 30 அல்லது 40 அடி நீளமும் வளரும். இது மீன்களில் மிகவும் பாராக்ரமமுள்ளது. கடலில் கரையோரத்தில் இது அனேகமாய் வருவதில்லை. கடலினடியிலுமிருப்பதில்லை. நடுக்கடலில் நீர் மட்டத்தின் அருகில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும். இதன்நிறத்தைக் கவனியுங்கள். அடிப்பக்கம் வெண்ணிறமாயும் முதுகு கடலின் நிறம்போல் நீலக்கறுப்பாயுமிருக்கிறது. அதனால் இது கடலிலிருப்பது யாவருக்கும் எளிதில் தெரியாது. சில சுறாமீன்கள் கப்பல்கள் வந்து தங்கும்துறைமுகங்களிலும்ஆற்றுத் துறைகளிலும் ஏராளமாயிருப்பதுண்டு. தரையில் வாழும் புலி சிங்கங்கள் எவ்விதம் தரையில் வேட்டையாடி மற்ற மிருகங்களைப் பிடித்து உண்கின்றதோ அவ்வாறே கடலில் வாழும் இது மற்ற மீன்களையும் கடற்பாம்புகளையும் இன்னும் அனேகம் கடற்பிராணிகளையும் விரட்டிப்பிடித்து உண்கிறது. கடலிலும், கங்கை, ஹூக்ளிமுதலிய ஆற்றுத் துறைகளிலும் ஸ்நாநம் செய்யும் மனிதர்களையும் கப்பலுடைந்து கடலில் வீழ்வோரையும் பிடித்துண்பதுண்டு. கப்பல்களிலிருந்து கடலிலெறிந்துவிடும் மாம்சத் துண்டுகளையும் எச்சிலையும் உண்பதுண்டு. அதுபற்றியே சுறாமீன் கப்பல்களின் சமீபத்திலேயே சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. கப்பல்கள் போகும்பொழுதும் அவற்றை வேகமாகப் பின்தொடர்ந்து கொண்டே போவதுண்டு. கப்பலளவு வேகமாய் நீந்துவதன் பொருட்டு இதன்தேகம் மிகவும் நீண்டும் மூக்குப் பக்கம் கூர்மையாயுமிருக்கின்றன. இதன் சிறகுகளும் மிகவும் அகன்று வலுவாயிருக்கின்றன. இதன் வலுவுள்ள வாற்சிறகால் ஒரே அடியில் ஒரு மனிதனைக் கொன்றுவிடும். இந்த மீனுக்கு இவ்வளவு பெருந்தேகமிருந்தபோதிலும் இதற்குத் தேகத்தில் கெட்டியான எலும்புகளில்லை. அதனாற்றான் தன்தேகத்தை நன்றாக வளைத்து வேகமாக நீந்த இதற்கு இயலுகிறது.

சுறமீன்.

இந்தமீனில் இன்னும் அனேக விசேஷங்களுண்டு. இது இரையைப்பிடிக்கும்பொழுது மல்லாந்துபடுத்துக்கொள்ளும். ஏன்? இதன்வாயைக் கவனியுங்கள். அது தலைக்கு முன்பக்கமில்லாமல் தலையின் அடிப்பக்கத்தில் கமான்போல் வளைந்திருக்கிறது. அதனால் மல்லாந்துகொண்டோ அல்லது தேகத்தை ஒரு பக்கம் சாய்த்துக் கொண்டோதான் இது இரையைப் பிடிக்கும். இதன்வாய் குகைபோல அகன்றிருப்பதால் இது சிலவேளை மனிதர்களையும் பெரும் மீன்களையும் கடிக்காமல் அப்படியே முழுசாய் விழுங்கும். இதன் பற்கள் கத்திகள்போல் கூர்மையாயும் நாலைந்து வரிசைகளாயுமிருப்பதால் பெரும்பிராணிகளைக் கௌவவும், அவற்றின் தேகத்தைத் துண்டுதுண்டாக்கி உண்ணவும் இதற்கு முடிகிறது. மீன்களைப் பிடிக்கக் கடலில் வீசும் வலைக்குள் தப்பித்தவறி இம்மீன் அகப்பட்டுவிட்டால் இப்பற்களால் வலையை அறுத்துவிட்டு ஓடிவிடும். பெரும் வெண் சுறாவின் பற்களை சண்டைபோட உதவும் கத்திகளாக பூர்வீகக் காட்டுமனிதர்களிலநேகர் வெகுகாலமாய் உபயோகித்து வந்தார்கள். அதை க்ஷவரம் செய்துகொள்ளவும் உபயோகித்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் அவர்கள் இரும்பைப்

பார்த்தவர்களன்று. பிராணிகளைக் கொன்றுண் பதைத்தவிர, தரையில்வாழும் கழுதைப்புலி கழுகு இவற்றைப்போல் சுறுமீன் கடலில் செத்துக்கிடக்கும் பிணங்களையும் தின்பதுண்டு.

சுறுமீனுக்குச் செவுள் மூடியில்லை. அதனால் செவுள் துவாரங்கள் தனித்தனியாய்ப் பக்கத்திற்கு ஐந்தாகத் தெரிகின்றன இதோபாருங்கள். இந்தச் சுறுவின் மேற்றோலைப் பாருங்கள். மற்ற மீன்களுக்கிருப்பதுபோல் அதில் பெரும் செதில்களைக்காணோம். இப்பொழுது அதன் மேலே தடவிப்பாருங்கள். சொரசொர வென்றிருக்கின்றது. அதனாலேயே சுறுவென்று இதற்குப் பெயருண்டாயிற்று. சொரசொரப்பா யிருப்பதற்குக் காரணம் இதன் தேகமெங்கும் மணல் கணக்கான சிறு சிறு பற்கள் அமைந்திருப்பதினாலேயே. சுறுவின் இத்தோலை உரித்தெடுத்து மேஜை, நாற்காலி,பெஞ்சுமுதலிய மரச்சாமான்களை மெருகிட்டு நைஸாக்க மணற்காகிதத்திற்குப் பதிலாக இதை அனேகவிடங்களில் உபயோகித்து வருகிறார்கள். சண்டைக்காலத்தில் உபயோகப்படுத்தும்கத்திகள் நழுவாமலிருப்பதற்கு இத்தோலைக் கத்திப்பிடியின் மேல் உறையாகத் தைப்பதுண்டு. சுறுமீனை அனேகர் உண்பதுண்டு. அவற்றைக் காயவைத்து ஊருகாய்போடுவதுமுண்டு. சில சுறுவின் (liver) ஈரலிலிருந்து ஒரு விதத்தைலம் எடுப்பதுண்டு. 'காட்' (cod) என்னும் மீனின் எண்ணெய்போல இத்தைலத்தையும் தேகபுஷ்டிக்காகக் குடிப்பதுண்டு. நம்மைக் கொல்லவோ, ஹிம்ஸிக்கவோ செய்யும் புலி, ஸர்ப்பம், முதலிய பிராணிகளை நாம் வணங்குவதுபோல ஆஸ்திரேலியாவிலும் பஸிபிக்தீவுகளிலுமுள்ள மனிதர்கள் சுறுமீனுக்கு அடிக்கடி பலி கொடுத்து பூஜை செய்வதுண்டு. சில சுறுமீன்கள் முட்டையிடுவதில்லை. ஆடுமாடுகளைப்போல் குட்டிகளேபோடும். மற்ற அனேகம் சுறுமீன்கள் முட்டைக ளிடுவதுண்டு. ஒவ்வொரு முட்டையும் கொம்பால் செய்த ஒரு கறுப்பு ஓட்டினுள்ளிருக்கும். ஓடு சற்றுத் தட்டையாயிருக்கும். அதிலிருந்து பட்டுப் போன்ற அனேகம் நார்கள் வெளியில் தொங்கும். முட்டைகளை ஜலமடித்துக்கொண்டு போகாமல் இந்நாரால் அவை சில நீர்ச்செடிகளோடு பின்னிக்கொண்டிருக்கும். குஞ்சுகள் சிலகாலத்திற்கப்பால் முட்டையை ஒரு துவாரமிட்டு வெளியில்வரும். போலான இம்முட்டைகளை அலையடித்துக் கடற்கரையில் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதுண்டு. அதைச் சிறுவர்கள் 'கடற்பணப்பைகள்', என்று எடுத்து வைத்துக்கொள்வதுண்டு. 'கொம்பன்சுறு' என்னும் சில சுறுவின் தலை சுத்தியின் தலைபோல் இருபக்கமும் அகன்றிருக்கும். அதன் கண்கள் அவற்றின் நுனியிலிருக்கும். சில சுறுவின் மேல் உதடு பெரும் அரிவாள்போல் 10-அடி நீளம் நீண்டிருக்கும். இதன் இரு ஓரங்களிலும் கத்திபோன்ற 20-30-பற்களிருக்கும். ஒருஜாதி மீனின் மேல்வாய் ஒரு கொம்புபோல் 10-அடி நீளம் முன்னுக்கு நீண்டும் நமது காலளவு பெருமனுயுமிருக்கும். இதனால் கடலில் வாழும் பெரும் மீன்களையும் திமிங்கலங்களையும் குத்திக் கொன்றுவிடும். கடலில் மிதக்கும் கட்டை மரங்களையும், படகு கப்பல்களையும், ஏதோ பிராணியென்று மூடத்தனமாயெண்ணி, அவற்றை இக்கொம்பால் குத்திக் கவிழ்ப்பதுமுண்டு. இப்படிப்பலமாகக் குத்தும்பொழுது சிலவேளை இந்தக்கொம்பு ஒடிந்து அந்தமீன் இறந்துபோவது முண்டு.

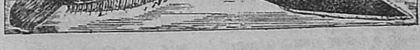

நாக்கு மீன்கள்

2. நாக்குமீன் (Flat fish)

இதைப்பாருங்கள். இதன் தேகம் தகடுபோல் தட்டையாயிருக்கிறது. நமது நாக்குப்போல் நீண்டுமிருக்கிறது. அதனால் இதை நாக்கு மீனென்று சொல்வது வழக்கம். இதுவும் கடலில் வாழும் ஒரு மீனாகும். இதன் சிறகுகள் சுறுவின் சிறகுகள்போல் அவ்வளவு பெரிதாயில்லை. அதனால் நீரில் அதிகநேரம் நீந்த இதற்கு முடிவதில்லை. அனேகமாய் நீரினடியில்தான் இது வாழ்கின்றது. ஆனால் அங்கும் இது தரையில் நிற்பதில்லை. ஏனென்றால் இது தட்

டையா யிருப்பதினலேயே. இது ஒரு நீர் ஆமையைப்போல் மேலுங்கீழும் தட்டையாயில்லை. இதன் இரு விலாப்பக்கமும் இரு தகடுகள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக்கொண்டதுபோல் தட்டையாயிருக்கிறது. தட்டையான அப்பளத்தைச் செங்குத்தாய் நிறுத்தினல் அது நிற்குமா? நிற்காதல்லவா? அதுபோல நாக்குமீனும் சரியாய் நிற்கமுடியாமல் ஒரு பக்கமாக வீழ்ந்து படுத்துக்கொள்ளுகிறது. சிலவேளை கடலினடிப்பக்கமுள்ள சேற்றிலும் மணலிலும் புகுந்து மறைந்துகிடக்கும். இதோ பாருங்கள். இதன் இடதுபக்கம் வெளுப்பாயிருக்கின்றது. இந்தப் பக்கத்தை தரையில் வைத்துக்கொண்டுதான் இது படுத்துக்கொள்ளும். இதோ வலதுபக்கம் ஊதா நிறமாயும் கறுப்புப் பொட்டுகளுள்ளதாயு மிருக்கிறது. இப்பக்கத்தின்நிறம் கடலினடியி லிருக்கும் கல் செடி பாசிகளின் நிறம்போ லிருப்பதால் இது கடலினடியிலிருப்பது. உயரத்திலுலாவும் இதன் சத்துருக் களுக்குத் தென்படாது.

இதன் கண்களைப் பாருங்கள். இரண்டு கண்களிருக்கின்றனவல்லவா? ஆம். ஆனல் அவை பக்கத்திற்கொன்ருக இராமல் இரண்டும் தலையின் வலது பக்கத்திலிருக்கின்றன. இதற்கு இடதுபக்கத்தில் கண்ணில்லை, இதோ பாருங்கள். இப்படிக்கேன்? நாக்குமீன் குஞ்சாயிருக்கும்போது அதன் தேகம் தடித்தும் உருண்டும் கண்கள் பக்கத்திற் கொன்ருகவு மிருக்கும். குஞ்சுகள் வரவரத் தட்டையாய் வளரும், தட்டையாய் வளரவளரச் சரியாய் நிற்கமுடியாமல் அவை அவற்றின் இடது அல்லது வலது பக்கத்தில் படுத்துக்கொள்ளும். தரையில் படுப்பதால் படுக்கும் பக்கம் கண் வேண்டிய தில்லையல்லவா? அப்பக்கமிருந்து சத்துருக்கள் யாவரும் அதனருகில் வருவதில்லை. மேற்பக்க மிருந்தே வருவதனல் படுத்த பக்கத்துக் கண் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நகர்ந்து மேற்பக்கம் வந்து விடுகிறது. இவ்விதம் மேற்பக்கம் இருகண்களு மிருப்பதால் அங்கிருந்து வருவோரை நன்ருகக் கவனிக்க இதற்கு முடிகிறது. இதோ இந்த இரண்டு நாக்குமீன்களைப் பாருங்கள். இவற்றின் கண்களிரண்டும் இடது பக்கமிருக்கின்றன. இதனல் இவை வலதுபக்கம் படுத்திருந்த மீன்களென்று நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது. டர்பட் சோல் என்னும் பலவித நாக்குமீன்களுண்டு. நாக்குமீன்களை அனேகர் ருசியுடன் உண்பதுண்டு.

3. ஈல் (Eel)

ஈல் (குழிப்பாம்பு)

இதைப் பாருங்கள். பாம்புபோலிருக்கிறது. இது சாதாரணமாய் குளம், தடாகம், ஆறு இவற்றில் வசிக்கும். இதில் சில ஜாதி கடலிலும் வசிப்பதுண்டு. இவ்விடங்களில் நீரினடிப்பக்கம் பகல் முழுவதும் கற்களினிடையில் ஒளிந்தும், சேறில் புதைந்தும் கிடக்கும். பாம்பு போலிருப்பதாலும், நீரினடியில் குழிதோண்டி வசிப்பதாலும் இதற்கு குழிப்பாம்பென்று சொல்வது வழக்கம். ஆனல் இது பாம்பல்ல. இதற்குச் சிறகுகளும் செவுள்களும் செவுள் மூடியுமிருப்பதை இதோ பாருங்கள். அதனல் இது ஒரு மீனகும். விலாங்கென்பதும் இதில் ஒரு ஜாதி மீனகும். இதற்குக் கால் சிறகுகளில்லை. கைச்சிறகு சிறிதாயிருக்கிறது. முதுகுச்சிறகு வால் சிறகோடு சேர்ந்து ஒன்ருயிருக்கிறது. இது நீந்தும்பொழுது நீண்ட தன்தேகத்தைப் பாம்பு

போல் நெளித்துக் கொண்டே நீரில் நீந்தும். இதற்குச் செதில்கள் இல்லை. தேகம் வழ வழ வென்றிருப்பதால் இதை நாம் எளிதில் பிடிக்க முடியாது. இது வேனிற்காலத்தில் தானிருக்கு மிடம் வற்றிப்போகும் போலிருந்தால், இரவில் அவ்விடத்தைவிட்டு தரையில் நடந்து வேறிடம் செல்லும். யாத்திரையின் பொழுது தனக்குச் சுவாசிப்பதற்கு வேண்டிய நீரைத் தன் பெரும் செவுள் பைகளில் நிரப்பிக்கொள்ளும். வழிதப் பிப்போன சில விலாங்குகளை சிலவேளை நாம் போகும்பொழுது வழியில் கிடக்கப் பார்க்க லாம்.

இதன் ஆகாரம் நீரில்வாழும் புழுபூச்சி நீர் நத்தைகளும், தவளை மீன் இவற்றின் குஞ்சுகளு மாகும். சில விலாங்குகள் தவளை, மீன், நீர்ப் பாம்பு இவற்றையும் உண்ணும். சில தேசத்து ஈலுகள் இரைதேடிச் செல்வதில்லை. மற்ற நீர்ப் பிராணிகள் தன்னருகில் வந்ததும் அவற்றை மூர்ச்சை யடையும்படி செய்து பிறகு உண் ணும். இப்படிப்பட்ட மீன், தென் அமெரிக்கா வில் ஏராளமாயுண்டு. அதன் தேகத்தில் இரு விலாப்புறத்திலும் ஒருவிதம் மின்னல் உண்டா கும் கருவி (Electricity) உண்டு. வேண்டும் பொழுது அது மின்னலை வெளிப்படுத்தும். அதனால் அதற்கு மின்னல் (Eel) ஈல் அல்லது மின்சாரவிலாங்கு (Electrical) என்று பெயர். மின்னலாவது, மின்னலுண்டாகும் யந்திரமாவது மின்னல்விசிறியாவது நம்மைக் கொஞ்சம் தொடு மாகில் நமது தேகம் அதிர்ந்துபோய் கைகால் களில் விறுவிறுப்புண்டாகி, அதிக நோவுடன் நாம் சிறிதுநேரம் ப்ரமித்துப்போய் அசைவற் றிருக்கிறோம். நமதுபேரில் மின்னல் ஜாஸ்தி யாகப்படுமாகில் நாம் இறந்துவிடுவோம். அவ்வி தமே இந்த ஈலண்டைவரும் பிராணிகள் அசை வற்றுப்போய் அங்கேயே தங்கிவிடுகின்றன. அப்பொழுது அவற்றை இந்த ஈல் உண்டு விடு கிறது. சிறு பிராணியா யிருந்தால் இந்த மின்ன லால் அது தக்ஷணமே இறந்துவிடும். தன்னைப் பிடிக்கவரும் முதலை, பெருமீன் முதலிய சத்து ருக்களையும் இம்மாதிரியே மின்னலை வீசி அண் டையில் வாராமற்செய்து தன்னைக்காப்பாற்றிக் கொள்கிறது. இதுதவிர தானிருக்கும் ஓடைக்கு நீருந்தவரும் நாய் மாடு குதிரைகளையும் மனி தர்களையுங்கூட அது மூர்ச்சை யடையும்படி செய்வதுண்டு. இதை அவ்வூர் மனிதர்கள் வெகு தந்திரமாகப் பிடிப்பார்கள். இது வசிக் கும் நீரில் குதிரைகளை விட்டடிப்பார்கள். அப் பொழுது அங்கிருக்கும் ஈல்கள் தங்களிடமிருக் கும் மின்னலை வெகு சீக்கிரத்தில் குதிரைகளின் மேல் பாயச்செய்யும். அவ்விதம் மின்னல் சோர்ந்து கிடக்கும் இவற்றை உடனே பிடித்துக் கொன்று உண்பார்கள்.

சில ஊர்களில் விலாங்கை ஒருவிதத் தண் ணீர்ப்பாம் பென்று கருதி அதை உண்பதில்லை. ஆனால் நமது ஊர்களில் உணவுக்காக அதை மிகவும் சுலபமாகப் பிடிப்பதுண்டு. சில மண் சட்டிகளில் மண் புழுக்களை விட்டு வாயை ஒரு ஓட்டைக் கொட்டாங்கச்சியால் மூடி அச்சட்டி களை நீரினடியில் வைப்பார்கள். விலாங்குகள் இர வில் சட்டிக்குள் நுழைந்து புழுக்களையுண்ணும். வெளிவர முடியாமல் சட்டியினடியில் சுருண்டு படுத்துறங்கும். காலையில் அவற்றைச் சட்டி யோடு வீட்டிற் கெடுத்துக்கொண்டு போவார் கள்.

விலாங்குகளும் ஈல்களும் கோடானுகோடி முட்டைகளிடும். அவை யெல்லாம் சிறுசிறு குஞ்சுகளாகும். ஒவ்வொன்றும் ரோமம்போல் மெல்லியதாயும் நீண்டு மிருக்கும். அதனால், ஆடுமாடுகள் நீரண்டை செல்லும்பொழுது அவற் றின் வால் ரோமங்களே நீரில் விழுந்து விலாங்கு களாகின்றன வென்று சிலர் நம்புவதுண்டு.

4. முட்பலாச்சி (Globe Fish)

இதைப்பாருங்கள், பெரும் பலாக்காய்போல் உருண்டையாயிருக்கிறது. இதன் தேகமெங் கும் வேலிப்பன்றிக் கிருப்பதுபோல் முள்ளு முள்ளாயிருக்கிறது. அதனால் இதை கடல்

முட்பன்றி யென்றும் முட்பலாச்சி யென்றும் சொல்வதுண்டு. குளோபுமீனென்பதும் இவ்வி

முட்பலாச்சி

னத்தைச் சேர்ந்ததுதான். இதற்குச் சிறகுகள் சிறியதா யிருப்பதால் இது வேகமாக நீந்துவ தில்லை. சத்துருக்கள் அண்டையில் வந்தால் ஓடிப்போவதுமில்லை. ஆனால் இதை அவை உண்பதுமில்லை. இம்முட்களே இதைக் காக்கின் றன. சும்மாவிருக்கும் பலாச்சியின் தேகம் ஒன்றுமில்லாத பணப்பைபோல் சுருங்கியும் முட் கள் தேகத்தோடு தேகமாய் பின்சார்பாகவுமிருக் கும். சத்துருவேதேனும் அண்டையில் வந்தால் தேகத்துள் காற்றையாவது நீரையாவது குடித்து தேகத்தைப் பெரியதாக உப்பச்செய்யும். அப்பொ ழுது முட்கள் தேகத்திலிருந்து ஈட்டிகள்போல் செங்குத்தாக நிற்கும். இதுவும் தவிர பலாச் சியின் முட்களினடியில் விஷமுண்டு. இம் முட்களால் குத்தி எதிரிகளை துரத்திவிடும். இந்த மீன் விஷமுள்ளதாகையால் இதை யாவ ரும் உண்பதில்லை. தெரியாமல் உண்போமாகில் பேதியாகிச் சிலவேளை இறந்துபோகவும் கூடும். இதன் இருபற்களும் கிளிமூக்குப்போல் பெரிதா யிருப்பதைப் பாருங்கள். இவற்றால்தான் கடலில் வாழும் நத்தை, நண்டு சிப்பிகளை இது உண் கிறது.

5. கடற்குதிரை (Sea-horse)

இதைப்பாருங்கள். இதென்ன? இதுவும் கட லில் வாழும் பிராணிதான். இதற்குச் சிறு கழுத்திருப்பதைப் பாருங்கள். இதன் தலை தேகத்திலிருந்து முன்னுக்கு நேராக நீண்டிரா மல் முன்பக்கம் மடங்கிக் குதிரையின் தலைபோ லிருக்கிறது. அதனால் இதை கடற்குதிரை எ ன்று சொல்வது வழக் கம். ஆனால் இது குதி ரையல்ல. இதன்தேகத் தில் ரோமங்களோசுவா சப் பைகளோ வில்லை செவுள்க ளிருப்பதால் இது ஒருவித மீனா கும். மீனைப்போல் இதற்குச் செதில்களு ண்டு. ஆனால் அவை லேசாகவும் தனித்தனி யாகவுமிரா. கெட்டித் தகடுபோலும் ஒன்றோ டொன்று கட்டம் கட் டமாய் ஒட்டிக்கொண் டுமிருந்து தேகத்தை ஒரு கவசம் போட்டது போல்மூடிக் காப்பாற்றுகின்றன. மற்றமீன்களுக் கிருப்பதுபோல் சில சிறகுகள் மார்பிலும் முது

கடற் குதிரை

கிலுமுண்டு. ஆனல் அவை சிறியதாயிருக்கும். அவற்றை படபடவென்றடித்து தலையை உயர்த்திக்கொண்டு நீரில் மிதந்து நிற்கும். இதற்கு வால் சிறகு இல்லை. அதனல் இது வேகமாக நீந்துவதில்லை. இதன் வாலைப் பாருங்கள். பாம்பின் வாலைப்போல் நீண்டும் பச்சை ஒந்தியின் வாலைப்போல் சுருண்டுமிருக்கிறது. இந்த வாலால்தான் இது நீர்ச்செடிகளைச் சுற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளும். பிடித்த வண்ணமே தலை கீழாகத் தொங்கும். தேகத்தை நாலா பக்கங்களிலும் ஆட்டி யாட்டித் தன் கண்களைச் சுற்றிலும் சுழற்றிப் பார்க்கும். கடற்குதிரைகள் ஒன்றுக்கொன்று வாலை பின்னிக்கொண்டு கட்டி முத்தமிட்டு விளையாடும். அப்படிப் பிடித்துக் கொள்வதற்கும் அதன் வால் அமைந்திருக்கிறது. கடற்குதிரையின் தலையிலும் முதுகிலுமிருந்து தொங்கும் அனேகம் நீண்ட நார்களைப் பாருங்கள். செடியில் கொடிகள் தொங்குவது போல் தொங்குகின்றன. அதனல் கடற் குதிரை நீர்ச் செடிகளோடு செடிபோலிருந்து அதன் சத்துருக்களின் கண்களுக்ககப்படாமல் நன்ருக மறைந்திருக்கும். கடற் குதிரைகளுக்குப் பற்களில்லை. வாய் குழாய்போல் நீண்டிருக்கும். அதால் சிறு நீர்ப் பிராணிகளை உறுஞ்சியுண்ணும். கடற் குதிரைகளில் ஆண்களுக்கு வயிற்றின் வெளிப்பக்கத்தில் ஒரு பையுண்டு. பெண் குதிரைக்கு அது இராது. பெண் குதிரை முட்டைகளிட்டதும் ஓடிப்போய்விடும். அப்பொழுது அம் முட்டைகளை ஆண்குதிரை இந்தப் பையிலெடுத்து வைத்துக்கொண்டு முட்டைகள் குஞ்சுகளாகும் வரையில் அவற்றை பத்திரமாகக் காப்பாற்றிவரும்.

வீ. ஆர். துரைசாமி சாஸ்திரி, எம்.ஏ., எல்.டி.

பகவத் பக்தர்கள்.—ஈசுவராத்தியான பாராயணர்களும் ஞானிகளுமான பகவத்பக்தர்கள் எம்பெருமான் திருவுள்ளத்துக்குகந்த ஆப்த பந்துக்களாவார்கள். அவர்களை எம்பெருமான் தனது நண்பர்களென்றும், தோழர்களென்றும் உறவினர்களென்றும் கருதுகின்ருன். மற்ற ஜனங்கள் யாவரும் அவனல் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சாதாரண ஜந்துக்களாகமாத்திரம் கருதப்பெறுவார்கள்.

விவசாயம் விரைவாக விர்த்தியடைய வழி

A SUGGESTION TO ACCELERATE THE IMPROVEMENT OF AGRICULTURE

நமது நாட்டுக்குக் கைத்தொழில் வியாபார முயற்சிகள் அதிகமாகக் கிடையாதென்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். நமது நாட்டுக் குடிகளில் முக்காற்பங்குக்குமேல் விவசாயத்தையே ஜீவனமாய் அடைந்திருக்கிருர்கள். விவசாயம் விர்த்தியடைந்தாலொழிய நமது நாட்டிலிருந்து அயல் தேசங்களுக்குக் குடிபோகும் விவசாயக் கூலியாட்கள், முன்னிலும் அதிகமாகவே அயல் தேசங்களுக்குப் போவார்கள். அதினல் நமது நாட்டில் விவசாய வேலையாட்கள் குறைவாகி நிலங்களைச் சரியாய் சாகுபடி செய்வதற்கு அவசியமான வேலையாட்கள் இல்லாமல் கிருஷிகர் கஷ்டத்துக்குள்ளாவார்கள். அதுவுமன்றி அவர்கள் கூலியாட்களுக்குக் கொடுக்கும் கூலி நிறக்கு மிகவும் அதிகமாகும். விவசாயம் விர்த்தியடைந்தாலொழிய நமது நாட்டிலுள்ள வியாபாரமும் பலதொழில் முயற்சிகளும் விர்த்தியடையா. மெல்லிய நீண்ட இலையுள்ள வெண்பஞ்சு நமது நாட்டில் உண்டாகுமானல், டாக்கா மஸ்லின்போன்ற மெல்லிய வஸ்திரங்கள் நெய்யக்கூடும். நிலக்கடலை அதிகமாய் விளைவித்தால் அதிலிருந்து எண்ணெயெடுக்கும் கைத்தொழிலும், அந்த எண்ணெயை விற்கும் வியாபாரமும் விர்த்தியடையும். நமது நாட்டில் அதிகமாய்க் கரும்பு சாகுபடி செய்து உயர்தரக் கரும்பு தினுசுகளை விர்த்திசெய்து நோய் நொடிகளணுகாமல் செவ்வையாய்ப் பயிரிடுவோமானல் தற்காலத்தில் நமது தேசத்துக்கு அயல் நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் கோடிக்கணக்கான விலையுள்ள சர்க்கரையை நமது நாட்டிலேயே செய்து கொள்ளக்கூடும். அதனல் சர்க்கரை செய்யும் கைத்தொழில் விர்த்தியடைவதுமன்றி அந்த வியாபாரத்தினலுண்டாகும் இலாபமும் நமது

தேசத்தவர்களுக்கே கிடைக்கும். நமது நாட்டில் நன்செய் புன்செய் தோட்டக்கால் நிலங்களுக்கு வேண்டிய எருவகைகள் கிடைக்காமல் நாம் கஷ்டப்படுகிறோம். அனேக கிராமங்களில் நன்செய் நிலங்களுக்கு வேண்டிய எருவும் அகப்படுவதில்லை. இப்படியிருக்கும் ஸ்திதியில் தொழு எருவைச் சேர்ப்பதில் சற்று கவனம் செலுத்தி அந்த முறையைச் சற்று சீர்திருத்துவோமானல் முன்னிலும் இரண்டு மடங்கு எரு சேகரிக்கக்கூடும் என்பதைத் தவிர, அப்படிச் சேகரித்த எருவின் சாரமும் சத்தும் தற்காலம் நாம் உபயோகிக்கும் தொழு எருவைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாக்கலாம். நமது நிலங்கள் தரிசாய்க் கிடக்கும் காலங்களில் அவைகளில் தழை எருவுக்கு உபயோகமான பல பயிர்களை விதைத்துண்டாக்குவதால் சுவல்ப செலவில் அந்த நிலங்களுக்கும் அண்டை அயல் நிலங்களுக்கும் போதுமான தழைகுழைகளை நாமே உண்டாக்கிக்கொள்ளக் கூடுமானல் அது நமக்கு எவ்வளவு அதிகமான பிரயோஜனமுண்டாக்கும்!

நாம் நாட்டுக்கலப்பையால் உழுது கிளறும் விஸ்தீரணத்தைப் பார்க்கிலும் சீர்திருத்திய ஒருவித நாட்டுக்கலப்பையால் கால்நடைகளுக்கு அதிக சிரமமில்லாமல் மூன்றுமடங்கு அதிக நிலத்தைக் கிளறி அந்த மண்ணைக் கீழ்மேலாய்ப் புரட்டக்கூடுமானல் அது எத்தனை சிலாக்கியம்! புன்செய் நிலங்கள் ஏராளமாக விதைப்பாக வேண்டிய தருணத்தில் மழை பெய்துவிட்டால் நமது நாட்டுக்கலப்பையைக் கொண்டு, நாள் ஒன்றுக்குக் கால் ஏக்கர் சரிவர உழக்கூடும் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், நிலங்கள் ஈரம் காக்கும். சுமார் 8 தினங்களில் 2 ஏக்கருக்குமேல் உழவு செய்ய முடியாமல் போகும். சீர்திருத்திய சிறு கலப்பை ஒன்றை உபயோகிப்பதால் அந்த 8 தினங்களில் 6 ஏக்கர் உழுது முடிக்கக்கூடும் என்பதன்றி, அந்த நிலம் மிகவும் ஆழமாய் இடைகட்டையின்றி உழவாகிக் கீழ்மண் மேல் மண்ணாய்ப் புரண்டு காற்றாடிப் பண்படுகிறது. மேலும் விதைப்புக்கு அநுகூலமான பருவகாலம் விவசாயிகளுக்கு அநேக நாட்களில் கிடைப்பதில்லை. முதல் நாள், நிலங்களெல்லாம் பெரும்பதமாயிருக்கும். அதில்விதைக்கமுடியாது. மறுநாள் விதைப்புக்குப் பருவம் வந்துவிடும். அன்றைக்கு அந்தக் கிராமத்தில் 100 ஏர்களிருக்குமானல் சுமார் 100 ஏக்கர் நிலம் விதைத்துமுடிப்பார்கள். மறுநாள் கடும்பதமாய்விடும். அன்றைக்கும் சிலர் விதைப்பார்கள். அதற்கு மறுநாளோ விதைப்புக்கு வேண்டிய ஈரம் நிலத்திலிருக்காது. இவ்விதமாக விதைப்பு மாதங்களில்விதைப்புக்கு அநுகுணமான பட்டமும் பதமும் கிடைப்பது மிகவும் துர்பலம். அப்படிக் கிடைக்கும் தருணங்களை நாம் சரியாய் உபயோகப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது நமது கடமை. அப்படி உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு விதைப்புக் காலத்துக்கு முன் கூட்டியே நிலங்களை உழுது புழுதியாக்கி வைத்திருக்கவேண்டும். அப்படிப் புழுதியாயிருக்கும் நிலத்தில் மழை பெய்தவுடன் விதைத்து பல்மரம் என்னும் ஒரு சிறுகருவியைக் கொண்டு பரம்படித்தால் நாட்டுக்கலப்பை கொண்டு விதை மூடுவதைப் பார்க்கிலும் 6-மடங்கு அதிக விஸ்தீரணத்தில் விதை மூடலாம். இதனல் 100-ஏக்கர் விதைக்கக்கூடிய ஒரு நாளில் 600-ஏக்கர் விதைத்து முடிக்கலாம். இது எத்தனை பெரிய அநுகூலம்!

இவ்விதமாக எண்ணிறந்த வழிகளில் நாம் நமது விவசாயப் பழக்கங்களைச் சீர்திருத்திக் கொள்ளக்கூடும். ஆனல், ஏன் இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் நமது நாட்டில் எல்லாவிடங்களிலும் உண்டாகவில்லை என்றால், அதற்கு அனேக இடையூறுகள் குறுக்கிட்டிருக்கின்றன. அவையென்னவெனில் முதலாவது அனேக விடங்களிலுள்ள கிருஷிகருக்கு இந்த நூதன முறைகள் உண்டென்பதே தெரியாது. சிலர் அவைகளைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்தாலும், அந்தக் கருவிகளையும் அவற்றின் வேலையையும், நூதனமுறைகளைக் கையாடும் இடங்களிலுண்டாகும் பயன்களையும் அவர்கள் தங்கள் கண்களால் பார்த்

திருக்கமாட்டார்கள். சிலர் ஏதோ ஒரு காலத்தில் பார்த்து அவைகளின் ஏற்றத்தையும் விசேஷ அனுகூலத்தையும் வியப்புடன் ஒப்புக்கொள்வார்களானாலும், அவையெல்லாம் அபரிமிதமான பணச்செலவினால் உண்டான பயன்களென்றும், அம்முறைகள் தம்மைப்போலுள்ள ஏழைக்குடிகளுக்கு உபயோகப்பட மாட்டாதென்றும் உளறிவிட்டுப் போவார்கள். சிலவிடங்களில் விசேஷப் பயிர்களை உண்டாக்கினால் மாடுகள் தின்று அழித்துவிடும் என்றும், கள்ளர்கள் இராக்காலங்களில் அந்தப் பலனைத் திருடிக்கொண்டு போய்விடுவார்களென்றும், சொல்வார்கள். அனேகர் விவசாய விர்த்தி முறைகளை அநுஷ்டிப்பதற்கு அவசியமான பணம் தங்களிடத்தில் இல்லை என்று எளிதில் சொல்லிக் கழித்து விடுகிறார்கள். இப்படியாக அறிவீனத்தினாலும் அநுபோகமில்லாத காரணத்தினாலும், நூதன முறைகளைப்பற்றிய அஞ்ஞான அபிப்பிராயங்களாலும், தங்கள் முன்னோர் செய்த காரியங்களை மாற்றுவது பிசகென்றும் மனமுரண்டினாலும், விவசாயவிர்த்தி நடத்தும் சாதனங்கள் இல்லாமையாலும், விடாமுயற்சி யில்லாமையினாலும், ஊக்கக் குறைவினாலும், 'உள்ளதே போதும்' என்னும் திருப்தியுள்ளவர்களா யிருப்பதாலும், ஒற்றுமையும் கூட்டுறவும் இன்னதென்றே தெரியாதவர்களா யிருப்பதாலும், இவை போன்ற வேறு பல காரணங்களாலும் நமது தேசத்தில் விவசாய விர்த்தி தடைபட்டு நிற்கின்றது. சுமார் 50 வருஷக் காலத்துக்குள் ஜப்பான் தேசத்தில் அரசாக்ஷி, கப்பல் போர், விவசாயம், கைத்தொழில், வியாபாரம், தேகப்பயிற்சி, கலவி முதலான எல்லா விஷயங்களிலும் உண்டாயிருக்கும் சீர்திருத்தத்தையும் விருத்தியையும் கவனித்தவர்களில் எவர்தான் ஆச்சரியங்கொள்ளார்? அதையும் நமது நாட்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தேவலோகத்தையும் பூலோகத்தையும் ஒப்பிடுவதுபோலவே தோன்றும். என்றாலும் ஜப்பானியரும் நம்மைப்போன்ற மனிதர்தானே! நாமும் அவர்களைப்போல் முயற்சி செய்தால் ஏன் முன்னுக்கு வரமுடியாது?

ஆகையால் நாம் மேலேசொன்ன இடையூறுகளைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நீக்க முயலவேண்டும். நமது நாட்டிலுள்ள பல ஜில்லாக்களிலும், அவைகளின் பல தாலுகாக்களிலும், அந்தத் தாலுக்காக்களிலுள்ள பற்பல கிராமங்களிலும், உள்ள நிலத்தின் நேர்மை, மண்சாரம், நீர்வரவு, மழையளவு, சீதோஷ்ணம், குடிநெருக்கம், போக்குவரவு சௌகரியம், வியாபார ஸ்தலங்களின் நிலைமை என்னும் விவசாய சம்பந்தமான பல விஷயங்களைப்பற்றியும் ஆங்காங்குள்ள விவசாய பழக்கங்களையும் விவசாய முறைகளைப்பற்றியும், ஆங்காங்கு உபயோகிக்கப்படும் விவசாய கருவி காரணங்களைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியதும், அப்படி ஆராய்ந்தறிந்த பல விஷயங்களையும் திரட்டி எல்லாருக்கும் தெரியும்படி பிரசுரப்படுத்த வேண்டியதும், அவசியமாகின்றது.

இவ்விதமாக ஒரு கிராமத்தின் விவசாய சம்பந்தமான பல விஷயங்களையும் தெரிந்துகொண்ட பின் அக்கிராமத்தின் விவசாய முறைகளையும் பழக்கங்களையும் கருவிகாரணங்களையும் எப்படிவிருத்திசெய்யக்கூடும் என்பதை ஆலோசித்துக் கண்டுபிடிக்கவேண்டியது அவசியம். அப்படிக் கண்டுபிடித்தபின் அந்தக்கிராமத்திலுள்ள கிருஷிகருக்கு அவ்விஷயங்களைத் தெரியச் செய்து, அவர்களில் சிலரைக்கொண்டாவது இந்த நூதனமுறைகளை அநுஷ்டிக்கச் செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியமாகிறது. ஏனென்றால் நமதுதேசத்துக் கிருஷிகர் "ஏட்டுச்சுரைக்காய் கறிக்குதவாது" என்னும் பழமொழிப்படி புஸ்தகத்தில் வாசித்ததை மட்டும் வைத்து ஒரு காரியமும் செய்யத் துணியார்கள். யுக்திக்கும், புத்திக்கும், அநுபோகத்துக்கும் பொருத்தமான விஷயங்களை அவர்கள் எளிதில் செய்வார்கள். மற்றொருவர் ஒரு முறையை நடத்தி சித்திபெற்றதை ஒருவர் பார்த்தறிந்தால் அந்தப்படி அவரும் நடத்தத் தடையே இருக்காது. ஆகையினால்தான் இந்த

நூதன முறைகளை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு கிருஷிகனைக் கொண்டாவது அவ்விடத்தில் நடத்தி சித்திபெறச் செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்யவில்லை யானல் இன்னும் இருநூறு நூற்றுண்டுகள் சென்றாலும் நமது கிருஷிகர் இருந்த இடத்திலேயே இருப்பார்கள்.

ஆகையால், விவசாய விருத்தி யடைய வேண்டியதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் சில விவசாய உத்தியோகஸ்தர் இடைவிடாமல் சில வருஷங்களுக்கு உழைப்புடன் வேலை செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

ஒரு ஜில்லாவில் சாதாரணமாக 8-தாலூக்காகளிருக்கின்றனவென்று வைத்துக்கொள்வோம். அவைகளில் 4-தாலூகாக்களடங்கிய ஒவ்வொரு பாகத்தை ஒரு டிவிஷனாக்கி, அதில் முக்கியமான டிவிஷனுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 400 சம்பளமுள்ள ஒரு அசிஸ்டெண்டு டைரெக்டரையும், மற்றொரு டிவிஷனுக்கு மாதம் ஒன்க்கு ரூபா 250-சம்பளமுள்ள அசிஸ்டெண்ட் டிப்டி டைரெக்டரையும் நேமிக்கவேண்டும். 8 தாலூக்காக்களிலும் ஒவ்வொரு தாலூக்காவுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50-சம்பளமுள்ள ஒவ்வொரு மானேஜரை நேமிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலூக்காவிலும் சுமார் 4 ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருள்ள பிர்க்காக்கள் இருக்கும். அந்த ஒவ்வொரு பிர்க்காவுக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 30-சம்பளமுள்ள ஒரு விவசாய இன்ஸ்பெக்டரை நேமிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு இன்ஸ்பெக்டரிடத்திலும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ.10-சம்பளமுள்ள பழக்கமுள்ளமேஸ்திரிகள் 2 பேரும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஒரு ஜில்லாவில் வேலைசெய்யும் விவசாயச் சிப்பந்திகளும் உத்தியோகஸ்தரும் அடியிற் காட்டிருக்கிறது.

உத்தியோகஸ்தர்.		மாதச்சம்பளம்.	மொத்தம்.	சுற்றுப்பிரயாணப்படி.
		ரூ.	ரூ.	ரூ.
1. அசிஸ்டெண்டு டைரெக்டர்.	1.	400	400	100
2, ஷை டிப்டி டைரெக்டர்.	1.	250	250	50
3. மானேஜர்கள்.	8.	50	400	200
4. விவசாய இன்ஸ்பெக்டர்கள்	32.	30	960	300
5. மேஸ்திரிகள்.	64.	10	640	300
	106–	740–	2650–	950

மொத்தம் மாதம் ஒன்றுக்கு	2650 + 950 = 3600
வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ.	3600 × 12 = 43,200
விதை, எரு, கருவி காரணங்கள்	2000
சாதல்வார் செலவு	1000
அகஸ்மாத்தாய் நேரிடக்கூடிய செலவு	800
ஆக வருஷம் ஒன்றுக்கு மொத்தம் ரூ.	47,000

மேற்காட்டியபடி சுமார் ரூ. 50,000 வருஷாந்தரச் செலவு செய்தால், இந்த உத்தியோகஸ்தர் செய்யக்கூடிய வேலையை விவரித்துக் காட்டுகிறோம். அசிஸ்டெண்டு டைரெக்டரும் அசிஸ்டெண்ட் டிப்டிடைரெக்டரும் தங்கள் தங்கள் டிவிஷன்களிலுள்ள விவசாய இலாகா வேலைகளைச் சுற்றிப்பார்த்து, மானேஜர்களுக்கு வேண்டும் விவசாய யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டியது, மேற்பார்க்கவேண்டியது. மானேஜர்கள், தங்கள் தாலூகாவிலுள்ள இன்ஸ்பெக்டர்கள் சேகரித்தனுப்பும் ரிப்போர்ட்டுகளை வாசித்துத் தங்கள் அனுபோகத்தைக்கொண்டு அவைகளைப் பரிசோதித்து அந்தந்தக் கிராமத்துக்கு வேண்டிய விவசாய விருத்தியம்சங்கள் இன்னின்னவென்று தீர்மானித்து மேல் உத்தியோகஸ்தருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது. இவ்விதமாக அவ்வருஷத்தில் இன்னின்ன கிராமத்தில் இன்னின்ன வேலை நடத்தப்படும் என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். அந்தப்படி நடத்த இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் போய், அங்கிருக்கும் மிராசுதாரர்களைப்பார்த்து பேசி இதமுறப்போதித்து அவர்கள் நிலங்களில் முன் கூட்டித் தீர்மானித்தபடி அம்முறைகளை நடத்தச்செய்வார்கள். மேஸ்திரிகள் சில நாட்களாவது அங்கேயிருந்து காரியங்களை நடத்திவிட்டு வேறு கிராமங்களுக்குச் செல்வார்கள். மறுபடியும் அந்தவேலை எப்படி நடக்கிறதென்று இந்த உத்தியோகஸ்தர் அடிக்

கடிபிரயாணம்செய்து கவனித்து, வேண்டும் காரியங்களைச்செய்வார்கள். இவ்வேலை சரியாய் நடக்கிறதாவென்று மானேஜர்கள் அந்தந்த தாலூக்காக்களிலும், டைரெக்டர்கள் அந்தந்த டிவிஷன்களிலும் சுற்றிப் பார்த்துவருவார்கள். .இதனால் வெகு சீக்கிரத்தில் விவசாயம் அபிவிருத்தியடையும்.

இந்த முக்கியமான விஷயம் நடைபெற நமது காருண்ய கவர்ன்மெண்டார் கருணை புரிவார்களென்று நம்புகிறோம். நிலத் தீர்வையிலிருந்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் சுமார் 30 லக்ஷம் ரூ. வருமானம் கைக்கொள்ளும்போது, அதில் அரைலக்ஷம் ரூ. விவசாயவிருத்தி சம்மந்தமாகச் செலவழிப்பது கவர்ன்மெண்டாருக்கு ஒரு பெரிய காரியமல்ல. ஜனங்களின் சுகாதாரத்துக்காக அனேக லக்ஷம் ரூபாய் வருஷாவருஷம் செலவாகிறது. ஜனங்களின் கல்வி விஷயத்திலும் அப்படியே. இவைகள் தர்மச்செலவுகள் என்று சொல்லலாம். விவசாய அபிவிருத்தியோ அப்படித் தர்மச் செலவல்ல. விவசாயத்திலிருந்து கவர்ன்மெண்டாருக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் வேறொன்றிலிருந்தும் கிடைப்பதில்லை. விவசாயம் விர்த்தியடைந்தால் நிலத்தீர்வையும் விர்த்தியாகும். "குடியுயரக் கோனுயரும்"

J. தர்மரங்கராஜு.

கடவுளைக் கண்டவனை உலகம் பாதிக்காது.—ஒருவன் சந்தைகூடும் இடத்திற்குத் தொலைதூரத்திலுள்ள வரையில் ஹோ!! ஹோ!! என்ற ஒருவித ஆரவாரத்தை மாத்திரம் கேட்கின்றானாயினும், சந்தைக்குட் சென்ற பிறகு முன்போல் ஆரவாரம் கேட்பதொழிந்து, ஒருவன் உருளைக்கிழங்கு 'பேரம்' செய்வதையும், மற்றொருவன் கத்தரிக்காய் 'பேரம்' செய்வதையுந் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொள்வதுபோல, ஸாதகன் ஸர்வேசுவரனுக்குத் தூரமாயிருக்கும் வரையில் மதவாதிகளின் வாதப்ரதிவாத விதண்டாவாத கோலாஹலத்தை மாத்திரம் கேட்பவனாகிறான். ஆனால் அவன் பகவத்ஸாமீப்யத்தை யடையும்பொழுது இச சமயவாதிகளின் விதண்டவாதங்கள் ஒழிந்துபோகப், பரமபதியின் அரிய ரஹஸ்யங்களை யெல்லாம் அவன் கரதலாமலகம்போல் அறிகின்றான்.

உபநிஷத் ரத்தினமாலை

THE SUMMARY OF THE MINOR UPANISHADS

35. ஹம்ஸோபநிஷத் (15)

இவ்வுபநிஷத்தால் வெளியிடப்படும் நாதங்களின் கூட்டம் எதைச் சென்றடையுமோ அந்த ஆதாரமற்ற ஆதாரமான ப்ரஹ்மஜ்யோதியாகவே இருக்கிறேன் !!

'ஸர்வதர்ம சாஸ்திர ஞானங்களில் தேர்ந்த பகவானே ! ப்ரஹ்ம வித்யா ஞானம் எவ்வாறு பிறக்கும் ?' என்று கௌதமர் ஸநத்குமாரரை நோக்கிக் கேட்டார். ஸநத்குமாரர் "வேதங்கள்மூலமாகப்பரமசிவனதுஅபிப்ராயத்தை உணர்ந்தபின் பார்வதியால் நான் கற்றுணர்ந்தது இந்த வழி. கேளும் ஹே ! கௌதமா ! யோகிகளுக்குப் பொக்கிஷமாயும், போக மோக்ஷ ப்ரதமாயும் உள்ள ஹம்ஸாகிருதி விஸ்தாரமானது, ரஹஸ்யமானது. ஹம்ஸ பரமஹம்ஸ நிர்ணயத்தை விளக்குவோம். இதை ப்ரஹ்மசரியம், சாந்தம், இந்திரிய நிக்ரஹம், முதலியவை உடையவனுக்குத்தான்சொல்லவேண்டும்.

ஹம்ஸ ஹம்ஸ என்ற த்யானத்துடன் எல்லா தேஹத்திலும் விறகுள் நெருப்பும், எள்ளுள் எண்ணெயும் போல ஒரு வஸ்து வியாபித்திருக்கிறது. இதை உணர்ந்துவிட்டால் மிருத்யு அணுகுவதில்லை. ஆஸனத்தை ஸ்திரமாக வைத்து உட்கார்ந்துகொண்டு, மூலாதாரத்திலிருந்து வாயுவைக் கிளப்பி ஸ்வாதிஷ்டானத்தை மூன்றுதரம் ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, மணிபூரகத்தை அடைந்து, அனாஹதத்தைத் தாண்டி, விசுத்தியில் ப்ராணவாயுவை அடக்கி, ஆஞ்ஞையைச் சிந்தித்து, ப்ரஹ்மரந்தரத்தை த்யானம் செய்து, நான் த்ரிமாத்ரன் என்றே எப்போதும் த்யானம் செய்தால், மூலாதாரம் முதல் ப்ரஹ்மரந்திரம் வரையில் சுத்தஸ்படிக காந்தியுடன் விளங்குவதே பரமாத்மா. (இங்கு அங்கந்யாஸம் கரந்யாஸத்துடன் கூடி ஹம்ஸ மஹாமந்திரம் கூறப்பட்டுள்ளது.)

இவ்வாறு செய்து எட்டு தளமுள்ள ஹ்ருதயத்தில் ஹம்ஸரூபத்தை த்யானம் செய்யவேண்டும். இதற்கு அக்னியும் ஸோமனும் இறக்கைகள், ஓங்காரம் தலை,

பிந்துதான் கண், ருத்ரன் முகம், ருத்ராணி கைகால்கள், காலனும் அக்னியும் இருபுறங்கள்.

இது கோடிஸூர்ய ப்ரகாசத்துடன் விளங்கும். ஸர்வ வியாபகமாக விருக்கும். இதற்கு எட்டுவித விருத்தியுண்டு. கிழக்குதிக்குமுதல் ஒழுங்காக எட்டுதிக் ஹிருதயதளங்களில் முறையே இதற்குத் தூக்கம், சேம்பல், துர்புத்தி, பாபசிந்தை, விளையாட்டு, தேஹஸஞ்சாரம், ஸம்போகபுத்தி, அர்த்தபுத்தி, முதலியனவும் மத்தியிலிருக்கும்பொழுது, வைராக்யமும் ஏற்படும். இந்த ஹம்ஸத்திற்குத்தாதுக்களிருக்கையில் இதற்குஜாக்ரதாவஸ்தையும், நடுமொட்டில் ஸ்வப்னமும், லிங்கத்தில் ஸுஷுப்தியும்; ஹ்ருதயபத்மத்தை விட்டுவிட்டால் துரீயமும் ஏற்படும். ஹம்ஸம் நாதத்தில் மறைந்திருக்கையில்தான் துரீயாதீதம் உண்டாகும். இதற்கு உன் மனனம் (அஜபோபஸம்ஹாரம்) என்று பெயர். இவ்வாறு எல்லாம் ஹம்ஸஸ்வரூபமே. ஆகையால் மனன ஹம்ஸத்தை விளக்குவோம். அதுவே கோடி ஜபத்தால் நாதத்தை அநுபவிக்கும். ஹம்ஸவசத்தால் பத்துவித நாதம் உண்டாகும். அவை முறையே சிணீ, சிஞ்சிணீ, மணி, சங்க, தந்தி, வேணு, ம்ருதங்கம், பேரீ, மேக, நாதங்களே. இதில் பேரீ நாதத்தைக் கவனித்து பத்தாவதாகிய மேகநாதத்தில் அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். இவைகளுள் முறையே இரண்டாவதிலிருந்து நாதங்கள் உண்டாகும்பொழுது தேகத்தில் சேம்பல், ஆயாஸம், சதை அசைவு, கன்னத்தில் வியர்வை, அம்ருத ஸேவனம், மறைந்த அறிவு, மேலான வாக்கு, பரவசம், திவ்யசக்ஷுஸ், பரப்ரஹ்மநிலை ஆகிய இவைகள் உண்டாகும். இந்தப் பிரஹ்மம் ஆத்மா இவைகள் எதிரில் மனம் ஒடுங்கிவிடும். ஸங்கல்ப விகல்பரஹிதமான மனத்தில் புண்ய பாபம் எரிக்கப்பட்ட உடன், சக்தி ஸ்வரூபமாயும், ஸர்வ வ்யாபியாயும், ஜ்யோதி ரூபமாயும், சுத்த புத்த நித்ய நிரஞ்ஜன ஸ்வரூபமாயும் உள்ள சாந்தஸதாசிவ ஸ்வரூபம் ப்ரகாசிக்கும். இது வேதம். இதுவேதம்.

37. ஸர்வஸாரோபநிஷத் (33)

இந்த உபநிஷத் வினவிடை ரூபமாக வேதாந்த ஸாரத்தை விளக்குகிறது.

1. **பந்தம்.**—அனாத்மாவாகிய தேஹம் முதலியவை யாகிய அறிபடுபொருள்களை ஆத்மாதான் என்று அபிமானிக்கும் நிலையே பந்தம் என்னப்படுவது.

2. **மோக்ஷம்.**—அபிமான பந்த நிவர்த்தியே மோக்ஷம்.

3. 4. **அவித்தை : வித்தை.**—தேஹமே ஆத்மா என்ற பந்தத்தை உண்டாக்குவது அவித்தை. இந்த பந்தத்தை நீக்குவது எதுவோ அதுதான் ஞானம் என்ற வித்தை.

5. **மூன்று அவஸ்தையும் துரீயமும்.**—ஸூர்யன் முதலிய இந்திரிய அபிமானி தேவதைகள் கருணையால் நிறைந்து, மனது முதலிய 14-கரணங்களினாலே ஸ்தூல விஷயங்களால் சப்தாதிகளைக் கிரகிக்கும் நிலையே ஆத்மாவுக்கு ஜாக்ரதா அவஸ்தை. வெளி விஷயங்களில்லாவிடினும், அப்பப்போ உண்டாகும் வாஸனாரூபமான விஷயங்களை ஜாக்ரத் வாஸனையுடன் பதினான்கு கரணங்களால் கிரஹிப்பது **ஸ்வப்நாவஸ்தை.** இந்தக் கரணங்கள் ஓய்ந்து விளக்கமான அனுபவ ஞானமில்லாது விஷய உணர்ச்சியில்லாமல் உள்ளதே ஸுஷுப்தி அவஸ்தை. இந்த மூன்று அவஸ்தைகளது தோற்றம், தோற்றாமை, ஆகிய இவைகளுக்கெல்லாம் ஸாக்ஷியாகி பாவாபாவ அதீதமாகி அகண்ட சைதன்யமாகத் தனித்திருக்கும் நிலையே **துரீயம்.** இந்த தனியான சைதன்யம் மூன்று அவஸ்தைகளுடன் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் அவைகளால் ஊஹிக்கக் கூடியதாயும் உண்மையில் இவைகளற்றதாயும் சுத்தமாயும் உள்ளது.

6. **பஞ்சகோசங்கள்.**—அன்ன காரியங்களின் சேர்க்கை அன்னமயகோசம். அன்னமய கோசத்தில் வாயு ஸஞ்சாரம் செய்யுங்கால் ப்ராணமயகோசம் ஏற்படும். இந்த இரண்டு கோசங்களுடன் மனம் முதலிய இந்திரியங்களோடு ஸம்பந்தப்பட்டு சப்தாதி விஷய உணர்ச்சி, எண்ணங்கள் உண்டாகுங்கால் மனோமயகோசம் தோன்றும். மூன்று கோசங்களோடு ஸம்பந்தப்பட்ட அந்தக்கரணத்தில் உள்ள விஷயங்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி, த்யானம் முதலியன உண்டாகுங்கால் விஞ்ஞானமயகோசம் வெளிப்படும். அஞ்ஞானத்துடனிருக்கும் நான்கு கோசங்களோடு சேர்ந்து விரையில் மரம்போல ஸ்வந்த ஸ்வரூப ஸுகத்தில் தன் ஞானம் அடங்குங்கால் ஆனந்த மயகோசம் தெரியவரும்.

7. **கர்த்தா.**—சப்த ஸ்பர்சாதி விஷய ஸம்பந்தத்தால் வரும் ஸுகதுக்க (இஷ்டாநிஷ்டம்) புத்தியைப் பின்பற்றி ஏற்படும் இச்சையினாலே நிறைந்த தேஹ அந்தஃகரணங்களை உடையவனே கர்த்தா.

ஜீவன்.—புண்ய பாபகர்ம பலனாக ஏற்பட்டிருக்கும் உடலை தான் அடையாததுபோன்ற பாவனை உடனிருந்தும் தேஹமே ஆத்மா என்று மயங்குபவன் ஜீவன்.

பஞ்சவர்க்கங்கள்.—மனம் முதலான அந்தஃகர

ணம் நான்கும், பிராணுதி வாயுக்கள் ஐந்தும், ஸத்வாதி குணங்கள் மூன்றும், பிருதிவ்யாதி பூதங்கள் ஐந்தும், புண்யபாபங்களாகிய இரண்டும் பஞ்சவர்க்கங்கள் என்னப்படும்.

க்ஷேத்ரஞ்ஞன்.—மூல அவித்தையான லிங்கசரீர பீஜமென்றும், ஹிருதயக்ரந்தி என்றும் கூறப்படுவதில் ப்ரதிபலித்து விளங்கும் சைதன்யமே க்ஷேத்ரஞ்ஞன். இந்த லிங்க சரீரபீஜம் முற்கூறிய பஞ்சவர்க்கங்களையும் தர்மமாக உடையது. ஆத்மஞானம் வாராதவரையில் அழியாது. ஆத்மஸந்நிதானத்தில் நித்யமாகத் தோற்றும் ஆத்மோபாதியாகும்.

ஸாக்ஷி.—திரிபுடியாகிய அறிபவன், அறிவு, அறிபடுபொருள் ஆகிய இவைகளின் தோற்ற மறைவுகளை உணர்ந்துதான் தோன்றி மறையாது ஸ்வப்ரகாசமாக உள்ள சேதனனே ஸாக்ஷி.

கூடஸ்தன்.—பிரம்மாமுதல் எறும்புவரையில் உள்ள எல்லா ஜீவராசிகள் புத்தியிலும் ஸமமாகப் பரவிக் காணப்பட்டு ஸாக்ஷிக்கிருப்பிடமாகவிருந்து விளங்குபவன் கூடஸ்தன்.

அந்தர்யாமி.—கூடஸ்தன் முதலியவர்களுடன் சேர்ந்து பேதங்களை உணருவதற்குக் காரணமாகி, மணிகளுள் ஊடுருவிநிற்கும் நூல்போல வெளிப்படையாக விராது தொடர்ச்சியாக தேஹங்களிலிருந்துகொண்டு ஒழுங்குபடுத்துபவனாக விளங்கும் ஆத்மா அந்தர்யாமி.

8. **ப்ரத்யகாத்மா.**—அவித்யோபாதிக்கு உட்பட்டதும் துவம்பதத்தின் அர்த்தமும் உண்மையில் ஸத்ய ஞானனந்தமாகி, உபாதியற்று, ஆபரணபேத மற்றிருக்கும் தங்கக்கட்டிபோல ஞானகனமாகி, ஆத்மாவாகி, ப்ரஹ்மமாகி இருப்பதே ப்ரத்யகாத்மா.

9. **பரமாத்மா.**—தத்பதத்தின் அர்த்தமாயும் மாயோபாதியுடன் கூடினதாயும் உண்மையில் ஸத்யஞானனந்தானந்தமாகியும், ஸர்வஞ்ஞனுகியும், உள்ளது பரமாத்மா.

10. **ப்ரஹ்மம்.**—உபாதியற்றது, நிர்விசேஷம், சின்மாத்திரம், ஸத். இரண்டற்றது, ஆனந்தம், மாயை அற்றது. இதுதான் உபாதி ஸஹிதமான துவம்பதார்த்தத்தையும், உபாதிவிசித்ர ஸஹிதமான தத்பதார்த்தத்தையும் விட்டு அப்பாற் பட்டிருக்கும் அபேத அதிஷ்டானம்போல விருப்பதான சுத்த பாரமார்த்திக ஸத்தாமாத்திர அவிநாசி.

ஸத்யம்.—வேதலக்ஷ்யமான ஸத் ஸத்யம். அதுதான் அஸத்தென்னப்படாதது. முக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது, உள்ளது, இரண்டாவதற்ற ஒன்ருகவே இருப்பது, ஸஜாதி விஜாதீய பேதமற்றது, எல்லா கற்பனைக்கும் அதிஷ்டமாக உள்ளது.

அவிநாசி.—தேசகால வஸ்து நிமித்த முதலியவைகளில் எது நசித்தாலும் நாசமடையாதிருப்பதுதான்.

ஞானம்.—ஸ்வப்ரகாசம். எல்லாவற்றையும் விளக்குவது. மறைப்பற்றது. அடிமுடி நடுவுமின்றி எப்பொழுதுமிருக்கும், விருத்திக் காப்பாற்றப் பட்டு அதற்கு ஸாக்ஷியாக விருக்கும் சைதன்யமே ஞானம்.

அனந்தம்.—உற்பத்தி, நாசம், ஷட்பாவ விகாரம், உபாதி யற்றது, மண், பொன், நூல் முதலியவைகளின் மாறுபாடுகளில் மண், பொன், நூல்போல அவ்யக்தம் முதலிய ஸ்ருஷ்டி விசித்திரத்தில் வியாபித்துப் பூர்ணமாயும் நாசமற்றதாயும் உள்ள சைதந்யமே அனந்தம்.

ஆனந்தம்.—ஜலத்திற்கு கடல்போல ஸுகரூப அறிவுகளுக்கு ஆதாரமாகி நித்யசுத்த அகண்ட அத்வைத சித்தான ஏகரஸமாயுள்ளதுதான் ஆனந்தம்.

11. **பதார்த்தவிபாகம்.** — ஸத்தாகிய ப்ரஹ்மம், அஸத்தாகிய துச்சம், மித்யையாகிய ப்ரபஞ்சம் ப்ரஹ்மத்தினிடம் காணப்படுவது ஆகிய இம்மூன்றுவித பதார்த்தம்தான் உண்டு. அறியத்தகுந்த பொருள் பிரஹ்மமே.

பிரஹ்மஞானம்.—அனுத்மாவாகிய ஜீவன் முதலிய தேஹாதி ப்ரபஞ்சங்களை வேரோடு நீக்கி ஸத்தான பிரஹ்மத்தில் அடங்குவதுதான்.

12. **மாயை.**—அனுத்ம காரணம் மாயை. ஆகாசத்தில் மேகம்போல ப்ரஹ்மத்திலிருக்கிறது. இது அநாதி ஆனல் அந்தமுடையது. இன்னதென்று குறிப்பிட்டுக் கூற இடங்கொடாத அனிர்வாச்யம். அதிஷ்டானத்தில் இது இல்லவே இல்லை. ஸகல தாழ்ந்த உயர்ந்த ரூபங்க ளுள்ளவளாக அறிவுடையோர் வர்ணிப்பர் இதை. உண்மையில்லாததுதான் மாயை. இதற்கு அஞ்ஞானம், மூலப்ரகிருதி, குணஸாம்யம் (மட்டம்) அவித்தை முதலிய ரூபங்களுண்டு இதற்கு. ப்ரபஞ்சமாகிவிடும் இது என்பது ப்ரஹ்ம ஞானியின் அனுபவம்.

இவ்வாறு கூறிய விஷயத்தை நான் 'தேஹாதி ப்ரபஞ்சம் ஒன்றுமல்ல. அஸங்க சின்மாத்திரனை பிரஹ்மமே' என்று முனிவர்களுக்கு வெகுவாக ஒரு ஆகாயவாணி கூற அவர்கள் இது ஸத்யம் என்று ஈடுபட்டார்கள்.

38. நிராலம்போபநிஷத் (34)

இந்த உபநிஷத் அஞ்ஞான ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும் ப்ராணிகள் துக்கநிவர்த்திக்கு அவசியமாக

உணரவேண்டியவைகளை எல்லாம் வினுவிடை ரூபமாக வெளியிடுகிறது.

1. ப்ரஹ்மம்.—மஹத், அகங்காரம், பூமியாதி பஞ்ச பூதங்கள் ஆகிய பெரிய உருவடைய ப்ரபஞ்சத்தால் இச்சை, கருமம், ஞானம் ஆகிய இவைகள் ரூபமாக விளங்குவதாயும், இரண்டாவதற்றதாயும், உபாதி ரஹிதமாயும், ஸர்வசக்தி, அனுத்யந்தம், சுத்தம், சிவம், சாந்தம், நிர்குணம், ஆகிய இவைகளின் லக்ஷ்யமாயும் வாக்குக்கு எட்டாமலிருக்கும் சைதந்யமே ப்ரஹ்மம்.

2. ஈசுவரன்.—தன் சக்தியாகிய ப்ரகிருதியாலே ஒருபெயரைத் தாங்கி ப்ரபஞ்சங்களை ஸ்ருஷ்டித்து உள்ளே அந்தர்யாமியாய்ப் புகுந்து ப்ரஹ்மாதி அவஸர மூர்த்திகள் புத்தியாதிகளை அடக்கி யாள்பவனுகிய பிரஹ்மமே ஈசுவரன்.

3. ஜீவன்.—ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், இந்திரன் முதலிய நாமரூபமூலமாக 'நான் இந்த ஸ்தூல தேஹம்' என்று இல்லாததை உள்ளதுபோல எண்ணிக் கொள்வதாலே ஈசனே ஜீவனுகிறுன். ஈசன் ஒருவனேயானுலும், தேஹஸம்பந்தத்தின் காரணமாகிய கருமங்கள் மாறுபட்டால் பல ஜீவர்களாகக் காணப் படுகிறுன்.

4. ப்ரகிருதி.—ப்ரஹ்ம ஸங்நிதானத்திலே விசித்ர ப்ரபஞ்சங்களை ஏற்படுத்தும் திறனுடைய புத்திரூபமான ப்ரஹ்மசக்தியே ப்ரகிருதி.

5-20. பரமாத்மா.—தேஹாதிகளை விட மிகச் சிறந்ததாகையினுலே ப்ரஹ்மமே பரமாத்மா. இந்த பரமாத்மாதான், பிரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், இந்திரன், யமன், சூரியன், சந்திரன், தேவதைகள், அசுரர்கள், பிசாசுகள், மனிதர்கள், ஸ்திரீகள், பசு முதலியவை, ஸ்தாவரம், பிராஹ்மணர் முதலியவர்கள் எல்லாம்.

21. ஜாதி.—தோல், ரத்தம், மாம்ஸம், எலும்பு, ஆத்மா இவைகளுக்கில்லை ஜாதி. வ்யவஹாரத்திற்காகக் கற்பிக்கப்பட்டதே அது.

22. கர்மம்.—இந்திரியாதிகள் தொழிலை 'நான் செய்கிறேன்' என்று ஆத்மாவிடம் பொருத்திச் செய்யப் படுபவைகளே கர்மம்.

23. அகர்மம்.—நான் செய்பவன், அனுபவிப்பவன் என்ற அகங்கார ஸம்பந்தப்பட்டு பந்தரூபமான ஜனன மரணுதிகளுக்குக் காரணமாகும், நித்திய நைமித்திக, யாக, விருத, தபோ, தானுதிகளை பலத்தில் இச்சைவிட்டுச் செய்வதே அகர்மம்.

24. ஞானம்.—அறிபவன், அறிபடுபொருள் என்ற ரூபமாகி எங்கும் அந்தர்யாமியாகி, ஸமமாய், விசித்ர மில்லாததான சைதந்யத்தைத் தவிர, பலவாகத் தோற்றுபவைகளில் வேருக ஒன்றும் இல்லை என்று அறிந்து, தேஹேந்திரிய அடக்கம், ஸத்குருஸேவை, வேதாந்த சிரவணம், மனன, நிதித்யாஸனம் ஆகிய இவைகள் வழியாக ஏற்படும் ஸாக்ஷாத்கார அனுபவமே ஞானம்.

25. அஞ்ஞானம்.—இரண்டாவதற்று அகண்டமாகி எல்லாமாகி நிற்கும் ப்ரஹ்மவஸ்து விடத்தில், தேவ மிருக, மனித, ஸ்தாவர, ஸ்திரீ, புருஷ, வருணுசிரம, பந்த மோக்ஷப் பாகுபாடுகளை தேஹ மாறுபாட்டால் கயிற்றில் பாம்புபோல கற்பிதமாகக் காணும் அறிவே அஞ்ஞானம்.

26. ஸுகம்.—ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை அனுபவத்தால் உணர்ந்து ஆனந்தமாகவிருத்தலே ஸுகம்.

27. துக்கம்.—ஸுகத்தைவிட்டு ஸம்ஸார விஷய ஸங்கல்பமே துக்கம்.

28. ஸ்வர்க்கம்.—ஸத்ஸங்கமாகிய, ஸாதுக்களுடன் சேர்வதும் ஸத்வஸ்துவாகிய பரம்பொருளுடன் கலத்தலுமே ஸ்வர்க்கம்.

29. நரகம்.—அஸத்தாகிய ஸம்ஸாரத்தை வளரச் செய்பவைகளுடன் சேருவதே நரகம்.

30. பந்தம்.—அனுதி அஞ்ஞானத்தால் 'நான் பிறந்தேன்' என்பது போன்ற எண்ணமும், வெளி விஷயங்களில் 'என்னுடையது' என்று வரும் மனேவியாபாரமும், கர்த்திருத்வாதி அகங்கார எண்ணமும், ஸித்திகள் பெறவேண்டும் என்ற ஆசையும், தேவ மனுஷ்யர்களை வழிபடவேண்டும் என்ற எண்ணமும், யோகாப்யாஸம் செய்யவேண்டும் என்ற ஆவலும், வருணுச்ரம தருமகர்மவிஷய எண்ணமும், ஆஞ்ஞை, பயம், ஸந்தேஹங்கள் ஆத்மாவின் குணங்கள் என்ற எண்ணமும், யாகம், தவம், விருதம், தானம் முதலியவைகள் ஒழுங்கை உணர்ந்து அவைகளின்படி நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் எல்லாம் பந்தத்தின் மாறுபாடுகளே. ஊன்றிப்பார்த்தால் மோக்ஷாபேக்ஷை கூட பந்தந்தான். கேவலம் ஸங்கல்பமே பந்தந்தான்.

31. மோக்ஷம்.—நித்தியாநித்யவஸ்து ஆராய்ச்சியால் அநித்யமான ஸம்ஸார ஸுகதுக்கஸம்பந்தப்பட்ட எல்லா விஷய அபிமானம், மனேவியாபாரம் ஆகிய இவைகள் நீங்கிநிற்கும் நிலையே மோக்ஷம்.

32. ஆராதிக்கத்தகுந்தவன்.—எங்கும் பரவிநிற்கும் ப்ரஹ்மத்தை அடையச்செய்யும் குருவே ஆராதிக்கத் தக்கவன்,

428

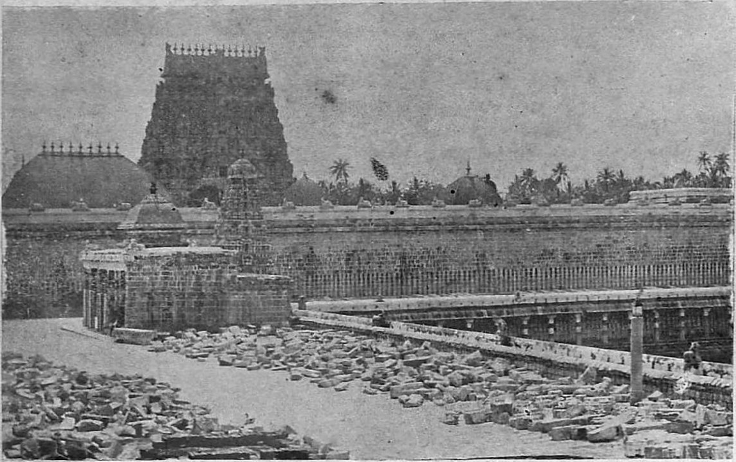

சிதம்பரம் கோவில்

ஸ்ரீரங்கம் கோவில்

33. **சிஷ்யன்.**—பிரஹ்மஞானத்தால் ப்ரபஞ்சரூப உணர்ச்சி கழன்றுதனித்திருக்கும் பிரஹ்மமே சிஷ்யன்.

34. **வித்வான்.**—எங்கும் அந்தர்யாமியாக விருக்கும் தன் ஞானரூபத்தை உணர்ந்தவன் வித்வான்.

35. **மூடன்.**—தேஹம், வருணாசிரமம், கர்த்தா போக்தா என்ற அகங்காரபாவனை உள்ளவன் மூடன்.

36. **ஆஸுரதவம்.**—ப்ரபஞ்சச்சிறப்பு வேண்டும் என்ற ஆசையால் ப்ரஹ்மாதி தேவதைகளைப் பட்டினி, ஜபம், அக்னிகார்யம் முதலியவைகள் மூலமாக அந்தராத்மாவைக் கஷ்டப்படுத்திச் செய்யப்படும் தவமும், கொடிய ராகத்வேஷம் துன்பம் டம்பம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் உள்ள தவமும் ஆஸுரதவம்.

37. **உண்மைத்தவம்.** — ப்ரஹ்மஸத்யம் ஜகத் மித்யா என்ற அநுபவ அக்னியினாலே தேவதாச்சிறப்புக்களை அடையவேண்டும் என்ற ஆசைக்கு விரையாகிய ஸங்கல்பத்தை வறுக்கிறதே உண்மைத்தவம்.

38. **பரமபதம்.**—எல்லாத் தோற்றத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட சிறந்த ஸச்சிதானந்த ரூபமான ஸர்வஸாக்ஷியான நித்யமுக்த ப்ரஹ்மஸ்தானம் பரமபதம்.

39. **கிரஹிக்கத்தக்கது.**—தேசகால வஸ்து பரிச்சேதமற்ற சின்மாத்திர ஸ்வரூபம்தான்.

40. **கிரஹிக்கத்தகாதது.**—தன் உண்மை நிலைக்கு வேறுபோலத் தோற்றும் மாயாமயமான புத்தியாதிகளுக்கு விஷயமாகும் ஜகத்து ஸத்யமென்று வரும் ஸங்கல்பமே.

41. **ஸந்யாஸி.**—ஸகல தர்மங்களையும் விட்டு, அகங்கார மமகாரமற்று ப்ரஹ்மத்தையே கதியாகச் சார்ந்து 'தத்வமஸி' ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்மா, நேஹநாநா அஸ்திகிந்து நேதி முதலிய வாக்கிய அனுபவ ஞானத்தால் 'அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி' என்ற திடத்துடன், நிர்விகல்ப ஸமாதியில் நிலைபெற்று, ஸ்வதந்திரனாகத் திரியும் யதி எவனோ அவன்தான் ஸந்யாஸி, முக்தன், பூஜ்யன், யோகி, பரமஹம்ஸன், அவதூதன், ப்ரஹ்மஞானி.

இந்த உபநிஷத்தை அத்யயனம் செய்பவன் பூர்ண பரிசுத்தனாகி, மறுபடி திரும்பிவந்து பிறக்கிறதில்லை.

கர்மாநுஷ்டானம்.—ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனத்தைக் கேட்டமாத்திரத்திலேயே அன்பு நீர் ஆறுயப் பெருகாதிருக்கும் வரையில்தான் கர்மாநுஷ்டானங்கள் வேண்டப்படும். ஹரிநாமத்தை யுரைக்கும்பொழுதே உள்ளங் கனிந்தானந்தக் கண்ணீர் மல்கும் மெய்யன்பனுக்குக் கர்மாதிகள் அநாவசியம்.

—உபதேசரத்நமாலை.

மயிலைக் கபாலிக் கலி வெண்பா

MAYILAI KAPALI KALI VENBA

காப்பு

தானே நடாத்துவள் தாழ்ந்து மரைவேண்பூ
மானை மனதிற் கொள.

நூல்

அருவுரு வில்லா தடைந்த பொருளு
மரு மரு கொன்றை மணந்து—திருமருவுஞ்
சோதியே தானாகித் தொண்டர்தமைத் தானாரு
மாதியாய் நின்ற அரும்பொருளும்—வேதத்தின்
மூலமாய் நின்ற முதுபொருளுங் காலற்குக்
காலனாய் நின்ற கலையவனு—மேலான
வீட்டை யளிக்குமுயர் வேதியனும் பேய்ச்சூழக்
காட்டின்க ணின்ற கருத்தனு—மாட்டினனு
மஞ்சின்க ணைன்றேறி யஞ்சின்க ணைன்றினோ
டஞ்சின்க ணைன்றுக்கு மஞ்சினனு—மஞ்சு
மடங்க வருமியோக மாற்றி மயர்விற்
சடங்கு தனைக்காட்டு மாசிற்—படையனு
ஞான மறைமொழிய நாகர் புலிதமக்கா
யூன மிலாதாடு முத்தமனும்—ஆனமெய்ப்
பத்தர் தமதாற்றன் முற்றும் பரீக்கைசெயுஞ்
சித்தமுளா னதலினாற் சித்தத்தின்—சுத்த
வெளுப்பற்று னீதறியார் வீணாகி யாலக்
களிக்கறைக் கண்ட னெனவே—விளித்தாரால்
பூமேவு மாரியற்கு போதந் தெரிந்து மந்தோ
நாமென் னகங்கார நண்ணியதா—னேமென்றே
யோர்சிரத்தைக் கிள்ளி யுணர்விலா ராங்காரச்
சார்விலா ராக சமைத்தனனாற்—சீர்மேவு
நாகனுரி ஞானமிலார் நாட வணக்கமஃதை
போகமொடு பூண்ட புராதனனு—நாகனை
நள்ளணியாக் கொண்ட நயத்தவனும் பூதலத்தி
லுள்ளவர்தம் முள்ளத் துணர்வதனைக்—கொள்ளும்
யோகமது காட்ட வுயர்ஞானப் பச்சைமயிற்
பாகமிடங் கொண்ட பரமனும்—போகா
ரருளாழி யாகி யறனாகி நின்ற
பொருளாகித் தோன்றும் புராணன்—மருளில்
குணனோடு நின்றுங் குணனற்று நின்ற
குணனோடு கூன லெரியுள்—கணனாகி
நின்றலர்ந்து ஞான வொளியி னெறியூட்டி
பொன்றிகழும் வேதாந்த பூரணனு—மின்றிகழும்
வேயதின்கண் மேவி விழுமடைந்து விண்ணவர்க்கு

மாயமுடன் கிழிடத்து முண்டாவர்—மாயாத [குஞ்
மேன்மையுண் மீப்பெரிய ரென்றறிவான் காட்டுகிற்
சான்மையுடைத் தந்திரமுட் டாணுவு—மான்ற
சடையிடை கங்கை தனிமதியஞ் சூடி
மடைமையுள நாயேற்கு மஞ்ஞை—நடையுடையா
டன்ஞேடு தண்ணளிக்கச் சார்புடைய மாண்போனு
மன்னுடைத்து தக்கனை மாளச்செய்—பின்னைப்
பரம னகலா படரன்பு நெய்யா
சுருதிச் சுடர்ப்பிழம்பாத் தோன்றி—யுருவின்
றத்தன்கண்ண நின்று மனங்கட்கு மாதி
பதங்காட்டும் பண்ணின் பரம—னிதங்காட்டு
மானர்க்கு மாண்புள் மதியளித்து வேதத்து
ஞானத்தை நல்கு நயத்தினனு—மோனநிலை
தந்து தனிமூல வாதாரத் தாமரையின்
விந்துதொனி யாநின்ற வித்தகனுஞ்—சந்ததமுங்
குற்ற மிலாஞகிக் குற்றத்தைக் கொல்லுகிற்குஞ்
சுற்ற மிலாஞய தூயவனு—முற்றுங்
காணங்க ளின்றி களங்க மகற்றுங்
கருணைக் கடலாய கண்டன்—ஒருபொழுது
நீங்காத சத்தியுளா னீங்காத புந்தியொடு
நீங்காத முத்தியரு ணீண்டவனு—நீங்காத
தந்திரத்தோ னந்தமிலா தாகமிலாத் தாணவஞு
மந்திரத்து மூல மறைப்பொருளு—நந்தா
வெழிலுடைய ஞகி யிடும்பை யொழிக்குங்
கழிநுட்பங் கண்டுநின்ற கண்ணன்—மொழியாதம்
மன்றினிடை யாடி மயக்கி வழிகாட்டு
நன்றுடைய நாடகஞ்செய் நாட்டியனும்-பொன்றுவணம்
பேத மதம்பாவம் பீடை யகமுடன்கு
ரோதமொடு லோபமயல் ரூபமிவை—யோதுகின்ற
ஐயமிவை யின்றி யவைமாளத் தானுகந்து
செய்து மருளின்றி நின்றவனுஞ்—செய்ய
பிசகுற்ற வாசாரம் பேணுஅ தஃதை
கசக்குகின்ற காரியனுங் கல்லா—தசக்ரீவன்
சைல மெடுக்கத் தடுத்துப் பிணிசெய்யும்
சைலத் தரசன் தனயையொடு—கைலையிடை
நின்றுயர்ந்த சாம நெடும்பண் மயங்குவனும்
பொற்குன்றை நாண்செய்த புண்ணியனு—நிற்கு
நெறியளிக்குந் தூய னிலிங்கத்து ணின்று
மறையளிக்குஞ் சேய்க்காய் மறலி—விறலுதைக்குங்
கண்ணுதலுங் கண்ணுங் கருத்துங் கருத்தினிடை
எண்ணும் எழுத்தும் எழுத்தினிடைப்—பண்ணும்வி
கொண்டற் குலங்களகங் கொன்ற குலமிலியு [ண்
மண்டக்கடங்கா வலைதலைக்—கொண்டானு
மிக்ஷோரின் புந்தியின் மேவியென்றும் பத்தர்மனம்
புக்குபு நின்ற பொலிவினனு—நக்கனுய்
நின்ற நடுநிலையு நேமங்கட் கண்டோனுங்
குன்றிக் குறுகிப்பின் கூன்கொண்ட—நன்றியொடு
பெண்டொழே னென்று பிணங்குமம் மானவர்தா
மென்பூ தனைநாடு மேன்மையுள—வண்டதுவா
யாகந் துளைத்துதனை நாடு மகந்தையர்க்கும்
போகத்தே காலளித்த புண்ணியனுஞ்—சோகார்
பகீரதன் போற்ற இழிகங்கை பாரிற்
புகும்படித் தோன்று புனிதன்—நகையாற்
புரமூன் றெரித்த பொறையுருவா மேன்மை
யுறமூன்றி நின்ற வுயர்வுங்—கரியுரைக்க
தீக்கைக்கொள் தேவர்த் தலையதுவுந் தேவர்க்குக்
காக்கை யளிக்குங் கருணையுந்—தீக்கண்ணுன்
வேளொழிக்கும் வித்தகனும் வேதர்க் குயர்முதலும்
வாளொளிகான் வேயினிடைத்தோன்றலும்—வாள்விழி
மாயை கழிக்கு மருத்துவனு நானென்னும் [யார்
பேயை யொழிக்கும் பெரியவனுந்—தாயைப்போ
லுள்ளத்தி னின்று மறைப்பொருளை யோதுகின்ற
கள்ளக் கருத்தில்மதிக் கண்ணியனும்—விள்ளுமெற்
கைந்தினையுங் கட்ட வருணுவைத் தான்றந்தென்
னைந்தினையு நீக்கி யருளுவின் ஐந்தெழுத்து
முற்றுப் பனுவலிடை யார்வோ டுறைக்கின்ற
கற்கரும் பேசாதக் காட்சிதனை—யுற்றதன்பின்
மூலாதா ரத்தினின்று முன்னேங்கு மோங்காரக்
காலோனைக் கண்டு கருத்தினுன்—மேலா
மனமரையின் மண்டலத்து வானேனும் பேதை
யினத்தேனு நின்று சகஜநிட்டை—யின்புறீஇ
யொன்ற விரண்டினையு மோதும் படிக்குணர்வை
நன்றுண் மனனிடைத்தா னுட்டுவனும்—பொன்றிக
தூய மலர்க்கொன்றைத் தும்பை மலர்ச்சூடி [மூன்
யாய மயிலை யரன்.

வீ. சேஷகிரி, பீ. ஏ.

கர்மாநுஷ்டானம்.—அருமையான முத்தை மூடிக் கொண்டிருக்கும் சிப்பியானது தன்னளவிற் பயனற்ற தாயினும் முத்தின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததா யிருக்கின்றது. முத்தையே வைத்துக்கொண்டிருப் பின்றவனுக்கு அதன் ஓட்டினுல் யாதொரு பயனு மில்லை. அவ்வாறே பரமஸத்யமாகிற பரம்பொருளைப் பெற்றவர்களுக்குச் சரியை கிரியையாதிகள் அநாவசிய மாகும்.

—உபதேசரத்நமாலை.

பிரிட்டிஷ் துரைத்தன ரீதி

THE BRITISH CONSTITUTION

அத்தியாயம் 5

முற்கூறியவாறுதான் பார்லிமெண்டு மெம்பர்கள் நியமனம் பெறுகின்றனர். அச்சபையில் பிரதான கட்சிகள் இரண்டுண்டு. இவ்விருதிறத்தாரும் ஒருவர்க்கொருவர் பிரதீகாரம் செய்பவர்களாதலால், ராஜ்யாதிகாரம் வெகு ஜாக்கிரதையாக நடக்கிறது. இவ்வாறுள்ள கட்சிப் பிரதிகட்சியினால், சபையில் கொண்டுவரப்படும் ஒவ்வொரு விஷயமும் பரிஷ்காரமாய் விபவகரிக்கப்பட்டுத் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஒரு விஷயத்திலுள்ள குற்றங்களையும் ஆக்ஷேபனைகளையும் எதிர்க் கட்சிக்காரர் எடுத்துக் கூற, அவைகளுக்குச் சொல்லும் சமாதானத்தால் அவ்விஷயத்தின் நன்மையும் பயனும் வெளியாகின்றன.

இவ்விரு திறத்தாருக்கும் பிராசீனர் என்றும், நவீனர் என்றும், சாமான்னியமாய்ப் பெயருண்டு. நவீனர் சாதாரணமாக விமர்சனம் வேண்டுபவர். பிராசீனரோ இருப்பதைக் காப்பாற்றுபவர். நவீனரால் ஜாரிக்கு வருகிற எவ்விஷயமும் சீக்கிரத்தில் பிராசீனரின் பாதுகாப்பில் போய்விடும். பெயருக்கு மாத்திரம் இவர்கள் விரோதிகளே யொழிய, தீர்மானிக்கப்பட்ட ராஜ்ய விஷயங்களில் விரோதத்தைக் காட்டுவதில்லை. இவர்கள் இருதிறத்தாரிலும் அனேக சில்லரைக் கட்சிகளுண்டு. அவைகளைப் பற்றிப் பேசினால் பெருகும்.

சாமான்னிய சபையில் அக்கிராசனம் வகிப்போருக்கு, மேற்கூறியபடி "நாவலன்" என்று பெயர். ஆனால் சாமான்னியமாய் அவருடைய நாவன்மை மவுனவிரதமாகவே காணும்! தகரார் பிறந்தால் அவர் வாயைத் திறப்பார்; விஷயவிவாதங்களா லுண்டாகும் கட்சிகளில் இவர் சம்மந்தப்படுவதில்லை. அக்கட்சிகளில் சபையார் சமமாகப் பிரிந்து போனால்மட்டும் இவர் ஏதேனுமொரு பகுதியில் சேருவார், வாசலுக்கு எதிராக உயர்ந்த ஆசனத்தில் இவர் வீற்றிருப்பார். அவருக்கு வலது பக்கத்திலுள்ள ஆசனங்களில் முன் வரிசையில் ராஜ்யாதிகாரம் வகிக்கும் கட்சிக்காரரும், அவர்களுக்குப் பின்னால், அவர்களுடைய சகாக்களு மிருப்பார்கள். நாவலனுக்கு இடது பக்கத்தில் ராஜ்யாதிகாரமிழந்த கட்சிக்காரர், தங்கள் தலைவனை முன்னிட்டுக்கொண்டு இருப்பார்கள். மந்திரிமார்களில் மாறுதல்களுண்டாகும்போது, இக்கட்சியார் இடம் மாறியுட்காருவார்கள். சாமான்னியர் மகாராஜாவுக்குச் செய்து கொள்ளும் விண்ணப்பம் முதலியவை யெல்லாம் நாவலன் மூலமாகவே செய்து கொள்ளவேண்டும்.

புதிதாகப் பார்லிமெண்டு சபை நியமனம் செய்யப்படும்போது, நாவலரும் நியமிக்கப்படுவார். அவர் பிரிவிகவுன்சில் மெம்பர்களில் ஒருவராகவே யிருப்பார். அப்பார்லிமெண்டு கலைந்துபோகும் வரையில் அவருக்கு அந்தப்பதவி யிருக்கும். பிற்பாடு அவர் மறுநியமனத்துக்கும் அருகராவர். நாவலர் வராமலிருந்தால் அவர் ஸ்தானத்தை வகிக்கவும், விசாரணைச் சபையில் அக்கிராசனாதிபதியாக விருக்கவும் ஒரு உபநாவலர் இருக்கின்றனர். நாவலர், உத்தியோகத்தை விட்டு நீங்கும்போது, அவரை ஒரு பிரபுவாக்கி 4000 பவுன் உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து கவுரவப்படுத்துவது பதிவு.

பிரபுக்கள் சபையைப்போலவே, சாமான்னியர் சபையிலும் நடக்கும் நடவடிக்கைகளெல்லாம் அந்நியர் நிர்ப்பந்தமற்று நடப்பவை. மெம்பரல்லாதவர் யாரேனுமிருந்தால் அவரை நாவலன் வெளியே போகும்படி செய்துவிடலாம். பேசுவதற்கு எழுந்திருக்கும் ஒவ்வொருவரும் நாவலனை விளித்து "ஐயா" என்று தொடங்குவதே மரியாதை. சபாக்கிரமத்துக்கு விரோதமாக நடக்கும் மெம்பர்களைக் கண்டித்துப் புத்திசொல்ல நாவலனுக்கு அதிகாரமுண்டு.

சபையில் காரியம் தொடங்குவதற்குக் குறைந்தது 40 மெம்பராவது இருக்கவேண்டும். சாமான்னியர் சபையில் 670 மெம்பர்கள் இருந்தாலும், அவர்கள் அனைவரும் ஒரேகாலத்தில் சபையி லிருப்பதற்குப் போதுமான இடம் சபாமண்டபத்தில் இல்லை. சாதாரணமாக 350 மெம்பர்கள் தாம் தாராளமாக விருக்கலாம்.

வருஷாவருஷம் பிப்ரவரிமாதத்தி னிடையில் பார்லிமெண்டு கூடி டிசம்பர்மாதம்வரையில் இருக்கும். ஈஸ்டர், விட்ஸன் முதலிய ரஜா நாட்களில் சபை கூடாது. சபை கூடியிருக்கும் காலங்களில் வெள்ளிக்கிழமை தவிர்ந்த மற்றைய முதல் நான்கு நாள்களில், பகல் இரண்டேமுக்கால்மணிக்கு தேவப்பிரார்த்தனையுடன் சபை ஆரம்பமாகும். ஆக்ஷேபனையற்ற பிரத்தியேக மசோதாக்களைப்பற்றிப் பேசுவதும், துரைத்தன விஷயமாக மெம்பர்கள் மந்திரிமார்களைக் கேள்விகள் கேட்பதும் முதலில் நடக்கும். இக்கேள்விகளுக்கு முக்கால்மணிநேரம் சாவகாசமுண்டு. இதற்குமேலும் சாவகாசம் வேண்டியிருக்குமென்று

தோன்றினல், கேள்விகளின் பதிலை அச்சடித்து மெம்பர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுவது பதிவு. சாயங் தரம் 1 மணி முதல் இரவு 11 மணிவரை கவர்ன் மெண்டு மசோதாக்கள் கவனிக்கப்படும். பின்னர், சபை கலைந்துபோகும். வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டும் பகல் 12 மணிக்குச் சபை ஆரம்பமாகி சாயந்தரம் 5 அல்லது $5\frac{1}{2}$ மணிக்குக் கலையும். அன்றைய தினம் கேள்விகள் கேட்பதில்லை.

பார்லிமெண்டில் கொண்டு வரப்படும் விஷயங்கள் பகிரங்கமென்றும், பிரத்தியேகமென்றும் இருவகைப் படும். பொதுவாக ராஜ்ய விஷயத்தைப் பொறுத்தவை யெல்லாம் பகிரங்க விஷயமெனப்படும். சில மனிதர் களையோ, ஒரு வகுப்பினரையோ பொறுத்தவைகள் பிரத்தியேக விஷயமாம். பிரத்தியேக விஷயங்கள் சட்டமாவது சற்று சிரமசாத்தியம்.

சாமான்னியர்சபை செய்யும் காரியம் மூன்றுவித மானது. முதலாவது சட்டநிரூபணம் ; இரண்டாவது பணவரவு செலவு ; மூன்றாவது துரைத்தன விஷய ஆராய்ச்சி. முதலாவதான சட்டநிரூபணத்தில், இச் சபை பிரபுக்கள், சக்கரவர்த்தி, இவ்விருவருடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டும். ராஜ்ய நிருவாகத்துக்கு வேண்டிய பணத்தைச் சேகரிக்க வழிதேடுவது இச் சபைக்குமட்டுமுள்ள காரியம். சபையில் கேள்விகள், தர்க்கங்கள், இவை மூலமாய் துரைத்தன விஷயங்க ளைச் செவ்வனே ஆராய்ந்து குணதோஷ பரிசீலனை செய்கின்றது.

இம்மூவகைக் காரியங்களில் சட்டநிரூபணத்தைப் பற்றி மட்டும் இங்குப்பேசுவோம். மற்றைய விரண்டை யும் அதற்குரிய விடங்களில் பிரஸ்தாபிப்போம்.

மகாராஜாவினுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு முன்னல் ஒரு மசோதா அடைந்து தீரவேண்டிய பரு வங்கள் சில வுள்ளன. ஒரு மசோதாவை பார்லிமெண்டு மெம்பர்களில் ஒருவர் தாம் கொண்டுவருவதற்குரிய வர், மற்றையோர் கொண்டுவரக்கூடாது. அம்மசோதா சாமான்னிய சபையில் உதிப்பதானல் அதைக்கொண்டு வரும் மெம்பர் முதன் முதலில் நாவலனுடைய அனு மதியைப் பெறவேண்டும். அல்லது அதற்கென்றேற் பட்ட ஒரு விளம்பரத்தை அறிக்கை செய்யவேண்டும். குறித்தகாலத்தில் நாவலன் இந்த மெம்பரைக் கூப் பிட்டு, அவருடைய மசோதாவைக்கொண்டு வரலா மென்பார். பார்லிமெண்டு உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் அந்த மசோதாவின் பெயரைப் படிப்பார். இதுதான் மசோதா முதன்முறை படிக்கப்படுவதென்பது. உடனே அம்மசோதாவை அச்சடிக்க உத்திரவிட்டு, இரண்டா முறை படிக்கப் படுவதற்கு ஒருநாளும் குறிப்பிடு வார்கள். இரண்டாமுறை படிக்கும்போதுதான் அம் மசோதா விஷயமாக மெம்பர்கள் பொதுவாகத் தர்க் கித்துப் பேசுவார்கள். மெம்பர்களுக்கு மசோதாவின் பொது நோக்கம் சம்மதமானல், அதைப்பற்றி இன் னும் ஆலோசனை செய்ய ஒரு கமிட்டி ஏற்படும். கமிட் டியில் மசோதாவின் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் ஜாக் கிரதையாகக் கவனிக்கப்படும். அதில் பழையன கழிந்து புதியனபுகும். அங்கு கரையேறியதும், கமிட் டியின் தலைவன் நாவலனுக்கு ஒரு ரிபோர்ட்டு செய்வர். இவ்விதக் கமிட்டிகள் நான்குள்ளன. அதில் காரியம் தொடங்குவதற்கு இருபதுபேர் இருக்கவேண்டும்.

கமிட்டி பருவத்தைத் தாண்டிய மசோதா, மறுபடி யும் பார்லிமெண்டுக்குள் வரும். அப்போது அதில் இன் னும் ஏதாவது கூட்டிக் கழிக்கவேண்டுமாவென்று ஆ லோசிப்பார்கள். பின்னர்வருவது கடைசிப்பருவம். அதா வது மசோதா மூன்றாமுறை படிக்கப்படும் காலமாம். அப்போது, அதிகமான மாறுபாடுகள் ஏற்படுவதில்லை. அது சட்டமாகலாமா கூடாதா வென்பதுமட்டும் கவ னிக்கப்படும். இவ்வாறு எடுக்கும் விஷயங்களைக் கிர மப்படி மூன்று முறை வெவ்வேறு தினங்களில் படித்து, வியவகரித்து, கடைசியாய், ஏதோ ஒருவிதம் சபையார் ஒப்புக்கொண்டதும் அவை மேற்சபைக்குப் போகும். அங்கும் அவை மூன்று முறை படிக்கப்பட வேண்டும். பிரபுக்கள், இவ்விதம் வரும் மசோதாக் களை நிராகரித்துவிடலாம் ; அல்லது மாற்றலாம். ஆனல் பணவிஷயமாகவுள்ள மசோதாவை மாற்ற அவர்களுக்கு அதிகாரமில்லை. இரு சபையாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டால், அதை நிவர்த்திக்க வழி தேடுவார்கள். இருவரும் ஒருமனப்படாவிட்டால் மசோதா சட்டமாகாது.

பார்லிமெண்டு கூடியிருக்கும் காலத்திலேயே ஒரு மசோதா சட்டமாகாவிட்டால், அது இறந்துபோன தாகக் கருதப்படும். அவ்விஷயமான சட்டம் வேண்டு மானல், மறுபடி கூடும் பார்லிமெண்டில் புதிய மசோதா கொண்டுவரவேண்டும்.

இரண்டு சபையாரும் ஒப்புக்கொண்ட மசோதா மகாராஜாவினுடைய அங்கீகாரத்துக்குப் போகும். இதற்கு அவர் சம்மதித்துத்தான் தீரவேண்டுமென் பதை முன்னொரு அத்தியாயத்தில் விளக்கியிருக்கி ரோம். ஆன் மகாராணி காலத்துக்குப்பின். இங்கிலாந்

தில் அரசாண்டவரில் ஒருவராவது, இவ்விதம் இரு சபையாரும் ஒப்பிய விஷயத்துக்கு அங்கீகாரத்தை மறுதளித்ததில்லை. இவ்வங்கீகாரம் மகாராஜாவால் நேரிலாவது, அதிகாரிகள் மூலமாவது, அப்போதைக் கப்போது, அநேக மசோதாக்களுக்கு மொத்தமாக அளிக்கப்படும்.

இப்படி, மகாராஜாவினுடைய கையொப்பத்தைப் பெற்ற பின்பேதான் மசோதா ஜாரிக்கு வரக்கூடிய சட்டமாகும்.

பணம் சம்பந்தமான மசோதாக்கள் சாமான்னியர் சபையிலும் மற்றைய மசோதாக்கள் எங்கு வேண்டுமானாலும் ஆரம்பமாகும் என்றோம். இதற்கு ஒரு விலக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. பெருங் குற்றவாளிகளுக்கெல்லாம் பொதுவாக அபராத க்ஷமைசெய்ய வெண்ணிக்கொண்டுவரும் மசோதாமட்டும் மகாராஜாவால் கொண்டுவரப் படவேண்டும். அம்மசோதா, மற்றைய மசோதாக்களைப் போல ஒவ்வொரு சபையிலும் மூன்று முறை படிக்கப்படுவதில்லை. ஒரே ஒரு தரம் தான் படிக்கப்பட்டு, சட்டமாகி ஜாரிக்கு வரும்.

பார்லிமெண்டு நடவடிக்கையின் ரிகார்டைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்லி இவ்வத்தியாயத்தை முடிவு செய்வோம். எட்டாம் ஹென்றி காலத்துக்கு முன் வரையில் நடவடிக்கைகளெல்லாம் "பார்லிமெண்டு சுருள்" என்பனவற்றுள் அடங்கி யிருந்தன. அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு சபைக்கும் தனித்தனி ரிகார்டு ஏற்பட்டது. 1909-ம் வருஷம் வரையில் இவ்வித ரிகார்டு கவர்ன்மெண்டாரால் பிரசுரமானதில்லை. "ஹான்ஸார்டு" என்பவர் பிரசுரமே சிறந்த தென்றெண்ணப்பட்டது. 1909-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு ஒவ்வொரு சபையிலும் பிரத்தியேகமாக ரிபோர்ட்டர்களிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டெழுதி, அச்சிட்டு மறுநாட்காலையில் மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி புதிய ஏற்பாடு உண்டாகியிருக்கின்றது.

வீண்வாதம் புரியேல்.—வெறுங்குடத்தில் நீரைக் கொட்டினால் உண்டாகும் நீர்க்குமிழிகளின் சத்தமானது குடம் நிறைந்தபொழுது நின்று விடுகின்றது. அதுபோலவே கடவுளைக்காணாதவன் ஈஸ்வரன் நிச்சயத்தைப்பற்றியும் ஈஸ்வரன் லக்ஷணத்தைப் பற்றியும் வீண் தர்க்கம் புரிகின்றான்; ஆனால் பகவானை ஏகாந்தத்தில் தரிசித்தவன் ப்ரஹ்மானந்த சுகத்தை மௌனமாய் அநுபவிக்கின்றான். "நிறைகுடம் நீர்தளும்பவில்."

—உபதேசரத்னமாலை.

திராவிடக் கதைகள்

SOUTH INDIAN FOLKLORE

3. தும்மட்டிக்காய் பட்டன்

முன் ஒரு ஊரில் ஒருவன் இருந்தான். அவன் நிரக்ஷரகுக்ஷி. அவன் வயிற்றைக்கிழி த்தாலும் ஒரு எழுத்தைக் காணமுடியாது. ஆனால் வெகு நல்லவன். அவனுடைய மனைவி ஓர் ஜோதிஷ சாஸ்திரியின் மகள்; மிகப் படித்தவள். பூர்வகருமவிசேஷம். மொட்டைதலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிபோட்டுவிட்டது. என்ன செய்வது? தன் கணவனை ஜோதிஷத்திலாவது பயிலும்படிச் செய்து அவனை வாழ்விக்கவேண்டுமென்பது அவள் கருத்து. பலமுறையும் தூண்டப்பட்டவனாகி நமது கதாநாயகன் தன் மாமனார் வீடு செல்ல மனங்கொள்ளாமல், தான் தேசாந்தரம் போய் படித்துவரப் போனான்.

போகும் வழியில் ஓர் ஆற்றங்கரையில் தங்கினான். அங்கு ஓர் புங்கமரநிழலில் சுகமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். தென்றல் காற்றும் மந்தமாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. படிக்கவந்த பெரியவனும் வெள்ளை வெளேலென்று வெளுத்துக்கிடந்த ஆற்றங்கரையைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து "புதுமணலும் புங்கநிழலும் தென்றலாறே" என்று பாடினான். அது அவனுக்கப்பொழுது இன்பம் பயந்தது. தனக்குந் தெரியாமல் அவன் மகாபண்டிதனாக ஆகிவிட்டதாக எண்ணினான். அவனுக்கு, தான் ஓர் பாதம் கவி பாடியதாகத்தான் எண்ணம்.

வீட்டைநோக்கித் திரும்பினான். தனது மனைவியிடம் அடைந்தான். அவள் தன் தலைவன் மிகப்படித்து வந்ததாக எண்ணி என்றுமில்லாத மரியாதைகள் செய்தாள். இதைப் பார்த்தவன் "ஓகோ! இது படிப்புக்கு மரியாதை. நமக்கல்ல. நாம் இன்னம் படிக்கவேண்டும்" என்று நிச்சயம் செய்துகொண்டான். பின் தன் படிப்பை உடனே அவளுக்குக் காட்டினால் அதன் பெருமை குறைந்துவிடும் என்று உடனே காட்டவில்லை. பின் உண்டி உணவு எல்லாமானதும் மனைவி "தேசாந்திரம் சென்றீரே, தாங்கள் என்னவென்ன படித்தீர்" என்று வினயத்துடன்கேட்டாள். "படித்ததா! கொஞ்சமல்ல நெஞ்சமல்ல! ஒரேயடியில் உலகத்தையெல்லா முணர்ந்துவிட்டேன்" என்று பதில் சொன்னான். படிப்பில் வாமனமூர்த்தியென்று இவன் எண்ணம்தான். "ஆனால் அந்த அடி யென்ன?" என்றவள் கேட்டாள். "அடியா!" என்றவளை அடித்துக் காட்டி

ஞன். "இதைக் கேட்கவில்லையே! தாங்கள் ஏதோ ஓர் அடியால் எல்லாவற்றையு முணர்ந்தீர்கள் என்றீர்களே! அந்தப் பாதத்தைச் சொல்லும்" என்று கேட்டாள். "பாதத்தைச் சொல்வதாவது; பார்" என்று தன் பாதத்தைக் காட்டினன். பின் மற்றுமவள் தான் கொண்ட எண்ணத்தை நன்ருக வெளிப்படையாகக் கூறியபொழுது "பார்த்தைபா! இப்பொழுது என்னிடம் உன்னல் சொல்ல முடியவில்லை. இனி உன் படிப்பால் என்னை ஏமாற்ற முடியாது. கொஞ்சம் சாங்ரதை இருக்கட்டும்! பத்ரம்! போனுல் போகிறது. அந்தப் பாட்டை சொல்லுகிறேன் கேள்" என்று சற்று யோசித்தவன்போலக் காட்டிக்கொண்டு "புது மணலும் புங்கமிழலும் தென்றலாறே" என்று முகாரி பாடலானன். இதைக் கேட்டு அவன் மனைவி "இதைத்தானக் கற்று வந்தீர்" என்று எங்கலானள். அவளது பிரலாபத்துக்கிரங்கி மற்றும் நமது கதாநாயகன் ஜோதிஷம் படிக்க தேசாந்தரம் சென்றுன்.

நமது பெரியவர் இப்பொழுதும் ஓர் ஆற்றங்கரையில் தங்கினர். மனோரம்மியப் பிரதேசம்—அதைப் பார்த்துப் பார்த்து பரவசமானர். அழகு மிகுந்த அந்த இடத்தில் மாலையிருள் நீங்கி பூர்ண சந்திரன் களங்கமின்றி ஆற்றங்கரை மேலெல்லாம் நிலாப் படுக்கை விரித்திருந்தது. நிச்சப்தமாகத்தானிருந்தது. அப்பொழுது எங்கள் ஐயா ஓர் எலிவளையும் பார்த்தார். மேல் விளங்கிய சந்திரனையும் பார்த்தார். சந்தோஷத்துடன் சந்திரனுடன் பேசவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டவர்க்கு அந்த எலியின் செய்கை பேச இடம் கொடுத்தது.

"எலி வளை நோண்டுது சந்தமாமா"

என்றவன் சந்திரனுடன் பேசினன். நிச்சப்தமான இடத்தில் ஓசை கேட்டதும் எலி உற்றுப் பார்த்தது. அப்பொழுது

"உத்து உத்து கேட்குது சந்தமாமா"

என்று பாடினன். அந்த எலி மீண்டும் விழித்துவிட்டு உள்ளே ஓடிவிட யத்தனித்தது. அதைக் கண்டதும்

"ஓடிப்போகப் பார்க்குது சந்தமாமா"

என்றுன். பின் தனக்கும் தோன்றுமல்

"ஓடிப்போனல் விடுவேனே சந்தமாமா"

என்று முடித்துவிட்டான்.

"நன்ருக முடித்துவிட்டேன். இன்னம் ஒரு முறை சொல்லிப் பார்ப்பேன்" என்று தனக்குள் யோசித்து,

"எலிவளை நோண்டுது சந்தமாமா!
உத்து உத்து கேட்குது சந்தமாமா!
ஓடிவிடப் பார்க்குது சந்தமாமா!
ஓடிப்போனு விடுவேனே சந்தமாமா!"

என்று பாடி "பலே! பேஷ்" என்றுகொண்டு தலையசைத்தஞ்சத் தானந்தமடைந்தான். நன்ருகக் கல்வி கற்றுவிட்டதாக அவன் எண்ணம். இதற்குள் தன் வீட்டைப்பற்றிய எண்ணமும் அவனுக்குண்டாகிவிட்டது. உடனே வீட்டை அடைய திரும்பிவிட்டான். வழியில் ஓர் சோலையில் சிரமபரிகாரம் செய்து கொள்ள நின்றுன்.

அச்சோலையின் மூலையில் இரண்டு பனமரங்கள் இருந்தன. இதைப்பார்த்து "இரட்டைப் பனமரம் நிற்கக்கண்டேன்" என்று குதூஹலித்தான். அப்பொழுதுதான் அதன் பக்கத்தில் ஓர் பெரிச்சாளித் தோண்டிக்கொண்டிருந்தது. உடனே,

"சீமைப் பெரிச்சாளித் தோண்டக் கண்டேன்"

என்றுன். இவனுடைய மொழிகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆந்தை விழித்து விழித்து பார்த்தது. அதைக் கண்டதும்,

"ஆந்தை விடாது விழிக்கக் கண்டேன்"

என்றிவன் ஆனந்தமாக உச்சம்பெறக் கூவிக்கொண்டிருந்தான். இந்த இரைச்சலைக் கேட்ட அங்கு ஒளித்திருந்த முயல் வேடர்களோ என்று வெருண்டு ஓடியது. நம்முடைய கதாநாயகனும் "நன்ருக முடிகிறது!" என்று தலையசைத்து,

"பதுங்கிய முயலும் ஓடக்கண்டேன்"

என்று முடித்தான்.

வீட்டை அடைந்தான். முன்போல வந்தான் என்றவன் மனைவி சும்மா இருந்துவிட்டாள். கற்றுவந்த தன்னை யவள் மதிக்கவில்லை என்றவனும் அவளோடு பேசாதிருந்தான். காலைபொழுதும் கடந்து மாலை நெருங்கியும் கணவன் பேசாதிருந்ததைக்கண்ட மனைவி தான் பேசவில்லை என்றவர் தன்னுடன் பேசவில்லை என்றெண்ணினள். பின் இரவு உண்டி யானதும் தன் பள்ளியறையுள் கணவற்குகந்தவிதம் படுக்கை சோடித்து அவரை வணங்கி "நான் உங்களுடன் பேசாதிருந்ததை மன்னிக்கவேண்டும். நீங்கள் நெடுநாளாய் என்னை தனியே விட்டுவிட்டு இருந்து விட்டீர்கள். அது தான் எனக்குக் கோபம்" என்றுள். "அதற்காகத் தான் நானும் பரபரத்து ஓடிவந்தேன்" என்று விடையளித்தான்.

"ஆனல் நீங்கள் போன விஷயமென்ன? என்ன

வென்ன கற்று வந்தீர்கள். தயவுசெய்து உங்கள் விருத்தாந்தம் முழுதும் சொல்லவேண்டும். கேட்கவேண்டும் என்றாவலாயிருக்கிறேன்."

"இப்பொழுது நடுநிசிவேளை. யாராவது கேட்பதன்முன் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். யாரிடமும் சொல்லாதே. ஒரு சமாசாரம் நடந்தது. அதைச் சொல்லுகிறேன்; சாக்ரதையாகக் கேள்."

"அப்படியே! சொல்லும்."

"சாக்ரதையாகக்கேள். நான் சொல்வது இன்னதென்று பின்சொல்வாய்!"

"எலிவளை தோண்டுவது சந்தமாமா!"

"எனக்கது அர்த்தமாக வில்லையே?"

"சும்மாயிரு இன்னம் சொல்வதைக் கேள்—
உத்து உத்து கேட்குது சந்தமாமா!"

பள்ளியறைக்குள் நடந்த சம்பாஷணையைச் சில அயலார்கள் கேட்டார்கள். திக்பிரமை யடைந்தார்கள். தங்களுடைய எண்ணத்தை உள்ளிருப்பவன் கண்டு விட்டதாக அவர் எண்ணம். அவர் நமது கதாநாயகரது வீட்டில் கொள்ளையிட அப்பொழுது கன்னமிட்டுக்கொண்டு இருந்தார்கள். அப்பொழுது,

"நீங்கள் சொல்லுவது எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லை" என்பது அவர் காதில் பட்டது.

"நீ சும்மாயிரு; உனக்குத் தெரியுமா? அது எப்படி தெரியும்? நான் சொல்வதைக் கேள்.—

"ஓடிவிடப்பார்க்குது சந்தமாமா" என்று கூறிய பதிலும் அவர் காதில் பட்டது. அப்பொழுது மேலும் கூறிய "ஓடிப்போனா விடுவேனோ சந்தமாமா" என்ற சப்தமும் அவர் காதில் பட்டது. அப்பொழுது அவர் பள்ளியறைக் கருகில்தான் இருந்தார்கள். நான்கு வாசலைத் தாண்டி உள்ளே வந்திருந்தனர். தமது எண்ணமுற்றையும் வீட்டிலிருந்தவன் அறிந்ததாக எண்ணினார்கள். ஓடவேண்டும் என்றுதான் அவர் இருந்தார்கள். அப்பொழுது மனைவி "நீங்கள் சொல்லும் சமாசாரம் இன்னதென்றெனக்குத் தெரியவில்லையே" என்று ஏங்கினாள். கணவன் "நான் சொன்னது இது தான்.—

எலிவளை தோண்டுது சந்தமாமா!
உத்து உத்து கேட்குது சந்தமாமா!
ஓடிவிடப் பார்க்குது சந்தமாமா!
ஓடிப்போனா விடுவேனோ சந்தமாமா!" என்றான்.

"எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை" என்றவன் மனைவி மொண மொணத்தாள். ஆனால் வந்த திருடர்கள் தங்களுக்கெல்லாம் தெரிந்ததாக எண்ணினார்கள்.

"போனால் போகட்டும். நீ வெகு புத்திசாலியாச்சுதே! நான் வேறுவிதம் சொல்லுகிறேன். கண்டு பிடித்துக்கொள்" என்று கணவன் கூறினான்.

"ஆனால் சொல்லும்."

"சொல்லுகிறேன் கேள்:

இரட்டைப் பனமரம் நிற்கக் கண்டேன்
சீமைப் பெருச்சாளித் தோண்டக் கண்டேன்
ஆந்தை விடாது விழிக்கக் கண்டேன்
பதுங்கிய முயலும் ஓடக் கண்டேன்.

இப்பொழுதாவது தெரிகிறதா?" என்றுரத்துக்கூச்சலிட்டான். தம்மைத்தான் சொல்லியதாக எண்ணித் திருடர்கள் தாம் திருடிவந்த பொருளையெல்லாம் அங்கே விட்டுவிட்டுத் தங்களை யாராவது பிடித்து விடுவாரோ என்று வாயுவேக மனோவேகமாக ஓட்டம் பிடித்தார்கள். ஆனால் மனைவி மாத்திரம் 'என்ன வென்னவோ சொல்லுகிறீர்கள்! எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லையே" என்றாள்.

"எல்லாந்தானே தெரியும். எனக்கிப்பொழுது தூக்கம் வருகிறது. எல்லாம் காலை ஆகட்டும்" என்று கனமுடுக்காகப் பதிலளித்துவிட்டுத் தூங்கலானான்.

மனைவியும் வழக்கம்போல விடியற்காலமெழுந்து, வீட்டில் கன்னமிட்டிருப்பதையும் குவியல் குவியலாகப் பணப்பைகள் விழுந்திருப்பதையும் கண்டாள். "ஓகோ! இதைத்தான் அவர் நேற்றிரவு கண்டு சொல்லியிருக்கிறார். இதனால்தான் எல்லாம் தானே தெரியுமென்று சொன்னார் என்று தெரிகிறது. இனி நமக்கென்ன குறைவு. அவரும் ஜோதிஷம் படித்து வந்திருக்கிறார். நேற்றிராத்திரி அவரிட்ட இரைச்சலால் கள்ளரெல்லாம் ஓட பொருள் நம்மதாகிவிட்டது" என்று சந்தோஷமடைந்து காலை கால் முதலிய கழுவிக்கொண்டு கைப்பொத்தி வாய்ப்பொத்தி தனது கணவனை யெழுப்பி தனது ஆச்சரியத்தையும் அறிவின்மையும் சொன்னாள்.

கண்விழித்தெழுந்த ஜோதிஷன் "எனக்கது அப்பொழுதே தெரியும். தெரியாமலா சும்மா இருந்தேன். அந்தப் பொருள் குவியலை விடாமல் போயிருந்தால் அவர்களை சும்மாவிடுவேனா. நான் தூக்கந்தான் தூங்குவேனோ?" என மிடுக்குடன் மீசைமுறுக்கி பேசினான்.

நிற்க, ஜோதிஷன் வியவஹாரம் ஊரெல்லாம் பரவி விட்டது. தேசாந்தரஞ் சென்று மிகப் பண்டிதனாக வந்தவனாக நமது கதாநாயகன் நினைக்கப்பட்டான். அவனும் தனக்குக் கள்ளர்கொடுத்த கப்பத்தைக் கொண்டு ஓர் புதிய வீடு கட்டி தடபுடலாக இருந்தான். அதிருஷ்டவசத்தால் இவன் சொல்லும் பாவபலன்களும் கேட்போர்க்கு நடந்த செயல்களும் குருட்டுத்தனமாக ஒற்றுக்கொண்டே வந்தது. அவன்தசை சுக்ர தசையாகவே நடந்தது.

ஓர்நாள் அரசனுடைய வண்ணான் தன் கழுதைவிட்ட

கழுதை எழுநாளாகத் தேடியுங் கிடைக்காததைக் குறித்துத் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்த்த ஓர் குடியானவன் "பாப்பாரய்யா புதிசா ஜோஷியம் சொல்றாங்கோ. ஆண்டே! அவங்ககிட்டே போலாம் வாண்ணே" என்றவனைக் கூப்பிட்டான். அவனுடன் போய் நமது ஜோசியரை நஷ்டபாவங் கேட்டான். மீசை முறுக்கிக்கொண்டு கனமுடுக்காயிருந்த ஐயர்வாளும் சுவரைப்பார்த்துப் பேசுபவன்போல "கழுதைக் கெட்டாற் குட்டிச்சுவர்" என்று மொணமொணத்தார். வண்ணானும் அவர் சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டு தன் வீட்டிற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும் வழியில் தன் வீட்டிற்கருகு இருந்த குட்டிச்சுவரண்டை கழுதை மேய்ந்துகொண்டிருக்கக் கண்டு களித்தான்.

கழுதையைக் கண்ட வண்ணான், கெட்டுப்போன பொருளடைந்தவனாகையால் நமது ஜோசியாது புகழை ஊரெங்கும் பரவச்செய்துவிட்டான். ஐயாது பெருமையைக்கேட்ட குடியானவனொருவன் தன் நிலத்தில் விரைத்திருந்த கீரைப்பாத்தி விளையவில்லையே என்று கவலைகொண்டு ஜோசியம் கேட்கப்போனான். அப்பொழுது ஐயர்,

"பாடிக் கண்டது திருடு
தேடிக் கண்டது கழுதை
இறைத்து விளைந்தது கீரைப்பாத்தி
வருந்தி யுரைத்தது ராஜாத்தி"

என்று பாடிக்கொண்டிருந்தார். இதைக் கேட்ட குடியானவன் "சாமி தண்டம்" என்று கைகூப்பி சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் பண்ணினான்.

"எங்கு வந்தாயப்பா?" என்று ஐயர் அவனைக் கேட்டார்.

"ஒங்களண்டெக்கித் தாங்கோ சாமி."

"என் வந்தாயப்பா? அதற்குத்தானே."

"நீங்கோ சொல்லிக்கிண்டிருந்திங்களே! அதுத்தான். மழையே யில்லெ; நெலமெல்லாங் காஞ்சிப் போச்சுதுங்களே! ஒரு ஜோஷியஞ் சொல்லுங்களே! மழை பெய்யுங்களா! கீரைப்பாத்தி பிழைக்குமா? எங்கோசாமி நீங்கத்தான் சொல்லுங்களே."

"நான் அப்பொழுதே சொன்னேனே! நீ வரும்பொழுதேதான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். 'இறைத்து விளைந்தது கீரைப்பாத்தி' என்றுத்தான் சொனனேனே. உன் காதில் விழவில்லையா?"

"விழுந்துச்சுங்கோ சாமி."

"உனக்கில்லாத மழையா? எல்லாம் வரும்; 'இறைத்து விளைந்தது கீரைப்பாத்தி' நீ பயப்படவேண்டாம் போ."

"மெய்த்த நல்லதுங்கோ, சாமிதண்டம். நான் போய்வேறேங்கோ" என்றுக்கொண்டவன் போனான்.

அன்று இரவு முழுதும் அவன் உத்சாகத்துடன் இறைத்தான். காலையில் வந்ததும் கீரைமுளைகள் கண்கொட்டாமல் அவனைப் பார்த்தன. அவனுக்கு வந்த சந்தோஷத்தில் ஐயாது பெருமையைப் பரவச்செய்ய பெரிய ஆளானான்.

இதற்குள் நமது ஜோசியாது மஹிமை ஊரெங்கும் பரவிவிட்டது. அவரைப் பார்த்தவரெல்லாம் "அவர் யார் தெரியுமா" என்று விரல்சுட்டிக்காட்டும் பெருமையடைந்துவிட்டார். இவ்வாறு இருக்குங் காலத்தில் அரசன் வீட்டில் பெரும் நகைகள் எல்லாம் திருடு போய்விட்டன. அந்தப்புரத்திலிருந்து களவு வைக்காமலே பொக்கிஷப்பெட்டி இருந்தவிடம் தெரியாமல் மாயமாய்ப் போய்விட்டது. இக்களவைக் கண்டுபிடிப்பவர்க்குப் பலத்த பஹுமானஞ் செய்வதாக ராஜாங்கத்தில் முரசறைவித்தார்கள்.

கொத்துவால்களெல்லாம் தலையுங் காலுமில்லாமல் செய்த சாட்சியெல்லாம் பொய்யென விளங்கியது. இதைக்கண்ட கொத்துவால் தலைவர், தானே அதை விசாரிப்பதாகச் சென்று நடந்த திவ்விதமறிய முடியவில்லை என்று அரசர்க்குத் தெரிவித்தார்.

நிற்க ராணியம்மாள் வண்ணான் மூலமாக ஜோசியரது பெருமையைக் கேட்டாள்; 'வருந்தி யுரைத்தது ராஜாத்தி' என்றவர் வண்ணானிடம் சொல்லியதையும் கேள்விப்பட்டிருந்தாள். மேலும் அவரை யாவரும் புகழ்வதாகவும் அறிந்தாள். அதனால் தனது நாதனிடம் நமது ஜோசியரை வரவழைத்து நஷ்டபாவபலன் விசாரிக்கும்படி ஆவலுடன் கேட்டுக்கொண்டாள். "போனதாவது வருவதாவது" என்று சொல்லிக்கொண்டே அரசன் நமது ஐயரைத் தருவிக்க, தன் மனைவி களிக்க உத்தரவிட்டான்.

ஜோசியரும் வந்தார், வணக்கமுடன் நின்றார். அவர்க்குத் தகுந்த மரியாதை செய்து அரசன் பின்வருமாறு சொன்னார்.

"நமது அரண்மனை யந்தப்புரத்திலிருந்து மூல பொக்கிஷம் கன்னமிடாமலே நடுப்பகலிலே கொள்ளையிடப்பட்டிருக்கிறது. அது எங்கு இப்பொழுதிருக்கிறது? யாரிடமிருக்கிறது? எப்படிக் கிடைக்கும்? இவற்றையெல்லாம் சொல்லவேண்டும்."

இதைக்கேட்ட ஜோசியர் "தங்களுத்திரவுபடிக்கே! ஆனால் ஓர் விண்ணப்பம்:—உமக்கு நகை கிடைக்கக்கூடிய இடமாத்திரம்தான் என்னால் சொல்லமுடியும். சாஸ்திரம் அவ்வளவுதான் சொல்லுகிறது" என்றார்.

"அதைச் சொன்னால் போதும்; சொல்லும்!"

"சொல்லுகிறேன். அதற்கு எனக்கோர் நல்ல தோட்டத்தில் அரசமரமிருக்குமிடத்தில் அதன் அடியில் ஓர் ஆசனம் செய்துகொடுக்கவேண்டும். நான் இருக்கும்படிக்கு அங்கு யாரும் என்னை தொந்தரை செய்யாதபடிக்கு சுற்றும் வேலிச்சுவரும் வழியும் கட்டிகொடுக்கவேண்டும்."

"அப்படியே செய்து தருகிறேன். எத்தனை நாட்குள் கண்டுபிடிப்பாய்?"

"ஒரு வாரத்திற்குள்."

“அப்படியே செய். அந்தக் காலம் முடிந்ததும் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்காவிட்டால் உன் கண்களைப் பிடுங்கி மூக்கையுமறுத்து உன்னைத் துன்பப்படுத்துவேன். ஜாக்ரதை. பயமிருக்கட்டும்” என்று சொல்லி மந்திரியைக் கூப்பிட்டு ஜோசியருக்கு வேண்டியதெல்லாம் செய்யும்படி உத்தரவிட்டான்.

ஜோசியனும் அரசமரத்து பிள்ளையாராய் அரசன் ஆணைப்பேய் பிடித்தாட்ட

“கண்ணே போமோ! மூக்கே போமோ!
கண்டதைப் போனதைச் சொல்லிவிடு!
கண்ணே போமோ! மூக்கே போமோ!
கண்டதைப் போனதைச் சொல்லிவிடு!!”

என்று ஜபித்துக்கொண்டிருந்தார். இந்த மந்திரத்தை இடைவிடாதவர் சபிப்பதைக் கேட்ட இருவர் நடுங்கினார்கள். அவர்களுக்கு ஜோசியரைப் பார்த்து பேச வேண்டுமென்பது பேராவல். அவரிடம் நெருங்க அவரால் எப்படி முடியும்? மந்திரி அந்த வேலி சுற்றிலும் கடுங்காவல் வைத்திருந்தான். கொத்துவாலும் அப்படியே செய்திருந்தான். இவ்விருவர்க்கும் ஜோசியர்மேல் கொஞ்சம் ஸந்தேஹம். ஒருவேளை அவரே களவாடியிருக்கலாமென்பது அவரது எண்ணம். நிற்க. ஜோசியரைப் பார்க்க விரும்பிய இருவரும் நல்ல ஸமயம் ஒன்றுபார்த்து காவல் செய்பவர்க்கு மறைவாய் இருக்கும்படியான பக்கம் வேலியைத் தாண்டி உள்ளே குதித்தார்கள். குதித்ததும் ஐயர்க்காலில் விழுந்து அவர் காலைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். பயத்திகிலடைந்திருந்த ஐயர் “ஹா! ஹா!” என்று கூச்சலிட்டார். வெளியிலிருந்த காவல்காரர் எல்லாம் நடுங்கினார்கள்.

இதற்குள் ஐயர்,

“கண்ணே போமோ! மூக்கே போமோ!
கண்டதைப் போனதைச் சொல்லிவிடு!
கண்ணே போமோ! மூக்கே போமோ!
கண்டதைப் போனதைச் சொல்லிவிடு!!”

எனக் கூச்சலிடவும் ஆரம்பித்தார்.

வந்த இருவரும் அவரை அவ்வாறு இரைச்சலிடாமலிருக்கக் கெஞ்சினார்கள். “நாங்கள் இங்குத்தான் வந்துவிட்டோமே. இன்னம் ஏன் கூப்பிடுகிறீர்கள். நான் கண்ணி! அவள் மூக்கி! இருவரும் இதோ வந்திருக்கிறோம். பொருள் முழுதும் எங்களிடம் இருக்கிறது. தயவுசெய்து எங்களைக் காட்டிக்கொடுக்காமல் காப்பாற்றும்” என்று இருவரும் மெதுவாகச் சொன்னார்கள்.

“பின் எதற்காக இரவும் பகலும் ஓயாமல் உங்களைக் கூப்பிட்டேன். நான் செய்த மந்திர மல்லவா நீங்கள் தாண்டியபொழுதுகூட அவர் காணமுடியாமல் செய்துவிட்டது.”

“வெகு நல்லது. அப்பணச்சுமை, நகைச்சுமை, எல்லாவற்றையும் இவ்வூர் ஆற்றின் தென்கரையில் இருக்கும் ஆலமரத்தடியில் புதைத்து வைத்துவிடுகிறோம். நீங்கள் அங்கே பொருளைக்காணலாம் என்று மாத்திரம் சொல்லுங்கள். எங்களை இழுத்துவிடாதீரும். உங்களுக்குத் தகுந்த மரியாதை செய்கிறோம்.”

“அப்படியே ஆகட்டும். நீங்கள் இப்படியே தாண்டினீர்களானால் உங்களை எல்லாரும் பிடித்துவிடுவார்கள். ஆகையால் எனக்குப்பின் ஓர் சிறு குடிசையுள் மண் கலயத்தில் கீல்மை இருக்கிறது. அதை நீங்கள் இருவரும் பூசிக்கொண்டு அக்குடிசை முற்றத்தில் இலவமரத்துக்காய் வெடித்து பரந்து கிடக்கும் பருத்திப் படுக்கையில் புரண்டு அவ்வுருவத்தோடு யாவரும் பயப்பட வீட்டிற்கேகுங்கள். நேராய் வீட்டிற்குப் போகாதியும்; கைக்குள் வஸ்திரத்தை வைத்துக் கொண்டு, ஆற்றங்கரையில் உங்கள் வேஷத்தை மாற்றிக்கொண்டு வீடு சேரும்.”

அவர்களும் அந்த வேஷத்தோடு ஐயரிடம் செலவு பெற்றுக்கொள்ள வந்தார்கள். அப்பொழுது ஐயரவர்கள் “சீ! மலையாள பகவதீ! போ! செல்! செல்!! அந்தப் பணத்தையும் நகைகளையும் எடுத்துவா! குட்டிச் சாத்தான்போ! போ!!” என்று கர்ஜித்துக் கொண்டு பேயுருவங்கொண்ட இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு வாயிலிடம் வந்து மறுபடியும்

‘செல்! மலையாளபகவதீ! போ!—செல்! குட்டிச் சாத்தான்! செல்!’ என்றவரைப் போகும்படி யுதவி செய்தான்.

அப்பொழுதங்கு காவல் செய்துகொண்டிருந்தவர் யாவரும் பேய்களிரண்டு ஓடிக் களவைக் கண்டுபிடிக்கப்போகின்றன என்று எண்ணிக்கொண்டார்கள். மறுநாள் உதயமானதும் அரசன் ஆணையிட்ட ஏழாவது நாளும் உதயமாகியது. ஆவலுடன் அந்த நாளை எதிர்பார்த்திருந்த மன்னனும் காலை எழுந்ததும் ஐயரிடம் சென்று “என்ன? கண்டுபிடித்தீரா?” என்றார்.

“ஆஹா!” என்றையர் தலையாட்டினார்.

பின் ஐயர் அரசனை கண்ணி மூக்கி சொல்லிய ஆலமரத்திட மழைத்துபோய் அதனருகிருந்த புல்வளர்ந்த இடத்தைத் தோண்டச் சொன்னான். அப்பொழுது அங்கு தான் கொள்ளைகொடுத்த பொருள் முற்றுமிருக்கக் கண்டானந்தமடைந்து குதித்தான்.

இதற்குப்பின் ஐயருக்கு நடந்த மரியாதைகளைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? மொத்தத்தில் அரசனது அந்யோன்ய நேசனானார். பெரிய பணக்காரனானார். ஜோசியபண்டிதன் என்னும் பட்டப்பேர்டைந்தார்.

இந்த ஸ்திதிக்கு ஜோசியர் வந்தது மந்திரிக்குப் பொறுக்கவில்லை. ஜோசியனிடம் அரசனுக்கு அவநம்பிக்கையுண்டாக்க வேண்டுமென்றாவல்கொண்டு அவன் விளங்கினான். இணைபிரியா அவ்விருவரையும் பகைவராக்க வேண்டிய சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

காட்டில் ஓர்நாள் அரசனும் மந்திரியும் வேட்டையாடிக்கொண்டிருந்தார். ஜோசியர் விடுதியிலேயே இருந்தார். மந்திரி அரசனை நோக்கி “விட்டிப்பாப்பானை பெரிய மனிதனாக்கி விட்டாய்?” என்றான். “பெரியவர்க்கு அபசாரம் நீ செய்தாய்” என்றான் அரசன்.

" அது ஒன்றும் இல்லை. உம்முடைய ஐயர் அவ்வளவு அறிந்தவரானல் உமது கையில் இருக்கும் காய் இன்னதென்று சொல்லுவாரா ?"

" அதற்கென்ன தடை ?"

" அப்படியானல் பார்ப்போம்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருவரும் விடுதியை அடைந்தார். அரசன் வெகு உத்சாகத்துடன் பரபரப்புடன் " என் கையிலிருப்பதைச் சொல்லும் பார்ப்போம். ஜோசியர்வாள்! உங்களைத்தான் ! சொல்லும் " என்முன்.

ஜோசியன் யோசித்தான் ; சிறிது மயங்கினன். பின் ஒளிப்பதில் பிரயோஜன மில்லை என்று எண்ணிக் கொண்டு

" அங்குமில்லை இங்குமில்லை
அகப்பட்டுக் கொண்டான் தும்மட்டிபட்டன் "

என்று அபிநயப்பாட்டு பாடினன்.

" வெகு சந்தோஷம் ! நன்முகச் சொன்னீர். என் கையிலிருப்பது தும்மட்டிக்காய்தான் " என்றையரைத் தோத்திரம் செய்தான் அரசன்.

நிற்க. வேட்டையிலிருந்ததும் வீடுவந்த ஜோசியன் பின்வருமாறு யோசித்தான். " நமது அரசன் நம்மைப் பிரதான ஜோசியனகும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிமுன். ஆனல் இப்படிச் செய்வேன் " என்று எண்ணிக் கொண்டு தன் மனைவியை வெளியில் போகச்சொல்லி உள்ளிருந்த பொருளை எல்லாம் மறைவாக ஓரிடம் யாருமறியாதபடி புதைத்துவிட்டு, கட்டிவைத்த வீட்டிற்குக் கொள்ளியிட்டுவிட்டான். " ஐயோ ! புதிதாய் கட்டிய வீடு நீருய் போய்விட்டதே " என்று அயலிலிருந்த யாவரும் பிரலாபித்தார்கள்.

மறுநாள் அரசன் ஜோசியனைக் கூப்பிட்டு " தாங்கள் தயவுசெய்து பிரதான ஜோசியஸ்தானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் " என்முன்.

" பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்முவலுடன்தான் இருந்தேன். ஆனல் அந்தப் பாழும் நெருப்பை நேற்றென்வீட்டை நீருக்க நான் சொல்லவில்லையே. அந்த அக்கினிபகவான் என் பழஞ்சுவடியை எல்லாம் திருநீற்றுப் பொடியாக்கிவிட்டானே. இனி ஜோசியமாவது ! சொல்வதாவது ! அதெல்லாம் இனி முடியாது. என்னை மன்னிக்கவேண்டும். நான் என்ன செய்வேன். என் பிசகல்ல. ஏடில்லாமல் எழுத்தாணிக்கென்ன பிரயோஜனம். புத்தகமில்லாமல் ஜோசியம் நான் எப்படிச்சொல்லமுடியும். அந்த உயர்ந்த அந்தஸ்திற்கு இனி நான் ஆள் அல்ல " என்று பிரலாபித்தான். அரசனும் இங்கிதம் கூறி அவனுக்கு வீட்டைக் கட்டிக் கொடுத்தான்.

தும்மட்டிக்காய்பட்டனும் புதைத்த பொருளையெடுத்து, பெற்ற பொருளையும் சேர்த்து சேமித்து சுகமாக ஜீவித்து வந்தான்.

" அளந்தன போக மவரவர்க் கற்றைநாளே " என்றபடி கடவுளருளிருந்தால் எதுவும் நன்மையாக முடியும்; அதற்குத் தக்கவிதம் புத்தியும் துணையாக விளங்குமென்பதற்கு நமது பட்டனரே அத்தாட்சி.

இயற்கைப் பொருள் அறிவு

STUDY OF NATURAL OBJECTS

நம்மைச் சுற்றிலும் உள்ள செடிகள், மரங்கள், பிராணிகள், மலைகள், ஆறுகள் இவைகள் இயற்கைப் பொருள்களாம். இயற்கைப்பொருள் பாடம் பள்ளிக் கூடங்களில் கற்பிக்க வேண்டுமென்பதன் நோக்கம் என்ன ? அதைக் கற்பிக்கும் வழி எது ? புத்தகங்களிலிருந்து கற்பிப்பதால் ஞாபகசக்தி மாத்திரம் விருத்தியாகும். ஆனல் தாங்கள் படிக்கும் விஷயம் இன்னதென்பது தெரியாமல் கற்பிப்பதில் பிரயோசனம் என்ன. தற்காலத்தில் பாடங்களைப் போதிக்கும்புதிதான அநேகமுறைகள் ஏற்பட்டு அவ்வழியே கற்பிக்கமுயலுகிருர்கள். எல்லாவற்றிற்கும் பிள்ளைகளை சுயமாய் கவனிக்கும் சக்தியை அதிகரித்து புலன்களால் அறிவுறுத்துதல்தான், நோக்கம். இந்த முடிவை அடைய பலவிதமான பாடங்கள் வைத்துக் கற்பித்தபோதிலும் இயற்கை பொருட் பாடத்தைப்போல மற்றெதிலும் அவர்கள் உற்றுப்பார்க்கும் சக்தி விருத்தியாவதற்கு வேண்டிய மார்க்கம் அவ்வளவு இல்லை. இயற்கைப் பொருளின் வளர்ச்சி, தோற்றம், காலாகால மாறுதல்கள் அவற்றிற்குக் காரணங்கள் இவைகளைக் கண்காண அறியச்செய்வதால் பண்டங்களின் ஒற்றுமை வேற்றுமைப் பாகுபாட்டை யறிந்து தங்கள் சுய புத்தியைக் கொண்டே யோசனைசெய்து பள்ளிக்கூடம் விட்ட வெளிநேரங்களில் உற்சாகத்துடன் பயன்பெறும் வழிகளில் தங்கள் மனதைச் செலுத்தி அதிக புத்தி கூர்மை அனுபோக வழிகளில் உண்டாகக் காரணமாகிறது. நாம் கற்பிக்கும் விஷயங்கள் பிற்காலம் அவர்களுக்கு உபயோகமான தொழிலைச்செய்ய அனுகூலமானதாக இருக்கவேண்டு மென்பதுதான்.

பிள்ளைகள் இயற்கைப்பொருள்களை நேர் நேராகப் பார்த்தறியவேண்டியதே ஒழிய, உபாத்தியாயர் குறிப்புகள்கொடுத்துப் பாடம் செய்யச்சொல்லுதல் கூடாது. ஆரம்பத்தில் பிள்ளைகள் உபாத்தியாயர் முயற்சியின் விஷயங்களை சுய முயற்சியாலேயே அறியவேண்டும். முதல்முதல் அவர்களுக்கே காரணகாரியங்கள் தெளிவாகத் தெரியாவிட்டாலும் நாளடைவில் சுயமுயற்சியால், சொல்லிவைப்பதைப்பார்க்கிலும் பலமடங்கு அதிக மேம்பாடான தேர்ச்சி காட்டுவார்கள்.

இயற்கையறிவுபாடம் இதர பாடங்களுக்கு சம்பந்தமான விஷயங்களாக இருக்கவேண்டும். தாவரநூல், பூகோளம், சித்திரம், பிராணிகளின் அமைப்பு இவைகள் சம்பந்தமாக இருத்தல் அவசியம். இப்பாடங்களில் சிறுவர்களுக்கு அதிக அறிவுண்டாவதுடன் கவனித்தவற்றை காரண காரியங்களுடன் சொல்வதால் நன்முக விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசவும் ஸம்பாஷணை அபிவிருத்தியும் வியாசம் எழுதுவதில் தேர்ச்சியும் உண்டாகும். இயற்கையறிவு பாடங்களில் பலவித கருவிகளைக் கையாடுவதால் கைத்தொழில் ஏதாவதொன்று

பழகி ஒழியுநேரங்களில் உபயோகமானவிதத்தில் செய்யலாம்.

இவ்வியற்கைப் பாடங் கற்பிக்கும் உண்மையான வழியை யறியாத சில உபாத்தியாயர்கள், பிள்ளைகளுக்கு புத்தகங்களைக் கொடுத்துப் படிக்கச்செய்தும் இயற்கைப்பொருள் படங்களைக் காண்பிக்கவும் செய்கிறார்கள். இவைகளினால் உண்டாகும் அறிவு மனதில் நிலைபெற்றிராது என்பதோடுகூட உற்றுப்பார்க்கும் சக்தியை விருத்திசெய்வதில்லை. தாங்கள் கற்பிக்கும் விஷயம் உண்மைதானா இல்லையா என்று பகுத்தறியும் சுய அறிவையும் குறைத்துவிடுகிறது. பிள்ளைகளின் புத்திக்கேற்ற கேள்விகளைக் கேட்பதும் அவர்கள் புத்தி எண்ணம் செல்லும்வழி சரியான வழிதானா செல்லுகிறது என்று கவனித்தலுமே உபாத்தியாயர் செய்யவேண்டியது. இதைச் சரியானபடி செய்வதற்கு உபாத்தியாயர் மேற்படி விஷயங்களில் தற்கால புஸ்தகங்களைப் படித்தலும், பிறர் அனுபோகங்களைக் குறிக்கும் முறைப்புத்தகங்களைப் பார்க்கவேண்டியதும் அவசியம். புத்தகங்களினின்று மாத்திரமே கண்ணாரப் பார்க்கச் செய்யாமல் கற்பிப்பது இயற்கை யறிவுபாடம் என்றே சொல்லக்கூடாது. தாங்கள் எந்தெந்த விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறார்களோ அவைகளை அவரே யறியும்பொருட்டும் கவனிக்கும்பொருட்டும் சில வழிகளும், சில கேள்விகளுமே உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லவேண்டியது. உபாத்தியாயர் ஊரைச் சுற்றிலுமுள்ள, செடிகள், கொடிகள், புஷ்பங்கள், நிலத்தோற்றம், மண்வேறுபாடு, பக்ஷி, பூச்சிகள், கல், இவற்றின் குணங்களையும், வியவசாயமுறை கைத்தொழில்கள், மழை, பனி, சீதோஷ்ணஸ்திதி, இவைகளை நன்றாக அறிந்திருந்து இவற்றையே இயற்கையறிவு பாடங்களில் நடத்தவேண்டியது. இவ்வளவு விஷயங்களையும் முற்றிலும் அறிவது அசாத்தியமானாலும், ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சிறுவர்களுக்கு வேண்டியவளவு அறிந்துகொள்ளுதல் சுலபம். உபாத்தியாயருக்கு இவ்விஷயத்தில் ஊக்கமும், உற்சாகமும் இருந்தால்தான் பிள்ளைகளுக்கும் அவ்வித ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் ஊட்டலாம்.

பெரிய பட்டணங்களில் சிறுவர்கள் ஆறு, தோட்டம், முதலியவை பார்ப்பது அசாத்தியமானாலும், பிள்ளைகளை, நந்தவனம், சிங்காரத்தோட்டம், பழக்கடை, புஷ்பக்கடை, கறிகாய்க்கடைகளுக்கு அழைத்துப்போய் அறியச்செய்யலாம். கற்பிக்கும் பாடங்கள் எந்தெந்த காலத்தில் என்னென்ன பண்டங்கள் அதிகமாக காணப்படுகின்றனவோ அவைகளையே கற்பிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மாதிரிபுஷ்பம், செடி, பூச்சிகள், இவைகள் ஏராளமாயிருப்பதால் கவனிப்பதற்குத் தக்க சமயமாகும். வேண்டிய தானியவகைகள் சேகரித்தலும் எளிது. காலங்கள்தோறும் சீதோஷ்ண மாறுதல்கள் அப்போதைக்கப்போது கவனிக்கப்படவேண்டும்.

பள்ளிக்கூடத் தோட்டங்களால் புலனறிவுறுத்தல் எளிதாயும், பிற்காலத்தில் பிள்ளைகளுக்கு உபயோகமாயிருக்கும் என்பது தெரிந்த விஷயமானாலும், இந்தியாவில் தோட்டங்கள் விஷயத்தில் உபாத்தியாயருக்குக் கவனம் மிகக்குறைவு. இதற்குக் காரணம் தோட்டச் செடி வளர்க்கும் விதம் உபாத்தியாயருக்குத் தெரியாததேயாம். மற்றும் சாதாரணமாக அவ்விஷயங்களில் நல்ல ஞானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய புஸ்தகங்கள் உபாத்தியாயர்களுக்குக் கிட்டாமை, தண்ணீர் வசதி இல்லாமை, முதலியவையேயாம். பள்ளிக்கூடத்தில் தோட்டம் வைக்க அதிக பணம் வேண்டுமென்றும் நினைக்கிறார்கள். மேலும் நம்மவர் ஆயுதங்கள் எடுத்து வெட்டுதல், தண்ணீர் இறைத்தல் முதலியவை உபாத்தியாயருக்கும், மாணாக்கர்களுக்கும் கௌரவக் குறைவென்றும் நினைக்கிறார்கள். அவற்றால் உண்டாகும் தேகப்பயிற்சி, பலன், செய்வனத் திருந்தச் செயல் முதலிய நற்பழக்கங்கள் அவர்கள் மனதிற்படுவதில்லை. சில உபாத்தியாயர் சீரைப்பாத்தி போட்டுவிட்டு அதைத்தான் பள்ளிக்கூடத் தோட்டமென்று நினைக்கிறார்கள். ஊர் நந்தவனத்தை பரிக்ஷாதிகாரிகள் வருங்காலத்தில் பிள்ளைகள் தோட்டம் என்று சொல்லுகிற வழக்கமும் சிலரிடம் உண்டு.

முற்காலத்தில் குருகுலவாஸம் என்னும் உபாத்தியாயர் வீட்டிலேயே வசித்து பிரமசரியத்தைக் கழிக்குங்காலத்தில் இம்மாதிரி தோட்டவேலைகள் சிஷ்யர்கள் செய்துவந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆசிரியன் பூஜைக்கு வேண்டிய புஷ்பங்கள் சம்பாதிக்க சிஷ்யர்களே நந்தவனம் வைத்து அவற்றைப் பாதுகாத்ததாகவும் தெரிகிறது. இவ்விதம் முற்காலத்தில் தோட்டங்களில் இருந்த ஊக்கம் ஏன் குறைந்ததென்பதற்குக் காரணம் குருகுலவாஸம் இல்லாமையே.

பள்ளிக்கூடத் தோட்டங்களில் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சிறு பாத்தி நிலம் கொடுத்து அவைகளில் உபாத்தியாயர் பார்வையிலேயே விதைகளை விதைக்கச் செய்யவேண்டியது. இடமில்லாவிட்டால் வகுப்பிற்கு ஒரு பாத்தியாகிலும் கொடுக்கவேண்டும். பொதுவில் உபாத்தியாயரே ஒரு பாத்தியில் மாதிரிக்கு செடிகள் வைத்து வளர்க்கவேண்டியது. இவ்விஷயத்தில் அக்ரிஹார்ட்டிகல்சரல் ஸொஸைடி வேண்டிய புஷ்பவிதைகள், செடி வகைகள் கொடுத்துதவ தயாராயிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சிறுவனும் தனது நோட்புஸ்தகத்தில் தான் கவனித்தவற்றையும் செய்தவற்றையும் தேதியுடனும் எழுதி, சித்திரப்படங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டியது. நிழலில் இருந்த செடி வெயில் பக்கமாக வளைவதையும், தண்ணீர் ஒழுங்காக விட்ட செடி, அவ்விதம் செய்யப்படாத செடியைப் பார்க்கிலும் வாட்ட முறுவதையும் எருப்போட்டு வளர்த்தவை நன்றாக வளர்தல் முதலியவற்றை பிரத்யக்ஷமாகப் பார்த்தறியவேண்டியது. முளைத்தல், குருத்துவிடுதல், பூத்தல், காய்த்தல், பழுத்தல், விதை யெடுத்தல் முதலியவற்றை தேதியுடனும் குறிக்கவேண்டியது.

தோட்டத்தின் நீளம், அகலம், திசை இவைகளைக்

குறித்த ஸ்கேலுக்கு பிளான் வரைந்து ஒவ்வொரு பாகத்திலும் என்னென்ன செடிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிடவேண்டும். மேலும் அதில் பக்கத்திலுள்ள கட்டடங்கள் நிழல் எந்தெந்த காலங்களில் எந்தெந்த பாகங்களில் நிழலை உண்டாக்குகிறதென்றும், காலைநிழல், சாயந்திர நிழல் இவைகளையும் கவனிக்கவேண்டியது.

செடிகள், பிராணிகள் இயற்கையான இடங்களில் வளரும்போது அவைகளைப்பற்றி கவனித்தும் குறித்தும், சித்திரங்களுடன் விளக்கியும் காட்டினால் தான் உண்மையான இயற்கையறிவாம். தோட்டத்திலில்லாமல் வெளியிடங்களில் மரங்கள் செடிகளையும், அவைகளின் குணம், அவைகள் வளர்க்கும் விதம், அவைகளின் புஷ்பம்,இலை, வேர் இவைகளின் தோற்றம், இவைகளையும் காட்டுவதற்குப் பிள்ளைகளை வெளியே அழைத்துப்போவதால் உண்மையான அபிவிருத்திக்கிடமாகும். தவளை, வண்ணாத்திபூச்சி, நத்தை, புழுக்கள், இவைகளின் வளர்ச்சியைக் கவனிப்பதிலும் நல்ல உபயோகம் உண்டு. இவைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திலேயே வைத்து வளர்க்காவிட்டாலும் அவைகள் எந்தெந்தக் காலங்களில் காணப்படுகின்றனவோ அந்தந்தக் காலங்களில் அவைகள் இருக்கும் கிணறுகள், ஆறுகள், குளங்களுக்குப் பிள்ளைகளை அழைத்துப்போகவேண்டியது. புழுக்கள் பெரிதாவதையும் பிறகு சிறகு முளைத்துப் பறப்பதையும் கவனித்தல் அதிக உபயோகமாகும். இவ்விதம் கற்பிக்க பிள்ளைகளை வெளியே அழைத்துப் போவது அவசியம். அப்படிப்போகும் பிள்ளைகள் நோட்புக் பென்சில் பொறுக்கின வஸ்துக்களைப் போட்டுக்கொள்ள ஒரு சிறு பெட்டியும் அவசியம். கூடுமானால் ஒரு கத்தியும், பூதக் கண்ணாடி, திசையறி கருவி யிருத்தல் நலம். இவ்விதம் புறப்படுவதற்கு முந்தியே குறித்த நோக்கத்துடன் புறப்படவேண்டும். ஆனாலும், ஏதாவது ஒரு விஷயத்தையே கவனிக்கவேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடும் பண்ணக்கூடாது. ஏனென்றால் அவர்கள் வேறு விசேஷமான அதிசயக் காட்சிகளைக் கவனியாது விட்டுவிடுவார்கள். ஆற்றங்கரை, அல்லது சமுத்திரக்கரைக்குப் பிள்ளைகளை அழைத்துப்போனால், அவைகளில் உள்ள செடிகளையும் பிராணிகளையும் மாத்திரம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கட்டுப்பாடுசெய்தல் கூடாது. பாறைகளின் தோற்றம், அமைப்பு, சிறுகற்களின் இயற்கை, மணல், சுக்கான் இவைகளின் உருவம், இவைகளைக் கவனித்தல் அவசியமே.

இவ்விதம் வெளியே போதல் எப்பொழுதும் பள்ளிக்கூட தினத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பதே அவசியம் இல்லை. சனிக்கிழமை முதலான ஒய்வுநாள்களிலும், பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வீட்டிற்குப் போகும் வழிகளிலும், இவ்வித கவனிக்கத்தக்க விஷயங்கள் ஏற்படலாம். ஒவ்வொரு வாரமுடிவிலும் அடுத்த வாரம் இன்ன பாடத்தைப்பற்றி இயற்கையறிவு பாடங்கொடுக்கப்படும் என்று பிள்ளைகளுக்கு முன்னதாகத் தெரிவித்தால் அவர்களாகவே அவ்விதமாக சனிக்கிழமைகளில் போய்க் கவனித்து மாதிரிகள் சேர்த்து வைப்பார்கள். பிள்ளைகளுக்கே ஊக்கம் உண்டாக்கும் வழிக்கு இது மிக உபயோகமாகும். ஆனாலும் இம்மாதிரி பள்ளிக்கூடத்திற்குள் கற்பிக்கும் பாடங்கள் சம்மந்தமான மாதிரிகள் பொறுக்குவதே இவ்வித வெளியேற்றத்தின் நோக்கமாகக் கூடாது. பள்ளிக்கூடத்தில் வெளியே போனால் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயமும், முன்னமேயே கவனித்த விஷயங்களைப்பற்றியே பேசவேண்டும். அவர்களுக்குண்டாகும் சில கடினமான விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பதும், சம்பந்தப்பட்ட இதர விஷயங்களை இதுடன் இணைப்பதும் அவற்றின் உபயோசங்களைப்பற்றிப் பேசுவதும் வேண்டும்.

இவ்விதம் போய்வந்த வழியையும், அதன் பிளானையும் குறித்த ஸ்கேலுக்கு எழுதவேண்டும். இதிலிருந்து பூகோளபடம் வரைதல் கற்பிக்கவேண்டும்.

பொருட்காட்சிசாலைக்கு வேண்டிய பொருள்களைப் பிள்ளைகளைக்கொண்டே சேகரிக்கச் செய்யவேண்டும். இதில் பிள்ளைகள் பக்ஷியின் கூடுகளை களவுசெய்யாதபடி, ஜீவஹிம்ஸை நேராதபடி கவனிக்கவேண்டும். அபூர்வ செடிகளை வேரோடு பிடுங்கி மியூஷியத்தில் வைத்தல் நன்றன்று.

அவ்விதம் மியூஷியத்தில் வைக்கப்பட்ட ஸாமான்களைப்பற்றிய அறிவும், அவற்றின் ஒற்றுமை வேறு இவைகள் கவனிக்கவேண்டும். மியூஷியம் வெகு பெரியதாய் இருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தைக் கொண்டே எல்லாவிதமான வஸ்துக்களை சேகரிப்பதில் உபயோகமில்லை. பலவித இலைகளில் வகைக்கொன்று மொட்டுக்களையுடைய சிறு கிளைகள், விதைகள், கடல் பூண்டுகள், கிளிஞ்சல் பலவிதம், தினுசுக்கொன்று பக்ஷிகளின் அபூர்வ ஸாமர்த்தியத்தைக் காட்ட அவை கட்டியிருக்கும் கூடுகள், அவைகளுக்குப் பிரயோசனமில்லாமல் போனபிறகு, பக்ஷிகளின் சிறகுகள், பாறைகள், கற்கள், மணல், பலவித லோகங்கள் பூமியிலிருந்து மண்ணோடு கலந்திருந்தமாதிரி சேகரித்து வைத்தல் நலம்.

பையன்கள் நோட்புத்தகத்தில் எந்தத் தேதியில் பனி ஆரம்பம், எந்த தேதியில் அதிக உஷ்ணமாயிருந்தது, வெயில் அதிகமா மழை அதிகமா, எந்த தேதியில் புழுக்கள் தென்பட்டன, எப்பொழுது வண்ணாரப்பூச்சிகள் பறந்தன, தவளைகள் குஞ்சு பொறித்தன முதலியவற்றைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

வீடுகள் கட்டும் விதம், குயவன் சட்டி செய்தல், காளவாயில் செங்கல் அறுத்தல் கவனிக்கப்பட்டு குறிக்கப்படவேண்டும். பிள்ளைகள் விசேஷமான சங்கதிகளை உற்றுநோக்கி கவனித்திருந்தால் அதைப் பொதுவான ஒரு புத்தகத்தில் பையன் பெயருடன் எழுதிவைப்பதனால் பிள்ளைகளுக்கு உற்சாகம் அதிகம் உண்டாகும்.

சாதாரணமாகப் பள்ளிக்கூடங்களில் சிறு பிராணிகளைப் பிள்ளைகளைக்கொண்டு வளர்க்கச் செய்தல் மிக்க

உபயோகமுள்ளது. இதில் முக்கியமாக லீவு நாள்களில் அவைகளுக்குத் தீனி போடுவது பெருங்கஷ்டமாகிவிடுகிறது. இதனால் பெருஞ்சிரமம் இருந்தாலும் பிராணிகளின் ஜீவிய சரித்திரம் பழக்கவழக்கம் பிள்ளைகளே பார்த்தறிய இது மிக்க உபயோகமாகும். இம்மாதிரியே பிள்ளைகள் வீடுகளிலும் வளர்க்கலாம். ஆனால் பக்ஷிகளைக் கூட்டில் அடைப்பதும், பிராணிகளுக்கு ஹிம்ஸை உண்டாகும்படி செய்தல் நல்லதன்று. பாடும் பக்ஷிகளுக்கு ஏற்ற ஆச்ரமங்களாயுள்ள பெரிய மரங்கள் பள்ளிக்கூடத்தைச்சுற்றி யிருத்தல் நல்லது. ஆனால் அவை மிக்கசமீபத்திலும்இருக்கக்கூடாது. கைத்தொழில் கற்பிக்கும் பாடசாலைகளில் அவ்விதம் பிராணிகளுக்கு அவசியமான கூடுகளும் வைத்தல் நல்லது. பெரிய தோட்டங்களில் தேனீக்கள் அடைய கூடுகட்டி வைத்தால் அவைகளின் சரித்திரம் ஊக்கம் புஷ்பங்களின் மகரந்த ஸ்பர்சம் முதலியவற்றைப் போதிக்க உபயோகமாகும். சிறு மீன்கள், தவளை இவைகளைப் பள்ளிக்கூடங்களில் சரியான ஜலபாத்திரங்களில் நீர் பூண்டுகள் போட்டு அவற்றில் வளர்த்தல் நல்லது.

இவ்விதம் இயற்கை யறிவுப் பாடங்களில் இன்ன விஷயங்களைப் பற்றித்தான் சொல்லப்படவேண்டுமென்று கண்டிப்பது அசாத்தியமாகும். இவைகள் பெரும்பாலும் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர் அறிவுக்கும், பிள்ளைகள் தொழிலுக்கும், தகுந்தவையாயிருக்கவேண்டும். பெரிய பட்டணத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடங்கள், கிராமாந்திரப் பள்ளிக்கூடங்கள், செம்படவர்கள் மிகுதியர்க இருக்கும் கடலோரப் பள்ளிக்கூடங்கள், தொழிற்சாலை இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் முதலிய பலவித இடங்களுக்குத் தக்கபடி பாடங்களைக் கூறிவிட்டுக் கற்பித்தல் அவசியம்.

வருஷ ஆரம்பம் முதல் பருவங்கள்தோறும் காணப்படும் செடிகள், பிராணிகளே அந்தந்தக் காலங்களுக்குப் பாடமாகும். கற்பிக்கப்பட்ட விஷயங்கள் சில வேட்டையிலும் அவைகளில் ஞானம் பூர்த்தியாயிருத்தல் அவசியம். சிரத்தையில்லாத உபாத்தியாயரும், பிள்ளைகளும் இயற்கை யறிவுபாடம் படித்தலில் படியாதிருத்தல் நலம். அப்படிப் பள்ளிக்கூடங்கள் சௌகரியப்படி ஏற்படும் கரிகுலம் சில சமயங்களில் வித்தியாசப்படும்.

சிறு வகுப்புகளில் பிள்ளைகளுக்குத் தங்களைச் சுற்றியிருக்கும் இயற்கைப் பொருள்களில் கவனம் அதிகப்படுத்த வேண்டியது முதல் நோக்கம். சித்திரங்கள் எழுத முடியாத போனபோதிலும், கூடியவரையில் கோணலாகவாவது எழுதப் பழகவேண்டும். பாலர் வகுப்பில் விதை விதைத்து அவைகள் வளரும் வரை கவனிக்கச் செய்யலாம்.

வெளியே அழைத்துப்போய் சூரியோதயம், சூரியோதயமான திசை, மழை, பனி, மூடுபனி, திசைக்காற்றுகள், மாரிகால அஸ்தமனம், எந்தெந்தக் காலங்களில் எப்படி இருக்கின்றன என்றும், சூரியன் சாயல் எந்தெந்தக் காலங்களில் எந்தப் பக்கங்களில் விழுகிறதென்றும் கவனிக்கப்பட வேண்டியது. வானவில், ஆலங்கட்டிகள் வரும்போது பிள்ளைகள் கவனத்தைக் கவர வேண்டியது அவசியம். சீமைச்சுண்ணாம்பு கையில் பிடித்து எழுதத் துவக்கியதும், சரியானபடி பயிலாவிட்டாலும் தாறுமாறாயாவது அவைகள்மாதிரி சித்திரங்கள் எழுதப்பழக வேண்டியது. களிமண் வேலையில் பழதினுசுகள், செடியின் வேர், முதலியவை பழக வேண்டும்.

இரண்டு மூன்றாவது வகுப்புகளில் வளர்க்கும் பிராணி, செடிகளின் ஜீவியசரித்திரம், படங்களுடன் காணப்படவேண்டும். ஒரு புஷ்பம், இலை மரம் செடி, பிராணிக்கும் மற்றொன்றுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை பேதம் தெளிவாகச் சொல்லத் தெரியவேண்டியது.

இலைகளின் சித்திரங்களும், அதிகமாக எழுதப் பழகவேண்டியது. மேல் வகுப்புகளில் புஷ்பங்களின் பாகங்கள், தோகைகளின் வேலை, வியவசாய விருத்தி, சமுத்திர அலைகள், திசைக்காற்று, மழை, விலைப்பொருள்கள் இவைகள் பூகோள சம்பந்தமாயும், கவனித்தறிய வேண்டியது. சூரிய கடிகாரம் செய்தல் உபயோகம் தெரியவேண்டியது.

தோட்டத்திற்கு வேண்டிய விதைகளும் உபகருவிகளும், செடிகள் வளர்க்கும் விதங்களைப்பற்றிய ஞானமும் நன்றாகவிருத்தியாக்கவேண்டும். இவ்விதம் இயற்கையறிவைப் புகட்டுவதால் ஈசுவரமகிமையும், உழைப்பின் மேன்மையும் நன்றாக விளங்கும். அழகான பண்டங்களை விரும்புதல் என்னும் குணம் பிள்ளைகளுக்குப் படியும். மேலும் பிள்ளைகளுக்குப் பிற்காலத்தில் செய்வன திருந்தச் செயல்படிந்து அவர்கள் தொழிலுக்கு மிக்க உபயோகமாகும்படி கவனிக்கும் சக்தி, உற்றுப்பார்க்கும் சக்தி விருத்தியாகும். அமெரிக்கா தேசத்தில் சில பள்ளிக்கூட மியூஸியங்களில் பல சிறு அறைகளாகத் தடுத்து ஒவ்வொரு அறையிலும் ஏதாவது ஒரு பெரு விஷய சம்பந்தமான பல பொருள்கள் சேகரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ரயில் ஸ்டேஷன் என்ற அறையில், தண்டவாளம், மாதிரிவண்டி, கைகாட்டி மரம், ஸ்டேஷன்மாதிரி, காகிதஅட்டையினாலும் செய்து மனிதர் ஏறுவதும், டைம்டேபிள் பழக்கடைகள் முதலியவை யமைத்தும் தந்தி ஆபீஸ், ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் மேஜை, பார்ஸல் புக்கிங் ஆபீஸ், மூட்டைச்சாலை முதலியவை யனைத்தும் அழகாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் பிள்ளைகளை அவ்வறையில் அழைத்துப்போனதும் ரயில் சம்பந்தமான பல விஷயங்களும் கற்பிக்க இடமுண்டாகும். இம்மாதிரி பல பெரு விஷயங்களைத் தெரிந்தெடுத்து அவ்வழியில் மியூஸியம் ஏற்படுத்தல் மிக்க உபயோகமாக விருக்கும். எல்லாவற்றிற்கும் உபாத்தியாயர் கல்வி, ஊக்கம், உழைப்பு இவைகளே காரணங்களாம்.

S. பஞ்சாபகேச சர்மா, பி. ஏ., எல். டி.

இவனே வீரன்

THIS THE HERO

IV

சாயங்காலம் வரையில் யாதொன்றும் நேரவில்லை. சுந்தரமையர் சீக்கிரமாகவே இராப்போஜனுதிகளை முடித்துக்கொண்டு குட்டியம்மாளோடு படுக்கையறைக்குப் போய்விட்டார். ஜன்னல்களை மாத்திரம் திறந்து வைத்து, பெரிய விளக்கை வைத்து கதவைத் தாளிட்டார். சுந்தரமையர் தாயாருக்குக் காவல், பக்ஷணக்கடை குப்பச்சி. அவளுக்கு இராத்திரி பலகாரம் சுந்தரமையர் வீட்டிலாயிற்று; அதுவே அவளுக்குப் பெரிய லாபமென்று அவள் மனதில் மகிழ்ச்சியோடிருந்தாள். நடைக்கதவை பத்திரமாகத் தாளிட்டு அவர்களும் சீக்கிரமாகவே உறங்கிவிட்டார்கள். நடையில் ரிஸர்வ் கான்ஸ்டெபில்கள் இருவர் துப்பாக்கியும் கத்தியுமாய் நின்றார்கள். தெருத் திண்ணையிலிருவரும், பக்கத்து சந்திலிருவரும் அவ்வாறுகவே இருந்தார்கள். மற்ற அறுவர் போஜனுதிகளை செய்துகொண்டு இரவில் 10-மணிக்கு ஆஜராகவேண்டுமென்பது பங்காரு நாயுடு கட்டளை.

குலாமாலி அவ்வீட்டி விருப்பதைவிட இரண்டு வீட்டிற் கப்பாலுள்ள பக்ஷணக்கடையி விருப்பது நன்றென்று போய்விட்டான். தன் கம்பளியை விரித்து கைத்துப்பாக்கியோடு சுந்தரமையர் வீட்டுவாசலைப் பார்த்துக்கொண்டு விழித்துக்கொண்டிருந்தான். சில சமயங்களில் இந்தப் பயமெல்லாம் குழந்தைத்தனமே என்று நினைப்பான். ஆனுல் நீர் இரத்தமானதை யோசிக்கும்போது திடுக்கிட்டு, தொடைநடுங்கி பிஸ்மல்லாவென்று பெருமூச்செறிந்து கொரானிலிருந்து சுரங்களை மனதிலேயே சொல்லிக்கொள்வான். அன்று அமாவாசை. தெற்குவீதியில் அமாவாசையன்று பேயுமில்லை பிசாசுமில்லை யென்று பரிகசிக்கும் வித்வான்களும் நடுங்கும்படி பயங்கரமாயிருக்கும். பண்டைநாள் பெரிய கனவான்களின் பேரப்பிள்ளைகள் தங்கள் பெரிய மனைகளில் விளக்கேற்ற விதியில்லாமல் பாழ்களில் வரும் ஆந்தைகளோடும், வௌவால்களோடும் வாழ்வார்கள். இரவில் குலாமாலி ஆந்தையின் பயங்கரமான கூச்சலைக் கேட்கக்கேட்க, மேலும்மேலும் அஞ்சலானுன். ஆனுல் காவல் காக்கும் ரிஸர்வ் கான்ஸ்டெபில்கள் சிலர் பாடும் இந்திரஸபாபாட்டுகளைக் கேட்கும்போதெல்லாம் அவன் மனம் நொந்தது. குட்டியம்மாள் இவ்விதமான அபாயத்தி லிருக்கும்போது காவல் காற்பவர் சிறிதேனும் வருத்தம் பாராட்டாது பாடுவதைக் கேட்க அவர்களைச் சுட்டுவிடலாமாவென்று அவனுக்குத் தோன்றும்.

மணி பன்னிரண்டு. மேற்சொல்லியவாறு, பயத்திலும், கோபத்திலும், வருத்தத்திலும் குலாமாலி அமிழ்ந்திருந்தபோது திடீரென்று இரண்டு குண்டு வெடித்தது. குலாமாலி பார்த்தான். எதிரில் தெருமூலையில், ஒரு நெருப்புச்சட்டி வந்தது. நெருப்புச்சட்டியில் பெரிய சந்தனக்கட்டைகள் எரிந்துகொண்டிருந்தன. சட்டியினெதிரில் ஒரு பெருந்தடி கார்த்திகைக் கொள்ளிக் கட்டைபோல், சுற்றிக்கொண்டு வந்தது. கண்டவுடன் காவலாளர் அவற்றைக் குறித்துச் சுட்டார்கள். ஆனுலென்ன? அவற்றோடுகூட மனிதர் யாருமில்லை. அதிவிசித்திரமாய், கூட யாருமில்லாமல் முன் பிழம்பும் பின் சட்டியும் வருவதைப் பார்க்கவே, அமாவாசையிருட்டில் தஞ்சாவூர் தெற்குவீதியில் பன்னிரண்டுமணிக்கு யாருக்குத்தான் மனந்தவிக்காது? குலாமாலி வீரனுனுலென்ன? மனிதன்தானே? அவன் நெஞ்சமே திக்திக் என்று அடித்ததென்றால், மற்றவரைப்பற்றிச் சொல்லவும்வேண்டுமோ? சேவகர் 12 துப்பாக்கிகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வெடித்தன. ஆயினும் சட்டிநேராய் வந்து சுந்தரமையர் வீட்டுவாசலில் நின்றது. நின்றதும் சுவாலை அணைந்துபோயிற்று. தடி பிடியொன்றுமில்லாமல் காந்த விசிறி சுற்றுவதுபோல் அதிவிரைவாகச் சுற்றிக்கொண்டு, இருட்டில் கதவண்டை வந்தது. சேவகர் 12 பேரும் பயந்து நடையில் சென்று வாயில் கதவைத் தாளிட்டார்கள்.

சுற்றும்தடி கதவைத் தொடவே, படாரென்று கதவு திறந்தது. சேவகர் அய்யோ! என்னசெய்வார்கள்? 5, 6, பேர்கள் பயந்து மயங்கிக் கீழே விழுந்துவிட்டார்கள். மற்றவர் கத்தியால் தடியை வெட்டலாமென்று ஓங்கி வீசினுர்கள். கத்திகள் துண்டு துண்டாய்ச்சிதறி பக்கத்திலுள்ள பலரைக் காயப்படுத்தின. பிறகு தடி சுற்றுமல் ஒவ்வொரு சேவகனையுந் தொட்டுவிட்டு, ஒவ்வொரு கதவையும் தொட்டமாத்திரத்திலேயே திறந்துகொண்டு குப்பச்சியையும், ஐயர் தாயாரையும் தொட்டுவிட்டு சுந்தரமையரையும் தொட்டது. தடி தொட்டவரெல்லாம் $3\frac{3}{4}$ நாழிகை பிரஞ்ஞையில்லாமல் அவ்வவ்விடத்திலேயே கிடந்தார்கள். தடி, குட்டியம்மாள் மாமியார்போ லுருவங்கொண்டு, அவள் குரலோடு 'குட்டி, வா காபி ஆச்சு' என்றது.

குட்டியம்மாளுக்கு என்ன தோன்றியதோ சுவாமிக்குத்தான் தெரியும். உடனே அவள் கட்டில் விட்டிறங்கி பல்தேய்க்கச் சொம்பெடுத்தாள். உடனே தடி வெளியேவந்தது. குட்டியம்மாளும் அதன்பின், சொம்புடன் சென்றுள். இருவரும் தெருவில் வந்தவுடன் சட்டியில் சுவாலை முன்போல் கிளம்பிற்று. முன்போலவே சுற்றிக்கொண்டு தடி முன்சென்றது. குட்டியம்மாள் வயிற்றில் பிள்ளையும், கையில் சொம்புமாய் அதன்பின் செல்லலானுள்.

அவள் போவதை குலாமாலி பார்த்ததும் அவன் நெஞ்சம் எவ்வாறிருந்தது? நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. படிப்போரே! உங்கள் பாட்டனுர் உங்கள்மீது எவ்வளவு பிரியமாயிருந்தார்? எத்தனை தரம் உங்களோடு சோழியாடி, பாட்டுபாடி, கொஞ்சி விளையாடியிருக்கிறுர்? நீங்கள் குட்டியம்மாள்போல் இருட்டில் இவ்வாறுபோனுல் அவருக்கு எப்படியிருக்கும்? சற்று யோசியுங்கள். தன் உயிரைக் காப்பாற்ற அவர் பின்தங்கி யிருப்பாரா? குட்டியம்மாள், குலாமாலியின் அபிமான புத்திரன் மனைவி.

அவள் குழந்தைக்கும் அவள் கதியே நேரிடுமாகையால், எவ்விதமாகவாவது தாயையும் குழந்தையையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று நிச்சயித்து வெகு ஜாக்கிரதையாக சப்த மொன்றுமில்லாமல், கைத்துப்பாக்கியோடு குலாமாலி அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தான்.

கோட்டை விட்டு வெளியேபோய் மாரியம்மன் கோயில் சாலையில் நான்கு மைல் போனார்கள்., போகும் போதெல்லாம் குலாமாலிக்கு திக்திக் என்று நெஞ்சடித்துக்கொண்டே யிருந்தது. சாலையின் ஓரத்தில் ஓர் திடலிருந்தது. அதை நோக்கி தடியும் சட்டியும் போகவே, சட்டியின் வெளிச்சத்தில் திடலிலிருந்ததை யெல்லாம் குலாமாலி உற்றுநோக்கி அங்கேயே நின்று, சாலையோரத்தில் ஓர்ஆலமரத்தில் சப்தம் செய்யாமலேறி உட்கார்ந்தான்.

திடல் நடுவில் ஒரு பாலிய துலுக்கன் உட்கார்ந்திருந்தான். அவனெதிரில் தடிபோய் நின்றது, சட்டியதன்பின் நின்றது. குட்டியம்மாளும் அதன்பின் நின்றாள். அத்துலுக்கனெதிரில் ஒரு பெரிய குழியில் காட்டுவிறகுகள் திகுதிகென்று எரிந்துகொண்டிருந்தன. தடி, துலுக்கன்பக்கத்தில் கீழே விழுந்ததும் ஒரு சிறிய கரும்பிரம்பாய்விட்டது.

பிறகு ஒரு பையிலிருந்து ஓர் கை எலும்பை எடுத்து குட்டியம்மாள்மேல் போட்டான். உடனே அவள் சொம்பை யெடுத்துக்கொண்டு, பையிலிருந்து ஒரு தாம்புக்கயிற்றைக்கொண்டு, பக்கத்திலிருந்து கிணற்றில் நீர் இழுத்து ஸ்நானஞ்செய்து ஜலம் சொட்டச்சொட்ட அவனெதிரில் போய் நின்றாள். பிறகு கசாப்புக்காரன் கத்திபோல் பெரியகத்தி ஒன்றையெடுத்து ஒரு பெரிய எலுமிச்சம்பழத்தை நறுக்கி நெருப்புக்குழியில்போட்டு அத்துலுக்கன் எவர்க்கும் தெரியாதபாஷையில் பல மந்திரங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான். அதன்பின் ஓர் கோழியை வெட்டி அக்குழியில் போட்டு அக்கோழி யிட்டிருந்த முட்டை யொன்றைக் குட்டியம்மாள், இன்னொருமுறை எலும்பினால் அவளைத் தொட்டான். அவள் உடனே அம்முட்டையை ஓட்டை உடைக்காமல், பல்லால் கடித்து கருவை உறிஞ்சி ஓட்டை நெருப்புக்குழியில் வீசினாள். வீசினதும் அக்குழியிலிருந்து அக்கினிச்சுவாலை அதி உக்கிரமாய்க் கிளம்பிற்று. நெருப்புச்சட்டி யணைந்துபோயிற்று. மந்திரவாதி அப்பெருங்கத்தியைத்தவிர மற்றதை யெல்லாம் பையில்போட்டுக் கட்டிவிட்டான். அவன் எழுந்திருந்தான். குட்டியம்மாளைப் படு என்றான். அவள் தரையில் விழுந்தாள். அவன் கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு அவள் வயிற்றண்டை நெருங்கினான். அப்போது படாரென்று குண்டு வெடித்தது. மந்திரவாதி, கத்திபிடித்த முழங்கை முறிந்து, ஓவென்று பதறி, புத்திமயங்கி கீழே விழுந்தான். அவன் விழுமுன்னர் இடிமுன் மின்னல்போல், குலாமலி புலிபோல் பாய்ந்து, அத்துலுக்கன் நெஞ்சின்மேலுட்கார்ந்தான்.

V

'இவளை எழுப்புகிறாயா நெஞ்சில் சுடட்டுமா' என்றான். ஐயோ மந்திரக்கோல் பையில் போயிற்றே என்று துலுக்கன் புலம்பினான். 'இவளை எழுப்புகிறாயா நெஞ்சில் சுடட்டுமா' என்று வீரன் மற்றொருமுறை கேட்கவே, மந்திரவாதி கண்ணில் நீர் தழும்ப 'எனக்கு என் ஜெபத்தில் வைத்த மந்திரக்கோலில்லாமல் யாதொன்றும் முடியாது. இது உண்மை. இதுசத்தியம் என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்று இந்துஸ்தானியில் சொன்னான். திரும்பியும் கண்களில் கோபத்தீ பொறிய 'எழுப்பு' என்று வீரன் அதட்டவே, 'என் மந்திரத்தின் வன்மை $3\frac{3}{4}$-நாழிகைதான். அந்நேரமானவுடன் அவளே எழுந்திருப்பாள். என்னை மன்னியுங்கள், காப்பாற்றுங்கள். அவள் அதற்குள் எழாவிடில் என்னை சுடுங்கள் என்று கெஞ்சினான். அவனைச் சுட்டால் அவள் எழுவாளோ மாட்டாளோ என்றஞ்சி, தானடித்த யானைமேலுட்காரும் சிங்கம்போல், கண்களில் கோபத்தீ பொறிய, அல்லா நல்லவன் நாளை பாரென்று புலம்பிக்கொண்டு அத்துலுக்கன் மார்பின் மேல் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தான்.

குட்டியம்மாளைப் பார்க்கப் பார்க்கக் குலாமாலி தேம்பித்தேம்பி அழத் தொடங்கினான். பூரண கர்ப்பிணி, நகையொன்றுமில்லாமல், நான்கு மைல், இரவில் கால்நோவாது நடந்து, அகாலத்தில் குளிர்ந்த நீரில் தலை முழ்கி, தலை துவட்டாது பிணம்போல் தரைமேல் கிடந்ததைப் பார்க்கும்போது குலாமாலி மனம் நோவாது மற்றென்செயும்? அவள் கண் மூடவில்லை; இமை கொட்டவில்லை. ஆனால் பேச்சுமில்லை மூச்சுமில்லை. அப்படியே ஒவ்வொரு நிமிஷமும் எப்பொழுது அவள் பேசுவாளென்று குலாமாலியும், எப்பொழுது சுட்டுவிடுவானோவென்று மந்திரவாதியும் பயத்தினாலொடுங்கியிருந்தார்கள்.

$3\frac{3}{4}$-நாழிகையாய்விட்டது. 'ஐயையோ!' என்று கூவி அவள் எழுந்திருந்தாள். குலாமாலியைக் கண்டதும் 'சாயபூ' என்று புலம்பி தரைமேல் மீண்டும் விழுந்தாள். குலாமாலி பயப்படாதே நான் இருக்கிறேன் என்றான். அரைமணிக்கெல்லாம் சற்று மூர்ச்சை தெளிந்து கால்கை நடுங்கிக்கொண்டு 'இவன்தான்' என்றாள்.

இப்படி யிருக்கையில் பொழுதுவிடிந்தது. ஞாயிற்றுக்கிழமை மாரியம்மன் கோயில்போய் இராத்தங்கி திரும்பும் ஜனங்களெல்லாம் தஞ்சைநோக்கிச் செல்லலானார்கள். அவர்களில் சுந்தரமையர்வீட்டுப் பால்காரன் முதல்முதல் வந்தான். குலாமாலி துலுக்கன்மேல் துப்பாக்கியோடு உட்கார்ந்திருப்பதையும், குட்டியம்மாள் தலைதுவட்டாது குளிராலும் பயத்தாலும் நடுங்கிக் கிடந்ததையும் பார்த்தவுடன், பால்காரமுருகன் அத்திடலுக்கு ஓடினான். குலாமாலி அவனைப் பார்த்ததும் கண்களில் நீர்தழும்ப நாலைந்து தடியன்களை அழைத்துவா வென்றான். முருகன்கூட்டம் பின்னால் வந்துகொண்டிருந்தது. இடையர்களெல்லாரும் வந்ததும், குலாமாலி எழுந்திருந்து அத்துலுக்கனைக் காலுங்

கையும் கட்டுங்களென்று சொன்னான். அப்படியே அந்தத் திடலில் ஓர் பனைமரத்தோடு இவனைச்சேர்த்துப் பிடித்துக் கட்டிவிட்டார்கள்.

குட்டியம்மாள் வீடுவிட்டு $3\frac{3}{4}$-நாழிகைக்கெல்லாம், மயங்கிய அனைவரும் விழித்து, குட்டியம்மாள் காணமற்போனதைப்பற்றி மதிமயங்கி பலசாலைகளிலும் தேடத் தொடங்கினார்கள். அத்திடலருகில் இரண்டு போலீஸார் அகஸ்மாத்தாய் வந்தார்கள்.குட்டியம்மாளைப் பார்த்ததும் அவர்கள் ஓடிச்சென்று துலுக்கனைக் காலிலுங் கையிலும் விலங்கிட்டார்கள். குலாமாலி நடந்ததையெல்லாம் சொன்னான். குட்டியம்மாள் அதற்குள் முருகன் சவுக்கத்தால் தலை துவட்டிக்கொண்டு ஈரப் புடவையோடு நின்றிருந்தாள். அதற்குள் ஆட்கள் ஓடிப்போய் சுந்தரமையரையும், பங்காரு நாயுடுவையும் அழைத்துவந்தார்கள்.

சுந்தரமையர் ஒரு புடவையைக் கொண்டுவந்தார். குட்டியம்மாள் அதை உடுத்ததும் அவர் அவளைக் கட்டி முத்தமிட்டுக்கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் ஆறாகச்சொரிந்தார். குலாமாலியைக் கட்டிக்கொண்டு அவன் மார்பில் குழந்தைபோல் புரண்டு அழுதார். இதற்குள் குப்பச்சியும் மாமியாரும் வண்டியில் வந்தார்கள். சுந்தரமையர் தாயார் அழுதுகொண்டு 'குலாமாலி! சாயபூ! நீ நிஜமா குலாந்தாண்டா, அணஞ்ச தீவத்தே யேத்தினயே என்னப்பா, என் கண்ணே' என்று பலவிதமாகப் புகழ்ந்தாள். இதையெல்லாம் பார்த்து, குலாமாலி பிரமிஷ்டன்போல் நின்றான். இரா முழுவதும் தூக்கமில்லாதபடியால், முகம்சிவந்து, இருக்கும் ஒரு கண்ணும் கோவைப்பழம் போலாய்விட்டது.

இதெல்லாம் நடக்கும்போது பங்காரு நாயுடு பளாரென்று துலுக்கனை யறைந்தார். அவனைக் கட்டிய பனைமரத்தில் அவன் தலையை மோதினார். புண்மேல் வலியாக அவன் முறிந்தகையில் திரும்பியும் குத்தினார். கொலைமேடைக்கு இன்று இரை அகப்பட்டது என்றார். இன்னும் நாம் எழுதக்கூடாத பலவிதத்தில் அவனைத் திட்டினார்.

பிறகு அங்கிருந்த பலரிடத்திலிருந்தும் நடந்த விதமாகவே வாக்குமூலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு எல்லாரும் தஞ்சைக்குத் திரும்பினார்கள். துலுக்கனை போலீஸார் இட்டுக்கொண்டு சென்றார்கள். அவன் பையும் போலீஸ் கச்சேரிக்குப் போயிற்று. இவ்விஷயங்களெல்லாம் தினசரி பத்திரிகைகளில் மறுநாள் வெளியாயின. டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் துரையவர்கள் ஒரு வாரத்தில் இந்தக்கேஸை செஷன்ஸில் விசாரிக்கலானார்.

VI

கோர்ட் கூடியது. இது பெரியகேஸ் என்று பல வக்கீல்கள் வேடிக்கைப்பார்க்கக் கூடினார்கள். குற்றவாளிக்கு வக்கீல் யாருமில்லாதபடியால் சர்க்கார் செலவில் ஒரு பெரிய வக்கீலை நியமித்தார்கள். கேஸ் விசாரணையின் விவரங்களை இப்பொழுது நாம் வரையவேண்டிய அவசியமில்லை. எல்லாருக்குமே அதில் அபிருசியிருக்கமுடியாது. ஐந்துநாள் விசாரணையான பிறகு தீர்ப்பு சொல்லப்பட்டது. கனம்பொருந்திய ஜட்ஜின் தீர்ப்பில் முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் இங்கிலீஷ் சட்டம், இவ்விதமான பேய், பிசாசு, மந்திரம், சூன்யம் முதலியவற்றை அங்கீகரிக்கவில்லையென்பது. இதை ஆதாரமாகவும், மேலும், குற்றவாளியைத் தண்டிக்க சாக்ஷியம் போதாதென்றும் கேஸைத் தள்ளிவிட்டார். கேஸ் தள்ளியாயிற்றென்று படித்ததும் குற்றவாளி குபீரென்று கூட்டிலேயே குதித்து நின்றான். பயம் நீங்கி ஆனந்த பாஷ்பமாறாகச் சொரிந்தான். ஆயினும், குலாமாலி காலில் விழுந்து நான் உண்மையாய் குற்றவாளியே, என்னை மன்னிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு "இன்று முதல் என் துன்மார்க்கத்தை விட்டேன். இதுகாறும் நான் செய்துள்ள பாவத்தைப் போக்கும்பொருட்டு நாகூர் சென்று அங்குவரும் பக்த ஜனங்களுக்குப் பணிவிடை செய்து காலங்கழிப்பேன்" என்று சத்தியம் செய்தான். இது காறும் குலாமாலி கையில் உருவின கத்தியோடு நின்றான். நாகூர்சமாசாரம் சொன்னவுடன் கத்தியைக் கூட்டில் போட்டு "என்னப்பா உன்னை அல்லா ரக்ஷிக்கவேண்டும்" என்று அவனைக் கட்டிக்கொண்டு அழுதான். குலாமாலியின் கோபத்தையும், அடுத்த நிமிஷத்தில் அவன்பக்தியையும் தயாளகுணத்தையும் பார்த்தவுடன் "இவனே வீரன்! இவனே வீரன்!" என்று பலர் கத்தினார்கள். கோர்ட்டிலிருந்த அனைவருக்கும் மயிர்க்குச்செறிந்தது. துரையவர்களே கீழே இறங்கிவந்து குலாமாலியோடு பாரசீகத்தில் அவனைப் புகழ்ந்து பேசி சுந்தரமையர் தன்னியமே தன்னியம் என்று சொல்லி குலாமாலி நீடு வாழ்கவென்று கடவுளைப் பிரார்த்தித்தார். இவ்வாறிருக்க, சுந்தரமையர் இதெல்லாம் கனவேயோ என்று மதிமயங்கி நாற்காலியில் விழுந்திருந்தார்.

அப்பொழுது ஓடிவந்து ஒரு போலீஸ்காரன் அவரைத் தட்டி யெழுப்பி 'குலாம் பிறந்தான்' என்று உரக்கச் சொன்னான். எல்லாரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள் 'குலாம்பிறந்தான் என்றால் என்னடா மாடு' என்று பங்காரு நாயுடு அதட்டினார். அதற்கவன் "பிள்ளை பொறந்துச்சுங்க: பெரியம்மா புள்ளைக்கு குலாம் என்னு பேரிட்டாங்க. ஓடிப்போயி ஐயா கிட்ட குலாம் பொறந்தான் என்னு சொல்லச்சொன்னாங்க" என்றான். அக்கிழவியின் நன்றிக்கோர் அளவுண்டோ. குட்டியம்மாளும் குலாமாலியும்,பிள்ளை குலாமை,குலாம் என்று கூப்பிட்டுக் கொஞ்சி விளையாடுவதைக் காணும்போது மனங்கலங்கி வியப்புறாதவருமுளரோ. குலாமோடு ஐயர் சேரும்போது அதென்ன பெயரென்று பிறகு கேட்காதவர்கள் பாவிகள். யார் கேட்டபோதிலும் குலாமையர் சிறிதேனும் வருத்தமில்லாமல், மேற்சொல்லிய விஷயங்களை யெல்லாம் விவரமாய்ச் சொல்லுகிறார். அவர் சொல்லும்போதிருக்கும் ஊக்கமும் மகிழ்ச்சியும் யாம் விளக்க முடியவில்லையே என்று வருந்துகிறோம். குலாமையரை நேரில் கண்டு, அவரிடமிருந்து இக்கதையைக்கேட்டு ஆனந்தக்களிப்படையவேண்டுமென்னும் விருப்பமுடையவர், அவரைத் தஞ்சை தெற்குவீதியில் காணலாம்.

நபாபிரியா.

இந்துலேகை

INDULEKHA

(தொடர்ச்சி.)

கோவி.—செம்போழியோட்டிலிருந்து கேசவன் நம்பூதிரி எழுதின கடிதம் ஒன்று வந்தது., அதை வாசிச்சவுடனே ஐயாவை அழைச்சுவரச்சொல்லி, எனக்கு உத்தரவுபண்ணினுங்க.

"சரி, தெரிஞ்சுது; வேறே முண்டு கட்டிக்கொண்டு வந்துவிடுகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே செருஸ்ஸேரி நம்பூதிரி வீட்டுக்குள்ளே போனர்.

செருஸ்ஸேரி நம்பூதிரி அன்றைக்குச் சுமார் இருபது நாளைக்குமுன் கேசவன் நம்பூதிரியோடுகூட செம்போழியோட்டுக்குப் போயிருந்த சமயத்தில், இந்துலேகையையும் மாதவனையும் கண்டு அவர்களிடத்தில் அதிக ஸ்னேஹமும் அன்பும் கொள்ளலானர். கூடிய சீக்கிரத்திலேயே அவர்களை மறுபடியும் வந்துபார்ப்பதாகச்சொல்லி செருஸ்ஸேரி நம்பூதிரி அவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கையில், கேசவன் நம்பூதிரி அவரை நோக்கி, மூர்க்கில்லாத்த ஸூரி நம்பூதிரிபாட்டோடு இந்துலேகைக்கு ஸம்பந்தம் நடந்தால் மிகவும் பொருத்தமாயிருக்குமென்றும், அதற்கு செருஸ்ஸேரி நம்பூதிரி சகாயம் புரியவேண்டுமென்றும் சொல்ல, அது அப்படி நடப்பது அஸாத்தியமென்று செருஸ்ஸேரி நம்பூதிரி கூறிவந்துவிட்டார். அவர் செம்பேழியோட்டிலிருந்து திரும்பிவந்த பிறகு இந்துலேகையைப்பற்றித் தான் தம்பியும் மகாபுத்திமானுமாகிய நாராயணன் நம்பூதிரிப் பாட்டுடன் மாத்திரம் பிரஸ்தாபித்ததுண்டேயொழிய ஸூரி நம்பூதிரிப் பாட்டோடாவது வேறே யாரோடுமாவது அவளைப்பற்றி ஓர் அக்ஷரமும் அவர் சொன்னது கிடையாது. இவ்விதமாக இந்துலேகைக்கும் செருஸ்ஸேரிநம்பூதிரிக்கும் ஏற்கனவே பரிசயம் உண்டாயிருந்தது.

கோவிந்தன் வந்து கூப்பிட்டவுடனே அவர் புறப்பட நிச்சயித்து, உள்ளே சென்று சுத்த வஸ்திரம் தரித்து, வெளியே வந்து, கோவிந்தனை அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டார். அப்படி அவர்கள் வந்து கொண்டிருக்கையில், கோவிந்தன் "ஸ்வாமி, தேவரீரை அழைத்துவரச்சொன்ன காரியம் திருமனஸுக்குத் தெரிந்திருக்குமென்று அடியேன் நினைக்கிறேன். அப்படி தெரியாதிருந்தால், அடியேனுக்கு உத்தரவு பண்ணும் பட்சத்தில், சொல்லுகிறேன்" என்றான்.

சேரு.—சொல்.

கோவி.—செம்போழியோட்டில் கேசவன் நம்பூதிரி ஸம்பந்தம் பண்ணியிருக்கிற பூவள்ளிவீட்டில் அதிரூபவதியான ஒரு ஸ்திரீ இருக்கிறளாம். அவ்விடம் தம்புரான் ஸம்பந்தம் செய்து கொள்ளும் நிமித்தமே இந்தக்கடிதம் வந்திருக்கிறது. தேவரீரும் அங்கே எழுந்தருளவேண்டி யிருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

செருஸ்ஸேரி நம்பூதிரி சிரித்துக்கொண்டே கோவிந்தன் சொன்னதையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்து, கடைசியில், "கோவிந்தா, நீயும் கூடவரமாட்டாயா, நாங்கள் போவதாயிருந்தால்?" என்று கேட்டார்.

கோவி.—அதுக்கென்ன தடை? நிச்சயமாய் வர்ரேன். ஆனல் அந்தக் கடுதாசி கொண்ணுந்தவன் நீங்க அந்தக் குட்டியெ பார்த்திருப்பதாக என்னண்டே சொன்னுன். அது நெசந்தானு?

சேரு.—ஆமாம், நான் அவளைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகச்சே அந்தக் கடுதாசி கொண்டுவந்தவன்தானே இந்த ஸம்பந்தத்தின் விவரங்களெல்லாம் உனக்குச் சொன்னது?

கோவி.—இல்லெ, சாமி. தம்புரானே இந்த சங்கதியை சொன்னுருங்க, அடியன் அந்தக் கடுதாசியை படிக்கல்லெ. தம்புரான் இன்னென்னுகூட சொன்னுருங்க. இது மத்த எல்லா ஸம்பந்தங்களையும் போல அல்லவாம். அந்தக் குட்டியின் பேரைக்கூட சொன்னுருங்க. சந்திரபானுவென்னே சித்திரலேகையென்னே இன்னும் எதுவோ ஒரு பேர் சொன்னுர். அவளை ஸம்பந்தம் பண்ணின மறுதிவஸமே வீட்டுக்கு அழச்சுக்கொண்டு வரப்போகிறாம். இந்த ஸங்கதியை இன்னிக்கு வலிய (மூத்த) தம்புரானுக்குத் தெரிவிச்சு, அவருடைய ஸம்மதியைக் கேட்கப்போறதாய் சொன்னுருங்க.

இதைக் கேட்டபோது செருஸ்ஸேரி நம்பூதிரிக்குத் தன்னையும் அறியாமலே அடக்கமுடியாத சிரிப்பு உண்டாயிற்று. அதற்குக் காரணம் இன்னதென்று நன்ருய் அறியாமலே கோவிந்தனும் சிரித்தான். இப்படி இருவர்களும் வேகமாய் நடந்து வந்தார்கள்.

செருஸ்ஸேரி நம்பூதிரியை அழைத்து வரும்படி கோவிந்தனை அனுப்பினவுடனே ஸூரி நம்பூதிரிப்பாடு அவசர அவசரமாய் ஸ்நாநம்பண்ணி போஜனத்தை முடித்துக்கொண்டு, வாசல் தாழ்வாரத்துக்கு வந்து, இந்துலேகையையே மனதில் விடாமல் தியானித்துக் கொண்டு ஆநந்தபரவசராயிருந்தார். அந்த சமயத்தில், அவர் குடும்பத்தின் விவகார காரியஸ்தனன தாச்சு மேனேன் ஒரு கட்டு கடுதாசை கையிலெடுத்துக் கொண்டு வந்தான்.

நம்பூதிரிப்பாடு.—எனக்கு இன்னிக்கி ஒரு வேலை பார்க்கவும் ஒழியாது. நீ போயிடு தாச்சு.

தாச்சு.—தயவுசெய்து இதை மாத்திரம் எப்படியாவது பார்க்கணும்.

நம்பூ.—நீ என்ன சொன்னுலும் இன்னையதினம் என்னல் முடியாது.

தாச்சு.—நாளையினன்னிக்கி கேஸ் விசாரணை யாச்சுதே. சில விவரங்களைப்பற்றி அடியேன் தேவரீருடன் பேச யோசித்திருந்தேன். அதுகளை இப்போது சொல்லாமல் சழியாது.

நம்பூ.—விசாரணை எக்கேடாவது கெட்டுப்போகட்டும். இப்போ எந்த சங்கதியைக் கேக்கறதுக்கும் எனக்கு ஒழியாது.

தாச்சு.—ஒரு தஸ்தாவேஜு தாக்கல் செய்யவேண்

டியிருக்கு. அதுக்கு ஒரு அர்ஜி கொடுக்கணும். அர்ஜியும் எழுதி தயாராயிருக்கு. தேவரீர் அதில் கையெழுத்து போடவேண்டியது தான் பாக்கி.

நம்பூ.—இன்னிக்கி சனிக்கிழமையாச்சே. சனிக்கிழமையிலே நான் ஒரு கடுதாசிலும் கையெழுத்து போட்றதில்லேன்னு ஒனக்கு தெரியாதா, தாச்சு? பின்னே ஏன் என்னை இப்படிவந்து உபத்ரவம் பண்றாய்?

தாச்சு.—தஸ்தாவேஜை திங்கக்கழமை கொண்டு போய் தாக்கல் பண்ணாதபோனால், கேஸு நமக்கு விரோதமாய் தீர்மானமாயிடும்.

நம்பூ.—அது எப்படியாவது ஒழிஞ்சுபோகட்டும். எனக்கு அவசியமில்லை. அப்பீல்கோட்டு இருக்கோ இல்லையோ?

தாச்சு.—தஸ்தாவேஜை தாக்கல் பண்ணவிட்டால், அப்பீல் கோட்டிலும் தோத்துப்போயிடுவோம்.

நம்பூ.—கண்டபடிக்கெல்லாம் உளராதே. உன்னை நம்பி இந்தக் காரியத்தை கொடுத்திருக்கச்சே, ஏன் இப்படி வந்து என் பிராணனை வாங்கறாய்?

தாச்சு.—அப்படியானால், தேவரீருக்குப் பதிலாய் நான் கையெழுத்துபோட்டு அர்ஜியை தாக்கல் பண்ணலாமா?

நம்பூ.—சனிக்கிழமையில் நான் ஒரு அர்ஜிக்கும் கையெழுத்து போடமாட்டேன். முன்னே ஒரு சனிக்கிழமைதினம் ஒரு ப்ளெயின்டில் கையெழுத்து போட்டதனால் நமக்கு கேஸ் கெட்டுப்போனது ஒனக்கு ஞாபகமில்லையா?

தாச்சு.—இது ப்ளெயிண்டல்லவே, அர்ஜியாச்சே?

நம்பூ.—அது எதுவாயிருந்தாலும் சரி, நான் இன்னிக்கு கையெழுத்து போட்றதில்லே. அது நிச்சயம், தாச்சு, நீ போய் குளி.

தாச்சு.—இந்த கேஸுக்குதேவரீர் கோட்டுக்கு ஸாக்ஷியாக எழுந்தருளவேண்டி வருமென்னு தோன்றது.

நம்பூ.—நானா?

தாச்சு.—ஆமாம், ஸ்வாமீ.

நம்பூ.—அப்பப்பா! நான் ஒருகாலும் போகவே மாட்டேன். கேஸு தோத்துப்போனாலும் போகட்டும். கோட்டிலிருந்து எனக்கு ஸம்மன் வந்ததோ?

தாச்சு.—வந்தது, தேவரீர் இங்கே இல்லையென்று அதில் எழுதி அனுப்பிவிட்டேன்.

நம்பூ.—என்னை ஸாக்ஷியாக வரும்படி அழச்ச அந்த அதிகப்பிரசங்கி யார்?

தாச்சு.—உள்ளாட்டில் பஞ்சுமேனவன் பேரில் கொண்டுவந்திருக்கும் வியாஜ்யத்திலல்லவோ இது?

நம்பூ.—உள்ளாட்டில் பஞ்சுவா? பேஷ்! அவன் பேரில் நம்பர் பண்ணியிருக்கையா என்ன?

தாச்சு.—ஆமாம், அவனெ செர்ப்பற்றெ களத்திலிருந்து கிப்பிவிட்றதுக்கு.

நம்பூ.—சரி, சரி. நான் மறந்துபூட்டேன். அந்த கேஸு தீர்மானமாய் போச்சுன்னு நீ அன்னிக்கி என்னோடெ சொல்லலே?

தாச்சு.—அடியேன் அப்படி ஒண்ணும் சொல்லலையே. பஞ்சுமேனவன் நில உரிமை தனக்கே சொந்தமென்னு பாத்தியதை கொண்டாடி, மனைவகை நாலஞ்சு பூமிகள் தனக்கே சேரவேணுமென்னு வாதாட்றான்.

நம்பூ.—பஞ்சுவா இப்படி சொல்றான். கெட்ட போக்கிரியா யிருக்கானே! இதுவரையில் எனக்கு இந்த சங்கதி தெரியாதே. ஒரு ஆளை அனுப்பி பஞ்சுவை அழச்சுவரச் சொல்லு. அந்த படவாவை நானே ரண்டொரு கேழ்வி கேழ்க்கிறேன். அவன் ஏதாவது வாலை ஆட்டினாலோ, அப்பவே பிடிச்சுது அவனுக்கு ஆறேமுக்காலும் அரையும் காலும். கொளம், கிணர், கழனி—மற்ற எல்லா இடங்களிலும் அவனை கிட்ட நாடாதபடி காதவழிதூரம் துரத்தியடிக்கிறேன் பார். அப்புறம் தன்னாலே பட்டிநாயெப்போலே இங்கே ஓடிவரானா இல்லையா பாத்துக்கோ தாச்சு. இதையெல்லாம் நீ முன்னேயே என்னோடே சொல்லாதெ இருந்துவிட்டையே.

தாச்சு.—இதனால் பிரயோஜனம் ஒண்ணுமில்லேன்னு தோன்றது. பஞ்சுமேனவன் ஒரு வெள்ளைக்கார பாரிஷ்டரெ வருத்தியிருக்கிறான்.

நம்பூ.—அதனால் என்ன? வரட்டுமே.

தாச்சு.—அந்த தொரை ரொம்ப கெட்டிக்காரனாம்.

நம்பூ.—அப்படியானால் நாம்பளும் ஒரு தொரையை வைச்சால் போறது. ஏலமலை குத்தகை எடுத்திருக்கானே—மக்ஷாமன் துரை—அவன்தான் இதுக்கு சரியானவன். எனக்கும் அவனுக்கும் ரொம்ப அந்யோந்யம். நீ உடனேபோய் இந்த கேஸைக்குறிச்சு சங்கதிகளையெல்லாம் அவனிடம் சொல்லு. புறப்படு.

தாச்சு.—சரிதான். ஏலமலைக் கந்தராக்டுதொரனுக்கு இப்படிப்பட்ட காரியங்களை நடத்த எப்படி முடியும்?

நம்பூ.—வாயைமூடு. அதிகப்பிரசங்கி. கந்தராக்டு துரையை வைக்கணம் என்னு எனக்கு இஷ்டமிருக்கு. எனக்காக அவன் என்ன வேணுமானாலும் செய்வன். அதை ஆக்ஷேபிக்கிறதுக்கு ஒனக்கென்ன அதிகாரம்.

தாச்சு.—இல்லை, இல்லை. தாங்கள் சொல்றதே சரி. அப்படியே அடியேன் போய் தொரையைப் பார்த்து எல்லா சங்கதிகளையும் சொல்றேன். ஆனால் தேவரீர் தயவுசெய்து இந்த அர்ஜியில் விளையாட்டாக கையெழுத்து போடணும். இல்லாவிட்டால், திங்கக்கிழமை இந்த கேஸு நமக்கு விரோதமாகவே முடியும்.

இப்படி தாச்சு மேனவனும் நம்பூதிரிப்பாடு கையெழுத்துப் போடவேண்டுமென்றும் போடுகிறதில்லையென்றும் தர்க்கித்துக்கொண்டு ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், நாராயணன் நம்பூதிரிப்பாடு உள்ளேயிருந்து வந்து, வெகுதூரம் மன்றாடிச் சொல்லிக் கடைசியாகத் தன் தம்பியை அந்த அர்ஜியில் கையெழுத்து போடும்படி செய்தார். கையெழுத்து போட்டவுடனே நம்பூதிரிப்பாடு, செருச்சேரி ஏன் இன்னும் வாவில்லையென்று சிந்தித்துக்கொண்டே,

வாயிற்படிக் கப்புறமிருக்கும் வீட்டுக்குப் போய், அங்கே செருஸ்ஸேரியின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, இந்துலேகையின் சௌந்தர்யத்தை மனத்தில் நினைந்து நினைத்து ஆனந்தத்தில் மூழ்கியிருந்தார். அப்படி இருக்கும்போது செருஸ்சேரி நம்பூதிரியும் கோவிந்தனும் வருவதைக் கண்டார். கண்டதும், அவர்கள் படியேறுவதற்கு முன்னமே, உரக்கக் கூவிப் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினர்.

நம்பூ.—செருஸ்ஸேரி, வேகமாய் வா, வேகமாய் வா. என் இப்படி மெதுவாய் நடந்து வருகிறாய். வேகமாய் வரக்கூடாதா? சங்கதியெல்லாம் தெரிஞ்சு கொள்ள வாண்டாமா? செம்பொழியோட்டிலிருந்து கருத்தேடம் எழுதின கடுதாசி வந்திருக்கிறது. இந்துலேகை என்கிற பெண்ணைப்பற்றி கேள்விப் பட்டதுண்டோ? அன்னயதினம் போதாயப்ரம் என்னோடு வார்த்தை சொல்லிக்கிண்டிருக்கச்சே நீ இருந்தையோ? இல்லையே. ஆகா! அவள் மகாரூபவதி; சாக்ஷாத் தமயந்தி என்றே சொல்லவேண்டும். நான் அந்தப் பெண்ணோடே சம்பந்தம் பண்ணிக்கொள்ளப் போகிறேன். ஆனால் முன்னுள்ள சம்பந்தங்களைப்போலல்ல; குட்டியை இங்கேயே அழச்சிக்கொண்டு வரப்போறேன். அவளுக்கு இங்கிலீஷும், இன்னும் என்னென்னமோ எல்லாம் தெரியுமாம். இங்கிலீஷ் தெரிஞ்ச பொம்மனாட்டியை நான் இதுவரையில் பார்த்ததே யில்லை. மகாரூபவதியாம், சாக்ஷாத் தமயந்தி என்றே சொல்லுகிறார்கள்.

இப்படி சொல்லி முடித்தவுடனே, செருஸ்ஸேரி நம்பூதிரி அவருக்கு சமீபமாய் வந்து "அப்படியானால் அவளுக்குத் தகுந்த நளன் இருக்கவேணு மல்லவோ, நம்பூதிரிதான் அந்த நளன்.

நம்பூ.—செருஸ்ஸேரி! போரும், போரும், நிறுத்து. எனக்கு வயசாய்க்கொண்டு வருகிறது. இந்தக் குட்டிக்கோ வயசு பதினஞ்சே. எனக்கும் சௌந்தர்யம் இருக்கு! ஆகச்சே அந்த சங்கதி போகட்டும். நாம் புறப்படுவோம் வா."

சேரு.—அந்த சங்கதி என் அப்படி போகட்டும் என்கிறீர். அதைப்பற்றித்தான் நாம் இப்பொ பேசவேணும். நாற்பத்தஞ்சு வயசு ஒரு வயசா? இருவது வயசில் சௌந்தர்யம் உண்டானால், அது நாற்பத்தஞ்சு வயசில் எங்கே போய்விடும்? இப்படியெல்லாம் பேசாதேயும். இவ்விடத்துக்கு எண்பது வயசாகிறவரையில், இந்த நாட்டிலுள்ள நாரீமணிகளுக்கு இவ்விடத்திலுள்ள போகம் குறையாதென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அப்படி இருக்கச்சே இப்படியெல்லாம் வயசைப்பற்றி என் அதிருப்தியடையவேண்டும்.

நம்பூ.—நீ இந்துலேகையைப் பார்த்ததுண்டோ? செருஸ்ஸேரி, கருத்தேடத்துடனே அன்னையதினம் போயிருந்தது அவ்விடத்துக்குத் தானே?

சேரு.—ஆமாம். நான் இந்துலேகையைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

(தொடரும்.)

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

I. நியாயமஞ்சரி

59. चतुर्वेदवित् न्यायः

చతుర్వేద విత్ న్యాయం

சதுர்வேதவித் ந்யாயம்.

இதற்கு நான்கு வேத உணர்ச்சி ந்யாயம் என்று பொருள். ஒரு பிரபு நான்கு வேதங்களு முணர்ந்த ப்ராஹ்மணனுக்கே மஹாதானம் ஒன்று செய்வதாகத் தமது கருத்தை வெளியிட்டிருந்தார். இதைக் கேள்விப்பட்டு வேதவிஷயமே அறியாத ஒருவன் நான்கு வேதங்களின் பெயரைமாத்திரம் எங்கேயோ கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு வீண் பணத்தாசையால் தானம் வாங்க வந்துவிட்டான். அவனைப் பரீக்ஷிக்கையில் வேதங்கள் பெயர்களைத்தவிர அவனுக்கு வேறு ஒன்றும் தெரியாது என்பது வெளியாக, எல்லோரும் அவன் மூடத்தனத்தைக் கண்டு பரிஹாஸம் பண்ணி ஓட்டிவிட்டார்கள். அவனுக்குத் தானம் கிடைக்காததுமன்றி அபகீர்த்தியும் வந்துவிட்டது. இந்தக் கதையுடன் ஸம்பந்தப்பட்டது இந்யாயம்.

பொதுவாக விஷயங்கள், ஒழுங்குகள் ஆகிய இவைகளின் கருத்தை உணராது வார்த்தைப்படி நடந்து திண்டாடுபவர்கள் விஷயமாக இந்த ந்யாயம் உபயோகப்படும். பிறர்ஸொத்துக்களைத் தன்ஸொத்துப்போலப் பாவிக்கவேண்டும் என்பது நன்னடக்கைக் கோட்பாடு. இதன் கருத்து நமது ஸொத்தாக விருந்தால் நாம் எவ்வளவு கவலையுடன் அதைப் பாதுகாத்து அவசிய விஷயங்களில் செலவிட்டு அனாவசியமாக அதை இழக்காது, நாம் பிறரிடத்தில் நமது ஸொத்தைக் கொடுத்து வைத்திருந்தால் அவர்கள் அதை எவ்வாறு காக்கவேண்டும் என்று எதிர்ப்பார்ப்போமோ அதற்கேற்ப வெல்லாம் நாம் பிறர் ஸொத்தை வைத்திருக்குங்கால் அதன் விஷயத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதே. இந்தக் கருத்தை உணராது திருட்டு எண்ணமுடையவன் ஒருவன் பிறர் கொடுத்து வைத்த ஸொத்தைக் கண்டபடி செலவிட்டு ந்யாய ஸ்தலத்திற்கு இழுத்து வந்த காலத்தில் 'பிறன் ஸொத்தைத் தன் ஸொத்தைப்போலப் பார்க்கவேண்டுமென்பது நன்னடக்கைக் கோட்பாடு. அதன்படி என் ஸொத்தை அச்சமின்றி எவ்வாறு நான் செலவிடுவேனோ அவ்வாறு நான் பரஸொத்தையும் செலவிட்டேன். என்மேல் என்ன குற்றம்?" என்று மன்றாடினால் வீண் பரிஹாஸத்திற்கு இடனாவதன்றிப் பக்காத் திருடன், நல்ல வாக்யங்களைத் தன் கொடுந்தொழிலுக்கு ஆதாரமாகப் பொருத்தும் குதர்க்கச்சூதன் வீணன் என்று மதிக்கப்பட்டு அதிக தண்டனைக்கே உள்ளாவானல்லது, புகழ்பெறமாட்டான். இம்மாதிரியேதான்

பகவத்கீதையில் பகவான் கூறும் ஞானோபதேசமாகிய 'ஆத்மா என்றும் அழியாத வஸ்து, அது அழியும் என்று வருந்தவோ இடமில்லை. தேஹாதிப்ரபஞ்சங்கள் எப்பொழுதும் அழிபவைகளே, அவைகள் அழிந்து விடுகின்றன என்று வருந்திப் பயனில்லை. ஆதலால் ஒரு வித வருத்தமும் கொள்ளாது உன் ஜாதிதர்மமாகிய யுத்தத்தைச் செய். பண்டிதர்கள் இவைகளைப்பற்றி துக்கியார்கள்' என்ற பரமவேதாந்த ரஹஸ்யத்தை, குற்றங் கூற வேண்டும் என்ற துர்எண்ணம் படைத்த வெளிமதஸ்தர்கள் 'இந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு எந்த அநியாய காரியத்தை தயங்காது செய்துவிடலாம். கொலையாளிகள் முதலியவர்கள்கூட இந்தப் பரம உபதேசத்தால் மஹான்களாக ஏற்படுவார்கள்' என்று குதர்க்கம் செய்கிறார்கள். இவர்கள் ந்யாயத்திற்குத் தகுந்த உதாரணங்களே. இவர்கள் 'நமது சாஸ்திரங்களில் பரமரஹஸ்யமான விஷயங்களாகிய ஜடபாதர் கதை முதலியவைகளை இவ்வாறு மேலெழுந்தவாரியாக உதறி எறிந்து விடுவதால் இவர்களைவிட ந்யாயத்திற்கு மிகப் பொருத்தமான உதாரணம் அகப்படுவது மிக அரிது! அரிது!!

இதுவரையிலும் கூறிவந்த உதாரணங்களில் சூதும் கெட்ட எண்ணமும் கலந்திருந்தன. இனி வருபவைகளில் முதலில் அறியாமையும், 'முதலையும் மூர்க்கரும் கொண்டது விடா' என்ற பிடிவாதமும் நன்கு விளங்கும். வேதாந்த விஷயங்களை எல்லாம் புத்தகங்களிலிருந்து நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு அதில் 'விசாரத்தால் ஞானம் ஞானத்தாலேயே மோக்ஷம் கர்மங்களால் மோக்ஷம் வருமா? அமாவாஸை இருட்டைக் கார் மேகங்கள்போக்குமா, ஸூர்யன் ஒளி போக்குமா?' என்று அமைந்துகிடக்கும் மேலான பரமரஹஸ்யத்தை நன்றாக வைத்துக்கொண்டு 'ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை. ஞானம் வந்துவிட்டது, விஷயத்தை உணர்ந்தாய்விட்டது, போதும்' என்று இறுமாப்புடன் இருந்து விடுவர் சிலர். இவர்களிடமிருந்துதான் வாசாவேதாந்தங்களாகிய அஸுர வேதாந்தம் (கடவுளில்லை எல்லாம் நானே என்பது) விதவை வேதாந்தம் (வார்த்தைகளை ஒடித்துப் பொருள்படுத்தி ப்ரஹ்மம் ஒன்றே எங்கும் உள்ளது என்று பிதற்றுவது) கலுவாய் வேதாந்தம் (செய்வதும் ஏற்பதும் ப்ரஹ்மமே ஒரு ஸத்காரியமும் வேண்டியதில்லை என்று தானம் முதலியவைகளை நிறுத்திவிடுவது) ஸுக வேதாந்தம் (இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் உழலுகின்றன. நான் ஸாக்ஷி அஸங்கன் சின்மாத்திரன் என்று மார்க்க அமார்க்கங்களில் விஷய ஸுகங்களைவிடாது பற்றுதல்) வயிறுநிறைந்த வேதாந்தம் (நல்ல சுகத்திலிருக்கையில் கஷ்டப் படுபவர்களைக் காணுங்கால் கடவுள் நம்மைஸுகப்படவே ஸ்ருஷ்டித்திருக்கிறார். கஷ்டப்படுவது நமது குற்றம் என்று ஒழுங்காகப் பேசுவது) ஆகியஇவை போன்ற வேதாந்த ஆபாஸங்கள் புற்றிலிருந்து ஈசல்போல வெளிப்படும். எந்த நிலையில் எந்த அனுபவ விஷயத்தைப்பற்றி இந்தவாக்யம் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பிறந்தது என்று ஆய்ந்தோய்ந்து பாராது வாக்கியமாத்திரத்தில் தங்கள் ஸுகாதிகளுக்கு ஏற்ப அவற்றைப் பொருள்படுத்தி வேதாந்த வழியில் உள்ளபடி முயலும் நிஷ்டாபரர்களைத் தூஷிப்பதுமே காரியமாகிய இத்தகைய ஆபாஸ வேதாந்திகள் நிலையை நன்கு விளக்கவே இந்யாயம் ஏற்பட்டது என்று கூறுவதில் தடை என்ன? வேத விஷயங்களை உள்ளபடி கண்டு தெளியவேண்டும்: இம்மாதிரி ந்யாயத்திற்கு இலக்காகவே கூடாது என்று சிதம்பரஸ்வாமிகள் வேதாந்தம் பயிலுவோர்களை நோக்கி.—

சுருதிக்கு அருத்தம் பொருளென்னும்
  அவையும் சொல்லாய் முடிந்திடுமோல்
சுருதிக் கருத்தம் பொருளாகில்
  தூய குருவும் வேண்டுவதில்
சுருதிக் கருத்தம் பொருளல்ல
  என்று துணிந்து மாணுநீ
சுருதி சொல்லும் பொருளதனைச்
  சுட்டிக் காட்ட அறிவாயே!

என்று எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்.

60 शालनीय न्यायः

శాలనీయన్యాయం

சாலநீய ந்யாயம்

61. चोरापराधेन माण्डव्यदण्ड न्यायः

చోరాపరాధేన మాండవ్యదండన్యాయః

சோரபராதேன மாண்டவ்யதண்ட ந்யாயம்

திருடர் குற்றத்திற்கு மாண்டவ்யர் தண்டனை பெற்ற ந்யாயம் என்பது இதன்பொருள். இந்த ந்யாயத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்ட கதை மஹாபாரதம், ஆதி பர்வத்தில் காணப்படுகின்றது. ஒரு ஊர் அருகாமையில் ஒதுப்புறமாக ஒரு பர்ணசாலையில் மாண்டவ்யர் என்ற மஹரிஷி தவம்பண்ணிக்கொண்டு ஸமாதியிலிருந்தார். ஒருநாள் அவ்வூர் அரசன் அரண்மனையில் கொள்ளை போக திருடர்களைத் துரத்திக்கொண்டு ஸேவகர்கள் புறப்பட்டனர். வழியே கொஞ்சதூரம் ஓடிப்போய் திருடர்கள் குருக்குவழியில் விழுந்து ஓடத் தலைப்பட்டனர். அவர்கள் போனவழியில் மாண்டவ்ய ரிஷி ஆச்ரமம் இருக்கக்கண்டு அங்கு ஒளித்துக்கொண்டால் தம்மை ஒருவரும் பிடிக்கமாட்டார்கள் என்று எண்ணி அதனுள் புகுந்து மறைவான இடத்தில் சென்று ஒளித்துக்கொண்டார்கள். போகும் அவஸரத்தில் தாம் எடுத்துப்போன நகைகளில் சில மாண்டவ்ய ரிஷி முன்னிலையில் விழுந்து விட்டதை இவர்கள் கவனிக்க

வில்லை. தூரத்திவந்த ஸேவகர்களும், திருடர்கள் போன வழி வந்து தாமும் அவர்கள் போலவே திரும்ப எதிரே இவர்களும் ஆச்ரமத்தைக் கண்டு அதனுள் புகுந்து பார்த்தனர். விழித்தகண் நிலைத்தபடி அசைவற்று ஒரு ரிஷி ஸமாதியிலிருப்பதையும்; அவர்முன் அரசன் வீட்டு நகைகள் சிதறிக்கிடப்பதையும் கண்டார்கள். ரிஷி விழித்திருக்கிறார் என்று எண்ணி 'இவ்வழியில் திருடர்கள் வந்தார்களா' என்று மஹா விநயத்துடன் எவ்வளவோ கேட்டுப்பார்த்தனர். மறுமொழி வரவில்லை. உடனே ஒருவேளை இவரும் திருடர்களுடன் கூட்டாகவிருக்கலாம் என்று இவர் மௌனத்தால் மதித்து, ஆச்ரமத்தை சோதனை போட்டனர். திருடர்கள் அகப்பட்டுவிட ரிஷிமுன் நகைகள் கிடந்ததை இதனோடு சேர்த்து நோக்கையில் ரிஷியும் திருடர் கூட்டாளி என்று மௌட்டியமான ஸேவகர்களுக்குப்பட அவரையும் சேர்த்துப்பிடித்து அரசன் முன்பு கொண்டுவிட்டனர். என்னகேட்டும் மஹாரிஷியிடமிருந்து மறுமொழி வாராமையால் அவரும் திருடர்களில் ஒருவரென்று அவஸரமாக அரசன் தீர்மானம்செய்து எல்லோரையும் கழுவேற்றும்படி உத்தரவுசெய்தான். கழுவேறினதும் எல்லோரும் உடனே இறக்க ரிஷிமாத்திரம் உயிர்போகாது முன்போல மாறுபாட்டமின்றி சாந்தமாகவிருந்தார். இதை அரசனுக்குத் தெரிவிக்க, அரசன் பயந்து ஓடோடியும் வந்து ரிஷியைக் கழுவிலிருந்து எடுத்துவிடும்படி உத்தரவுசெய்தான். இழுத்துப்பார்த்தால் ரிஷி மேலும் கீழும் அசையவில்லை உடனே அரசன் உத்தரவின்பேரில் கழுமரத்தை மேலும் கீழும் தரித்து ரிஷியைக் கீழே இறக்கினர், அவர்தேகத்துள் கழுவாணி தங்கிவிட்டபடியால் அவருக்கு அன்று முதல் **ஆணிமாண்டவ்யர்** என்ற பெயர்வந்தது. வேறு ஒருவர் செய்த குற்றத்திற்காக ஒரு அபராதமுமறியாத தனக்கு இக்கொடுந்தண்டனை வருவானேன், என்று இவர் யமதர்மனைக்கேட்டதில் 'நீர் இளவயதில் தட்டாரப் பூச்சிகளின் தேஹத்தில் முள்ளேற்றி அவைகள் துடிப்பதைக்கண்டு ஸந்தோஷித்துவந்தீர். அந்தப் பாபத்திற்காக நீர் தவம் செய்துகொண்டிருக்கையில் இந்தத் தண்டனை உமக்குவந்தது' என்று சொன்னான். இந்தக் கதையிலிருந்து ஏற்பட்டது இந்நியாயம்.

இந்த ந்யாய ரஹஸ்யத்தை உணர காகதாளீயம் கோமயக்ஷீர ந்யாயம் முதலியவைகளை ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும். உலகில் நமக்கு வரும் ஸுக துக்க ரூபமான பலன்கள் எல்லாம் நாம் அவைகளுக்கு முன்னர் செய்துகொண்டிருந்த ஸத்கர்ம துஷ்கர்ம பலன்களல்ல. அந்த ஸமயங்களில் பலிக்க வேண்டிய நமது பிராரப்த கர்மபலன்கள்: ஆகவே முன்செய்த கர்ம மூட்டையில் இந்த ஜன்மத்தில் ஒழுங்காகப் பலன் தந்து தீரவேண்டிய கர்மத்தின் பலன்கள். ஆதலால் ராஜாங்கத்தார் ஏற்படுத்தியிருக்கும் காருண்யமான ந்யாயஸ்தலங்களில் ந்யாயாதிபதிகள் மிகுந்த ஜாக்ரதையுடன் ந்யாயம் விசாரித்து வரலாம். எல்லாவிஷயங்களிலும் உண்மையைக் கண்டுபிடித்து ந்யாயத்தை நிலைநிறுத்தி அநியாயத்தை தண்டனை முதலியவை மூலமாகத் தலை எடுக்கவொட்டாது செய்யவேண்டும் என்பதே அவர்கள் நோக்கம். அவர்கள் மனிதர்களாதலால் கூடிய வரையில் நடந்ததை விசாரித்துத்தான் அதன்மேல் தமது தீர்ப்புக்களை வெளியிடவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதில் ஒருபாபமும் அறியாத ஒருவன்மேல் பொய்க் குற்றம் ஸாக்ஷிமூலமாகச் சுமந்திவிடலாம். அந்த ஸமயத்தில் நல்லவன் சில கொடியவர்கள் குற்றத்திற்காக அவர்கள் சூதால் தண்டனைக்கு ஆளாகவேண்டி வரும். அவன் அப்பொழுதும் நல்லவனாகவே இருக்கவேண்டுமாயின், ராஜாங்கத்தார்மேல் குற்றம் சுமத்தாமல் தன்னை தண்டனைக்குள்ளாக்கியவர்களையும் வெறுத்துக் கொள்ளாமல் தன் கர்மத்தையே நொந்துகொண்டு அந்தத் தண்டனையை கடவுள்மேல் பாரத்தைப்போட்டு அனுபவித்தே தீரவேண்டும். இந்த மாண்டவ்யதண்ட ந்யாயம் அந்தப்பொறுக்கமுடியாத ஸமயங்களில் நமக்கு சித்த ஸமாதானத்தைக்கொடுத்து நமது மனோநிலை மாறாமலிருப்பதற்கு வேண்டிய ஸஹாயம்செய்யும். தற்கால நாகரீக கதியை உற்றுநோக்கில் ஸாதுக்களுக்குக் காலமில்லை என்றும், அஸாதுக்கள் ஓங்கித்தழைக்கும் தன்மையுடையதென்றும் வெளிவரும். இத்தக்காலத்தில் அநேக முகாந்திரங்களால் குற்றவாளியில்லாதவன் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு தண்டனைக்கு உள்ளாகும்படி நேரிடும். இந்த ஸந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் இந்ந்யாய பலம் உபயோகப்படும்.

II. மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம்

TRANSLATION MODELS

The Secret in Conversation.

When two persons, say Rama and Krishna are talking there are at least six persons taking part in that dialogue. If these are not distinctly recognized, it is natural that among these there should be more or less confusion and misunderstanding. The six persons are the following. Three Ramas are:—the real Rama known only to his Maker, Rama's ideal Rama never the real

one and often very unlike him, Krishna's ideal Rama never the real Rama nor Rama's Rama but often very unlike either. So also there are three Krishnas namely: The Real Krishna, Krishna's ideal Krishna, Rama's ideal Krishna. Let us suppose the real Rama to be old, dull and ill looking, Rama very possibly thinks himself to be youthful witty and fascinating : and talks from this point of view. Krishna again believes him to be an artful rogue and so far as his connection with conversation is concerned Rama is an artful rogue though he is simple and stupid. The same conditions apply to the Krishnas. It follows that until a man can be found who knows himself as his maker knows him, or who sees himself as others see him, the two disputants would often get angry not knowing that there are six of them talking and listening at the same time.

ஸம்பாஷண ரஹஸ்யம்

ராமன் கிருஷ்ணன் என்ற இருவர் பேசுவதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். அந்த ஸம்பாஷணையில் குறைந்தது ஆறுபேர்கள் கலந்திருக்கிறார்கள். இவ்வறுவரையும் நன்றாகப் பகுத்தறியாவிடில் சற்றேறக் குறைய குழப்பம் மனஸ்தாபம் முதலியன ஏற்படுவது இயற்கையே. அறுவர் பின் வருபவர்களே. படைத்த கடவுளுக்கே தெரிந்திருப்பவனான உண்மையான ராமன் ஒருவன் : ராமன் பாவனையிலுள்ள ராமன், உண்மை ராமனைப் போன்றிராது ஸாதாரணமாக அதை விட்டு மாறுபட்டே இருப்பவனாகிய இவன் இரண்டாமவன் : கிருஷ்ணன் பாவனையிலுள்ள ராமன், இவன் முன்னவர்கள் போலில்லாது மூன்றாவது விதமாக இருப்பவனாகி மூன்றாமவன். இம்மாதிரியே கடவுளுக்கே தெரிந்த உண்மை கிருஷ்ணன் !, கிருஷ்ணன் பாவனையிலிருக்கும் கிருஷ்ணன் ! ராமன் பாவனையிலுள்ள கிருஷ்ணன் !!! என மூன்று கிருஷ்ணர்களும் உண்டு. உண்மையில் ராமன் கிழவன், மந்தன், அழகில்லாதவன் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். வெகுவாக ராமன்தான் யௌவன புருஷன் சாதுர்யமாகப் பேசுபவன், மன்மதன் என்று மதித்துத்தான் பேசுவான். கிருஷ்ணன் ஒருவேளை இவனைக்கபடி என்ற எண்ணத்தின்பேரில் ஸம்பாஷணையில் ஸம்பந்தப்பட்ட வரையில் ராமன் ஒரு சூதுமறியாது அசடாகிலும் திருடன் என்றே மதித்திருப்பான். இம்மாதிரியேதான் கிருஷ்ணனைப்பற்றிய விஷயமும். ஒருமனிதன் கடவுள் தன்னை மதிப்பதுபோலவாவது அல்லது பிறர் தன்னை மதிப்பதுபோலவாவது தன்னை உணரும் திறனுடனிருந்தால் அல்லது வாதம் செய்யும் இருவர், ஆறு பெயர்கள் பேசியும் கேட்டும் கொண்டிருக்கின்றனர், ஒரு ஸம்ஷணையில் ஒரே காலத்தில் என்று உணராது கோபங்கொண்டு தத்தளிப்பர்.

புதிய தமிழ் அகராதியின் விவரம்.

THE PROPOSED TAMIL DICTIONARY

சென்னை யூனிவர்ஸிடியார் லக்ஷரூபாய் சிலவழித்து, ஒரு புதிய தமிழ் அகராதி ப்ரசுரம் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்களென்பதும், அதைச் செய்துமுடிக்க கவர்மெண்டாரால் கமிட்டி ஒன்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதும், நமது நேயர்கள் அறிவார்கள். அந்த கமிட்டியின் சேர்மனான ரெவரண்ட் ஜே. எஸ். சாண்ட்லர் எமக்கு அனுப்பியிருக்கும் விளம்பரம் பின் வருமாறு:—

இந்த அகராதியில், தமிழ்ப்பாஷையில் வழங்கும் எல்லாச் சொற்களும், அவற்றின் எழுத்துச் சேர்க்கை, உற்பத்தி, வெவ்வேறான பொருள்களுடனும், பிரயோகங்களுடனும், ஆராய்ச்சி செய்யப்படும்.

விஷயங்களுக்கு விரிந்த விவரங்கள் காட்டிச் சொல்வது, "என்ஸைக்லோபீடியா" போன்ற நூல்முறைக்கே உரியதாம். ஆதலால், பதப்பொருள்களையே பெரும்பான்மை விளக்குதற்குரிய, அகராதி முறைக்கு அவ்விவரங்கள் ஏற்றன ஆகா.

இவ்வகராதி சித்தப்படுத்துவதில் எங்கள் நோக்கங்கள் அடியில் வருமாறு:—

(a) தற்காலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய நூல்கள் முதலிய சாதனங்களை நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து அவற்றை உபயோகித்தல்.

(b) இதுவரை கிடைக்கப்பெறாத கையெழுத்துப் பிரதிகளிற்கண்ட அருஞ் சொற்களைச் சேர்த்தல்.

(c) இதுகாறும் கவனிக்கப்படாதிருந்த பழைய உயர்தரக் காவியங்களினின்றும் பொருள்களை விளக்கிக் காட்டுதல்.

(d) தவறாகக்கண்ட பொருளமைதிகளைத் திருத்தஞ் செய்தல்.

(e) தமிழ் நாட்டாரது தற்காலப் பேச்சு வழக்கில் உள்ள புதிய பதங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுதல்—என்பவைகளாம்.

மேற்கூறியவற்றைச் செய்து முடிப்பதில் தமிழ்ப் பண்டிதர் அனைவரும், தமிழ்ப்பாஷையின் அபிவிர்த்தி கருதி ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள சங்கங்களும் ஒத்துழைத்து, இவ்வரிய பெரிய காரியத்தை நிறைவேற்றிவைக்க விரும்புகிறோம்.

இவ்வாறு உதவி வேண்டி, மதுரை, தஞ்சை, சிதம்பரம், சென்னை, யாழ்ப்பாணம்,—இந்நகரங்களிலுள்ள

தமிழ்ச் சங்கங்களையும், பாளையங்கோட்டைச் சைவ சபையையும்,—தத்தம் பக்கங்களில் வழங்கும் கீழ்க் குறித்த விஷயங்கள் பற்றிய பதங்களை, அவற்றின் சரியான பொருள் விவரங்களுடன், சேகரித்து எங்கட்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். அவ் விஷயங்களாவன :—

(1) ஜாதிகளும் அவற்றின் வெவ்வேறு உட்பிரிவுகளும், வழங்கும் விசேட பதங்கள்.

(2) குலாசாரங்கள், அவ்வவ் இடங்கட்குச் சிறப்பாக வுள்ள வழக்கங்கள்.

(3) தொழில்கள், ஆயுதவகைகள், பாத்திரங்கள் முதலியன.

(4) மருத்துவ முறைகள், மூலிகைகள் முதலியன.

(5) சங்கீத சம்பந்தமாகவும், ஏனைய சாஸ்திர சம்பந்தமாகவும் உள்ள விசேஷ பதங்கள்.

(6) மதங்களின் பல்வகை விரதாநுஷ்டானங்கள், மதக்கொள்கைகள்.

(7) கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் மற்ற வகைகளிலும் கண்ட அகராதி யமைப்பிற்கு வேண்டிய ஏனைய சாதனங்கள்—என்பவைகளாம்.

இவற்றோடு, தமிழ்ப் பாண்டித்தியத்திற் சிறந்த வித்வான்கள் சிலரை, இக்கமிட்டியின் "கௌரவ—வித்வத் அங்கத்தவர்" ஆகத்தேர்ந்தெடுத்து, உரிய காலங்களில் அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டுக்கொள்ளவும் தீர்மானமாயிருக்கிறது.

இவ்வண்ணமாக, வின்ஸ்லோ, ராட்லர், போப், கதிரைவேற்பிள்ளை முதலிய பண்டிதர்களால் முன்னமே செய்யப்பட்டுள்ள பெரிய காரியங்களை மேலுந் தொடர்ந்து நடத்திச் சிறப்பிப்பதில், தமிழ் நாட்டார் எல்லாரும் தங்கட்குப் பாத்திய முள்ளதாகவே எண்ணி வேண்டிய உதவி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

J. S. CHANDLER.

திவ்யஜ்ஞானத்தின் ரக்ஷக்சக்தி.—பாதரக்ஷை யில்லாமல் வெறுங்காலுளன் முள்ளிலும் கூரிய சல்லின் மேலும் நடக்க எவன் துணிவான்? திவ்யஜ்ஞானமென்னும் பாதரக்ஷையை யணிந்துகொண்டால் எந்த முள்ளேனும் கூரிய கல்லேனும் உனக்கு என்ன கெடுதி செய்யமுடியும்?

—உப்பதேசரத்நமாலை.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

நந்தன் சரித்திரம்

2. திருப்புன்கூர்ச் சருக்கம்

அல்லது

நந்தன் பக்தி ஒன்றுபட்டது

நந்தன் பக்தியில் ஈடுபட்டுக் கலந்து அவன் படும் பாடுகளைக் கண்டு உருகி ஒற்றுமைப்பட்டிருந்த தோழர் ஸுமார் பதினொரு பெயர்கள் இருந்தனராம். அவர்கள் பெயர் இன்னதென்று தெரியவரவில்லையாயினும் கோபாலகிருஷ்ண பாரதிகள் அவர்களுக்கு அறவன், தொந்தி, ஆனையேறி, முத்துமாறி, கழனிகாத்தான், பாச்சலூரான், ஆண்டிசேவகன், சொறியன், வெறியன், காணியான், எல்லைச்சுற்றி என்ற பெயர்களை அமைத்திருக்கின்றனர். அடிக்கடி இவர்களிடம் கடவுள் சிறப்பு அருள் இவைகளைப்பற்றி நந்தன் இடைவிடாது பேசுவான். நந்தன், தன்மேலும் அவர்கள்மேலும் விபூதிபூசுவான் அடிக்கடி. இப்படி இருக்கையில் ஒருநாள் வயலில் அதிக வேலையில்லாமல் போக ஒழிவு ஏற்பட்டது. இவர்கள் ஒரு யஜமானர் கீழ் அடிமைகளாதலால் அவருக்குத் தமது காரியங்கள் தெரிந்தால் என்ன செய்வாரோ என்று பயந்து ஒருவருக்கும் தெரியாமல் நந்தனும் அவன் தோழர்களும் அருகாமையிலிருந்த பழய வைத்தீச்வரன் கோயில் என்று வழங்கி வரும் திருப்புன்கூர் கோயிலுக்கு ஸ்வாமி தர்சனம் செய்யப்போயினர்.

திருப்புன்கூர் சிவலோகன்
    சேவடிகள் மிகநினைந்து
விருப்பினொடும் தம்பணிகள்
    வேண்டுவன செய்வதற்கே
அருத்தியினால் ஒருப்பட்டங்
    காதனூர் தனினின்றும்
வருத்தமுறு காதலினால்
    வந்தவ்வூர் மருங்கணைந்தார்.

என்றார் சேக்கிழார் ஸ்வாமிகளும்.

முதலில் அவ்வூர் வீதியை அன்பு மிகுதியால் மூன்று தரம் வலம் வந்தனர் அவர்கள். அடிக்கடி விபூதி பூசிக்கொண்டு சிவநாமங்களை வாயார கூவி வந்தனர். நந்தன் பக்திபரவசமாகி கண்ணீர் ததும்ப ஆடிப் பாடத் தொடங்கிவிட்டான். ஸூர்யாஸ்தமன காலத்தில் கோயில் கதவு திறக்க அர்ச்சகரிடம் தான் கொண்டுவந்திருந்த தேங்காய் பழம் தோல்மூட்டை முதலிய பகவத் அர்ப்பண பதார்த்தங்களை அனுப்புவித்தான். அவனும் அவன் தோழர்களும் கோயிலுக்கு வெளியி லிருந்துகொண்டு உள்ளிருந்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை ஒருவாறு தரிசித்தனர். அப்

பெருங் கோயிலில் உள்ள ரஹஸ்யம் நிறைந்த தேஜோமயமாக விளங்கிய மூலஸ்தான லிங்கத்தை தூரத்திலிருந்து தர்சித்தபோதிலும் முதல்தரம் கண்டஉடன் தோழர்களுக்கும், முக்யமாக நந்தனுக்கும், ஏற்பட்ட ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. கண்டாமணியோசை, பரிசுத்தமான பக்தர் திருக்கூட்டம், வேதம், தேவாரம் முதலியவைகள் கோஷம், பூஜை, கற்பூரஹாரத்தி, தீபாராதனைகள், இவைபோன்ற கோயில் நித்யவிதிகள், இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு முடிவாக நிற்பதும் தன் ஸந்நிதான விசேஷத்தால் அவ்விடமெல்லாம் ஒருவித பரிசுத்தம் பயபக்தி முதலியவைகளைக் கிளப்பிக்கொண்டிருப்பதுமான சிவலிங்கம் ஆகிய இவைகள் எல்லாம் அவன் எதிர்பார்த்த சிறப்புக்களைவிட அதிகமாகிவிட அவன் மனோபாவம் இந்த தர்சன விசேஷத்தில் ஈடுபட்டுப் பதிந்துவிட்டது. இங்குதான் நந்தனது பழைய ஜன்மம் உதவியாக விருந்தது; அடிக்கடி இம்மாதிரியான தர்சனங்களை உள்ளே சென்று செய்து பழகியிருந்த ப்ராஹ்மணர்கள் மனதைவிட நந்தன் மனம் நன்றாகக் கனிந்துவிட்டது.

இந்தக் கோயிலுள் முற்றிலும் விளங்காத ஒரு பெரு விஷயம் அடங்கியுள்ளது என்றும், இதுவரையில் அனுபவித்தறியாத பயபக்தி ஒன்று தனக்குள் கதித்தெழுகிறதென்றும் உணர்ந்தான் நந்தன். தனக்குப் புதிதாயும் தன் உள்ளம் கவர்வதாயுமிருந்த அந்தத் தர்சன விசேஷத்தை மிகுந்த ஆவலுடன் மனதாரப் பருகினன். ஆனந்தக்கண்ணீர் ஆறாக ஓடியது. பக்தி பரவசத்தால் கடவுளிடம் அவனுக்கு ஏற்பட்ட ஸம்பந்தம் வரவர நெருங்கிக்கொண்டே வந்தது. முடிவில் அவன் த்யானத்தில் முற்றிலும் முழுகிவிட எண்ணம் எல்லாம் அங்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தில் மறைந்துவிட்டன. அப்பொழுது அவனைக் கண்டவர்கள் எல்லாம் அவன் பக்தியின் திடம், த்யான அழுத்தம், பறையனுகப்பிறந்தும் அவன் முகத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருந்த தேஜஸ் எல்லாவற்றையும் கண்டு ஆச்சர்யபரவசர்களாகிவிட, அவன் பக்தி பரவசநிலையிலிருந்து விழிக்கும் முன் அவனைச்சுற்றி அவன் சிறப்பில் ஈடுபட்ட அநேகர் கூட்டங்கூடியிருப்பதைக் கண்டான். இந்த உண்மை ஆராதனத்தின் சிறப்பு அப்பொழுது அதிகமாக விருக்க திருப்புங்கூர் ஸ்தலபுராணத்திலேயே இந்த நந்தன் ஸேவை ஒரு முக்யமான விஷயமாகி அந்தக்கோயில் சிறப்பை அதிகப்படுத்திவிட்டது. இவ்விஷயத்தை

சீரேறு மிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயில்
நேரேகும் பிடவேண்டும் எனநினைந்தார்க் கதுநேர்வார்
காரேனும் எயில்புன்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
பேரேற்றை விலங்கவருள் புரிந்தருளிப்புலப்படுத்தார்.

என்று வர்ணித்தார் சேக்கிழார் ஸ்வாமிகள். இதற்கேற்ப இன்றைக்கும் இந்தத் திருப்புன்கூர் க்ஷேத்திரத்தில், எல்லாக் கோயிலிலுமிருப்பதுபோல நந்தி லிங்கத்தின் முன்னர் இல்லாது ஒருபுறம் விலகியே இருக்கின்றது

நந்தி விலக நந்தனுக்குத் தர்சனம் கிடைத்த விஷயத்தைக் கோபாலகிருஷ்ண பாரதிகள் பின்வருமாறு எடுத்து வெளிப்படுத்துகின்றனர். 'சிவலோகநாதனைக் கண்டு ஸேவித்திடுவோம் வாரீர்' என்ற கீர்த்தனையால் நந்தன் சேரியிலுள்ளோரைக் கூப்பிடுவதையும், திருப்புங்கூர் சென்று தரிசனங் கிடைக்கவொட்டாமல் நந்தி படுத்திருப்பதைக் கண்டு ஏங்கியதை :—

சிவலோக நாதன் திருச் சன்னிதானம்
மலையாகிய நந்தி மறைத் திடுதிங்கே
பலகாலஞ் செய்தபாழ் வினைகுவிந்து
மலையாகி யிப்படி மறைத்ததோ வென்றார்.

என்ற சவாயியாலும்

வழி மறைத் திருக்குதே மலைபோல—ஒரு
மாடு படுத்திருக்குதே

என்ற கீர்த்தனையாலும், விளக்கி, 'சற்றே விலகியிரும் பிள்ளாய் சந்நிதானம் மறைக்குதாம்' என்ற கீர்த்தனையால் சிவன் நந்தியை விலக உத்திரவு செய்து, 'மற்றதெல்லாம் பொறுப்பேன்' என்ற கீர்த்தனையால் பரமசிவன் நந்தியை அவஸரப்படுத்தி விலகச் செய்ததையும்,

துதித்தார் எக்களித்தார்—உள்ளங்களித்தார்
பள்ளுப்பாடினர்—கண்ணீர்வடித்தார்—பற்களைக்க
ஒருதரம் துடித்தார்—இருதரம் நடித்தார். [டித்தார்
இப்படி தெரிசனம் செய்தார்—நந்தனர்—தரிசனம்
செய்தாரே என்ற கடுக்காவால் நந்தன் தர்சனம் செய்த விதத்தையும்,

'சுட்டமாக சன்னிதானங் கண்டு, துடை தட்டினர்-
கை—கொட்டினர், 'தெரிசனம் செய்தாரே—
நந்தனர்—தரிசனம் செய்தாரே' என்ற இரண்டு கீர்த்தனைகளால் கடுக்காவின் கருத்தை விஸ்தாரமாக வெளிப்படுத்தியும் வெகு அழகாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

நந்தன் பக்திபாவச நிலையிலிருந்து வெளிப்பட்டதும் தன்னைச்சுற்றி கூடியிருந்து ப்ராஹ்மணர்களுக்கும் மற்றும் எல்லோருக்கும் தீர்க்கதண்டம் ஸமர்ப்பித்து தன் தோழர்களுடன் மறுபடியும் அவ்வூர் வீதியை வலம்வரத் தொடங்கினன். இவ்வாறு இவன் மன உருக்கத்துடன் வலம் வருகையில் ஒரு கோடி வீட்டுவாயில் திண்ணையில் ஒரு சாஸ்திரிகள் அநேக ச்ரோதாக்களுக்கு சிதம்பர புராணம் வாசித்துக்கொண்டிருந்தார். நந்தன் அந்த வீட்டருகில் வரும்பொழுது 'சிதம்பரம் மஹாபரிசுத்தமான விடம். திவ்ய க்ஷேத்ரம். அந்தூர்க் கோயிலில் சென்று ஒருதரம் தர்சித்துவிட்டால் போதும், அவ்வாறு செய்பவன் சண்டாளனயினும் ஜனனமரண ஸம்ஸார ஸாகரத்தை ஒரே அடியாகத் தாண்டிவிடுவன், மறுபடி இதனுள் அகப்படமாட்டான்' என்று ப்ராஹ்மணோத்தமர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். உடனே கோயில் வர்ணிப்பு, அங்குள்ள விஷய அமைப்புக்களின் உட்கருத்து எல்லாவற்றையும் வர்ணிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்.

ஸ்தல புராணங்கள் அமைந்த விடங்களில் மிகச் சிறந்தவையான ஸ்தலங்களுள் சிதம்பரம் ஒன்று. வைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்ரீரங்கம், காஞ்சீபுரம், திருப்பதி ஆகிய முப்பதியும் எவ்வளவு சிறந்தனவோ அதுபோலச் சைவர்களுக்குச் சிறந்தது இந்த ஒரு ஸ்தலம். பஞ்சபூதங்களை ப்ரதீகைகளாக அமைத்துக் கடவுளை ஆராதிக்கப்படும் திவ்ய ஸ்தலங்களுள் இது ஒன்று. இங்கு முதற்பூதமாகிய எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான ஆகாசம் ஸம்பந்தப்பட்டது. கடவுளைப் பஞ்சபூதங்களோடு பொருத்தி ஆராதிப்பது பூரணமான வைதிக ஆராதனம். ப்ரபஞ்சம் இந்தப் பஞ்சபூதக் கலப்பால் ஏற்பட்டு விசித்ரமாகப் பரவிக் கிடப்பதால் இதில் பரம்பொருளைக் கண்டு தெளிவதற்குப் பஞ்சலிங்காராதனம் மிகுந்த உதவியாக விருக்கும். ஸூக்ஷ்மமாக ஆராயுங்கால் சிதம்பரத்தில் ஆராதிக்கப்படும் ஆகாயம் ப்ரகிருதி சாஸ்திரிகள் ஊஹித்துணரும் பூதாகாயம் அன்று. தேசகாலாதீதமான அகண்ட ஆத்மாகாயமே.

சிதம்பரம் என்ற பதத்திற்குப் பொருளே ஞான ஆகாயம் என்பதுதான். அந்த ஊர்க்கோயிலுக்கும் வெறும் **கோயில்** என்றே பெயர்: ஒப்பற்ற கோயில் என்பது பாவம். வைஷ்ணவர்கள் கோயில் என்று ஸ்ரீரங்கத்தை அழைப்பதும் இதே அர்த்த பாவத்துடன்தான். இந்தக் கோயில் மத்தியில், தங்க ஓடு இட்ட சித்ஸபை என்ற மண்டபம் ஒன்று உண்டு. பதப்படி இதற்கு ஞானஸபை என்று பொருள். இதில் நடராஜர் தாண்டவம் காணப்படும்; பின்னர் ரஹஸ்யம் என்பது அமைந்துள்ளது. அது என்ன ரஹஸ்யம்? ராஜவித்ய ராஜ குஹ்யமாகவிருக்கும் ஆத்மாவின் நிர்குண நிர்வாண நிலையைத்தவிர வேறொன்றுமன்று.

மானிடர்க்குத் தெரிந்த மனிதரூபமான விக்ரஹங்களுள் நடராஜவிக்ரஹமே மிகச் சிறந்தவைகளுள் ஒன்று. இதையே தாயுமானவரும், 'ஸமயாதீதப் பழம்பொருளைக் கைவந்திடவே மன்றுள் வெளிக்காட்டும் இக் கருத்தை' உடையது இந்த நடராஜவிக்ரஹம் என்றும், 'கருதரிய சித்ஸபையில் ஆனந்தநிருத்தமிடும் கருணாகரக்கடவுளே' என்றும் கூறியிருக்கிறார். மற்ற ஊர்களில் இருக்கும் விக்ரஹங்கள்போலச் சிதம்பரம் நடராஜ பிம்பம் இருந்தபோதிலும், பார்த்ததும் எல்லாவற்றையும்விட மிக பக்தி உருக்கம் முதலியன உண்டாக்கத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது. வெறும் உருவமாகப் பார்த்தபோதிலும் இதைப்போலக் குற்றமற்றதாயும், உயிருடனிருப்பதுபோலவும், அழகாயும் அமைந்துள்ள விக்ரஹங்கள் அதிகமில்லை. தீக்ஷிதர் முடிச்சுப்போல முடிப்பு அமைந்த மிருதுவான சுருண்டமயிர், நீண்டு அழகிய மூக்கு, உயிரோடிருப்பதுபோன்ற தோற்றத்தை உண்டாக்கிக் கருணாரஸம் காட்டும் கண்கள்; கம்பீரம், ஆனந்தம், கருணை முதலிய வெளிப்படுத் தாண்டவமாடும் அந்த முகம், கைகள் வளைவு, அவைகள் ஆபரணங்கள், நடன உருவம், கடைசியாகப் பக்தி புகட்டும் குஞ்சிதபாதம் எல்லாம் நான் எழுதும்போது என்முன் தோற்றுகின்றன. இந்த விக்ரஹபரீக்ஷையுடன் அதன் அந்தர ரஹஸ்யமாகிய பின்வரும் கருத்தும் கலந்துவிட்டால் கேட்கவேண்டுமோ! ஒரு வலது கையிலுள்ள (உடுக்கி) லிருந்து எண்ணிறந்த உலகங்கள் நெருப்பிலிருந்து பொறிபோலவும், ஜலத்திலிருந்து குமிழிகள்போலவும், கத்தித்தெழுந்து வெளிப்படுகின்றன என்றும், ததாஸ்து என்னும் அபய ஹஸ்தமாகிய மற்றைய வலது கையிலிருந்து உலகம், ஒழுங்கு தவறாது, குற்றங் குறைவில்லாது ஒரு முறைப்படி நடத்தப்படுகின்றது என்றும், ஒரு இடது கையிலிருக்கும் அக்னியிலிருந்து சக்தி ரஹஸ்யம் முதலியவை வாய்ந்த நக்ஷத்திரம், மலை, ஸமுத்திரம் எல்லாவற்றையும் ஆடிக் காற்றிலகப்பட்ட இலவம்பஞ்சுபோலப் பறக்க ஆடிக்கும் திறனுடையது ஸம்ஹார சக்தி என்றும், ஊன்றிய வலது காலிலிருந்து உண்மையை கற்பகோடிகாலம் நம்மிடமிருந்து மறைக்கும் திறனுடையது விசித்ர மாயசக்தி என்றும், முடிவாகக் குஞ்சித பாதத்திலிருந்து நம்மை இவைகளிலிருந்து விடுவிப்பதும், தண்ணிழலால் தன்னை ஆவலுடன் தேடிவருபவரை ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரமாகிய மாயத்திலிருந்து விடுவித்து ஆனந்தப்படுத்துவதுமானது கடவுள் அருள் என்றும், குறிப்பாக உணர்ந்துவிட்டால் மனம் பரவசமாகாமலிருக்குமா? இக்கருத்தைக் குமரகுருபர ஸ்வாமிகளும்,

'பூமலிக் கற்பகம் புத்தேள் வைப்பும்
நாமநீர் வரைப்பின் நாநிலவளாகமும்

ஏனைய புவனமும் எண்ணீங் குயிரும்
தானே வகுத்தது உன் டமருக கரமே.

தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி
அனைத்தையும் காப்பது உன் அமைத்த கைத்தலமே.

தோற்றுப நின்ற அத்தொல்லுல கடங்கலும்
ஆற்றுவது ஆரழல் அமைத்ததோர் கரமே.

ஈட்டிய வினைபயன் எவற்றையும் மறைந்துநின்
றூட்டுவதாகும் நின்னூன்றிய பதமே.

அடுத்த இன்னுயிர்கட்கு அளவில் பேரின்பம்
கொடுப்பது முதல்வநின் குஞ்சித பதமே.

இத்தொழில் ஐந்தும் நின்மெய்த்தொழில்
என்று வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இம்மாதிரியாக ஈடுபட்டு அப்பர், மாணிக்கர், பட்டினத்தார் தாயுமானவர் முதலியோர் ஸாதாரணப் பழக்கமாகிய ஸாரமற்ற வசனநடையை மறந்து அற்புத கற்பனாரஸம் ஒழுகும்படியானதும் இதுவரையில் தமிழில் அமைந்திராததுமான இனிமையான தமிழ் பாமாரிகளை சொரிந்தது ஒரு ஆச்சர்யமா?

கபட்நாடக ஸூத்திரதாரியான நடராஜர் விக்ரஹத்துள் அமைந்திருக்கும் ஆனந்தநடனம் தென்னிந்தியாவில் வைஷ்ணவர்கள் அல்லாத கவிகள் தத்வஞானிகள் இவர்களால் மிகக் கொண்டாடப்படும் அற்புத விஷயம். அசைவால் நிறைந்துள்ள இவ்வுலகில் எங்கு

எது அசைந்து தொழிற்பட்டாலும் அங்கெல்லாம் நடராஜர் தாண்டவ மாடுகிறார் என்பதே அவர்கள் துணிபு. குழந்தைகள் விளையாட்டு, பெண்கள் ஆனந்தம், ஜாதியார்கள் சண்டைகள், அண்டகோடிகள் உருண்டோடுவது, பூகம்பம், பெருநெருப்புப் பரவுதல், ஜலப்ரளயம், நீர்த்துளி, மலைவீழ் அருவி ஆகிய இவைபோன்ற எல்லாவிடங்களிலும் நடராஜர் ஓயாத ஆனந்தத்தாண்டவ வைபவம்தான் வெளிப்படுவது. வேதாந்திக்கோ பரம நிலையேதான் ஸம்மதமாகும். அவன் பாவனையில் நடராஜர் பரிபூர்ண ஆத்மஸ்வரூபத்தைக் குறிக்கிறார். இந்த ஆத்மாவினிடமிருந்து உலகவாழ்க்கை, பரபரப்பு எல்லாம் கிளம்புவது. இந்த விக்ரஹத்தின் நடனம், மாயையாகிய வெளிப்ரபஞ்சம் காமக்ரோதாதி கொடுங்குணங்களாலாகிய உட்ப்ரபஞ்சம் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டிருக்கும் ஆத்மாவின் ஆனந்த நிலையை உணர்த்தும். இம்மாதிரி பரமரஹஸ்ய உட்பொருளைப் பின்பற்றியேதான் கருணாகரக் கடவுளே என்ற மகுடமுடையனவும், ஆகார புவனம் சிதம்பரம் ரஹஸ்யம் என்று தொடங்குவனவுமான உபநிஷத்துக்கள் போன்ற அருட்பாடல்களை மஹானாகிய தாயுமானவர் அமைத்திருக்கிறார்.

சிதம்பர புராணத்தில் ஒரு அத்புத விஷயம் மாத்திரம் உண்டு. அது பதஞ்சலி யோகத்தாலும், வ்யாக்ரபாதர் பக்தியாலும் நடராஜரை அடைந்தார் என்பதுதான். இதனால் யோகமும் பக்தியும், மோக்ஷம் சேர்க்கும் வழிகளே. இவைகள் கலப்புபேதங்களால் ஏற்பட்டிருக்கும் மதங்கள் எல்லாம் அவ்வவைகளுக்கு ஏற்றபடி பரமபதம் சேர்க்கும் வழிகளே என்ற கருத்தையே இன்னும் உறுதியாக வற்புறுத்த அதே கோயிலுள் நடராஜர் கோவிலுக்கு அருகாமையில் கோவிந்தராஜ பெருமாள் கோவில் ஒன்று அமைந்துள்ளது. இதனால் வைஷ்ணவர்களுக்குக்கூடச் சிதம்பரம் ஒரு திவ்யஸ்தலம்தான். (இதன் விஸ்தாரத்தை விக்ரஹ ரஹஸ்யம் ஆநந்த நடேசர் என்ற பெயருள்ள விவேக போதினி 4-ம் தொகுதி 426-ம் பக்கத்தைப் பார்க்க.)

இம்மாதிரியான விஷயங்களை சிதம்பர புராணம் வாசித்துக்கொண்டிருந்த ப்ராஹ்மணர் ரஸமாக வாரிச் சொரிந்துகொண்டிருக்க, எல்லாவற்றையும் அமைதியுடன் நின்று கேட்டான் நந்தன். மந்திரம் போட்டாற்போல நந்தன் மனம் ஈடுபட்டு விட்டது. சிதம்பரம் போகவேண்டுமென்ற ஆவல் வர, அன்றிரவே அருகாமையிலிருந்த சிதம்பரம் போய்வர வேண்டும் என்று தோன்றிவிட்டது. 'சிதம்பரம் கோயில் நீ போவதற்கு முன் சாத்தியாகி இருக்காதா? மேலும் நம் ப்ராஹ்மணருக்கு அடிமை யல்லவா. நீ உன் நிலையை நீ இப்படிமறந்துவிடுவது ந்யாயமா? நாம் இங்கேயே அதிக நாழி தங்கிவிட்டோம், இனிமேல் நிற்பது நமக்குக் கேடுதருமல்லவா?' என்று பலவிதமாக வாதம் செய்து மிகுந்த கஷ்டத்தின்பேரில் அவனைப் போகவொட்டாது தடுத்தார்கள் அவன் தோழர்கள். இதே நிலையில் ஸாதாரணப்பறையன் ஒருவனிருந்திருந்தால் 'அந்தப் பாப்பான் சாமிவிட மேலோடா? அவனைநான் கவனிக்கமாட்டேன்! என் வழியேதான் போவேன்' என்று எடுத்தெறிந்து கூறியிருப்பான். ஆனால் நந்தன் மிகுந்த வணக்கத்துடன் 'ஸரி! நீங்கள் சொல்வது உண்மையே! என்னை அடிமையாக வைக்க வேண்டும் என்று கடவுள் கருணைகூர்ந்திருக்கிறார். எனக்கு நன்மை இன்னது என்பது என்னைவிடக்கோடிமடங்கு நன்றாகத் தெரியும் அவருக்கு. அவர் கோயில் சென்று தர்சித்து ஆராதிப்பதை அவர் ஆஞ்ஞைக்கு உட்பட்டு நடப்பதே மேலானது. என் ப்ராஹ்மண யஜமானர் காலில் விழுந்து நல்ல வழிகளில் என்னால் கூடியமட்டும் திருப்திபடுத்துவேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் சிதம்பரம் போக அவர் அனுமதி கொடுப்பார்' என்று மறுமொழி கூறினான். பின்னர் தன் தோழர்களை அழைத்துக்கொண்டு வீடு வருமுன் திருப்பன்கூரில் ஒரு குளம் வெட்டி முடித்தான்.

நந்தன் செய்த வேலை மிக அற்புதமாக விருந்தது. இப்படிப் பறையர்கள் சேர்ந்து பரோபகாரமாகக் குளம் வெட்டி முடிப்பது புதுமையல்லவா? முடியாத காரியத்தை இவர்கள் செய்த விதத்தைத் திருப்புன்கூர் ஸ்தலபுராணம் பின்வருமாறு சிறப்பித்துக் கூறும். தன் தகப்பனான பரமசிவ பக்தனாகிய நந்தனாரைத் திருப்திப்படுத்த மஹாகணபதி வேலையாள் உருவமாக வந்து குளத்தை வெட்டி ஒரே ராத்திரியில் முடித்துவிட்டார் என்று கூறும்.

ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் பக்தி செய்யும் காரியம் மிக அத்புதமாகவே இருக்கும். நந்தன் பக்தி மிகச் சிறந்ததல்லவா? கோயிலுள் தேங்காய் பழம் முதலியவைகளை ஏராளமாக எடுத்துப்போகையில் வழியிலிருக்கும் பிச்சைக்காரருக்கு ஒரு காசுகூட கொடுக்க மனம் வாரா பக்தசிகாமணிகள் அன்பைப் போன்றதா நந்தன் மனோதர்மம்? எல்லோரும் கடவுள் குழந்தைகள் என்று நந்தன் மனதில் தோற்ற, கோயில் பேரிகைகளுக்குத் தோல், பூஜைக்குக் கோரோசனை முதலியவைகள் கொடுப்பதையும்விட எல்லோருக்கும் உபகாரமாக உழைத்துத் தொண்டு செய்வது மிகச் சிறந்தது என்று பட்டுவிட்டது. இந்த ஆவலுடன் பகவத் கைங்கரியமாக எண்ணி அக்குளத்தை வெட்டிவிட்டு ஆதனூருக்குத் திரும்பிவிட்டான் நந்தன் தன் தோழர்களோடு.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

சாந்தை அல்லது பொறுமையினிலை

2. ஒற்றியுரைத்த காதை

உத்துல்லன்.—வெகு ஆவலுடன் நான் சொல்வதைக் காதாரக் கேட்டு பேரானந்த மடைவாள். கடும் பசியுடன் வருந்துபவள்போல க்ஷணநேரத்திற்குள் அநேக கதைகளைக் கேட்க ஆசை கொள்வாள். இதை எல்லாம் கண்ட நான் ஓர் நல்ல ஸமயங் கண்டு, " உங்களிடம் அங்கு மிங்குமாகக் கேட்ட உங்களது சஞ்சாரக் கதையை முழுதும் கேட்க விரும்புகிறேன் " என்று மனமார வாயார அவளே கேட்கும்படிச் செய்து விட்டேன். நானுமவ்வாறே சொல்ல ஒப்பினேன். யான் சிறுநாளடைந்த இக்கட்டுகளைக் கூறிக்கூறி அவள் கண்ணீரைப் பலமுறை கொள்ளைக்கொண்டிருக்கிறேன். என்கதை முடிந்ததும், பெருந் துக்கசாகரத்தில் ஆழ்ந்து நான் பட்ட கஷ்டத்திற்கு மாறளித்தாள். பின் சபதமும் செய்தாள் ;— உண்மையில், அது ஆச்சரியம் தான் ; ஆச்சரியமாகத்தான் வளர்ந்து வந்தது. அது மாத்திரமன்று, அனுதாபமடையும்படியாகவு மிருந்தது; என்றுங்கண்டிராத அனுதாபமுமடைந்திருந்தது. தான் கேட்டிராதிருந்திருக்கக்கூடாதா என்று விரும்பினாள்; ஆனாலும் கடவுளே தன்னை அவ்வாண்மையிற் காளாக்கியதாகி விரும்பினாள். எனக்கு வந்தன மளித்தாள். தன்னிடம் காதல் கொண்ட ஓர் நேசனுக் கென்து கதையை வழியாகச் சொல்ல யான் கற்பித்தால் அக்கதையே அவளைக் காதலித்திடச்செய்யும் என்றவள் சொல்லினாள். அவள் கூறிய இங்கித குறிப்பைக் கொண்டுதான் யானும் பேசினேன். நானடைந்தனுபவித்த கோரகஷ்டங்களுக்காக அவள் என்னிடம் காதல் கொண்டாள்;எனக்கவள்காட்டிய அனுதாபத்திற்காக அவளிடம் காதல் கொண்டேன். இதுதான். இந்த மூலிகாமந்திர வச்யத்தால்தான் அவளை நான் மயக்கி வசியம் செய்துவிட்டேன். அவளும் இதோ வருகிறாள். இவர்களே சாட்சியம் சொல்லட்டும்.

இதற்குள் அயோக்ய புஞ்சன் பலபரிஜனங்கள் சூழ சாந்தையுடன் வந்தான். அரசனும் " என்ன பிரபுன்னத! இந்த கதை என் மகளையும் ஆசைகொள்ளச் செய்யும் என்பது என் திடநம்பிக்கை. ஏதோ நடந்ததைப்பற்றிக் கவலைபடாதியும். எல்லாம் நல்லதற்கே என்று எண்ணும். வெறுங்கையுடன் சண்டைசெய்வதைக்காட்டிலும் உடைந்ததானாலும் ஆயுதத்துடன் செய்வது மேல்தானே " என்றாள். மிகக் கோபத்துடன் பிரபுன்னதன் கதறுகிறார்.

பிரபுன்னதன்.—என்னையனே ! சற்று தயவுசெய்யுமே ! அவள் சொல்வதைத்தான் கேளுமே. இந்த பாழுஞ்சமாசாரத்தில் பாதி ஸம்பந்தப்பட்டவள் என்றவள் மாத்திரம் ஒப்புக்கொள்ளட்டும் ; நான் அப்பொழுது இம்மனிதன்மேல் வைத்த படுபழிக்கு ஆளாய் பாழாய்ப்போய்விடுவேன் ! இங்கு வாடியம்மா ! சாந்தை! இப்பெரும் பிரபுக்கள் சபையிடத்தில் இருக்கும் யாரிடம் நீ யடங்கியிருக்கவேண்டும் என்பது தெரிகிறதா ?

சாந்தை.–அப்பா ! கௌரவி மிகுந்த என் தந்தையே! நான் செய்யவேண்டியதர்மம் இரண்டுபட்டிருக்கிறதாக எனக்கு நன்றாய்த் தெரிகிறது. பிறப்புக்கும் கல்விக்கும் உமக்கு பாத்தியப்பட்டிருக்கிறேன். என்பிறவியும் படிப்பும் உம்மைக் கௌரவப்படுத்த எனக்கு கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது. தாங்களே என் தர்மத்திற்கு மூலாதாரம்.—ஆனால் இனி நான் உங்கள் மகள்தான் ; என் பிராண நாதன் இதோ நிற்கின்றார் ; தனது தகப்பனைக்காட்டிலும் உம்மையே விரும்பி என்தாயார் உம்மிடம் எவ்வாறு கடமை பாராட்டுகிறாளோ அவ்வாறே யானும் உயிர்த்தலைவனான எனது மௌர்யனுக்கு பந்தபட்டிருக்க கடமைபட்டிருக்கிறேன் என்பது ஒருவரும் ஆட்சேபிக்கமுடியாத விஷயம் என்பதை நான் உறுதியாய்ச் சொல்ல முடியும்.

பிரபுன்னதனது நிலைமை தவறிவிட்டது; தன் மகளை உத்துல்லன் கெடுத்ததாக சொல்லிய மொழியுந் தவறிவிட்டது. மகள்மேல் கொண்ட ஆசையும் தன் எண்ணங் குலைந்த ரோசமும் ஒன்றோடொன்று சசரவு செய்துக்கொண்டு இருந்தன. உத்துல்லனுக்கவ்வாறன்று. தன்னை நடுச்சபையில் சாந்தை வரித்தாள் என்று ஸந்தோஷமடைந்தான். அரசனுந் தன்னை கௌரவித்தான் என்று சந்தோஷமடைந்தான்.

மற்று சபைமுழுதும் உத்துல்லன்பாலிருந்த ஆசையுடன் அன்புமதிகரித்தது. உண்மையின் பிரகாசம் அந்த சபையில் எங்கும் வீசிக்கொண்டே இருந்தது.

விக்ரஹாராதனம்.—குழந்தைகள் விளையாடுவதன் பொருட்டு மரத்தாற் செய்யப்பட்ட பழமும் யானையும் உண்மையான பழத்தையும் உயிருள்ள யானையும் ஞாபகப்படுத்துவதுபோல், ஜனங்கள் ஆராதிக்கும் விக்ரஹங்களும் நிராகாரமாயும் நித்தியமாயுமுள்ள பிரஹ்மத்தை ஞாபகப்படுத்துகின்றன.

—உபதேசரத்நமாலை.

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

ஜாவா தீவிற்கு இந்தியாவிலிருந்து கால்நடைகள்.—டச் கவர்ன்மெண்டைச் சேர்ந்த ஜாவாத்தீவுகளில் வசிக்கும் விவசாயிகளுக்கு அந்தக் கவர்ன்மெண்டார், இந்தியாவிலிருந்து கால்நடைகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். அத்தீவில் தோட்டப்பயிர்செய்யும் மிஸ்டர் பிலிப் என்பவரைச், சில சிப்பந்திகளோடு இந்தக் காரியத்திற்காக அனுப்பியிருக்கிறார்கள். பிலிப் இப்போது கல்கத்தாவில் இருக்கிறார். சென்னை ராஜதானிப் பக்கங்களில் காளைமாடுகளும் வெள்ளாடுகளும் வாங்கிவிட்டுப் பஞ்சாப் மாகாணத்திற்குப் போய் அங்கும்வேண்டிய கால்நடைகளை வாங்கியிருக்கிறார். இவைகளையெல்லாம் ஏற்றிக்கொண்டுபோக புகைக்கப்பலும் தயார் செய்தாகிவிட்டது. இந்த மாடுகளையும் ஆடுகளையும் ஜாவாவில் வசிக்கும் குடிகளுக்குக் கொடுத்து உதவிசெய்து பணத்தை நீண்டகால கெடுவில் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக வாங்குவார்களாம். இப்போது டச் கவர்ன்மெண்டார் இதற்காகச் செலவு செய்திருப்பது இரண்டு லட்சம் ரூபாய். ஜனங்களுக்கு இது ஒரு பெரிய உபகாரமே யல்லவா?

*
* *

ஐக்கிய நாணயச் சங்கத்தாரால் ஒரு சேகண்டேரி பாடசாலை.—மதுராந்தகம் தாலுகாவைச்சேர்ந்த ஒரு கிராமத்தில் ஐக்கிய நாணயச் சங்கத்து சர்ப்ளஸ் தொகையின் உதவியினால் ஒரு செகண்டெரி பாடசாலையை ஸ்தாபித்து நடத்திவருவதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறார்களாம். ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள் மூலமாக ஜனங்கள் சகல மேன்மைகளையும் அடைய முடியுமென்பது இப்போது ஜனங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு வருவதற்கு இணங்க மேற்சொல்லிய விஷயம் திருப்தியைக் கொடுக்கிறது.

*
* *

சென்னை கார்போரேஷனுடைய முதல் எலிமேண்டரி பாடசாலை.——இச்சென்னையில் சுமார் 250 எலிமெண்டரி பாடசாலைகள் இருந்தும், அவற்றின் பெரும்பாகம் சீர்கேடான ஸ்திதியில் இருந்து வருகிறதென்கிற குறையைத் தீர்ப்பதற்காக, வித்தியா இலாகா இன்ஸ்பெக்டர் ராவ்பகதூர் பிரணதார்த்தி ஹர அய்யர் அவர்களுடைய தூண்டுதலின் பேரில் கார்பொரேஷன் சங்கத்தார் பத்துவருஷகாலத்தில் நாற்பது பாடசாலைகளைக் கட்டுவித்து நடத்துவதாகத் தீர்மானித்தார்கள். படிக்கும் மாணவர்களின் சுகாதார ஸ்திதிக்கு அனுகூலமாகக் கட்டுவதற்குப் பாடசாலை ஒன்றுக்கு, சுமார் ரூபாய் 15,000 ஆகிறதாம். இப்போது திருவல்லிக்கேணி வல்லப அக்கிரகாரத்தில் முதல் பாடசாலை கட்டுவித்து அதை இம்மாதம் 7-ம் தேதி நமது கவர்னர்துரை அவர்களைக்கொண்டு திறக்குப்படி செய்தார்கள். ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் 200 மாணாக்கர்கள் படிக்கலாம்.

*
* *

செகண்டேரி பாடசாலை உபாத்தியாயர்களும் பிராவிடண்ட் பண்டும்:—லோகல்போர்டுகளைச் சேராத பாடசாலைகளில் வேலைபார்த்துவரும் உபாத்தியாயர்களும் உதவி பெறவேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டார் தீர்மானித்து விட்டார்களெனத் தெரிகிறது. செகண்டரி பாடசாலைகளில் இருக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கும் கவர்ன்மெண்டாரின் ஸ்வாதீனத்தில் ப்ராவிடண்ட் பண்டு ஏற்பாடு செய்ய யோஜித்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். விவரம் சீக்கிரம் வெளியாகும்.

*
* *

பிரோபஸர் ஹனுமந்தராவ் அவர்களது உருவப்படம்:—சென்னையில் உள்ள இஞ்சினீரிங் காலேஜில் நீண்ட காலமாக வேலைபார்த்துவந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ B. ஹனுமந்தராவ் அவர்கள் இப்போது பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டு விட்டபடியால் காலேஜில் இவருடைய ஞாபகச்சின்னமாக உருவப்படமொன்று தயார் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதம் 7-ந்தேதி அது ஆனரபில் P. S. சிவஸ்வாமி அய்யரால் திறக்கப்பட்டது. அப்போது சிவஸ்வாமி அய்யரவர்கள் பிரொபஸருடைய கல்வித்திறமையைப் பற்றியும் கல்வி சொல்லி வைக்கும் திறமையைப் பற்றியும் மனதாரப் புகழ்ந்து பேசி மெச்சியிருக்கிறார். கல்வி விஷயத்தில் உயர்ந்த மேதாவிகளெனப் பெயர்பெற்ற டாக்டர் }. மார்ஷ், மிஸ்டர் W. A. போர்ட்டர், ராவ் பகதூர் T. கோபாலராவ் முதலியவர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட ம-ா-ா-ஸ்ரீ B. ஹனுமந்தராவ் அவர்களும் சில வார்த்தைகளைப்பேசி முடித்தார்.

*
* *

தேங்கா யுரிக்கும் யந்திரம்.—மணிக்கு 100 தேங்காய்க்குக் குறையாமல் உரிக்கக்கூடிய தொரு நூதன யந்திரம் ஓர் ஜெர்மன் பிரபுவால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளதாயும், இதன் விலை ஏறக்குறைய, ரூபா 200 ஆகுமெனவும் அறிவிக்கப்படுகிறது.

467

ஜஸ்டிஸ் ராணடேயின் உருவச்சிலை.— பம்பாய் ஹைகோர்ட்டில் ஜட்ஜியாக இருந்தவரும் இந்திய ஜனசமூகத்தின் அபிவிர்த்திக்காகப் பல வழிகளிலும் பாடுபட்டு உயர்ந்த தேசாபிமானி எனப் பெயர்பெற்ற வருமான ஜஸ்டிஸ் ராணடேயின் ஞாபகச்சின்னமாக ஒரு உருவச்சிலை தயார் செய்யப்பட்டு பம்பாய் நகரத்தில் இம்மாதம் திறக்கும்படி எற்பாடு செய்துவிட்டார்கள். இம்மாதம் 9-ந்தேதி திறக்கப்பட்டது. இந்தச் சிலை கைதேர்ந்த ஒரு மகாராஷ்டிர சிற்பியால் வேலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே ஒரு படத்தைக்கொண்டு மாத்திரம் வேலைசெய்தானும். இந்த ஜட்ஜியை நேரில் பார்த்தவர்கள் சிலையைக்கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். அவ்வளவு ஒழுங்கான ஒத்துமையை அடைந்திருக்கிறது. வலது கண்ணில் இவருக்கு இருந்த ஒருவிதகுறையும் அப்படியே தெளிவாக விளங்குகிறது. இந்தச் சிலைக்காக வசூலானது ரூபாய் 27,000. சிற்பிக்குக் கொடுத்த ரூபாய் 17,000 போக, பாக்கியைக்கொண்டு ஒருபடம் தயார் செய்வார்களாம்.

*
* *

ஆஸாம் மாகாணத்தில் இருந்த அருணசல ஆசிரமம்:—சென்ற சில மாதங்களாக நடந்த கவர்ன்மெண்ட் விசாரணையின் பயனுக, ஆஸாம் சீப் கமிஷனர் அருணசல ஆசிரமத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். குணிதாஸ் சௌதரி என்ற ஒரு லோகல்போர்ட் குமாஸ்தா தயாநந்த ஸ்வாமிகள் என்றபெயர் வகித்து சில்காருக்குச் சமீபத்தில் ஆசிரமத்தை ஸ்தாபித்தார். இது நடந்தது 1908-இல். மதோபதேசம் செய்வதற்காகவும் தர்மத்தைப் பரவச் செய்வதற்காகவும் இந்த ஆசிரமம் ஆரம்பமாயிற்று. சில நாட்களுக்குப் பிறகு 1912-இல் ஜகத்ஸி என்ற இடத்திலும் ஒரு கிளையை ஸ்தாபித்தார்கள். அதில் நடக்கும் நடவடிக்கைகள் ஜனங்களுக்கும் கவர்ன்மெண்டாருக்கும் அருவருப்பைக் கொடுத்தன. ஆண், பெண் இருதிறத்தாரும் சொல்ப ஆடைகளோடு பஜனை கோஷ்டிகளாகச் சேர்ந்து பஜனை செய்தவண்ணமே இருப்பார்களாம். ஆவேசம் அதிகப்படும் காலங்களில் ஆடைகளை யெல்லாம் எறிந்துவிட்டு நிர்வாணிகளாய்க் கூத்தாடுவார்களாம். அந்த ஆசிரமத்திற்கு அடிக்கடி போகும் சிறுவர்கள் அதிலேயே சேர்ந்து குடும்பங்களைத் துறந்து விடுவார்களாம். அதனல் ஜனங்கள் புகார்செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். 1910-இல் புகார் கிளம்ப ஆரம்பித்தது. வயது வந்து விவாகமாகாமல் இருக்கும் கன்னிகைகளை தலைவரே நேரில் அலங்காரம் செய்து காளிதேவி என்று வணங்கி திரிசூலங்களும் கொடுப்பது வழக்கமாம். நாளடைவில் தாங்கள் பிரிட்டிஷ் ஆளுகைக்குட்பட்டவர்களல்லவென்றும் விளம்பரப் படுத்தினார்கள். இப்படியிருக்க இவர்கள் பேரில் ஒருகேஸ் வந்தது. தயாநந்த ஸ்வாமிக்கு சம்மன் வந்தது. கொண்டுவந்த போலீஸ் அதிகாரியை அவமதித்தபடியால் கேஸ் வலுத்து ஆசிரமத்திலுள்ளவர்களுக்கு வாரண்டு போயிற்று. போலீஸ் அதிகாரிகள் சென்றதும், ஆசிரமத்திலிருந்து ஆண், பெண் இருதிறத்தாரும் ஆடைகளில்லாமல் வெளியே எதிர் கொண்டு எதிர்த்து வந்தார்களென்றால், அதை விட நாம் என்ன சொல்லலாம். கேஸில் தயாநந்த ஸ்வாமிகளும் சிஷ்யர்களுள் சிலரும் தண்டனை யடைந்தார்கள்.

*
* *

ம-ள-ள-ஸ்ரீ திவான் பஹதூர் சா. ராம. மு. ராம. ராமசாமி செட்டியாரவர்கள் எழுதுகிறார்கள்.—

இப்பத்திரிகையை சென்ற ஒரு வருஷ காலமாகப் படித்து வருகிறேன். அதில் வெளிப்படும் விஷயங்கள் எவருக்கும் நன்மை பயப்பனவாயும், யாரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளத் தக்கனவாயும், மதச்சண்டையில் புகாதனவாயும், எவரும் நன்மையென்று பாராட்டத்தக்கனவாயு மிருக்கின்றன. இதுபோன்ற பத்திரிகைகள்தாம் தற்காலத்திற்கு அவசியம் வேண்டும். கெவர்ன்மெண்டு அங்கத்தினரால் ஆதரிக்கப்படாது தள்ளாடும் சுவதேச பாஷைகள் அபிவிர்த்தியாதற்கு இதுபோன்ற பத்திரிகைகள் வெளிவந்து உலாவி நடைபெறுவது அவசியமாகும். ஆதலின் தமிழபிமானமுடையாரும் மற்றையத் தக்கார்களும் இப்பத்திரிகை நன்கு நடை பெறும் விஷயத்தில் ஊக்கம் வைப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

*
* *

ஒரு வியவசாயச்சாலை.—கொல்லத்தில் வியவசாய சம்பந்தமான ஒரு கருவிச்சாலைக்குத் திருவாங்கூர்க் கவர்ன்மெண்டார் 33,000 ரூபாய் நன்கொடை யளித்திருக்கின்றனர்.

மலையாளத்தில் ரப்பர் சாகுபடி.—தென்னிந்தியாவின் மேற்குப் பாகமானது ரப்பர் சாகுபடிக்கு எற்றதெனப் பலவியாபாரிகளாலும் கருதப்பட்டு ஏராளமாய் ரப்பர் சாகுபடி செய்துவருகின்றனர். இதுவரையில் ரப்பர் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வரும் பூமியின் விஸ்தீர்ணம் 35,000 ஏக்ராவாகும். இதைத் தவிர ஐரோப்பிய வியாபாரிகளும் ஆங்குள்ள குன்றுகளில் ரப்பர் சாகுபடி செய்ய முயன்று வருகின்றனர்.

*
* *

டெல்லியில் லார்ட் ஹார்டிஞ்சுக்கு உருவச்சிலை.—லார்ட் ஹார்டிஞ்ச் டெல்லி விபத்துக்குப் பிறகு பொது ஜனங்கள் கண்டு சந்தோஷிக்கும்படி வெளியே வந்த சமயத்தின் ஞாபகமிருக்கும்படி ஏதேனும் ஒரு தருமம் செய்யப்படுவதைக் கருதி, இதுவரை உபகரிக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை 1,37000 ரூபாயாகிறது. அத்

4108

தொகை யவ்வளவும் தற்காலம் லேடி ஹார்டிஞ்சின் பொது தருமநிதிக்குச் செல்லுவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்முயற்சி ஒருபக்கம் நடந்துகொண்டிருக்க, டெல்லி வாசிகள் லார்ட் ஹார்டிஞ்சின் உருவச்சிலை யொன்றைச் செய்து அதனை டெல்லியில் நாட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே 20,000 ரூபாய் கையொப்பமாய் விட்டது. யாதொரு கஷ்டமுமின்றி 50,000 ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுப் போமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

*
* *

மண்டபம்—பாம்பன் வாராவதி.—மண்டபம் பாம்பன் இவைகளுக்கிடையில் கட்டிக்கொண்டிருந்த வாராவதி வேலை முடிவுபெற்று வருகிறது. ஜூலை மாதம் முதல்தேதி முதற்கொண்டு, வண்டி விடப்படும். இன்னும் பலவித மாறுதல்களும் செய்யப்படும். சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு, தூத்துக்குடிக்கு நேராகப் போய்க்கொண்டிருக்கும் இரண்டு போட் மெயில்களும் இனிமேல் தூத்துக்குடிக்குப் போகாமல் தனுஷ்கோடிக்குப் போகும். பாம்பன் லயன் தனுஷ்கோடியில்தான் முடிகிறது. தனுஷ்கோடியிலிருந்து ஸ்டீம் போட்டு ஒன்று ஜனங்களை ஏற்றிக்கொண்டு மன்னாருக்குப் போகும். மன்னாருக்கும் கொழும்புக்கும் சீக்கிரத்தில் ரயில் சம்பந்தம் ஏற்படும். கொளம்புக்கு, தூத்துக்குடி மார்க்கமாக இதுவரையிலும் போய்க்கொண்டிருக்கும் பிரயாணிகள், ஜூலை மாதம் முதற்கொண்டு தனுஷ்கோடி வழியாகக் கொழும்புக்குச் செல்வார்கள் எனச், சொல்லப்படுகிறது.

*
* *

√ **பம்பாய் புதிய கவர்னர் லார்ட் வில்லிங்க்டன்.**—பம்பாய்ப் புதிய கவர்னர் லார்ட் வில்லிங்க்டன் லேடி வில்லிங்க்டனுடன் இம்மாதம் 4௳ காலமே பம்பாய் வந்து சேர்ந்தார். அப்பாலோ பந்தர் துறைமுகத்தில் பல கனதனவான்களால் வரவேற்கப்பட்டார் பிறகு அவர்களிருவரும் மலபார் ஹில் (Malabar Hill) போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அங்கே அவர்களை சிவில் ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களும் அன்னிய ராஜாங்க ஸ்தானாதிபதிகளும், தேசமன்னர்களும், வரவேற்றார்கள். அப்பால் அவர்களிருவரும் அங்கு வந்திருந்த கனதனவான்களுக்கு அறிமுகஞ்செய்துவைக்கப்பட்டார்கள். பம்பாய்க் கார்ப்பொரேஷன் புதிய பிரஸிடெண்ட் வரவேற்புப் பத்திரத்தை வாசிக்க அதற்கு லார்ட் வில்லிங்டன் பதில்சொல்லித் தங்களுக்கு அட்ரஸ் வாசித்துக் கொடுத்தவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தினார்.

*
* *

அமெரிக்காவில் சர்க்கரைத் தீர்வை.—யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸுக்குள் இறக்குமதி செய்யப்படும் சர்க்கரைக்கு வசூலிக்கப்படும் தீர்வை குறைக்கப்பட்டு, முடிவில் அடியோடு ஒழிக்கப்படுமென்று பிரஸிடெண்ட் வில்ஸன் தீர்மானஞ் செய்துவிட்டார். இதனால் நஷ்டமாகும் 80 லட்சம் டாலர் தீர்வையை வருமான வரியைச் சற்று உயர்த்தி ஈடு செய்து கொள்ளப்படுமாம். ஏழைகளுக்கும் சர்க்கரை தேவை யாகையால் அவர்களுடைய நிலைமைக்கு அனுகூலமாகச் சர்க்கரை வரியைத் தள்ளி, பணத்தில் புரளும் தனிகர்களிடமிருந்து அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்துகொள்வது காருண்ணியமே.

*
* *

மயிலாப்பூர் ராமகிருஷ்ண மாணவர்களின் ஆச்சிரமம்.— மயிலாப்பூர் ராமகிருஷ்ண மாணவர்கள் ஆச்சிரமத்தின் 8-வது வருஷத்திய ரிப்போர்ட்டில், அந்த ஆச்சிரமத்தில் நடந்த வேலை அதிக திருப்திகரம் என்றும், பொது ஜனங்கள் அதற்குப் பண உதவி செய்து அதை ஆதரித்து வருகிறார்கள் என்றும், அந்த ஆச்சிரமத்தின் பொருளாதார நிலைமை நிரம்ப் திருப்திகரம் என்றும் ஆச்சிரமத்தில் 7-ஸ்தானம் காலியான பொழுது அந்த காலி ஸ்தானங்களுக்கு 200 பேர் விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்கள் என்றால், அந்த ஆச்சிரமத்தின் தேவையை ஜனங்கள் எவ்வளவு நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது வியக்தமாகிறதென்றும், அதில் 25 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும் தஞ்சை, கோயமுத்தூர், வடஆற்காடு, தென்னாற்காடு, சேலம், மைசூர், யாழ்ப்பாணம் முதலியவிடங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் வருகிறார்கள் என்றும், வடக்கேயுள்ள ஜில்லாக்களும் இனி அதில் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று பிரயத்தனஞ் செய்யப்பட்டு வருகிறதென்றும், அந்த ஆச்சிரமம் ஜாதிவித்தியாசம் பாராட்டுகிறதில்லையென்றும், அந்த ஆச்சிரமத்தில் மதப்படிப்பும், நல்லொழுக்கப் படிப்பும் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றனமென்றும், 1911-12-ம் வருஷத்திய வரும்படி 2302 ரூபாய் என்றும், அதற்கு முந்திய வருஷத்திய வரும்படி 1971 ரூபாய் என்றும், வருஷக் கடைசியில் கையிருப்புத் தொகை 919 ரூபாய் என்றும், இதற்குப் பொதுஜனங்கள் இன்னும் பொருள் உதவி செய்துவரவேண்டும் என்றும், இவ்வித விஷயங்கள் கண்டிருந்தன.

*
* *

மதுரை இராமநாதபுரம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மஹோத்ஸவம்.—சென்ற மாதம், 23௳ மதுரை காலேஜ் ஹாலில், ஆனரபில் மிஸ்டர் பி. எஸ். சிவஸ்வாமி அய்யரவர்களின் அக்கிராஸனத்தின் கீழ் இச்சங்கம் செவ்வனே நடைபெற்றது. கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் அபிவிருத்தியில் சிரத்தைகொண்ட அநேகம் கல்விமான்களும், வெளியூர்களிலிருந்து 200 டெலிகேட்டுகளும் வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது ஆனரபில் மிஸ்டர் சிவஸ்வாமி அய்யர், இச்சங்கங்களின் உபயோகங்களைப்பற்றி ஓர் சிறந்த உபந்யாஸம் செய்தார். இச்சஞ்சிகையில் இடம் இல்லாதுபற்றி, ஷை உபந்யாஸத்தை அடுத்த பத்திரிகையில் வெளியிடுவோம்.

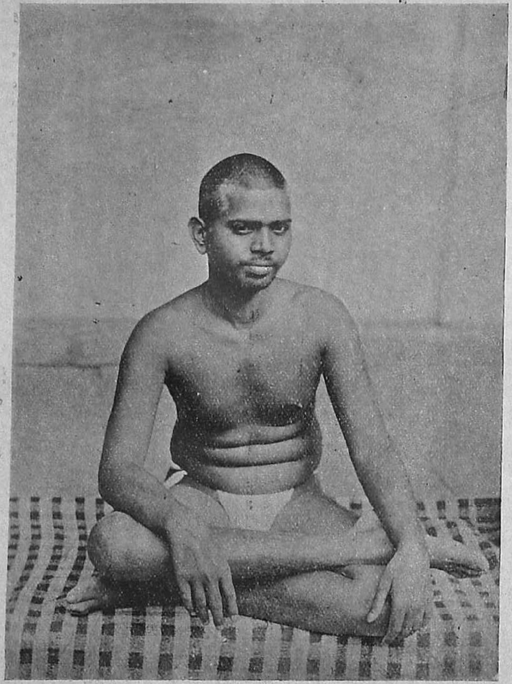

திருவண்ணாமலை விருபாக்ஷிகுகையின் கண் அமர்ந்தருளும் ஸ்வாமிகள்

கருடோத்ஸவம்